

altro esemplare

70. 7. F. 15

[Venerio, Alberto, Bernardino
e Giovanni Proso, Vercellotti,
dopo il 1500]

Isaac 12426

xxiv. 415.
669.

sec. XVI. 465 II, 97

Cop. 1660

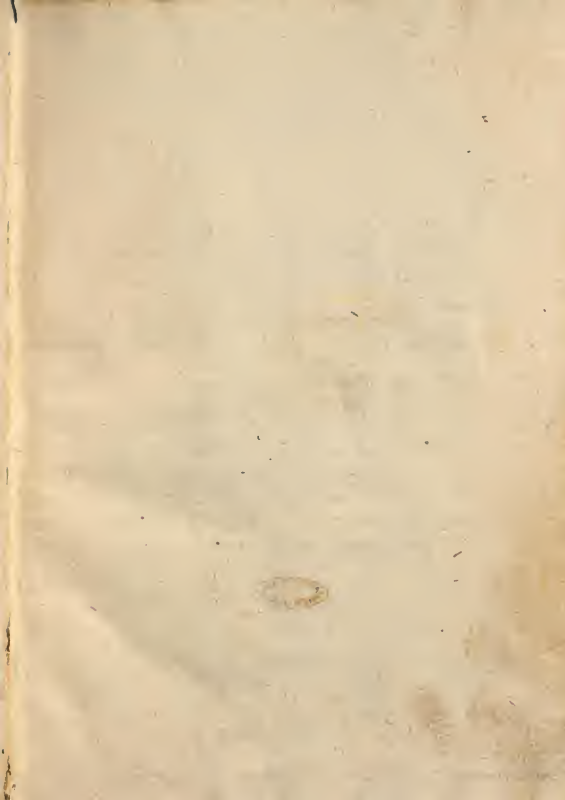
Perching II, 156 = 475

Pellechet 3805

Proctor 6091

QW VI, 698

4. - 16. C. 22

una ve
Epistola prima cum comment. Parrhasii; 2^a Mediolanensis est a 1501 per
Guillelmum Le Lignere. Ac Mediolanensis haec ipsa videtur
a. 1500, ut argui potest ex epistola eiusd. Parrhasii Catel-
lino Cottae, quae fol. 8° recto reperitur, ac data est
Mediolani VII Kal. Ianuarias, 1500. Hanc neque
Panzet neque Hainius hanc edit. norant
(1877) l. l.

Mediolanensis protulit est ex iudicio ipso Pandetti, qui in iudic-
gendum eam emittit, notat vero in corpore quae l. 22 p. 94 n. 575, signat
et supra memoratam eandem annum 1500 revera assignat. Epistola etiam
Hainium, Hist. Liter. - topographia Mediolanensis, p. 108, it. 612

(Haec veritabantur sub finem a. 1877) l. l.

1
Thoma. Vallensis

Claudianus de raptu Proserpinæ: omni cura
ac diligentia nuper impressus: in quo
multa: quæ in aliis hactenus
deerant: ad studioso-
rum utilitatem:
addita sunt:
opus
me Hercle aureum:
ac omnibus expetendum.

.B. Mariani Carmen.

Hoc magnū dederat nomen tibi sedula mater:
Doctrinæ ut custos: Ianitor atq; fores:
Nec decepta fuit. Plures tua pectora fundunt
Flores: quam tellus ingeniosa ferat.
Currite nunc Iuvenes studiosi currite: Ianus
Eloquii pleno pectore fundit opes.

Guillelmus Vallensis WILL
amor

14
56
70

NEW

11

11

11

ANTONIUS MOTTA.

O tot quisquis es obloqui cauto:
Nec sis richibus infolens caninis.
Iquaeso procul: i procul rogamus.
Te expectant siculae & petunt procellae.
Tu qui es: candidus: inocens: benignus
Sacrum ne timeas manu libellum
Nocturna premere: & simul diurna.
Et quom re grauis unda saeuientis
Fractis proripit anchoris triquetrae:
Per casus uarios: & feram retorquet
In Scyllam: rabidam & trahit charybdime
Argo ut pertimeas perire nauta:
Inter Cyaneas grauesq; fauces:
Circum respice litus in finistrum
Et dextrum latus: hinc leges iter quod
Iani Parthasi pharos docebit.
Erranti consulit: atq; naufraganti:
In tantis quid agas miser pencilis.
Splendorem face non procul ferentes
Dat tutam tibi dat uiam: facitq;
Expulsis placidum fretum tenebris.

IDEM.

Persephonem stygias quom luridus ortus ad undas
Auectam: rapidis imposuisset equis:
Sparsa per amfractus reagens uestigia currus:
Prætulit accensam lampada moesta Ceres.
Si mihi cum uenia liceat diuulse parentis:
Offendent magnos nec mea uerba deos:
Maiorem tibi Diua facem fert Claudius: & qui
Illustrat uatis carmina parthasius.

IO. MARIAE CATANEI.

Numine q; stygio rapta est proserpina quondam
Illustrata diu felix ora nitet.
Trinacria: raptore Deo: Cerenq; laborer
Multus honorifico Claudius ore fuit.
Ora deinde lacer crudeliter: atq; puellæ
In raptu: raptum passus & ipse parem.
Quem nunc illustrans quinto fit dignus honore:
Parthasius lanus celsus ab arce fluens?
Nâq; grauem rerum seriem duosq; recessus
Explicat, & nitido Claudius ore micat.

EIVSDEM.

Non poterat reuocare gradum proserpina: mater
Quâuis sæpe foret de loue quæsta Ceres:
Quod pater: & summi natæ regnator Olympi
Non dederat: tribuit Claudius auxilium.
Non modo persephonem reuocauit mille potentem
Arribus, alt ipsum Dæmona: quâuis erat.
Post modo turbauit uatem crudelis Enyo:
Vt iam Lethæas esset iturus aquas:
Alma Ceres metuens in peius furta secundos:
Atq; uidens cæcis pignora mersa cauis:
Orat opem, lanus qui factum norat ad uenem
Facundæ gemino frontis honore decens:
Subuenit: atq; deam coeni caligine mersam
Extrahit, imboundam castalis unda lauat.

AVTORES quos hoc i ope Ian^o: & il p quos ipse pſecit: ſequuti ſunt: & paſſim citāt.

Achius poeta. Externi.	Aristides orator.	Cephalo gerythi ^o	Exter.	Iſagoras hiſtoricus.
Acarion.	Arrhianus pſis & re rum ſcriptor.	Charax.	Epaphroditus.	Iuba rex.
Acuſilaus.	Aristus Salaminus.	Charon lapſacenus	Epimenides.	Noſtri.
Aceſander.	Arcadius Antioche nus grāmaticus.	Chacrilus Athenien ſis tragoediaꝝ: poe ta	Epigenet.	Iulianus cæſar.
Aceſtodor.	Aristanetus.	Charris.	Ephorus.	Iulianus iuris ciuiliſ author.
Aclius quem Varro audiuit.	Artemon.	Chryſippus.	Epicurus.	Iuuenalis.
Aclius ſilo.	Aristonicus.	Noſtri.	Eratosthenes.	Iulius Maternus.
Aemilius Probus.	Aristodemus.	Cicero.	Euſthathius.	Exter.
Externi.	Artemidorus: qui ſe cit epitomen geo graphiæ.	Cincius.	Euphorion poeta.	Leon.
Aeſchylus.	Noſtri.	Exter.	Eurypides.	Leppidus qui græce ſcripſit epitomen hiſtoriarum.
Agamemtor poeta pharſalius.	Aſconius pedianus.	Clidem ^o hiſtoriarū ſcriptor.	Euhemerus meſſeni us.	Lycophron.
Agathon ſamius.	Aſinius Capito.	Cleantes.	Eumelus corinthius	Lycus regin ^o .
Agroetas rerum ſcri ptor.	Exter.	Clemens Sidonius.	Eubulus.	Lycus qui Thebaſi ſcripſit hiſtoriam.
Agathocles qui itē.	Aſclepiades.	Noſtri.	Eufebius.	Lycis.
Alexāder polyhiſtor	Athenæus.	Noſtri.	F. Quintilianus.	Lucian ^o Samofata nus.
Alexāder mēdeſius.	Atrometus.	Coruſius.	Frontinus.	Noſtri.
Alexāder ephēſius.	Noſtri.	Cornelius labeo.	Fulgentius.	Lucrētius.
Alcma ^o poeta lyric ^o .	Auſuſtus.	Columella.	Exter.	Lucilius poeta.
Alceus.	Aul. Gellius.	Exter.	Harpocration.	Lucanus.
Noſtri.	Amienus.	Conon Heracleæ ſcriptor.	Hecataus.	Lutarius placidus.
Amian ^o marcellin ^o	Auguſtinus.	Coſmes.	Hellanicus.	Mamilius cuius me minit Plinius.
Ambroſius.	Externi.	Crates.	Herodorus.	Martialis.
Exter.	Bacchilydes poeta.	Noſti.	Herodorus.	Macrobius.
Anacreon.	Baſilius magnus.	Curiatius.	Heracles poticus.	Martianus capella.
Antioch ^o hiſtoricus	Betofus.	Exter.	Heracleus.	Externi.
Antipater poeta.	Noſti.	Democritus.	Hermias platon ^o	Menander.
Andro Teius.	Boethius Seuerinus.	Demon.	Hermipp ^o q de ſide tib ^o græce ſcripſit.	Metrodorus.
Anaximander.	Externi.	Demosthēes orator	Hero mathematic ^o	Menelaus.
Antimachus.	Callimachus.	Demagoras Samius	Herodianus.	Noſti.
Antiphon.	Carcinus tragoedia rum poeta.	Diocimus q Hercu lis certamina græ ce ſcripſit.	Hiſter q de tragoedia Hippias delius.	Minut ^o felix.
Antigonus.	Noſtri.	Dionyſius Aphæ.	Noſtri.	Exter.
Andreocides.	Caluus poeta.	Diodorus.	Higymus.	Mnaſæus patareus.
Anaxagoras.	Catullus.	Dionyſi ^o miſeſius q ſcripſit argonautica	Hyllus q de diis op ^o	Noſti.
Apolloſorus qui & rpb ^o græce ſcripſit	Cato.	Didymus gramma ticus.	Hieronymus.	Modestus.
Apolloſius qui Az gonautica.	Caius iuris ciuiliſ autor.	Dion Caletianus.	Exter.	Externi.
Appianus Alexandre nus.	Caper grāmaticus.	Diocles.	Homerus.	Muſæ ^o .
Aphthonius rhetor.	Carminius.	Dion prusiæ.	Moſt hanes.	Nearchus.
Noſtri.	C. Cæſar.	Dositheus.	Horus.	Nicander.
Apuleius pſus.	C. Flaccus q ſcripſit indigitamenta.	Noſti.	Idomeneus q Troi ca ſcripſit.	Nicocrates.
Apuleius grāmatic ^o	Cælius hiſtoricus.	Donatus.	Interpres Lycophro nis.	Nicanor.
Aptisius.	Externi.	Exter.	Interpres Apollonii	Nicator q de nomē claturis oppidorū græce ſcripſit.
Aprobianus.	Caſtor.	Duris Samius.	Interpres Arati.	Nicolaus damaſce nus.
Externi.	Calliſthenes.	Noſti.	Innoſatus Homeri interpres.	Noſtri.
Aristoteles	Callias qui res Aga thocliſ hiſtoria cō plexus eſt.	Egnatius.	Interpres Nicandri quem pro diphilo quidam citant.	Nigidius ſigulus.
Aratus poeta.	Noſtri.	Egeſander.	Ion dithyramborū poeta.	Opilius.
Archemachus.	Celfus iuris ciuiliſ autor.	Egeſippus.	Ioſeppus.	Externi.
Ariſtophanes uete ris comedix poeta.	Cenſorinus.	Elius græcus autor.		Oppianus.
Ariſtophanes gram maticus.	Exter.	Empedocles.		Orphe ^o .
		Noſti.		Noſtri.
		Ennius poeta.		

Orarius.	Pindar ⁹ .	Quintus poeta qui	Sophocles trage-	Timæus.
Ouidius.	Pisides.	in Iliade cōsuman-	diarum poeta.	Timonax qui scythi-
Pacuvius.	Nostri:	da successit home-	Sophon mummogra-	ca scripsit.
Externi.	Piso.	ro. Nostri.	phus.	Nostri.
Pamphos aſi Home-	Externi.	Q. Curtius.	Soſtratus qui res tu-	T. Lilius
ri tempora poeta.	Pythagoras.	Rhemmius Fanni ⁹ .	ſcanicas ſcripſit.	Tibullus
Pallas q mithræ my-	Pythocles.	Exter.	Solithe ⁹ .	Trogus pompeius.
ſteria græce ſcripſit.	Plato.	Rhian ⁹ .	Nostri.	Tranquillus.
Parthen ⁹ q de amā-	Plinius auunculus.	Nostri.	Solinus.	Externi.
tibus.	Plinius nepos.	Salluſti.	Scatius.	Tripho.
Panyſis qui cecinit	Plutarchus.	Externi.	Externi:	Nostri.
Heraclea.	Plotinus.	Scamō.	Srabo.	Varro.
Parmenes.	Polemō.	Seleucus.	Seſthanus qui gen-	Valerius maximus.
Paufanias.	Porphyrius pſus.	Semus deſtus.	res exponit.	Valerius ſtaccus.
Petellides gnoſius.	Polycrætus qui res ſi-	Serapion aſcalōites	Suidas hiltotiarum	Vergili ⁹ .
Nostri.	culas cecinit.	Seuerianus.	ſcriptor.	Vernius ſtaccus.
Perſius.	Nostri.	Nostri.	Suidæ monumēta.	Vegetius.
Petronius arbitet.	Pomponius mella.	Seneca pſus.	Nostri.	Vitruuius.
Externi:	Pomponius iuris ci-	Seneca tragœdiar ⁹	Tertullianus.	Vlpianus iuris ciui-
Phanodicus.	uilis auctor.	ſcriptor.	Externi.	lis auctor.
Phanocles poeta.	Proculus qui item:	Seltius.	Theæctetus.	Externi.
Pherecydes.	Proptertius.	Serenus Simonicus	Theopōpus.	Xanthus Lydius.
Philo.	Probus grāmaticus.	Sodulius.	Theocritus.	Xenagoras.
Philist ⁹ .	Priscianus.	Sext. pōpeius Feſtus	Themistius.	Zeno ſtoicus.
Philostephanus.	Prudentius.	Seruius Honoratus.	Theagenes qui d re-	Zenodotus.
Philochorus.	Externi.	Silius Italicus.	bis macedonicis	Zenobius Hadriani
Philoxenus.	Praxillas.	Externi.	ſcripſit	temporibus rhe-
Philosttratus.	Proxenus.	Sibylla.	Thraſibulus.	thor qui Didymi
Philetas.	Procopius.	Simonides.	Thaos poeta.	Tarrhæus proce-
Phileas.	Qui Thebaida græ-	Silenus.	Thucydides.	biorum ſecit Epi-
Phocylides.	ce ſcripſerunt.	Socrates.	Timagnetus.	tomem:

Haecenus Autores adiciendos curauimus: ut quibus doctōrum præſidiis uallati ſimus: omnes intelliganti

In quibus non conuenit Iano cum cæteris interpretibus apud alios autores:
quorum locos obiter explicauit.

Vergilii uita non a Seruio ſed a Donato perſcripta. i.	In eodem Corcebus unde Mygdonides.	xxviii.
In Buccolico carmine. Tardi uenere bubulcin non ſu-	Aeneid. iii. de Pyrrho patriaſque obtruncat ad aras.	xxxi.
bulci legendum uidet.		xxxi.
Ex primo Georg. Tuo q cui prima frementem. Fudit	Ibidem quare Tarentum dicatur Herculeum.	xix.
equum magno tellus percuſſa tridenti: quæ nam ſit	Dodonæi lebetes cuiusmodi. iiii. Sed quis non ipſe ſa-	
ſit ſic prima tellus & cur.	ctum diceret: ſi Valerii maximi corrupta & ab aliis	
Ex eiuſdem. iiii. Troie Cynthius auctor quis intelligen-	non intellexit uerba præteritæ: apud quem priſco-	
tus.	rum exemplorum octauo: quō de Amphiarao loq-	
Ex quo ritu ſcribēs ad Meſſalam dixit. Aurea ſollēri	tur: ita ſcriptum eſt. Eius cineres idem honoris poſ-	
comptum quem ſibula ritu Moſoppio tereti nocte	ſident quod Pythice cortina: quod Athenæ dodo-	
bat dēte cicadæ.	næ: quod Ammonis fronti daſ. tu meæ ſententia le-	
Ad eundem. Doſta palephatia reſtatut uoce pachy-	ge Ahena Dodonæ. nam quod aliæ de nemore palla-	
nus. Palephatia papirus emendandum uidet.	di conſecrato tradunt: ſonitium eſt.	
Aeneid. primo. Spumas ſalis ære ruebant. non de re-	Ibidem. Cur Alpinus Boreas.	xlvi.
mis intelligendum. Item. Nunc quales. Diomedis e-	Ex eodem. ſit. Baccharamq iugis naxon.	xlii.
quit: nunc quantus Achilles ex hiltoria Lycōphrōis	Ex. llii. Tercēnum tonat ore deos.	lii.
remotiore.	Ex. yi. Et conſanguineus læti ſopor.	lyii.
Aeneid. ii. Vos æterni ignes & non uiolabile ueſtrum	Aegeon cur in Orti ueſtubulo.	xlvi.
Tellor numen ait. ad arguios penates reſceti debe-	Ex. yii. Munc Fauno & nymphæ genitum laurente	
te.	Marica. i. Circe. q ea poſt mortem Marica dicta	
Et illud. Sanguine placati ſis uētos: ex q hiltoria.	ſit.	xyi.
Item nec mihi jam patriam antiquā ſpes ulla uidendi	Ex eodem. Odor & ipſe pater pluton q Eumenidas	xyii.
Argiæ urbis uetulaſtate designare.	ex proſerpina genuit.	xyii.

ln. xi. Ex qua historia Diomedes ait. Et socii amissi pe-
 tierunt aethera pennis, xyiii.
 Acripes apud eundem cerua cur. xx.
 Ida uenatrix etiam quare. xiii.

Castelli carne ad Dianam. Quam mater prope Delia
Deposuit oliuæ. arbor ne sit an fons oliua. xxyiii.
Oratii uersus exponitur ex epistolis. Vilia uendecem
tupicato forata popello. xlii.
Seneca in Medea uersum: ipaq; uocem pdidit Argo:
iffcite ad Orpheu ram referret ut illud Valerii Flac-
ci ad Sidus: quod de uocali Argæuauis Carina uterq;
intelligat. iiii.
Claudiani præterea uersus emaculatus ex Panegyri-
cis Teneri Iouis augure Iuco: quod totari scriben-
dum sit. iiii.
Ad hæc aliud eiu sdem carmen. Et quos nascentes ex-
plorat gurgite Rhenus. xlyiii.
Sedulii quoq; sensus expositus. Tragicoue boatu
Ridiculo ue gethe. xxy.

Apud Tibullum.

Sensus ex antiquo Romanorum more in iis eius uer-
sibus. At mihi seruandâ credas nō sacra recuso. Ver-
bera: detrecto nō ego uincula pedum. xlii.
Ad Messalam. quare Testis in alpinus: & non Arupin-
scribēdū sit. ibiq; de Rhipæis & Alpinus noua. xxi.
Allusisse ad Aegyptiorum religionē: qui Nilum p lo-
ue uolunt in genethliaco Messalæ quō sit. Te ppter
nullos tellus tua postulat hymenes Anida nec plu-
tio supplicat herba Ioui. xx.
Delphica pytho: non serpentis apud eū sed oppidi nō
men esse. xxiij.
Ibique explicata sententiā: super Admeto & Apol-
line. yiii.

Apud Propertium.

Sunt Agamēnonias testantia littora curas Quā natat
Argynni pœna minantis aquæ. quis hic Argynnus:
& ubi submersus. xxix.
Et illud. Auc̃ta extemis Hippodamīa rotis. xxyi.

Apud Martialem.

Ex qua historia dixerit. Torquebat phœbū Daphne
fugitiua: sed illas Oebali⁹ flammæ iussit abire puer
.x.
Eiusdem locus suo nitore restitutus. Drauci nata sui
uocat bipēnē Collatus cui Gallus est Priapus. xlii.
Explicatus & alius in Cottam locus. Bellus homo &
magnus uis idem cotta uideri: sed qui bellus homo
cotta pusillus homo est. xxy.
Vnde sumpsit illud nomen: quod itē idem repetit:
Ole quid ad res. xlii.
Aetia Callimachi quæ nam sint: & quo argumento
.xlyii.

Apud Cicronem.

Locus in Tusculanis ab historia. xxyii.
Cicatricosa uox in deorum natura. xyii.
Ibidem Deorū nomina uitiata. xxiij.
In diuinatione deprauata uerba. xli.

Apud diuersos auctores.

Plinii uerba ex. ii. naturalis historiz explicata pariter
& correpta. xxxiii.
Strabonis locus accurate (ni fallor) examinatus de Leu-
cadio Cephalī salu. xxii.
Eiusdem menda. xxiij.
Item Plutarchi in quæst ionibus. xxii. & alibi. xxyi.
Quæ nam sint iulæ uoces apud Laetantium. xxyi.
Quid fefellerit interpretem Diodori Siculit ut uocem
græcam male cōuerteret. xix.
Macrobiani modicisbus Arati carmina iam pridē dēfi-
derata restituere tentauimus. xlii.
Sed eadem: quoniam librarius ex imperitia græce lin-
guæ paulisper inuertit: libuit hic repetere.

Αἰνῶ οὐτὶ δούρος ἐνὶ πτερύγεσσι κληθεῖται
πρὸς γὰρ γόρεων θητὸ καὶ ἄλφειά γ' ὄν.
Gellii uox emendata in. iij. notium articulum. y.
Item Lucilii uersus quos idem citat. Quid ni scuta q-
dem ut uendat scutarius laudat. xlii.
Hygini menda. xxyiii. Item. xxxi. xxxxyii.
Pompeii codex correptus in uerbo Cybelle xlii.
Item Diomedis grāmatici. xxiij. xxiij.
Item Eustebii. xlii.
Defensus a calumnia Pindarus. xx.
Item Donatus. iij. &. xxyii.
Item Seruus. xxiij. &. xxyii.
Obscœni Carminis locus explicatur. Duo or ferreus
stularis æque Laternæ uideor fricare cornu. l.

Quoniam uero nemo tam Lynceus est quin cum nō
aliqua menda fugiat: ecce nūc addimus paucos hos
Impressoris errores: qui nos in prima recognitione
latuerant.

In indice auctorum desunt Ausonius Trebellius: &
Eutropius. In epistola ad Catellianū. Sanctissimos
mores: emenda. Sanctissimi in margine y. paginæ:
factum. fatum.

Crebras interrogatiunculas. crebræ interrogatiuncu-
læ:

Amianus: ac nus. ultiazæ duæ syllabæ redundat. xlyii.
Si suam fidem ut grāmaticis obsequamur: scribe
eorum. quāuis & illo etiam modo legatur. xxix.

Deinceps alia per ordinem litterarum: quæ
tibi sane constabunt: si ceperis adnumera-
re numerosq; notas adūciēsia prima pagina
Carminis Claudiani.

Abas. xxiij.
Abatis Euboea cur.
xxiij.
Abdennus Hercules
puer. xxiij.
Abdera ciuitas uñ.
xviij.
Abies apta nauigis
xxviij.
Absyrus cognomé
to phæthron. li.
Acalus Acoli filius
.x.
Aceltes. xxiij.
Acerfcomes apol
lo. xliij.
Achilles antea Pyr
fous. xxi.
Achillis proceritas.
xviij.
Acharnaz. iij.
Acheron amnis. xij.
xxviij.
Acherusia palus.
xxviij.
Achelus uñ. xlij.
Achemenii perſage
reges. xliij.
Acis flu. cur. & ubi.
xliij.
Acmō un⁹ ex idris
dactylis. xliij.
Aconitū quare ue
nenum. xix.
Adæo ætica rex. ii.
Adonis ciuiſq; mors
xxviij.
Adonia ſacta. xxiij.
Adranum. ix.
Adriaticum. i.
Adyrum. xliij.
Acadizum una ne
cis for. xxiij.
Aegæus ſinus uñ. i.
Aegæus rex. xli.
Aegæon. y. xliij.
Aegis iratæ palladis
arma. xxiij.
Aegis louis Thorax
xli. xliij.
Aetna mons. xxiij.
Aeolus uentorum
rex. xliij.
Aeolus thulcorum
rex. xliij.
Aeris antiquior quā
ferri uſus. xliij.
Aetaria fabricæ in
uſtores. xliij.
Alizones. xliij.
Amaracus. xxiij.
Amazones. xix. xxiij.
Amazonū duplex
ſedes. xxiij.
Amazōidū qua ſor
ma poetæ dicat. xxiij.
Amazones equos pri
mæ cōſcēderūt. xxiij.
Amazon ab Hercu
le diſcinſa. xix.
Amea Ceres. iij.
Amefines flu. xxiij.
Amfract⁹ & amfra
ctum. xxiij.
Amica. xliij.
Amnis. xxiij.
Amor igneus. xxiij.
Amphipolis ciuit.
x.
Amphandus. xxiij.
Amyclæ ciuitas. x.
Amyrus oppidū. x.
Anadioplis quæ ſi
gura. xi.
Anapus. xxiij.
Anchiale nymphe.
xxxiij.
Androgei mors. xix.
Animus. ix.
Anima. ix.
Aie pro uentis. xxiij.
Aiare. i. accēdere. i.
Annus. xxiij.
Antimachus. x.
Antheus puer. xx.
Antæus liber. xx.
Antiphemus. xxiij.
Anthedon urbs
xxxiij.
Antiphates. xliij.
Antenarum cornua
xliij.
Apeſas mōs uñ. xix.
Aper Erymætharus.
xix.
Ap calydonius. xix.
Aper unde. xxiij.
Apollinis & Dianæ
natale ſolū. xliij.
Apolloneur admeto
ſeruiſit. xliij.
Apollo cur. xxiij.
Apollinis comæ
xliij.
Appetere. xix.
Apū natura. xxiij.
Aqua elemētorum
Adrinpces. xxiij.
Ap pallidæ. xxiij.
Arabia cur thuniſe.
ix. xxiij.
araxes. xxiij.
Arbiter. xliij.
Arbor aurea Profer
pinæ ſacta. xxiij.
Arcas. xxiij.
Arcadia uñ. xxiij.
Arcades glandiuōri
xliij.
Arcus e cornu. xxiij.
Arcus Dianæ. xxiij.
Arces uñ: & cur pal
ladi cōſcratæ. xxiij.
Arctos innocidia.
xxxi. bis.
Arcton p̄mōr. xxiij.
Arcanum. li.
Arethufa ſōs. xxiij.
Argonauiſ caria uo
calis. iij.
Argonautica cuius
orphel. xliij.
Argos oppidū pri
mum. xliij.
Argathon & arga
thone. xxiij.
Argiope puella. i.
Ariſta quod. iij.
Arion equus. ix.
Ariſtæ puella. xliij.
Armoſ: iueſto. xliij.
Atqueſ quid & uñ.
xxviij.
Arqueus quando fre
quentior. xliij.
Ans dea. xxiij.
Artes pro fraudib⁹
xxxiij.
Aruum. xliij.
Aſcus gigas. xliij.
Aſea ſons. xxiij.
Aſia ciuit. xliij.
Alſyrii q & ubi. xxiij.
Alſitrologiæ prim⁹
uentor. xx.
Athenienſium uetu
ſtas. ii.
Athos mons & gi
gas. x. xliij.
Atlas ex hoie mōs.
xx. xxiij. xliij. xliij.
Atropos. xliij.
Atrox. y.
Atrium. xxiij.
Atrax. xxiij.
Atraces. xxiij.
Atria ciuitas. liij.
Antonitus quī xxiij.
Auarus unde. iij.
Auarus in Tantalō
xxxiij.
Auermus q & uñ. iij.
angūſtū quid. xliij.
aulæa. xxiij.
aurora. xxiij. bis.
aurora iugales.
xliij.
aura nymphe.
xxxiij.
aurea ætas. xxiij.
auſpex. xxiij.
autūnus uñ: xxiij.
autor qui. xliij.
azaniz. xxiij.
azan. xxiij.
azefia Proſerпина.
iij.
B
Babyloice Zonæ.
xliij.
Bacchus uñ. xxiij.
Bacchus coronæ ge
nus. xxiij.
Batæa. xxiij.
Bembina ciuit. xxiij.
Bembinites leo. xix.
Beſticus gigas. xliij.
Beſtiones qui & un
de. xliij.
Blæſus colōiæ dux
i lampſacū. xliij.
Borotia unde. i.
Boues in Epiro lati
nei. xix.
Briareus. y.
Britomartes. xxiij.
Broma unde. xliij.
Brygium. xliij.
Buccolicum carnē
xxxiij.
Bunitus Helene ſi
lus & Pandæ: xliij.
Buſtum. xi. xxiij.
Buſiris. xx.
Buxus. xxiij.
Buxentum. xxiij.
C
Cabarnus index. xl.
Cabarnis inſula q
xl.
Cabil. xliij.
Cacus. xxiij.
Cadmus. i.
Cadmus in angū
uerſus q̄re ſingit. xliij.
Caduceus. y.
Caduceator. y.
Cæſi quid. xy. xxiij.
Calathus. xxiij.
Calamine inſula q
ſaltare: xxiij.

Calaber. xxyi.	Ceteris & uleant	Compago. ix.	Daprodic. xlyii.	Dionysius Corinth.
Canallus. xii.	cōtētio d Sicilia. xii.	Cōpatiū per imu-	Dactyli idēi. xxxiii.	ethius. xlyii.
Camerina ciuitas. xliii.	Ceteris cotona spi-	nitionem. xxy.	damaſtor gigas. xlix.	diomedis aues. xxyii.
palus. xliii.	cea. xlii.	Concubina. xlyii.	Danae. xlyii.	Dirae. xxxii.
Canes hecate iugu	Ceteris ades extra	Cōnubiū primū. ii.	Dānameneus. xliii.	Dis. iiii.
labantur. iiii.	urbē. xliiii.	Cōſilium. ix.	Dana ⁹ ex Aegypto.	Discre. i.
Canache. yii.	Ceres qđ deſerta. li.	Conſors. xxyii.	lxii.	Diſcus. xxyii.
Candida. xxi.	Cerealia celebrabā-	Corn ⁹ arbor. xxyii.	Daphne. xxyii.	Ditis imperium.
Candulus cerops.	tur i alba ueſte. xl.	Coronis. xxyii.	xxyii. xlix.	xxxii. xxy.
xliii.	Cerimonte cur. xlii.	Coronae in cōſiliis	Daphnis. xxxi.	Dodon. iiii.
canaftrē. pmō. xliii.	Ceruchi. xlii.	. xxyii.	Dardanus. xlii. xliii.	Dodone. iiii. xl.
Capadoces un. xxyi	Cerua quam cepit	Corybantes qui &	Dauria mīlres ſe-	Doliche. xxxii.
Caput per ſurore ia	Hercules. xx.	unde. xliii.	per pullata. xl.	Dolonchi. xxyii.
ctare ubi primum	Ceruas cornu nōn	Corytoze rit ⁹ . xliii.	Decuriones. y.	Draconis dētes. xxx
inſtrutum. xxyii.	habere. xx.	Cracis. ylii.	Dēdiſcere. i.	Dryades. xli. l.
Capillum & barbā	Ceruces. xi.	Crathiſtu. xxxix.	Deion. xlii. xxx.	Dryopes qui & uſi.
cur Ap ollini flumī	Cerui. xi.	Cremia ciuit. xliii.	Deione ⁹ . xxi.	xxiii.
buſq; rōde bāt. xliii	Ceſſare. xlii.	Crimniſus amnis.	Delos. x.	Ducere ſeruum. yi.
Capua thruſcoꝝ co-	Chaldei. xy.	. xliii.	Delos erratica. xliii.	Ductor ſerues. y. l.
lonia. iiii.	Chalybs. xy.	Crima. xy.	Delos tū calauria p	Dulichiū unde. iij.
Carcer qđ & un. y.	Chaos inferni. iiii.	Criſpās. xxyii.	mutata. x.	Dybris. xxi.
Camē ad Cytharā	Chaos quid. xy.	Criſpata. xxyii.	Delos mons. xxyii.	Dyſaul. i. xl.
qđ primum. xxyi	Chaonia. xl.	Crōmyoniaſus. xix.	Delus unde. xxyii.	E.
Caryū oppidū. xliii	Chiron. xx.	Crotalum. xix.	Delphine ſerpens.	Ebur. ay. xxy.
Caryatides colum-	Chios. xxx.	Cub ⁹ deū mſi dica-	. xliii.	Ebur purpuratigae
nae. xliii.	Chori. xlii.	tus & quid. xli.	Delphi unde. xxxii.	bat. xxy.
Carius uiri nomē &	Chryſippus puer.	Cunabula. xliii.	Delphus. xxxii.	Ecce. iiii.
montis. xxi.	Chryſas. xl.	Cunicul ⁹ aīal & ep	Delphici oraculi ne	Echion. xlix.
Carpet. xxyii.	Chytus Cyzici por-	pugnatiōis gen ⁹ .	faſti dies. xxi.	Ediſcere. i.
Carnaeus qui. xlyii.	cus. xy.	. xxx.	Deo cetera. iiii.	Egeſta. xxi.
Camaxa Apollinis	Cincinnī. xxi.	Cupido Zephyri fi-	Deios perſepia. ii.	Egeſta in laude.
ſacra unde. xlyii.	Cingula. xxyi.	li ⁹ & chloridos. xy.	Deos utriuſq; ſexus	xxix.
Caſmilos qui. xlii.	Cingulum. xxyi.	Cupreſſus quare ſe-	participes. i.	Eion. xlii. xxx.
Caſpi. xli.	Cinnus gigas. xlix.	ralis. xxyii.	Detrectare. xi.	Eioncus. xxyii.
Cato curas uino ſol	Circe. xxyi.	Curetes. ylii. x xliii.	Deucalion poſt diſu	Elara. xxyii.
uebat. xxyii.	Circeam quis ule-	. bis.	uit qđ d & ubi. xl.	Electra. xlii.
Cecrops Athenien-	nerit. xxy.	Cureū ſabuloſa ori-	Deucalion a The-	Electrum. xy.
ſium Rex & qua-	Claros urbs uſi. x.	go. xxxii.	mide ſortes. xlii.	Electra inſula. xlii.
re geminus. ii.	Clarius Apollo. x.	Curruſ ceteris a ſer-	Deū matris eſſigies	Eleuſis Alexandriae
Cedrus. xlix.	Clariſſimus. x.	pētibz trahiſ. xli.	lapiſea. xlii.	uicus. ii.
Celadon gigas. xlix.	Cleopatra. xlii.	Curru datio ⁹ . xlii.	Deū mſis ſacra. xlii.	Eleuſis atticæ popu
Celme in adamāſe	Cloſto. yi.	Cyane. xxy. xly. bis.	Diana a Tityo uicia	lus & urbs. ii.
xliii.	Clypeus. ix.	Cybele unde. xli. xl.	ea. xlii. xxyii.	Eleuſina ſacra non
Celfus unde. xy.	Clypeum. ix.	Cybeles cūtiſ cur	diana ſuccida. xliii.	eſſe uulganda. iiii.
Celſe filios explo-	Clypeus in Pallade	a leonibus trahiſ.	Diana caryas. xlii.	Elemta qbus noſt ⁹
rant. xlyii.	quid. xliii.	. xlii. xl.	Diana ubi nata. xxi.	appellet & uſi. xy.
Cerauri qđ & uſi. xx.	Coccytus. yli.	Cybeles ſacra. xl.	Dianæ cultus. xlii.	Elephantes edētula.
Centum. xliii.	Cocus gigas. xlix.	Cybele cur. xlii.	Dianæ gratiſſima.	. xx.
Cephalus. xlii.	Cohors. xxy.	Cychreus. xli.	loca. xlii.	Ellopi. mol. xlii.
Cephiffus amnis.	Colorari. xli.	Cyclopes qui & uſi.	Dianæ Tauricæ ſa-	Elyſii campi. xxy.
xxix. xxi.	Coloratus. xli.	. ylii. x. xy. xlii.	crā. xxyii.	Emerit qui. xxy.
Cerberus. yli.	Colorum uocabula	Cyllenius unde. yli.	Diſce. xxi.	Enceladus Aetnae
Cerberus ab inferis	ex rebz. xxy.	Cymetho pterele ſi	Dyctinna. xlii.	ſuppoſit ⁹ . xi. xli.
Ceraſta. xxyii.	Colus. yi.	lia. xxyii.	Dies. xxy.	Enna. i. xxy.
Ceraſta homines.	Combe puella. yli.	Cynthus. xxxii.	Diſſeſcēt: xxyii.	Ennae cetera an ete-
xxyii.	Cometes. xy.	Cypros uſi. xxyii.	Dii fati obnoxii. ſi.	nae. ix.
Ceraſtia Cypros.	Cometæ portenta	Cyrrha. xxyii.	Dindyma mons uſi	Enni patria. y.
xxyii.	. xy.	Cythera. xlii.	. xxxii.	Enippus. i. l.
Cercopes qui. xlii.	Commercium. yli.	Cythera Venus	Dione. xlii.	Eodama. i.
Cerēs ſacra. ii.	Commendare. x.	. xlii. xlii.	Dionæa ciuitas. li.	Ephyra ciuit. xxyii.
		D		Eqs olyſſipponenſis

[illegible]

Leocur in caelo. xix. Lydius. xxi. Minerva. xxi. Notus. Lxxxi
 Leftig. xlix. Lydia harmonia. xxi. Minerva signu. xxxi. Nouetuz. x.
 Lethe. xix. Lyde. xxi. Minerva uirgo ma. Nouerca. xxxix.
 Leucosyl g & cur. xxi. Lyre loc. xxxi. Et abatur. xxi.
 M. Minos. xxxxi.
 Leucosia firen & p. Machaon. xxx. Mithra fol. li.
 monto. xxi. Machare. xxi. Mithra mysteria. li.
 Leucadiu faltu g. Manes. y. Morones. xxi.
 Leucadiu faltu g. Mzenalus. ay. Molof. xxi.
 prim. tatar. xxi. Mzenala. xy. xxxii. Montes unde. xxi.
 Liber unde hacch. xxi. Mzia. y. Montiu partes. x.
 Liber iouis & Pro. Maclia dea. y. Monstra quz. y. xxi.
 ferpinz. iii. Male. xxxii. Mopopti qui. ii.
 Liber taurispecie. ii. Mantho Tiresia. x. Mors quid. y.
 Liber ebn & fono. Mare maius. xy. Mors noctis filia.
 let. effingebat. xii. Mare feruet. xxx. cur. xxxxi.
 Liber apud lydos. Mar purpleat. xy. Mors oium comu.
 xxx. Mars o flore conce. nis. xxx.
 Liberi patris mini. prus & qui. ix. x.
 stri. xxi. Marfas. xx. Mortalia q. xxxi.
 Libya unde & qb. Maslyli. xix. Mores ex hitu cor.
 antea nobis ap. Masfules. xix. dis. xy.
 pellata. xxi. x. li. Masfares. xy. Mulciber unde. i.
 Ligustrum. xxi. Mfimoniu molestia. Munus. xy. xxxi.
 Lilybaum pmo. x. ucs. y. Mundus. xx. xxxi.
 Lilybe. x. ucs. y. Mundi fortio. y.
 Lilybaui adiectiu. x. Materies. y. xy. Musae. xxi. xxxii.
 Linus. xxi. Marura. xxi. Musae roin arbori.
 Liparis q & ubi. xxx. Marutium. xxi. bus. xxi.
 Lipariz icedu. xxx. Medicamentu cotra. Musae pueria na.
 Litus. i. incendia. li. tura. xxi.
 Litor unde. xxi. Medula quid & cur. Mycenae quz & un.
 Longinquum. xix. hoies in saxa mu. de. i.
 Lotos. xxi. tate dicta sit. xxi. Myteria Cereris &
 Lucina. ix. xxi. Megara. i. Proferpinz q & ubi.
 Lucifer. xxi. Melantho. xxxii. celebrant. ii.
 Lucus. xxi. Mel in quetquibus. N.
 Ludere. xxi. Mel in cibus q & pri. Narcissus. xxi.
 Lugubris hie. xxi. mum. i. Narcissus furor. xxi.
 Luna. xxi. Melunus. i. Natura quid. i. xy.
 Luna corniculat. ix. Melunus. xxx. xxxi.
 Lunae cursus. li. Melissa cur apis. i. Navigatio prima. i.
 Luna turrapola. li. Mens. ix. xxxi. Navigatio prima. i.
 Lunae calor hie. xxi. Mercurius iouis & Naxos ifula cur. xxi.
 xxi. maiz. y. Nedar. xxi.
 hie calcecur xxi. Mercurii quot & q. Nefasti dies. xxi.
 Luridus. xxi. y. Neptunus. ii. xxx.
 Luror. xxi. Mestra. xxxi. Nepeus campos. unde. xxx.
 Luteus color. xxi. Metuo te. y. Nereus. x. xxxi.
 Luror. xxi. Metuo tibi. y. Nilus rex. xx.
 Lyzus. xxxii. Metropolis urbs. phrygia. xxi.
 Lycus mons. xxi. Micare. xxi. Nilus flu. xx. xxi.
 Lycus atrice loc. Miles unde. xxxi. Nilus aegypti luppi.
 .xxx. Militia genera. y. ter. xx.
 Lycu gymnafium. Militia mos. y. Nilus urbs. xx.
 Lycast. xxi. Militia mos. y. Nil nominat. xx.
 Lycus. xxi. Miles urbs. xxi. Niphates mons un.
 Lydia. xxi. Mille. xxi. de. xxi.
 Lydos. xxi. Mimas mons & g. Nifus. xxi.
 Lyde puella. x. gas. xxi. Noma in ofus. xxi.
 Lycaon. xxi.

Parthorum reges pi cti. xxyi.	græc. iii. Pin ⁹ ubi primū. xlii.	tiæ facta. xxyii.	Scruta quid. xlii.	re potēdētia. xl.
Parthenius mons & amnis. xxiix. xxxiii	Pin ⁹ Cybelæ cur di cata. xlii.	Querquus cur loui facta. xxyii.	Scrutarius. xlii.	Soonaures. yii.
Pariphaæ spartanoje numen qd. xxyii.	Pithecufæ cur. xliii.	R. xxyii.	Scylla. yui. lii.	Spartu ⁹ ul ⁹ fatiq. xxx.
Patruus. xyl.	Pithiuffa. xlii.	Radius textorius. xlii.	Sedere. ix.	Speculari. xlii.
Patio lanonis aus. xxyi.	Plerhron. xxxvii.	Regis officiū. xxxii.	Sedes fœclēta. xxxii.	Spiculū. xlii.
Pax. ix.	Plotides. xix.	Reges purpurei. xxxv.	Seges. xii.	Squāmæ ferpētū. lii
Pecus. xl.	Pluto niger. yii.	Reges ad nocēdum paratos eē non o portere. xxyiii.	Semele. li.	Stellæ. xvi.
Pecoris iurēdi mos xvii.	Plutonis imperium xxxv.	Religioſum quid & unde. xlii.	Sēdēdi uis a ſole. li.	Seyx. lii.
Pegafus. xxxiii.	Plutonis equi. xvi.	Religioſi dies. xlii.	Sētiū quid. xxxix.	Symfalides uñ. xix.
Pelorus. xl. xlix.	Podalirius. xxx.	Rhadamāthus her culus uictric ⁹ . xix.	Sēctū tributus honor. yi.	Symphalidū pēnæ ferreæ. xix.
Peloria ciuitas. xi.	Polyphemus q. xlix.	Rhegyū acasti fgia Rhenus. xlyiii. (x.	Septem. xxi.	Suadela. xly.
Pelops a neptunno dilectus. xxxvi.	Porphyris. xliii.	Rhipæi mōtes xlyiii	Septētriones. yti.	Subtegmen. xvi.
Pellex. xlyiii.	Portitor q. xxxvii.	Rhodope mons & puella. x.	Serendape frugū rō qñ & a quo. xl.	Sulphur. xi.
Penc. y.	Præcordia. ii.	Rhoecus. I.	Serenum. xliiii.	ſuprem ⁹ . xvi. xliii.
Penates qui. xii.	Præſepe. xvi.	Riētus. xlyiii.	Serries. yi.	ſupi noctu uagātur xxxii.
Penatus. xxi.	Prion mons. xlix.	Riuus. xxyii.	Serpēs heſpidū. xx.	ſylua. xxyii.
Penelope proſtituti pudoris. xxxix.	Profundū mare. I.	Romana iouētus in tybi abluēba ⁹ . xxx	Serui cur. xxi.	ſylis. xxy.
Penetrare. xlyiii.	Proſani a ſacris Ce reris excludēba ⁹ . ii	Ros aëris & lunæ fi lius. xxi.	Seuētum. y.	ſyracufa. xxi.
Peplum mineruæ. xliii.	Prouerbium. liii. bis xxxix. xliii	Rofa uen ⁹ q ⁹ xxi	Sex. xxi.	ſyracufarum ame nitas. xxy.
Perge. xxxiii.	Procellæ. yii.	Rofa cur purpurea xxy.	Sexcenta. xlii.	ſyrtis. xxy.
Periclymenus in ua rias formas. xxxix	Prodigium. xxi.	Rofa phymē xliii	Sicania. x. xliii. xxi.	ſyrtes. xlyiii.
Perſæis hecate. iii.	Proſperina quæ. xli. bis.	Rubor ex pudore. xyl.	Sicanus fl. xxi.	ſyrtus. xxy.
Perſephone. xli.	Proſperiaunica. ix.	Rubigo quid. xyl.	Sicilia. x.	Tænarus. ii. xxy.
Pefinus. xlii.	Proſperpinæ raptus ubi. xxxi.	Rubri mare. xlyii.	Sicilia Italiæ quodā anne. x.	Tænarum. x. xxy.
Petræus Neptūmus. xxx.	Promuba. xxxvii.	Sacrum. iiii.	Sicilia Cerei & libe ra ſæcra. xxi.	Tænarus. ii.
Phæthon qui. li.	Proceres uñ. xxyiii	Sacraria. li.	Siciliæ ciuitates a p terlabētib ⁹ fluuiis xliii.	Tænaris ſinis uñ. xxy.
Philomelus. ix.	Proteus. xxxviii.	Sagaces canes. xii.	Siciliæ ſubſic ⁹ . xxxi.	Tætali fabula. xxxvi
Philammon. xxyii.	Proximus. xlii.	Sagire. xii.	Sidera quæ. xyl.	Tarchon. xx.
Phlaagra. xxxiii.	Pterelas rex. xxi.	Saga antus. xii.	Sidera paſcunt hu more. xxi.	Tarchum cur Her culeum. xix.
Phlaegæzus. xxxiii	Pterophoron regio xlyiii.	Salue. xii. xxxii.	Sidd. xxy.	Tartarus & q inde. xxy.
Phlegethon. iiii.	Pulſare. xxxi.	Saltem unde. xli.	Sidd ⁹ i ſyllaba. xyl.	Tauri Caſtranſ. li
Phlegyas. xx.	Pumex. xxyii.	Samos. xxi.	Sid ⁹ i ſyllaba. xyl.	Taurus marathoni us. xix.
Phoenix aus. xxyi.	Punice ⁹ color. xlii.	Samotheacia. xlii.	Signifer. yii. xxxii.	Taurus cretenſis ab herclē ſublar ⁹ . xix
Phoenixes uñ. xlii.	Pyramon. xy.	Sanctaria. li.	Silex. xlii.	Taxus. I.
Phoenixes cuiuſcun q generis homines maſtabant. xlii.	Pytho dea. xyl.	Sagaces canes. xii.	Simonides melicus xxyi.	Taygetus. xxxvi.
Phoenixes color. xlii.	Pytho ciuitas. x.	Sagaces canes. xii.	Simois. xli.	Tegea. yii.
Phœnicia. xxyi.	Pytho ſerpens. xlii.	Sagaces canes. xii.	Sinope. xxyi.	Tegeæus. yii.
Phœbus unde. ii.	Pyxos. xxyii.	Sagaces canes. xii.	Sirēnes quot & quæ xly. bis.	Telegonus. xxxviii.
Pholi mors. xx.	Quadrigarum ſuē tio. xxi.	Sagaces canes. xii.	Situs. yii.	Tempe. xxi.
Phouus. xlii.	Quæſitor. xxyi.	Sagaces canes. xii.	Sollertia. xxxix.	Tenerum. xy.
Phryges unde. xii.	Quæſi p quot. xxyi	Sagaces canes. xii.	Sollitare. i.	Ternarius in ſacris numerus. xxi.
Phrygium. xii.	Quæſillum. xxi.	Sagaces canes. xii.	Sollitum. y.	Teria fl. qui & Gab lus. xxxii.
Phyllidis mors. x.	Quæſillus. xxi.	Sagaces canes. xii.	Sol unde. xxi.	Terrigenæ qui. xxi.
Pignora liberi cur. ix.	Querquus arbor o minium prima. xl.	Sagaces canes. xii.	Sol ex multis igni bus. xxi.	Terræ fili q. xxyii.
Pigris idem quod ti	Querquus berecyn ſcalice. xlyi.	Sagaces canes. xii.	Solis occaſus. xyl.	Teucer qui. xlii.
		Sagaces canes. xii.	Soles. xxyii.	Teucra. xlii.
		Sagaces canes. xii.	Somni cornu. xyl.	Teutæ ⁹ amphitryo nis bubulcus. xix.
		Sagaces canes. xii.	Sōno membra ſol uuntur. xxyi.	Teuthas. xxi.
		Sagaces canes. xii.	Sōnia liberorū mor	Textrina i atris. xlii

Thalamus. ii.	Tigres maculose. xvi.	Trinacrium adiecti uum. xlvii.	Tyros. xxvi.	Vitæ humanæ spacium. vi.
Thalamus montis. xlvii.	Tigridis in libero pellis quid. iii.	Triumphus usi. xi.	Tyrhenū mare. xi.	Vires iulmris. xlvii.
Thaumatis. xxxviii.	Tigres uento concipere. xlvii.	Tritonicus. xvi.	Vaccinium. xxvi.	Vitula unde. v. iiii.
Thæbe unde. i.	Tigres uento concipere. xlvii.	Tritonia pallas unde. xxi.	Vale. xli. xlvii.	Vmbra noctis uagantur. xxxi.
Themis. iii. xlii. l.	Tigres quomodo capitur. xlvii.	Triton amnis & palus. xlvii.	Veneris ridet. xlvii.	Volucres. xli.
Themis quæ carnetis. xlii.	Tigres quomodo capitur. xlvii.	Triton neptuni filius. xlvii.	Veneris hitus. xli.	Vomer. xli.
Thermodon. xlv.	Tigres amnis usi. xli.	Triton neptuni filius. xlvii.	Veneris cultus ubi primum. xlvii.	Vrbis unde. xli.
Thessalia usi. xli.	Tinyris. xli.	Truia. xlii.	Veneris parcarū maxima. xxxvii.	Veterni fratres. xli.
Thessalia quoddam flagnum. xxx.	Tisiphone. v.	Tridens in neptuno quid. xli.	Venter. xli.	Vetus. xli.
Thetis. x.	Titanes. v. xlii.	Triopa. i.	Verbenarius. vii.	Vulcanus. viii. l.
Thos amnis. xlv.	Tityus. xxxvii.	Troæ quid. xlvii.	Vernaf. xli. xlii.	Vulcanus a mife de iectus. xli.
Thracia. xlii.	Tmolus. xxxvii.	Tropæum de gigantibus. xlvii.	Vernus color. xlvii.	Vulcani officina. xxx. l.
Thrinacia. x.	Torui boues. ix.	Tuba in præliis. vi.	Verrex. xxx.	Vultus puius. xli.
Thuria ceresus. xlv.	Toruitas. ix.	Turma quid. v.	Vestis. xxxvi.	Zac ⁹ gigas. xlvii.
Thufci campaniam tenuerunt. lii.	Torthebia Lydiæ palus. xxxii.	Turrita cur Cybele. xli.	Vexare. v.	Zac ⁹ ciuitas. xlvii.
Thybris. xxx.	Torthebia Lydiæ palus. xxxii.	Turrita cur Cybele. xli.	Vexare. v.	Zephyrus. xli. xlv.
Thyestes. i.	Torthebia Lydiæ palus. xxxii.	Turrita cur Cybele. xli.	Vexare. v.	Zodiacus. vii.
Thyone. li.	Torthebia Lydiæ palus. xxxii.	Turrita cur Cybele. xli.	Vexare. v.	Zonæ quinq. xlv.
Thyrus. xlii.	Torthebia Lydiæ palus. xxxii.	Turrita cur Cybele. xli.	Vexare. v.	Zonæ ciuitas. xlii.
Tibia in sacris Bercyntiæ. xlii.	Torthebia Lydiæ palus. xxxii.	Turrita cur Cybele. xli.	Vexare. v.	Zoster. xlvii.
Tigris caspia. xli.	Torthebia Lydiæ palus. xxxii.	Turrita cur Cybele. xli.	Vexare. v.	

CHabes iam nostras in Claudianum Lucubrations Catelli ane ferius fortasse quæ tu putaras: aut ego uoluissim: ob acerbissimum luctum quem imaturus obitus M. Antoni nostri nobis attulit. quæ ego: propter elegantiam morum: secundum te diligebam. Erat n. (ut scis) egregia corporis indole: uegetior ingenii puer & memoria singulari. quocumque quartum annum uix totidem diebus excederet: in qua ætate: uel ut in tenebris arboribus: contenti floribus esse solemus: ipse marutos pene uirtutum fructus: producere nobis iam coeperat. ut non dubitaremus Augustanorum familie: quæ hac in urbe honestissima est: Ausp. Rubre iam summi uiri: Sed in primis lo. Angeli parentis sui: cum cæteris corporis & animi ornamentis: tum principis amicitia clarissimi: splendorem: uel (quod ipse pater optabat) superatorem: uel certe quod nos considerabamus: assequitorem. Non igitur potui non eius morte magnopere moueri: & qui me dum uixit religiosissime coluit: & excedens non exiguum studiorum nostrorum spem secum abstulit. ut hoc elegidio quæsumus: quod: ut a dolente confususq. scripsum: lege q. cum uenia.

Tene etiam Rubrene puer. Mors improba nobis
Surripuit tantum nec uerita inuidiam est?
Ausae ferax (sygio) præcludere lumina somno
Lumina ledas æmola sideribus.
Non illam latias grauius exulta per artes
Lingua: nec arg uti pectoris ingenium?
Non mouit studiosa manus perare tabellas
Doctæ notisq. apices docere præceptibus?
Quid te scia iuuat producere funus acerbum?
Et nitam primis rumpere flammibus:
Forsthan emenso uisus tibi serior æuo est?
Dum mentes animi donibus adnumerat?
Quo geminū sub fronte iubar? Quo lactea Ceruix?
Et eoma uix Phœbi crinibus inferior?
Quo mores abiere pui? quo nexis acumen?
Quo tenera uirtus indole præquoquior?
Omnia (pro)phæco meritis libitina barathro:

Totq. bona obscuras uertit in exequias.
Editus ecce mihi labor est in carmina Claud.
Nec leget (heu) uita Marcus amabilior.
Non tamen efficiet quin mecum Marce legaris:
Vtq. totum nomen defluat ex animo.
Illa licet tulerit mortalia membra caduci
Corporis: atq. animæ perpetis exuias.
Post obitum uiues: properatq. fata superles.
Et uiuere de te secula pars melior.
Non q. uterq. parens ingenti mole sepulchrum
Condat: & alta tuos una tegat cineres?
Marmora tempus edax: & busta superba uentus
Sternet: & artis honor seniet interitum.
Sed qui a te doctæ desent monimenta Camenæ.
Certe atq. tuos scribitur in titulos.
Suspiciet te phama loquax: seriq. nepotes
Canag. uenturo tempore posteritas.

REGISTRVM OPERIS.

Omnes sunt terni. preter I qui est duernus. & a qui est quaternus.

A. IANVS PARRHASIVS CATELLIANO COTTAE
MEDIOLANENSI PATRICIO.

[illegible]

L. Cottrell

C. Cottaz

Catellian®
Cotta

Albertus
Cotta

Innocentius
Cotta
Hieronymus
Cotta

CLCLAVDIANIVITAPER.A.IANVM.PARRHASIVM.

CCL. Claudiano poeta: simile quidam contigit quod Homero, quippe quem tibi cuem nō nulli uēdī-
cant: & imprimis Hilpani ac Florentini: qui dubia diu uictoria certauerūt, nos Aegypto adiudicamus:
ex eius ad Hadrianū uersibus.

Audiat hoc commune folum: lōgeq; carinis.

Not a pharos: flentēq; attollens gurgite uultum

Nostra gemas Nilus numerosis funera ripis. Et ad Gennadium procons.

Gratorum populus & nostro cognite Nilo. Vbi nostro Nilo sic ait, ut Martialis ad Licinianū Nostrog
lanc Huiusmodi, sed & Suidas Alexandrinum fuisse tradit & Apollinaris Sidonius hoc endecasyllabo.

Er pelusiaco fatus Canopo:

Qui ferruginei toros marini

Et musa canit inferos superna.

Romanis principibus Arcadio Honorioque quos in uita coluit: acceptus fuit: amplissimis ab utroque mu-
neribus honestatus: & statua, cuius basis in foro Traiani cum hoc Ellogio inuenta est.

CLCLAVDIANO.V.C.TRIBVNO ET NOTARIO.

INTER cæteras uigentis artes prægloriosissimo poetarum. Licet ad memoriam Septemternam Carmina ab eodem scripta sufficiant: ad tamen testimonii gratia ob iudicii sui fidem. DD.NN. Arcadius & Honorius felicissimi ac doctissimi imperatores: senaru petente: statua in foro Diui Traiani erigi collocariq; iusserunt.

ΕΙΝ ΕΝΙ ΕΙΡΥΛΙΟΙΟΝΘΩΝ

Καὶ μουσὸν οὐκ ἴσον

Κλᾶυδίου πρῶτον καὶ

Βασιλῆος ἑσθλόν

Id ad uerbum latine sonat

In uno Virgili mentem: & musam Homeri:

Claudianum Roma & Reges posuerunt.

Nobis ita placuit interpretari.

Meconide cui mens Claudij: cui Musa Maronis:

Hanc tibi cum Roma Cæsar uterq; dedit.

¶ Ad hanc statum alludit ipse in præfatione belli Gethici pro Stilicone. Sed prior effigiem tribuit sue celsus amœnam. Oraq; patricius nostra dicauit honos: annuit hic princeps titulum poscente si natu Respice iudiciõẽ. Ceres igitur ut apud græcos Porphyri⁹ interpretat^r steracis ac plani folij tum designat: ut montani lapidosiq; Berecynthia: quã nos Opem dicimus: feminũ uero bona dea: quæ alio uerbo Proserpina nominatur. Hanc Pluto rapuit: quod Ceres officij grana Berecynthia conuenisset: nã quilibet ube res agri: si per neglectum uel alia quantis de causa: in glaream scrupulor⁹ terræ naturam transferat: iniectum semen imoritur: nec nisi magno cum labore reparatur. quod in Ceres et ore representabãt. Poetã & ad alios sensus trahi: quos prudenter studio breuitatis omittimus. In Sicilia res ideo gesta fingit^r illic (Si Diodoro credimus) primo triticum sponte prouenit. & hoc est ipsius poematis cũ phisica ratione argumentum.

Fabularum Genera

¶ Fabularum genera Macrobius plura tradit: & in his illud qd Philosophi non reiciunt: in quo ueritas per composita quædam fictaq; proferf. ut Sacra Ceres & huiusmodi Cerimonie. quas ideo nostri maiores absoluta simpliciq; narratione non prodiderunt: quia scibant inimicã esse naturæ apertã nudaq; sui expositionẽ. Ceres igitur ut apud græcos Porphyri⁹ interpretat^r steracis ac plani folij tum designat: ut montani lapidosiq; Berecynthia: quã nos Opem dicimus: feminũ uero bona dea: quæ alio uerbo Proserpina nominatur. Hanc Pluto rapuit: quod Ceres officij grana Berecynthia conuenisset: nã quilibet ube res agri: si per neglectum uel alia quantis de causa: in glaream scrupulor⁹ terræ naturam transferat: iniectum semen imoritur: nec nisi magno cum labore reparatur. quod in Ceres et ore representabãt. Poetã & ad alios sensus trahi: quos prudenter studio breuitatis omittimus. In Sicilia res ideo gesta fingit^r illic (Si Diodoro credimus) primo triticum sponte prouenit. & hoc est ipsius poematis cũ phisica ratione argumentum.

Carminis Genus

¶ Carmen: elegiacum genus habet & heroicũ: cuius inuentionẽ Plinius Apollinis oraculo tribuit: Pau sanias interdũ Phœmonior⁹ qñq; Oleno cuidã. quẽ primũ poetam exiisse Boeo uates pythia professã sita: quos scriptas Lucinae laudes Deliaci canebãt. Elegor⁹ uero origo incerta est: ut inq; Flaccus. institutos tamen iter oēs constat desiendo desiderio mortuor⁹: moxq; ad amores esse traductos. sed nomẽ tenuerunt: a miserabili cantu quẽ olim fundebant ab Ἀλκυονίδῃ qd est misereri. Nõnullis ab Theocle natione: seu magis Erythrazo manasse placet: dum per amoris insanã uociferaret: èt in. Alii ab ea qdẽ particula dictã non negant: uerũ: quã non Theocles sed phrygiæ rex Midas emiserit: quod parenti iusta perfolueret: a dieb⁹ aliquot his inde elegiã uocitatã. quod si siñdubũ non relinquitur: cur Ouidius priores duas syllabas in eo uerbo produxerit. et quippe interiectio qua dolentis affectus atq; græcos exprimitur: diphthongo protrahi: notius est: qd ut a nobis oporteat indicari. Nec defunt qui nominis rationem ab Ἀλκυονίδῃ græco uerbo desceclant: quod insanire significat: quia commotæ mētis Theocles id carmen effuderit. ut ante diximus.

Præfationis Argumentum.

¶ Grandioribus atq; iustis operibus aliquid stilo remissiore præcludere: uetus institutum fuit: eor⁹ qui non cruda in medium studia propellebant. quorum nascentis adhuc eloquẽtiæ rudimenta non inuisti sediti quos. Hac Cicerõ: Maro: Papinius: & quoscunq; ueneramus iere. eadem se Claudianus inuestisse proficitur: ac ut is qui primus mare tentauit: a litonibus quæ principio lingere non audebat: usu confirmatus: alto sedemum credidit: nunc inquit diu multiq; leuioribus in studiis ego uersatus: ad heroicam maiestatem: confidentius fortasse: sed non imperitus assurgo. nam totus huius carminis sensus a metaphora colligendus est.

CA. IANI PARRASII COMMENTARIVS PRIMVS. IN RAPTVM PROSERPINAЕ CL. CLAVDIANI.

¶ Inuenta secuit primus qui naue profundum. Maria nauibus adire Phœnicas iussit: Mella Pompo-
nius autor est: & Tibullus. Prima ratem uentis credere docta Tyros. Dionysius Apher Aegyptios. nisi
quis eosdem cum phœnicibus accipiat. quod non placet. Neptunum Diodorus in Creta. Heciodus in

Nauigatio
prima.

CL. CLAVDIANI: IN RAPTVM PROSERPINAЕ PRAEFATIO.

INVENTA SEC VIT PRI
mus qui naue profundum:
ET RVDIBVS REMIS
solicitaui aquas

Qui dubiis ausus committere flatibus alnum
Quas Natura negat: praeiuit arte uias.

Trāquillis primum trepidus se credidit undis:

Littora securo tramite summa legens.

Mox longos tentare sinus & linquere terras.

Et leni coepit pandere uela noto.

Ast ubi paulatim praeceps audacia creuit:

Cordaq; languentem dedidicere metum:

buit. ¶ Intenta. Excogitata. quippe inuenire & reperire: hoc inter se distant. quod alterum studij
est: alterum fortunæ. Inachus apud Ouidium. Tu non inuenta reperta es. ¶ Profundum. Mare. uel
ab imo uadum fastigio. uel a summo: nam & æquor alium dicitur: & profundum sublime. Vergi.
Aeneid. primo. Maria ac terras cælumq; profundum. ¶ Rudibus. non elaboratis. nam priusquam
remum Cope inuenirent: quibuscunq; Contis nauigia subigebant. Ad ipsos homines etiam reſerti po-
teſt: qui tum nauigationis experti satis non erant. Ouidius. Vela dabat uentis nec dum bene nouerat
illos Nauita. ¶ Solicitauit. non aliena uerbi ſignificatio eſt. ut quidam putant. nam qui terram uertit
ſolicitare proprie dicitur. Tibullus. Et teneram ferro ſolicitauit humum. uerbum ſubtrahitur ex ſo-
lo Citoc: quod (ut Feſto placeſt) moneo. Solum uero Maris etiam nomen eſt. Vergi. Subtrahiturq; ſo-
lum. ¶ Ausus. hoc ait. quoniam rem arduam & ipſo neceſſim tentauit. Oratius primo Car. Impie non
tangenda rates tranſiſunt uada: Audax omnia perſeſti gens humana: ruit per uentum neſas. ¶ Alnum.
nauem. Claud. libro ſecundo. Miſſamq; padō qui remigat Alnum. Quippe Fludialis arbor eſt alnus
apta nauigiis: q̄ aquis obruta diu non corrumpitur. autor Vitruuius. Alnos in ſola Creta ſteriles non
eſſe inter naturæ miracula reſulit Ariſtoteles. ¶ Flatibus uentis. de quibus Strabo. Phinius: & Gellius ſa-
tis multa. ¶ Dubis. incertis. q̄ ſidem ſemper non ſpirant: & qui ſe uentis committunt in dubio. ſitatas
habent. In notui & illius philoſophi ſcemma: qui quopiam percontante: uiuentis ne plures eſſent an
mortui: nauigantes inquit utram in partem ponis? Et luuenalis. Inuice & uentis animam committere do-
lato Cōſiſus ligno: digitis a morte remor? Quattuor: aut ſeptē ſi ſit laſſima tēda. ¶ Natura. Zeno ſa-
uit ignē eſſe naturam quæ quicq; gigneret & mentem atq; ſenſus. Seneca. nō aliud eſſe q̄ deum: qui no-
bis ſolidum & ad nos ſuſtentandū idoneum elementū terram dedit: poſtra tñ improbitas i alienas ſe-
des irrupit: aut natura. ſ. humana. non. n. ea conditione nati ſumus. ut per aquas ingrediamur. De natu-
ra copioſius huius operis. tit. ¶ Legens. preſſius ad nauigās: & remo tadēs. Verg. Primi lege littoris orā.
q̄ppe nauitæ tranſmiſſo p̄man? ſune aſpa loca tranſiitū. Idq; lege dicitur docet Serui? ¶ Littora ſum-
ma. Maris & terræ conſinia. Eſt autē litus quo maximus fluctus hybernus peruenit. Itaq; M. Tullius ar-
bitet aſſumptus olim conſtituit. ut iuris ciuilis autor Celfus reſert. ¶ Sinus. Littorum flexus: & oras inte-
rius recedentes. quas græci κόλμοος appellant. ¶ Neto. uento. ſpecies pro genere. nota figura. is Hau-
ſter latine dicitur ab hauriendis aquis: ut quidam tradunt: quoniam nebulosus atq; humectus eſt. ea-
dem græci nominis ratio. nam νότῆς humor apud eos appellatur. ut mōnet Gellius. ¶ Audacia coepit.
in cauta: quæ penſi quicq; nō habet: & omnia temere aggreditur. ¶ Dedidicere. Diſcere cognitionis eſt.
Ediſcere memorie. cui ſi quæ mandamus excidunt: tñ Dedīſcimus. Ouid. in ponto. Dedidici iam bona
uerba loqui. ¶ Languentem. qui torpore nos alligat & ignauos reddit. ut doſoſus apud Perſium Num-
mus: qui mortales ad neceſſitas fraudes impellit. Ob id a Phocylide ſub auri nomine deteſtatur.

Inuenire
Reperire
Profundū
mare.

Solicitare

Alnus.
Nauigatio
nis piculū.

Natura qd

Legere qd
Littus.

Hauſter.
Notus.

Diſcere
Ediſcere.
Dediſcere.

Vergilii ui
ra p Aeliū
Donatum

Agæus fu
nus unde.

Ionium
Adriaticū.

CVagus. Errans. quæ nauigantibus apta uox est. Aelius Donatus in uita Maronis. Orestes circa Sicilia uagus. Aelius inquit Donatus non seruius. ut uulgo fere creditur. Sed Donatus iam titulo nostra cau-
gatione Minutianus impleuit. **C**Irrupit. Contra naturæ sædus inuasit & penetravit. **C**Pelago. in alei.
in hac elocutione frequens est Maro. palmas cælo cum uoce tetendit: & lq clamor cælo. **C**Cælumq; se-
cutus Maiores (ut hodieq;) Nauium cursus ad siderum rationem dirigebant: ut testis Homerus est. &
Tibullus. Ducunt instabiles sidera certa rates. **C**Agæas hyemes. Agæus finus ab Agæo Achææ nomen
Iam uagus irrupit pelago: cælumq; secutus
Agæas hyemes: Ioniumq; domat.

Ad Agæa Achææ præter nauigantium: nemo maris tempestatem passus creditur: Neptunni præsentia.
quæ (ut Nicocrates ait) illic impendio colebatur. Vnde factum mari uocabulum quidam uolunt. Quod
agæus uel (ut alii codices habent) Agæon antiquum Neptunni cognomen fuerit: ut indicat Pherecy-
des & apud Lycophronem legimus. Idem tamen Nicocrates alibi ab Agæi casu deducit: quæ se illuc
ab arce Athenarum deiecerit: quod ut credamus Arx ipsa procul a mari sita non fuit. Adiciit & Festus
aliam nominis rationem. Quod in eo Amazonum regina Agææ perierit. Sunt & qui nomen inditum
scribant quod ex eo γῆλα. Tellus quæ uia uicium cernatur. **C**Hyemes. maris æstus & tempestates.
Verg. Iam ualidam lionci nauem: iam fortis Acathe uicir hyemis. Agæum quippe Mare: quod Apher-
etiam Dionysius tradit: crebritas insularum reddit confragosum. Maro. Crebris legimus freta con-
cita terris. **C**Ionium. antea Saturnium dicebatur: post Ionium uel ab Ius errore: quod Lycophroni pla-
cet & Acti hylo: uel ab Ionio illyrici generis homine: ut in primo uigesimoq; Theopompus refert: uel
quod in eo perierunt Iones: ut Archemachus a blentur. Nonnulli tamen: ut tradit Eustathius: ita scri-
bunt: Ion Italus Adriæ pater fuit. a quo Sinus Ionius. qui mox ab Adria filio dictus ē Adriaticus. **C**Do-
mat. ab equis ad naues murua translatio. Verg. Classis immittit habenas.

CArgumentum in primum Claud. De Raptu Proserp.

Pierius Hypsila Aeginensis concinnauit.
Dux erebi Pluto. molitur bella Tonantis:
Quod dulces natos: & optatosq; hymenæos
Nesciat. exorant paræne classica pulsent
Rauca priusq; grata Iouem connubia poseat.
Ditis Atlantiades celeres fert iussa per auras.
Audierat mandata patris: secumq; uoluit
Diuerfos ducens animos: quæ tale sequatur
Coniugium patrui tandem Proserpina lecto
Damnatur. quam flaua Ceres (heu cæca futuri)
Aethere deserto: siculis commiserat oris.
Turrigeræq; petie Cybeles secura penates.
Accelerat præcepta Venusiusq; parentis
Pallas: & ipsa comes Veneri soror addita Phœbi.
Vt uentum ad fedes: plaudentem pectine talas
Germanam offendunt: reditura munera matri.

CLibri Primi Periocha.

CDicta poetæ uita: dictū carminis genus ē: & quæ ἀπολόγῳ ἑλληνικῷ vocat: refert qd hoc in libro
contineatur exponere. Pluto qui Dis pater & Orcus latine dicitur: ac de ferens: ex oibus diis uxore nō
habere: aima cōtra superos irēbat: Coactosq; ex inferni mōstris copias educturus i Cælū: parca pēd-
bus reuocatus ē. agitur cū Ioue de Cōnubio p Mercuriū. Iuppiter ancipiti primū deliberatione suspēsus
Plutoni tādē Proserpinā decernit. Res Veneri cōficiēda mādatur. petie illa Sicilia Diana Minervæq; co-
mitibus: & dolo Proserpinā p absentia matris occupat. Quid postea factū sit sequēs liber ostēdet. Nos
quin sub hoc fictionis iuolūcro latere suspicāremur: antea diximus. M. th Varro sentiti Proserpina se-
nām secūdū. itē res. sentari quæ quom quodā tēpore defecisset: & terra quasi sterilis orbisq; moereret
exortā esse opimōne: filiā Cereris ab Orco raptā. quomq; id mortales publico luctu prosecuti fuissent:
redditam longe post opulentiam alacres lætosq; excepisse: institutis sacris quæ Mysteria nominentur.

¶ Inferni raptoris. Orci. per quē uetustas (ut idem Varro docet) in sumā mundi partem intelligi uoluit. quae quomā glebis obruitur semen quodam modo rapere uideatur. ¶ At flata, caligine currus obducta. ¶ Taenari. Ditis inferni dei. Taenarus oppidi: portus & promontorii Laconiae nomen est. id Taenarus Eliani filius a se dedit: ut Pherecydes in nono tradi t. Cuius (ut est apud Pindarum) olim Nepruno sacra fuit. unde Taenarius a Propertio Neprunus appellatur. Peruius illic ad manes specus ostentabatur: ut scribit Strabo. de quo Menander *ἡλὴν τῆς ἰστίης τῆς ἀπορίας*. hoc est. ostium quodā

Taenarus.
Taenarius
Neprunus

¶ CL. CLAUDIANI: DE RAPT V PROSERPINAЕ: LIBER PRIMVS.

NERNI RAPTORIS
SIDERA TAENARIO:
caligantē p̄ Profundā

Iunonis Thalamos: audaci promere cantu
Mens congesta iubet. Gressus remouete p̄fani.
Iam furor humanos nostro de pectore sensus
Expulsi & torumspirant praecordia Phœbum.
Iam mihi cernuntur trepidis delubra moueri
Sedibus: & claram dispergere lumina lucem

Thalamus

trum. Aglauros læuū: mediū possederat Herse. Ad infernas etiā Proserpinae sedes referri potest. eas apud Statū se uidere Mantho testatur. Sygæq; fueros Iunonis thalamos & moesta cubilia. Mo. Thalam? itē Thuriæ mons est: & sacre in eo specus ab indigenis Alufiæ cognominatus: ab Alusio pximo amne: ut scribit Lycis. ¶ Mens congesta. Meditantis hoc est. ut animo plurima cōplectat: ac inde post elingat. idq; cogitare dicitur. ut Varro docet. Alius anima: mens: & cōsiliū. Si Lucretio credimus idē sunt: hinc Amēs cui cōsiliū copia non est apud poetas. ¶ Gressus remouete p̄fani. a sacris Cereis p̄fani uoce praecōnis excludēbantur. Tranquillus est autor: idē laudes Apollini dicturus agit Callimachus. *ἡδὴ καὶ οἱ τοῦ ἀλτρηος*. id apud nos Vergil. interpretat. Procul o procul este p̄fani. Quod uerbo nō innotat significatur: ut docet Seruius. eodē Claudianus & eius pectus illabentis Apollinis: & imitior: quae toto ope celebraturus est reuerentia: nūc ablegat. ¶ Iam furor. Inest animis ut inquit Cicero praefatio extrinsecus imiecta atq; inclusa diuinitus. ea h̄ extarsit acris furor appellat. quomā a corpore animus abstractus diuinitate no instinctu cōcitatur. Sed & poetæ corripit furore dicuntur: quom iustu carnē effundunt. quod absq; numine euenire Democritus negat. Id quod ē Socrates apud Platonem dissens constituit & affirmat. Nam suo iure dixit Ouidius. Est deus in nobis: sunt & cōmercia caeli Sedibus Aetheris spiritus ille uenit utiturq; poetæ cōuenit. ¶ Expulsi humanos sensus. quodam quasi secessu mentis atq; animi facto a corpore: quod numine afflatis usu uenit. ¶ Phœbum. per ep̄rheton Apollo Phœbus dicitur: αὐτοῦ τοῦ φοῦ τοῦ ἡλίου. hoc est quod ui feratur. ut ait Cornificius: uel a specie & nitore. Nam græci *φῶς* son purum & splendidi memorant. autor Macrobius. futurorum praesentioni & poetis praesē credebatur quoniam sentendi usu omnis a sole nobis est. ut pluribus urbis disparat Ammianus qui res a Iuliano Cæsare gestas historia complexus est. Iulianus enim solem superstitiosius coluit: & edita oratione laudauit. ¶ Spirant: anhelant. ¶ Praecordia. pectora quae diuinus ille spiritus subit. Lucanus. Nec fit pectore uates accipiam. Cytherea uelim secreta mouentem Sollicitare deum. quippe praecordia proprie sunt mēbranae: quae extra separant ab inferiore uiscerum parte sic uocata: quia cordi praetenduntur: ut inquit Plinius. ¶ Iam mihi cernuntur. Acmulatio Callimachi: quae eadem se per furorem uidere proficitur. *ὄψα δολον τοῦ ἀλτρηος ποσειδάωνος*. id est. En Aedes ut tota tremit. ¶ Delubra. Delubra ligna sunt delibata: hoc est decorticata rassa: pro simulacris deorū ueteri more posita: ut scribit Festus. Sunt & qui tēpla esse dicūt singulis diis attributa: Delubra multarū aediu sub uno tecto a diuino pluitatū munitarū. Alii Delubra statuit ea tēpla: i quib⁹ sunt Delubra corporum abluendorum: more Dodonei Iouis: aut Apollinis Delphici: in quorum delubris lebetes tripodēsq; uisuntur. Nōnulli Delubrum accipiunt. ubi praeter aedem fir Area assumpta deū causa: ut erat i Circo Flaminio Romae Iouis Statoris. seu locū in quo dei simulacrum dicatum fir. ut a candela candelabrum: quod Varro probat. Superiora scribit Arconius: quae Pompei quoque sententiam retrulit: sed damnauit. ¶ Tepidis. Emotis & eulbratis. ab itis qui metuunt sumpta translatione: quibus turbatio trepit & mentem urcit. ui Festus ait. ¶ Claram dispergere lumina lucem. Si Phœbi radios intelligas perspicuus sensus erit. Alii tēdas accipiunt: quarum

Thalamus
mons.
Alufius
amnis
P̄fani a
sacris Cere
is excludē
bantur
Furor diu
nus qui
Furor poe
ticus

Phœbus
unde.
Sentendū
uis a sole

Praecordia

Delubru

Cereri sa- iadatione Cereris initia celebrabant: ad representandos eius errores: quæ factibus ex Aetnae carminis ac
era censis: filiam peruestigauit. ut tragœdiarum poeta scribit Carcinus. Papinius. in. iiii. Sylvarum. **Tog**
Papini lo- actæ Ceres cursu cui semper anhelo Votiuâ taciti lassamus lampada mystæ. Qui uersus ab interprete
cus. dissimulatus: habet historiam. Quippe Diotimus (ut refert Timæus) quom præter Neapolim Athenien-
 sium classem duccret: reddito oraculo: Parthenopæ: tem diuinam fecit inhiuere etiam Iudis Cereali-
 bus inquis discurrentes cū facibus operabantur: quos hæcenus inquit Neapolitani solennes retinent: inde
 uotiuam lampadē Seat⁹ appellauit. apud

Hecates
Corona
Deos utri-
usq; sexus
participes
Atheniensiū
uentus

Sophocle præterea Chorus in Rixotomis
 (fabulæ nomē id est) ita loquit. **ἡ δὲ Δὲς**
ἡοῦ τὰ καὶ τὸ πρὸς ἑσὸν τοῖς εἰδοῖς ἁλοῦσα
τῆς id est Phoebe regnat: Tugue triuix
 Hecates ignis facit. ut Clau. utruq; peri-
 te coniunxit exemplo Sophoclis: qui sol lumen & Hecates simul indigitat. Nec illud omitam. q. in
 eadem Sophoclis tragœdia: Serpentum spiris & quernis frondibus Hecate coronatur. C. Aduentū
 stata dei. Apollinis. uel ut Ceres intelligatur legendū dea. Sed & dci nihilominus defendi potest. quip-
 pe singulis quibusq; diis utruq; sexum uentus dedit. ut docet Seruius & longa disceptatione Macro-
 bii. Caluus. Pollentemq; deum Venerem. de qua Vergilius Aenciū. Ducente deo flammam inter &
 hostes Expediit. dant tela locum flammæque recedunt. C. Fremitus. hinnitus equorum Plutonis. Ver-
 gilius. per initia Georgicorum. Tuque o si prima frementem Fudit equum magno tellus percussa tri-
 denti. quo in loco prima tellus (ut hoc obiter enodemus) absolute litrus accipiendum non est. Atheni-
 ses enim primam omnium suam terram: seque primos homines prædicabant. de generis antiquitate
 cum Argiuis certantes ut est apud Pausaniam. nam primæ ciuitatis autores uideri uniq; uolebat. quo-
 rum Athenienses suam urbem per excellentiam Asly nominabant: ut ueteris Comædie poeta testis est
 Aristophanes: & Attidis primo Philochorus: quicq; gentes exponit Stephanus. innuit & Aristides. quod
 eo magis miror a Seruio prætermisum: quo rei nō inficium fuisse ex is eius uerbis licet conicere. Anti-
 quæ nobilis inquit: Nec enim noua esse potest. Licet primam terram suam esse dicant Athenienses. hæc
 in primo Aenciis commentario Seruius. hinc in Thebaide Papinius libro. xii. Phama minor factis. ip-
 sos nam credere dignū Calicolas: Tellus quibus hospita semper Athenæ: Ceu leges hominemque no-
 um: ritusq; sacrorum: Seminaque in uacuas hinc descendente terras: Sic sacralle loco commune ani-
 mantibus agris Consumitur. Nam quod indigenas se iadarent: losepheus memorat: & Thucydides. Is ait
 Athenienses ex auto cicadas in capite gestare solitos. ut eo argumento se terra genitos indicarent. hūc
 Aene morem: Vergilius in Ciri (quod poematis nomen est) expressit is uerbis. Aurea solenni comptum
 quem subula nito Mopsopio: retenti uelcebat dente cicadæ. Quippe Nisus de cuius capillo poeta loqui-
 tur (ut tragœdiarum scriptor Sophocles autor est) Pandionis filius fuit: ex attica. Male qui deprauatum
 secuti codicem: pro Mopsopio corpse læ legunt: & a loco qui nihilo magis q. respubica Platonis extat:
 eburneas suspicantur. Athenienses uero Mopsopios appellatos non a uate: Sed ab alio quodam Mop-
 so docet Strabo. Alii ab Oceani filia Mopsopia de qua Suidas. C. Templumq; remugit Cecropidum.

Ver. locus

Statii loc⁹

Ver. locus

Mopsopii
qui

Cecrops (ut fabulosa tradit historia) Terræ filius fuit. Nam uentus (ut Minus Felix ait) obscurus &
 quorum parentes ignorarentur prognatos terra fingeat. Et Cecrops (ut ait Charax) Athenas ex
 Aegypti oppido Sai profectus est: is græcorū consuetudine quō barbaros & inconditos mores emollis-
 set: gemini cognominem sortitus est: ut contra Cadmus: quom Thebis: ob Lini cædem profugus in
 Illyricum concessisset (ut tradit Zenobius) uersus in anguem dicitur: q. a pristina mansuetudine ad bar-
 baram inhumanitatem decessit. Hanc uero de Cecrope opinionem: q. lateat tenuis homo: in serpente
 defineret: in tulus mansisse Demosthenes arbitratur. quoniam uñ consulto opus erat: prudentia: ubi
 factio: uiribus & audacia præstaret. Eusebius: q. utraq; lingua: græca Aegyptiaq; conuode loqueretur.
 Alicum Trogos: quoniam autor connobū primus exiit. quomq; uaga prius uenere matres tantūmo-
 do mortales noscent inuenias nuptis duplici quasi natura: maris & feminae homines constare docue-
 rit. Nonnulli. quod ingent corporis indole: dum simul hominum statum solus implet. A. ceonit.
 eius qui primus in Adicia rerum potius est: si hiam duxit uxorem: de fundiq; in regno successit quo rē-
 pore uini uis hominib⁹ nondum notus erat: ut scribit Eubulius: Ideoq; manalem aque ureum tenēs
 in cælo figurat: ut est apud Higynū. Athenis in arce sepultus facietur refert Antiochus in nono histo-
 riæ. a quo Cecropide Athenienses ut a Romulo Romā Romulidæ. ut Aene. vi. Tum pederet pœnas
 Cecropidis iussi. Nunc Eleusina Cererē nō itelligit ad eam quæ nō procul Athenis uia quæ Phalerū
 ducit occurrere: ut discimus ex paufania. i qua statue uisabantur: Ceres ipsa & filia: & faciem præterea
 Bacchus: Praxitelis opera: ut titulus indicabat: eius Aristophanes in nubibus meminit: & Herodotus.
 C. Eleusis. Eleusis Alexandriæ paruis uicis: propterea nō negligendus. q. litteras illic Callimachus poe-
 ta didicit: ut legitimus apud Suidā. Eiusdem nominis adicæ populus ē: ex ea tribu: quæ Hippothoonis
 appellatæ censetur: refert Stephanus. Est & urbs ab Eleusio memorata: quæ suspitio ē Mercurio &
 Paræ Oceani filia prognata: alii Ogygē patrē sinxerūt: ut Pausanias autor ē: Eleusine Cereris mystica.

Eleusis.
Alexandriæ
uicis
Eleusis.
Adicæ po-
pulus: &
urbs.

Aduentum testata Dei. Iam magnus ab imis
Auditor fremitus terris, Templumq; remugit.
Cecropidum, Sanctaq; faces extollit Eleusis.

celebrabantur cognomento & re maiora: Sicut Agrius (qui & ipse locus est Adicia) minora pferpina: in
 Hercules gratia insinuat: cui si initiari efflagitaret: idq; in maioribus per leges Eumolpi: qui Athenienses
 imbuti religione: nō nisi ciuibz & indigenis liceret: ut scribit Hylsterinnus: & Antistophanes: in minori
 bus mense Nouēbris operabant: ut in maioribus Iunij. Ita ut inter utrūq; tēpus circiter uno anno inter
 esset: ut discimus ex Plutarcho. C Extollit. enigit. C Sanctas faces. Operas iniūq; lampadis. Nam san
 ctaria Mithridatis appellat Plinius: quae graeco Plutarchus aporrhita: quippe quod omni obseruatione
 intuiatū est (ut Donat⁹ ait) Sanctū dicif.
 Angues Triptolemi strident: & squamea curuis
 Colla leuant astricta iugis: lapsūq; Sereno
 Erechtiroleas tendunt ad carmina cristas.
 Ecce Procul temis Hecate uariata figuris

sa filia: quā patris amia: & eo prior Orpheus: in attica rapta scribit: in puteum quēdā cecidit: qui floridus
 ab indigenis appellatus: i uia quae Eleusine Megara ducit religionis gratia mōstrabat. Aiumq; ex eo lo
 co anib; specie deam: tanq; mulierem argiuam a Celei filiabus ad matrē perducā: Meganirāq; ei Tri
 ptolemū filiū alendū credidisse: ut tradit Pāphos qui ante Homeri tempora poeta censet. Dea puerum
 igne p noctis silentiū fouebat: ut redderet immortale: quod in Achille Thetis etiā tentauit: unde Pye
 fous Achilles primū dicitur esse: ut cecinit pharfalus Agametos Sed excitata Menalinea sic ab aliis Me
 ganira nominat: infans ei extraxit. Dea uoto frustrata: saltē hanc alumnō gloriā dedit: ut factions uicium
 mortalibus primū idicare. Alii Triptolemū matrē nō Menalinē: neq; Meganirā sed Deiopeon uocant:
 cuius Elauine tumulum: quoru fundamēta tēpi Cereris effoderent inueniūt scribit Aristoteles. Libe
 ros praezera Triptolemū Gordyzeū sustulit & Dulichiū: quoq; alter Gordyae urbi Syriae: alter Dul
 chio: uni ex Echinadibus insulis nomen dedit: ut graeco carmine Thoas cōplexus est. C Angues. Longā
 nauem Philochoros fuspica: quā Triptolemū orbē lustrauit quō fruges ostendit. ea forsan sic ab insi
 gni appellata sit: ut exercitus Tātali: qui Ganymedem rapuit: ut Phanocles cecinit: Aquila i uulgi sermo
 ne dicit: q; eam autem in uenillo expressam habuit. C Scident. Sibilant. alibi Claud. stridentia colla gor
 gonis. C Squammea colla. serpentū coria fuscissima aspera sunt: insit pisciū. Accius i Pelopidis unde feri
 pentis squamā: qualido auro: & purpura praetexte. inde uerbū fualtere Macrobius & eo prior Gel
 lius trahit. C Astricta. iuncta. Legitur & astricta iubis utruq; per se clare. C Lapsū. celeris cursū: & fuga.
 C Sereno. tranquillū. nam turbationis: & alienus a sacris est impetus. eodē serps Aesculapii modū: apud
 Aristophanē obrepit. C Erechti. in pectus ablatis qualis apud Vergiliū serpēs a Tenedo Porces & Cha
 ribocae ius. n. nominibus a Quinto Poeta referunt: qui Homero in Iliade cōsumāda succēssit. C Cristas
 in serpentibus fabulosas Plinius autumat: sed utraq; lingua poetae: erratim tribuūt. C Rofcas. Maro
 sanguineas. sed Claudianus colorē dedit: id autē quod horrois erat: re diuina submouit. C Ecce. pro
 prium Ciceronis hoc est i rebus iprouis: qd cū cura uerg. & legit: & trāstulit autor Alconius. C Procul.
 usq; ab inferis. C Hecate. Persei fratris Aetae Colchoz regis Hecate filia fuit ut Dionysius Mysleus in
 Argonautico refert. ea dū uaga p salt⁹ uenaret: herbaz uim prima deprēdit: & ita necato parētē regnū
 occupauit: a suis in caeli post mortē relata: ut apud Diodorū legimus. Eiusdē nois altera: Perseo Titane
 & Asterie latona sorore prognata: cui Iuppiter elemēta subiecit: & caelo ereboq; potentē fecit: ut canit
 Maro. unde & hecate dicta: ut discimus ex Hesiodo. Verg. Aene. iiii. Tercētū tonat ore deos. Sic. n. nos
 interpretati sumus: ut dicat hecaten a Saga ter inuocata: quā per centū deos obfcure quidē: uenium per
 tissime designauit: d amplissimā deae potestātē: & nominis rationē simul alldens. id ab exā⁹ uol
 turquod apud graecos idem ualet quod centum. Ternarius porro numerus in huiusmodi sacris adhi
 bebatur. ut ritu. ut ex Homero: Pafone Tibullo: Papinio colligit. Et Porphyrius ille pius in respōis abū
 de differt. Nec obest: quod a poeta statim subiicit. Tergemināq; hecaten tria uirginis ora Diana. nam
 sui moris est. ut etiā Macrobius obseruauit: & docuit in gbus nō cōuenit inter doctos utraq; sententiā
 cōplecti: quo fit ut sibi plerūq; nō cōstet: ut i Latini patre: & alius nō parū multis: quae Seruius & alii post
 eū grāmatici notauerunt. Notat diuersas in hecate opiniones: & ea quā superius attulimus: & illoz qui
 cū Iunone coniungūt. ut fit eadē Iuno Diana: & Proserpina: ex qbus Hecate: ut est apud Lucanū: cōmu
 ne nomen efficiat. Icirco ne alterutru poeta dānaret: utrūq; dixit. In hac diuertere libuit ppter eos: q
 Aniclarū deliramēta sectant: Seruio discesserūt. hecaten noctē genitā canit: Bacchidis Ioue & Aste
 rie Museus. Eodē & Cerere matrē Orpheus: Pherecydes Aristaei pennis filiā tradit. Eadē perseis appel
 latur a patre. Apollinios Argonauticū iiii. ποτὶ τὴν ἐκὴν πέρσην & i. iiii. Ἰσάνοι τὸ ἴσον ὅσον πέρσην. Δοσ
 ὁρῶν κορον. i. Noctūq; testor perseidos orgia diu. Nec aliud in Callandra quod Persei uirginem
 dicit Lycophrō intellexit. Et papinius in euocatione maniū ex persona Tirefie. tu separe cactu Elyfios
 Perseas pios uirgaq; potētū Nubif⁹ arcas agat. ut appareat eos falli: q; psee legēdū putat: & inrudite bac
 chidū uel mercuriū bis inculcat. C Ternis uariata figuris. Orphe⁹ i Argonautico triplex eā caput habere
 fingit. Dextera equi: sinistrum canis: medium hominis: & qdē rustici. Oul. in fastis. Ora uides hecates

Myleria
 Cereris &
 proserpiat
 qñ & ubi
 celebrabā
 tur.
 Sanctum
 Sacrum

Triptole
 mus qui

Achilles
 Pyrfous
 ante noma
 minatus
 Gordyza
 ciuitas
 Dulichiū
 uñ

Squamme
 serpentū

Porces &
 Charibocae
 serpentes
 apud uerg.
 Ecce.
 Hecate q.

Ver. locus

Defensio
 a calūnia
 Seruius

Perseis he
 cate
 Stat. locus.

Canes heca
te iugula-
batur.

Iacchus in
Miseris.
Liber Iouis
& pſerpiæ.

Liber Tau
ri ſpē.
Oui locus.

Deois pro
ſcripſit.
Deo Genes

Lenæus li-
ber unde.

Deſenſus a
calſinia
Donatus

Florens.
Hedera acur
in baccha-
nalibus.

Hedera ubi
primū.
Acharnæ.
Statui locus

Tigris in
libero pel-
lis cur

Tigris am-
nis unde.
Pygris idē
qđ Tigris.

in tris uergētia formas. huius ut mimos poeta ſcribit Sophro. Canes ſmolabāt: inuit & i magico carmine
Theocritus. & Simul pcedit. una pgreſit: & ſefe agit. Iacchus. Iacch⁹ apud Herodotū numē ē: Eleuſinis
deabus ita familiare: ut Dianæ Virbius: Adonis Venere: Atys Opi. Coruili⁹ ait. Proſerpinā Baccho Mer-
curiū peperit. ſed aliter hic eſt i myſteris Athenieſiū celebratus: ut diſcū⁹ ex Arthiano. quē Iuppiter
ex pſerpiā ſuſtulit quom uerſus i anguē ſiliā uſiaſſet: autor Clemēs hic i orgiis ſabazioz. Draco i ſpirā
cōuoluit: argumētū nefādi cōcubiti⁹ adhibebat. Et graeci qđa ponat: quō Draconē Taum patrē laudat:
Iouē ſubſoſure ſignificat. Fingūt. n. pſerpi
nā ex eo pſis ſupior: Libez taum ſpē enīzā
cē: & Lycophro ipſum Dionyſiū tauzē nū-
cupat. qñ & cleoz mulieres i eū dei ſacris:
ut taurio pede ad ſe ueniret cōprecabanſ.
& digne taure ſapſus idigibat. ut reſert
Plut. iſ pſerea Zagaz⁹ terreſtriſq; cognō-
miabāt: a Titanib⁹ puerilib⁹ donis ille & mēbratiſq; lacerat⁹: ut canit Orph. i Parnaſſo cōdūt iuxta Tri
podē tradit Euphorio. & quo loco i nubib⁹ Ariſtophāſis ſuocat. Idipſum Iouis & pſerpiæ furtū designat
Oui. i. y. meus uerbis. Fecit igitur Iup. Minōſinē paſtor uari⁹ Deidia ſerpēs eluſit. nimirū Deidia pſer-
pinā Naſo uocauit: ab Eleuſina Cerere qđ Διὸς graece dē ut apud Orphē. Διὸς καὶ Διὸς Τηλεφ. i. Ma-
gna parēs Deo. uñ recta forma Deois: ut Διὸς Τηλεφ. patronymicū deriuat. Sed hoc ambigū⁹
reliquet Auſo. cui⁹ ad Theonē carmē ē hoc. Qualis floritoma quōdā populator i Aetna uirginēs ſter-
choteas Deidia rapā ſuſtulit Emerſus ſtygius formicibus oreus Sed ne fabuloſa diutius cōſeſemur.
Eſt & naturæ rōtur Cereri pſerpiæq; Liber comes accedat: qppe quā uini i ſemēte pſerpinā: idē i ſege
lib⁹ Cerēs: & i plātis Dionyſius reſſentat: ut Porphyri⁹ ille pſus exponit. & Lenis. uidet hic opē Clau.
Aetio Donato dediſſis. n. Lenæz qđ mētē leniat libez dici uoluit. a Seruio tñ & eū ſecuti ſus uocat:
qđ graeci noiſ ut aūt originatiōe latino uerbo peti nō debet. Ego uero: tameti non me fugit. in. i. i. Ma-
gna parēs Deo. uñ recta forma Deois: ut Διὸς Τηλεφ. patronymicū deriuat. Sed hoc ambigū⁹
reliquet Auſo. cui⁹ ad Theonē carmē ē hoc. Qualis floritoma quōdā populator i Aetna uirginēs ſter-
choteas Deidia rapā ſuſtulit Emerſus ſtygius formicibus oreus Sed ne fabuloſa diutius cōſeſemur.
Eſt & naturæ rōtur Cereri pſerpiæq; Liber comes accedat: qppe quā uini i ſemēte pſerpinā: idē i ſege
lib⁹ Cerēs: & i plātis Dionyſius reſſentat: ut Porphyri⁹ ille pſus exponit. & Lenis. uidet hic opē Clau.
Aetio Donato dediſſis. n. Lenæz qđ mētē leniat libez dici uoluit. a Seruio tñ & eū ſecuti ſus uocat:
qđ graeci noiſ ut aūt originatiōe latino uerbo peti nō debet. Ego uero: tameti non me fugit. in. i. i. Ma-
gna parēs Deo. uñ recta forma Deois: ut Διὸς Τηλεφ. patronymicū deriuat. Sed hoc ambigū⁹

Exoritur: Leniſq; ſimul procedit Iacchus
Crinali florens hedera: quem Parthica Tigris
Velat: & auratos in nodum colligit ungues.
Ebria Meonis ſiguit ueſtigia Thyriſis.

ut canit Orph. i Parnaſſo cōdūt iuxta Tri
podē tradit Euphorio. & quo loco i nubib⁹ Ariſtophāſis ſuocat. Idipſum Iouis & pſerpiæ furtū designat
Oui. i. y. meus uerbis. Fecit igitur Iup. Minōſinē paſtor uari⁹ Deidia ſerpēs eluſit. nimirū Deidia pſer-
pinā Naſo uocauit: ab Eleuſina Cerere qđ Διὸς graece dē ut apud Orphē. Διὸς καὶ Διὸς Τηλεφ. i. Ma-
gna parēs Deo. uñ recta forma Deois: ut Διὸς Τηλεφ. patronymicū deriuat. Sed hoc ambigū⁹
reliquet Auſo. cui⁹ ad Theonē carmē ē hoc. Qualis floritoma quōdā populator i Aetna uirginēs ſter-
choteas Deidia rapā ſuſtulit Emerſus ſtygius formicibus oreus Sed ne fabuloſa diutius cōſeſemur.
Eſt & naturæ rōtur Cereri pſerpiæq; Liber comes accedat: qppe quā uini i ſemēte pſerpinā: idē i ſege
lib⁹ Cerēs: & i plātis Dionyſius reſſentat: ut Porphyri⁹ ille pſus exponit. & Lenis. uidet hic opē Clau.
Aetio Donato dediſſis. n. Lenæz qđ mētē leniat libez dici uoluit. a Seruio tñ & eū ſecuti ſus uocat:
qđ graeci noiſ ut aūt originatiōe latino uerbo peti nō debet. Ego uero: tameti non me fugit. in. i. i. Ma-
gna parēs Deo. uñ recta forma Deois: ut Διὸς Τηλεφ. patronymicū deriuat. Sed hoc ambigū⁹
reliquet Auſo. cui⁹ ad Theonē carmē ē hoc. Qualis floritoma quōdā populator i Aetna uirginēs ſter-
choteas Deidia rapā ſuſtulit Emerſus ſtygius formicibus oreus Sed ne fabuloſa diutius cōſeſemur.
Eſt & naturæ rōtur Cereri pſerpiæq; Liber comes accedat: qppe quā uini i ſemēte pſerpinā: idē i ſege
lib⁹ Cerēs: & i plātis Dionyſius reſſentat: ut Porphyri⁹ ille pſus exponit. & Lenis. uidet hic opē Clau.
Aetio Donato dediſſis. n. Lenæz qđ mētē leniat libez dici uoluit. a Seruio tñ & eū ſecuti ſus uocat:
qđ graeci noiſ ut aūt originatiōe latino uerbo peti nō debet. Ego uero: tameti non me fugit. in. i. i. Ma-
gna parēs Deo. uñ recta forma Deois: ut Διὸς Τηλεφ. patronymicū deriuat. Sed hoc ambigū⁹

affectus: ab ijs q se largioribus poculis accipiunt: & a vino bacillat: ad muneris autorem trāssert. Eadē rōne Marcia una Pap. i carnine Fatalitico duxit: potius q̄ efflent: ut Domitius ait p̄matura & dulcia. nā Martialis cuius testimonio Domitius abutitur: Marcētes uuas: non p̄maturas & dulces. Sed uietas & tēpore corruptas accepit. nec unq̄ Pap. cōmississet: ut in epulo tanti principis: cuius gratie ad inuidiam usq̄ studebat: pingua una noiaret. retrulit: igit ad utri p̄stantiā. simul & copios: quā Domitius cōtūuas: exhalatos uideri uult ad ebrietatē. id qd a p̄ncipio statim p̄posuit: Diē beati latī Cāsaris ebriatq̄

Liberebri
us & formi
no grauis
effingitur.

Thyrtus, A
Jura A

Meones.

Eleusina
sacra nō cē
unigōda: i
nū d h g
Aenetus
g & unde
mō b g

Eleusina
sacra nō cē
unigōda: i
nū d h g
Aenetus
g & unde
mō b g

Opes a test
ra. mō b g
mō b g

Auatus nō
Styx. mō b g
Alex. nō b g

Phlegethō
mō b g

Phlegethō
mō b g

Pandere.
mō b g

Pandere.
mō b g

Dia

Dii quibus innumerum uacui famulant auerni
Vulgos iners: opibus quorum donatur auaris
Q uicq̄ i orbe perit: Q uos styx liuētibus abit
Interfusa uadis: & quos sumantia torquens
Aequora: gurgitibꝫ phlegethō plustrat anhelis:
Vos mihi sacrarum penetralia pandite rerum:
Et uestri secreta poliqua lampa de ditem
Flexit amor: quo ducta ferox proserpina raptu

abditas: & ppetuo silētio sanctas: p̄ferre sp̄ne sibi liceat. Id qd apud Tragediay scriptore Seneca The
seus: & uerg. in. vi. facit. Nā Numenio iter p̄p̄ne oculis: q̄ curiosior: offēdit nūmīnū: q̄ eleusina sacra
uulgasset: Sōnī. i. p̄diderūt. C. Auerni. Lacus i sinu basano. p̄p̄te puteolos is est: quē Cēsār olim purgauit
adeo syluā dēditate obductū: ut exhalās ide p̄ angustias sulphureae aque odor grauiissimus: super uo
lantes aues necaret. a quo Auernus ē dictus. autor Luere. & Maro. ac utroq̄ prior Aristō. as iter naturā
mīracula refert: tñ Cygnos ex ausibus: eius aquē uim nō sentire: sed accedere p̄pius & absq̄ noxa imer
gi. nūc ifernū significat: q̄ Auernus illic usq̄ patere uulgo credit. C. Vacui. pp animas: q̄ tenues & absq̄
corpore: locū nō occupant. an itelligit spatiosum: q̄p̄e quē nihil unq̄ satis explet. utriq̄q̄ Nāso. Mille ca
pax aditus: & aptas andiq̄ portas urbs habet: utq̄ fretū de tota flumina terrā. Sic oēs aias locus accipit il
le nec ulli exiguus populo est: turbaue accedere sentit. Errāt exāgus sine corpore & ossibus umbrā. Val
gus iners. nā so lura corporibus atq̄ ferās: ac nihil penitus apud iferos agūt. i. quo discedit a Ver. Clau.
nā ille ait. unū quēq̄ illic iū dē styx his & xerocri gbus inuita tenebat. Quae grā curū armoy fuit uetus: q̄
cura nitentes pascere equos: eadē seq̄ tellure nepostos. C. Opibus. Diuinitas oēs e terra sunt: & rursus eor
de recidunt: unde terrae numē dis p̄t: & grāce plūō idigita. ut in deoy natura scribit Climē opes cōue
nietu uerbo nō iauit. q̄ p̄p̄te sunt quās terra tribuit. ab ope Saturni cōiūge: p̄ quā rēp̄sentari terrā uolue
rit. ut ait Pōp. Auari. pecuniae cupiditās: qd nō simplex uocabulū: sed cōpōsitū Nigidī existimauit. ut qñ
audis aeris appellet: se iura detritat: ut saepe fit. Ab uno tñ uerbo scinatū: qd ē Auro Gellius affumit: thes
eāq̄ forma esse: quā ē amarus: de quo nihil dici p̄t: qñ duplex nō sit. C. Quicq̄d in o. p. hoc ait qm̄ tena
ges & auari gñtis p̄cūt: & oīa custodita & recōdita habēt: nec utunt ip̄i nec alios ip̄arūt aut uti sinunt:
q̄ pp̄ id utnū nemo nō detestat. utraq̄ ligua grauiissimi q̄q̄ p̄i: oratores historiq̄ aut carminū scripto
res ac ip̄rimis Sal. nō magis eī q̄ debuit criatus. C. Styx. Stygis aqua duobꝫ i locis reddidit: amnē thes
faliz Penē: de q̄ Luc. hac ut Curtius autumnat Alexāder extinctus ē. Achaea Plin. ut existimare. q̄ Stra
bo statuit ad phenū Herodotus ad Nonacrin. Sed utraq̄ eadē cē paulānias idicat. Is cā Nonacrida phe
neoy. p̄p̄mqua ponit. Ex altissima crepidine in subiectā petrā stillat: nō facie nō colore suspecta. tñ illu
ci epota necat: ut scribit Seneca. ea nō nisi mulina ungula cōtinet: ut ait Virgilius: Caballia: ut Trogꝫ
lumēti quō dixit Curtius: in mediū reliq̄. eadē fama ē. ad iferos demerso meatu penetrare. Pap. Et phe
neos nigro styga mittere credita diti. p̄ hāc iuratis diis: ut autor ē Maronē fās ē fallere. Is eiꝫ filiz uictō
rie tributus honor ē: q̄ in bello gigāto: iouis p̄tes secuta fit. ut ē apud Hēsio. C. Vadis. breuibꝫ: imis
stagnis: & fūdo. C. Liuentibus nigris. Sta. i. i. the. Vmbn: fero Styx liuidā fundo. C. Phlegethō. iferni flumī
flammarū globos euoluēs. is omo τὸν φλέγον: q̄ ē andeo dictus ē uer. Quae rapidus flāmīs ambit torrē
ntibus animis Tartareus phlegethō: p̄ hūc aedores irarū & cupiditatū rēp̄sentant Macrobius suspicatur.
C. Aequora. capaces ipsius amnis n̄pas itelligi uoluit. C. Pluistrat. circūit & plabit. C. Gurgitibus. p̄fū
dis aquae uorticibus. C. Anhelis. ardētibus. C. Pādite. pādite. cuiꝫ uerbi significatio dicit: ex eo qd apd
ueteres q̄ ope idigeret: & ad Cerenis Asyliū cōsugisseret panis dabat. usq̄ panderet: qñ panē dare: uer Vā
putat. C. Penetrālia. secreta. C. Rerū sacrarū. penitus occultarū. q̄p̄e sacra dicūt arcana: ut Aui. testimo
nio nō documit & alibi Clau. patruū pigit sacraia dicit. C. Vti poli. nā ut canit et Ver. Solēq̄ suū sua
dera norūt. Dis apud Clau. i. i. i. Am̄sum ne crede diē fūt altera nobis fidera. Sūt orbes alii: lumēq̄ uide
bis purius. C. Qua lāpa de qua face. nā Cupidinis: ut Oui. ait: tela sunt arē & faces. amor apud papiniū
lāpade p̄cāret: & inermi flūminis arcu. nihil insulsius iisq̄ lāpade p̄ die nūc accipiunt: & Marōis affe
rū autoritatē: tā nō necessariā: q̄ nulla ex p̄te accommodatā. C. Dytē. plutonē: qm̄ telus cuius is numē fin
gis: humano grū cūda largiat. Ferox. i. placabilis: q̄ uitz neq̄q̄ ius hēt: & nullis mortuū p̄cibus exorat.

Chaos in-
fernus,

¶ Possedit dotale chaos nam raptæ proserpinæ regni parte Dis celsis: & ut æquo iure secum domina-
retur permisit. ¶ Chaos. orci sedem. a similitudine tenebrarum: quæ sub illa rerum confusioe ab initio
fuerunt: ut est apud Hesiodum quom nondum sol & reliqua sidera: officium suum terris præstaret. Oui
dus. Nullus adhuc mundo præbebat lumina Titani: Nec noua crescendo reparabat cornua phœbe.
Verg. Aenid. yi. Et chaos & phlegethon loca nocte silentia late. ¶ Quantasq; per oras: quantum terræ
lustrauerit. nam longis ærionibus & diu filium peruestigauit Ceres: ut inde prouerbium natum sit: Icos

Proverbiū
Amea
Azefia.

q nimis in querendo occupati sunt. Amea
quaeruiuit Azefia: Amea quippe Ceres apud
Troezenios: & Azefia Proserpina coleba-
runt: ut docet Didymus. Sed quæ deinceps
se scripturum poeta promittit: immaturæ
mortis: aut temporum culpa non prestat.
¶ Vnde datæ fruges populis. ¶ Ceres post
q filiz raptorem rescivit: fruges mortali-
bus indicauit: Callimachi carmie in. iiii.
huius operis exponemus. ¶ Glande reli-
cta. priscorum victus glans olim fuit: ut è
apud Tibullum: Glans alat & prisco mo-
re bibantur aquæ. Sed ea nunc quoq; multarum gentium constant ope: ut tradit Plinius: & inopia fru-
gum arefactis emolitur farina: spissaturq; in panis usum. genera earum multas: distant fructu: situ: sexu:
sapore. ¶ Dodonia quercus. Acumlatio Maronis: qui glandem per epitheton appellauit chaonia. quip-
pe Dodonem duarum urbium nomen refert Philoxenus: quarum alteram Thessaliæ contibuit: altera
Thesprotis in Epiro. Sed eandem utraq; putat Stephanus Oceanis cuidam Nymphe: uel amni propin-
quo cognominæ. siue (quod placet Eustathio) Iouis & Europæ filiz Dodonæ. Nam Dodon & Doda-
ne indifferenter enunciat: ut Homeri carminibus & Iouis oraculo clara: Columbist: ut ferunt fabulæ: re-
sponsa reddentibus. Sed aliter historiz fidem tradit Herodotus. Nonnulli quercus ipsas per se uoca-
les fuisse contendunt. quod inuere uidentur Statius quom ait. Molossi quercus anhelæ Iouis. & Maro.
Atq; habitæ quercus oracula gratis. ex hac materia constructam Argonautis Carinam: quæ dubiis in
rebus Minyæ admoneret: canit Apollonius: & Aschylus testimonio refert. Hyginus. Claudianus in pane
gyricis. Licet omnia uates. In maius celebrata ferant: ipsaq; secandis Argois trabibus iaceant sudas
Minerum: Nec nemine tantum uinxisse carentia sensu Robora. Sed cæso Tomari Iouis augure luco
Arbore præfata tabulas animasse loquaces. inde Lycophron Argonautem garulū picis dixit: ab aus fime
lirodine & C. Balbus: opus initia sanidici potiusq; q in cælum relata sit: ut alij suspicantur. Ex hac hi-
storia Seneca in Medea carmen interpretati sumus. Ipsaq; uocem perdidit Argo. quom alij ad Orphe-
cantum ineptissime trulsi sent. Hinc & Dodoneus lebes Ieos uagum dicitur: qui perdidit uerberum col-
luuione scaten: & inaniter obloquuntur. Nam pelues circum Iouis fani parietes ita locatas scribit De-
mon: ut si quis unam leui tactu contingeret: protinus omnes machinatha comploione longū tinnirēt:
Ausonius cottidiano solis ortu contactas radiis crepare dicit. id quod de Mēonis apud Argypias the-
bas statua: philosophus & alij prodiderunt. Ausonius. Nec dodonei cessat Tinnitus aheni. Innumerum
quoties radiis ferientibus: & Respondent dociles moderato uerbere pelues. Easdem tamen abluen-
dorum corporum gratia illic haberi discimus ex Asconio. meminit & inter heleni dona Verg. Striptaq;
earinis ingens argentū dodonæosq; lebetes. & Clemens sidonius. ubi Cortinas oraculorum pluribus in
seclatur. in iis autem Claudianus quos paulo ante citauimus: tertius a primo uersus in omnibus exemplis
ribus: teneri Iouis legitur: quom Tomari scribendum sit a Tomaro Dodonæ monte circa radice ceterū
fontibus nobis. de quo Serapio: Plinius: & ex Theopompo Solinus. ¶ Aristis frumento. nam iuris ciuili
autor Gallus frumentum de finitū: quod Arista in se continet. ea prima spicæ pars est: in frumento ri-
gens assiduus exusta solibus aridaq; unde nomen. ¶ Cux erebi. inferni rex Pluto. Pars est: in frumento ri-
dium. ¶ Quondam. aliquando. Seat. Amplexu getici quondam resoluta mariti. ¶ Erebi. Erebus quā-
doq; Verg. obscuritatem quandam quæ sit apud inferos: uidetur accipere: ut imas Erebi descendit ad
tumbas. quandoq; flumen eiusdem loci: ut magnos Erebi trahimus amnes. autor Pompeius. Sed hoc
postremum non omnibus æque persuadet: quippe nonnulli sic erebi fluuios intelligunt: ac si dixisset in
ferni. Varro tamen Orci decum fingit erebum: modis parentem: unde illud est. Erebo nata fuscis crimi-
bus nox te inuoco. Seruius Erebum suspicatur inferorum seclum: quendam quem teneant qui cum
uirtute uixerunt: & adhuc in elysios non admittuntur. ¶ Exardis. succens est & exarduit. irascentiū
flagrant & emicant oculi: multus ore toto rubor. & aestuans ab imis precordis sanguis est. ¶ Tumbas
quippe quos teter hic affectus inuasit: horrenda facies est: deprauatum se atq; intumescentium Ouidi
in arctibus. Ora tument iræ: inuicem sanguine uenæ: Lumina gorgoneo scietis igne micant. ¶ Prie-
lia moturus superis. bella in loem molens. ¶ Egeret connubiis. caret coniuge. ¶ Sterileq; diu con-
sumeret annos. Cælibem uitam nulla suscepta prole transigeret.

Dodonæ
qd & usi

Dodon.

Argonautis
carina uo-
catis

Valerii Fla-
ci locus
Senecæ uer-
sus expo-
nens ex Me-
dea.

Proverbiū
loquaces

Verg. loc

Claudiani
locus ex pa-
nagynicis.
Frumentū
Arista.

Erebus.

Irati signa

Possedit dotale chaos. Quantasq; per oras
Sollicito genitrix errauerit anxia cursu.
Vnde datæ fruges populis: & glande relicta
Cesserit inuuentis dodonia quercus aristis.
Dux erebi quondam tumbas exarsit in iras
Prælia moturus superis quod solus egeret
Connubiis: sterileq; diu consumeret annos.

Impatiens nescire torum. grauit̃ & iracunde ferens. q̃ uxoriā rem non esset expertus. **Nulla**sq; mariti illecebras. blandimenta: quibus uiri delinuntur. At qui multas in matrimonio molestias effecit: cōmuni peruiolator: uite usu compertum est. Sed hoc eius rei penitus imperito Plutoni conuenit. aut iū poeta dixit: quia leues sacileq; tolerari sunt: maioribusq; emolumentis uoluptatibusq; obliterantur: ut multis uerbis apud Gellium disputatur. **Et** dulce patris cognoscere nomē. Nihil aequē nobis ac liberos natura conciliauit: in prohemio Saturnalium scribit Macrobius. Colorem poeta fumpit ex illo Vergiliano. Nec dulces natos: Veneris nec prēmia noris. negandi uero particularibus accipienda est. Hoc modo. & impatiens non cognoscere. ut apud Sratium. Neq; enim uelocior ulla itq; redire uias: cognataq; rartara nauit. Alii uasior sono nihil offēti: nec emēdant serudite. **Quae** cunque monstra. Quae sint ea Vergil. & in Hercule furente recenset Seneca: sed & ipse Claudianus in Rufinum: pulcherrimis uerbis quos adieci. Concilium deforme

Matrimo-
nii mole-
stiae nō ad
modū gra-
ues.

Impatiens nescire torum: nullasq; mariti
Illecebras: & dulce patris cognoscere nomen.
Iam quaecūq; latent ferali monstra Barathro:
In turmas aciemq; rūunt. contraq; **Tonantem**
Coniurant Furiae: crinitaq; fontibus Hydris
Tisiphone: quatiens in fausto lumine pinum
Armatus ad castra mouet pallentia manes.

uocat: glomerātur in unum Innumerae pestes Erebi: quascūq; sinistro. Nox genuit fortū. Nutrix discor-
dia belli: Imperiosa fames. leto uicina senectus. Impatiensq; sui morbus. Lūorq; secūdis Anxius. & fē-
so mactens uelamine luctus. Et timor & cæco præcepis audacia uulnū. Et luxus populatōr opum: cui sē-
per adhærens infelix humili gressu comitatur egestas. Fœdaq; auaricie complexæ pectora manes: lū-
nes longo ueniunt examine curæ. **C** Latent. coherentur. **C** Monstra. quæ præter naturam sunt: mon-
stra dicuntur. ut pedibus ingrediens anguis: aut cum quatuor alis uolucris: aut cum bruti capite natus
infans. uel si securus incoquendo distabit. a monendo factum nomen: ut Aelio Seilioni placet: quasi mo-
nestrū. quod monstrēt futurum: & moneat deorum uoluntatem. idem sentit Aspinus capito: Pompeiū
q; **C** Barathro. Tartaro. nam Barathrum græci uocant: quæ uersum præcipitem locum: unde emer-
gi non possit: ut docet Festus. Instar eius in quem rerum capitalium damna: tot Athenienses olim detur-
babant. inde Barathrum pro pernecie Demosthenes usurpauit: ut legitimus apud Suidam. **C** Ferali. sine
flos: lugubri: ditior mortifero. Nam feralia sacra diis manibus erant festa. q̃ in iis epulas & pecudes feri-
rent: autōr Pōpeius. **C** In turmas. equitum turmam: dictam quasi Terinam Curiatius existimat. q̃ terde-
ni equites ex tribus tribubus Titienisq; Rhamniis: Lucerna: legebantur. Itaq; primi singularum de-
curiarum Decuriones appellati: eo q̃ singulis turmis præerant trini: quod enī Varro tradit. **C** Acie.
exercitum telis instructum. **C** Rūunt. rapimur feruntur. **C** Contra tonantem. aduersus locum. **C** Coniu-
rant. ergo Plutonis hæc expeditio tumult⁹ erat. nam tria militiæ genera tradit Seruius. unam quæ legi-
tima diceretur. quom singuli iurabant: pro rep. se facturos: & non nisi completo legitimo tempore disce-
debant. Euocationem quom diuersi ad cogendos exercitus mittebantur. Et in summa trepidatione cō-
iurationem: quom singulos interrogare non uocabat. Sed creatus Dux & capitolio: duobus signis elatis
altero ceruleo: quod erat equitum altero pedum roseo: clara uoce dicebat. qui temp. saluam uile me
sequatur. **C** Furiae. Furiis tris Hesiōdus & Epimenides: easq; & sanguine pudētorum Saturni: quæ pa-
tri subsecutæ Iuppiter: produsse memorant. Noctē genitas auctor Aeschylus & Verg. Hūc mihi da. **P**
prium uirgo fata Noctē laborē. **C** Crinita hydris. primus Aeschylus (ut refert Pausanias) implicitis ser-
pentibus crines furiis esse finxit. quem post alii grægatim secuti sunt. **C** & Tibullus. Tisiphonēq; impexa
seros pro crinibus anguis. **C** Hydris. serpentibus. Sedulius. Ne corpora nostra Tanq̃ uile solum sacus
sibi uendicet hydrus. **C** Sontibus. noxiis: & uenenosis. **C** Tisiphone. τῆς ποτὸς τοῦ φοβεροῦ
quoniam cædes ulciscitur. ut placet itis: qui uerborum rationes: apud græcos interpretatōr scrutantur.
C Quatiens in fausto lumine pinū. uelutis militiæ morem expressit: nam ante usum tubarum: faces in
structas acies præbant: quibus utrinq; coniectis manus conferebatur: ut legimus apud Lycophronem.
meminit & in. iiii. theb. Papi. Prima manu rutilā de uertice laniāto Ostendit Bellona facem. **C** In fausto
rogali. uel propter fumū quē multū pinus emittit: ob id olim nuptiis interdici: nā quod apud Pompeiū
legitur. ex alba pinu: nouæ nuptiæ præferri faces: ex alba spina scribendū est. **C** Armatus ad castr. mo. pal.
mā. Hypallage. i. pallētes & instructos manes in acie educit. **C** Manes. umbras: deos iustos: ac defunctos
corporibus animas. nā manum ueteres aiebant bonū: & deos manes inferos quasi bonos. quos ut Aeli⁹
stilo tradit: supplices metu mortis uenerantur: aut qm mors: ut grauissimis quibusq; placet: non mo-
do mala non est: sed et luci præferendū. & iū uero uiuunt: & corpore uinculis: tanq̃ & carcere quodā eū
larūt. ut in sua repub. scripsit Cic. Sunt qui dictos arbitrentur: q̃ per omnia manent: quos ab auguriis
ob id inuocari mos esset auctor Pōpeius. **C** Pene. paulominus aduerbium remittendi. cuius ultima syllā
ba breuis ē. Papi. Et qui tibi Pythie Ladon pene focer. neq; nos decipiat Ouidius in artibus. Ennius eme-
ruit Calabris in montibus hortos Contingus pene Scipio magne tibi. nam corruptū carmen est: & ita
emendandum. Ennius emeruit Calabris in montibus ortus Contingus poni Scipio magne tibi. quippe

Inferni
monstra

Monstra
quæ.

Barathro.

Ferale.

Turma

Decuriones

Militiæ ge-
nera.

Furiae.
Furiarū eni-
nes āguis
Hydris
Tisiphone.
Militiæ
mos.

Manes.

Pene
Oui. locus

Ennii pſia.	Ennius ex oppido Calabriae Rudius fuit: ut Strabo teſtaſ. Aufonius in Monofyllabis. unde Rudinus ait diuſ domus aluſionu Cael. Eniſ deſq ſtanu ſuo ſepulchro prior Aphricanu imponi iuſſit. autor Plin ⁹ Parum inquit abſit quin elementorum ſcedera diſſoluerentur: & in antiquam diſcordiam redirent.
A deponen ibus parti cipia ſigni paſſiua.	¶ Reluctatis, edouliſ. quod a deponēti participiū paſſiu: veteres ſecutus: enunciauit. Lucilius a me au xilium eſ. Petronius Arbitr. animā noſtro amplexa in pedore. Cicero pro Roſcio. quo uno maleſtini ſcedera oſa uiderentur complexa eſſe. Varro. Tribunicio auxilio adminiculatus. Et Maro. Nunc oblita mhi tot carmina. Sexceſa ſupperūt exem pla. quæ prudēs omitto. ¶ Penitus reuulſo carcere. diſſraſto pfundo tartaro. q. titanus cohercet nō carcer undeciq. phibemur exi re: locū ſignificat: ab arcēdo: qd' Varronis teſtimonio ſcribit Ser. Eſt aut noxiōſe pro prie cuſtodia. quē nōnullis a cohercēdo de duci placet. ¶ Pubes Titania. ſcribit Dio dorus. Ex Titea & Caelo natos eſſe filios ſe pōdecim: quēq ſuo nomine eſſe ois in cō muni a matre Titea Titanas nuncupatos. Hoſ Iuppiter bello domitos apud inferos relegauit qd' eius parentes in uinculis con ieciſſent. autor Euhemerus. Muſæus & Co rinthius Eumelus: qui Titanum prælia græce cecinit. ¶ Cæleſte iubar. lucē Solēq: qui ſax & oculus cæ li prius appellabatur. Ouidiuſ metamorſecon libro primo. Per iubar hoc inquit radiis inſigne coruſ cis Nate tibi iuro: quod noſ auditq: uidetq. iubar autem lucifer proprie dicitur: quod iubar lucis eſſum dara: quo quicque fulgens ita nominatur: Pompeius autor: & Seruius. ¶ Aegæon. etiam Briareus dict ⁹ eſt: ait Homeruſ. Cæli Tetraque filiuſ: ut Heſiodo placet: qui cum Corinthiuſ Eumeluſ in patre nō conuenit: non enim Cælo: fed Ponto progenerum reſert & ſilic etiam ſedes habuiſſe: unde cōtra deūſ Cōſ Titanuſ decertauiſt. Huic Ion Chiuſ a ſtipularu qui canit in dirhytambi Aegæonem: a pelagi uad is Thetidiſ precibuſ euocatū ſuppētiſ loui uulſiſſeq: ſequē luno Neptūnuſ & Apollo: deſicere de im perio cogitant. de quo Valeriuſ ſtaccuſ poemati carmen inſeruit. Conon in heraclea ſcribit Briarēu cum Neptūno gradum contuſiſſe: ſed ab ipſo deo ſuperatū: demerſuſq: in ea maris parte: quod Aegæo niſ monumentum cum Apollonio plerique uocant. Adugatur & ſali numinibuſ ab Ouidio: & quia pō to patre genituſ eſt: & quia Neptūni filiuſ: (quod idem tradit Heſioduſ) Opym duxit uxorem. Chalci denſes rem diuinam Aegæoniſ faciebant: ſicut Briareo Caſtiti: nam omniſ ſerme Eubœa Titanum reg num fuit. autor Solinuſ. Sed illud admirationem mihi peperit: quem dicit Homeruſ eundem Briarēu Aegæonemq: nominatū: Solinuſ: ut diuerſoſ accepit: præterq: hi hoc intelligi uoluit: uini cōſq: Ti tani ſub diuerſo cognomine ſacrificatum. ¶ Arcto. uindco. ¶ Poſitiſ nodiſ. fruſtratiſ uiculiſ & cateniſ. ¶ Vexaſſet Annæuſ Comutuſ: id uerbum leue paruſq: in cōmodiſ eſſe putabat Reprehenſo Vergilio q de Scylla ſeuiliſſimo maris monſtro: Dulichiaſ uexaſſe rates ait. Sed ingentiſ calamitatiſ uſum notare Gelliuſ: & Macrobiuſ exempliſ: & rationibuſ non pauciſ affirmant. quod utroqueſ priorēſ Aſconiuſ Pe dianuſ: & Probuſ atigerant. ¶ Obſtia. inſeſta. ¶ Centeno motu. nam centicepſ fuit & totidem manuſ habuit: ut Heſioduſ cecinit: & Vergiliuſ. Et centum geminiſ ſtriſq: Aegæoniſ enſeſ. ¶ Sed parce uetue re minas. Erat inquit Orcuſ in prociūſ: ſed fata: quorum intererat reſ ſaluſ eſſe: interceſſerunt: quo minuſ exercitiſ educeretur. ¶ Parce. treſ ſunt: quas noſtiſ & Erebiſ filiaſ fingit Heſioduſ: propter ob ſcuritateſ ignorationeq: cauſarum. Poni Lycophrōn in Caſſandra: q. inexorabileſ eſſe credatū. qua ratione Cyclopm. Legiſtrigonem cateroſq: immaniſ crudelitateſ ſauoſ Neptūniſ liberoſ appella muſ. Eaſdem ſuperum ſcribaſ eſſe Capella tradit: quæ louiſ ſententiſ & cæleſtiſ Senaruſ excipientēſ i aſta referant. Nomen: quia neminiſ parcant: a contrario ſenſu datū: cum Seruiō grammatico plureſ autantur. Varro tamen a partu. quia quoniam nono decimoq: meſeſ tempſtius eſt & maturuſ: uetulaſ lego non ut ſcriptum eſt apud Gelliuſ mortu). Neque certum: quod uiuex exiſtimat: ſed omniuſ cō mune nomen eſt. Nam Moeraſ ſati præſtitiem deam græce ſignificat. ¶ Vetrye minas. fregerunt ipectuſ. ¶ Orbiquſ timenteſ. ut rerum fummeſ conſulerent. nam Timeo metuo: formido: & id genus alia uerba: datiuo cōiuncta: beniuoluſ declarant animū: non inſenſum. quippe timemuſ hoſteſ: metuimuſ ami ciſ. ¶ Solium. Sedile. quod ex integro ligno conſtabat. illic olim regēſ ob corporiſ ſui tutelam: priuſquā ſtipatoreſ adhibere moſ eſſet: ſinguliſ tantum ſedebant. id ut Verrio placet: dictū qualiſ ſolidum: uel i mutatiſ ſyllabiſ a ſede: quod Feſtuſ & Aſper grammaticuſ magiſ probant. ¶ Ducis. Pluronis & elegan ter in expeditioniſ apparatuſ: caſtrenſi uerbo uſuſ eſt: quod ſuperiſ etiam fecit. ¶ Seueram. triſtem. quippe quas indeprecabileſ poeteſ fingunt: & apud inferoſ ubi moeſta ſunt omnia: & inamena. Mar tialiſ. Lanificatiſ nulliſ treſ exorare puellaſ Contigit obſeruant: quem ſtatuerē diem. Quin & inferniſ
Carcere	
Titanes	
Iubar	
Aegæon Briareus.	
Vexare	
Parce: quæ	
Gellii Co dex emacu laruſ	
Metuo ti bi & te qd interſint Solium	
Seuerom	

fluvium: seu rerum per epitheton Verg. appellavit. aut intellige venerandam. Ovi. Magna fuit quondam capitis reuerentia cani: quod a lacedemonis acceptum: antiqui Romani tenuerunt apud quos: neq; generis neq; pecunie: praestantior honos tribui: q; aetati solitus. Maioresq; natu a minoribus colebantur: ad deū prope & parentū uicē. Autor Valerius prisco ex tempore li. ii. Plutarchus in Diogenis: iuuenalis & Gelius. ¶ Ad mouere manus genibus. iis inesse putabāt quandā religionē. ob id a supplicibus attingebant: ad haec manus tendebant: haec ut aras adorabant: ut tradit Plinius. Eadē misericordiae sedem uersutus credidit ut Ser. refert. ¶ Cum supplice flexu. cū lachrymis & obsecratione. ¶ Quorum parcae seu manuū qd placet. ¶ Sub iure arbitrio: in quae potestate sunt oia. Nobis. n. nascitūb⁹ parcae: bona aut mala cōstitunt: ut canit Hesiodus. ¶ Ducit pollicem. digitis subacta trahunt. quod nere uocant. Est & quandoq; ducere serpe: pcedere: hoc est in longū cedendo porrigere. Ideo Ductor ferre⁹ i carnīe obsceno Vulcanus q; faber est: & ferrū ducit. extendit:

Seneſtuti
tributus
honos
Genua mi
sericordiae
cōsecrata
Parcarum
ius.

Ad mouere manus: quarum sub iure tenentur
Omnia: quae seriem factorum pollice ducunt
Longaq; ferratis euoluunt Secula pensis.
Prima ferro Lachesis clamat talia Regi.
Incultas dispersa comas. O maxime noctis
Arbiter: umbrarumq; potēs. cui nostra laborāt
Seamina. qui sinem cunctis & semina praebes.

Ducere
ferrum
Ductor
ferreus

& ars ductile: qd malleis obsequit: tenuaturq; in laminas: apud Plinū. ¶ Serie fatore. Naturae quēdā ordinē osum rege: ex aeterno: aliis ad alia cōsequētib⁹: & in cōmutabili manēte huiusmodi cōplicitio ne: qd fatū philosophi dicūt. id ita Chrysippus diffinit. Fatū ē: sempiterna quaedā: & i declinabilis series rege: qd caena uolens semetipsa sese: & ipicis p aeternis cōsequētiē ordines: ex gbus apta cōnexaq; est. Series autē ē cōtinuata pgressio: sine intermissioe. Quintilian⁹. ofonos serie uocat & Statius histonae. Lōga retro series trepidū li martis opti Agricola i fandis cōdētē praetia sulcis expedit. ¶ Euoluūt. i fila deducūt. & gestū nētis expōit. Ovi. Tūc q; dispēsat mortalia fata sorores debuerūt fufos euoluūtē suos. Est autē finis allegoriā. nā remoto uerboq; ambitu. dicit i fatis eē oia. ¶ Secula lōga. Seculū spaciū ē uita humanae lōgissimū: morte & uita definitū. Quare q; annos triginta seculū putauerūt. multū uidentur errasse. hoc. n. tempus Geneae appellari: autor est Heraclitus. Epigenes centū duodecim annis longissimam uitam cōfinitū. sex annos Berosus ab ea summa detrahit. Alii ad centum uiginti annos pduci posse: alii etiā ultra crediderunt. Lilius dumtaxat ad centesimum: quoto ludi seculares anno celebra rentur. ut legimus apud Censorium. ¶ Pensis. Lanae manipulis qui pendentes ex colo fuso trahuntur. ¶ Ferratis. hoc ait ob atteritū factorum. nam parcae uitae neq; q; cūndiorum praestites esse fingunt: & eam nendo producere. inde lanificae sorores appellanti. Martial. Si mihi lanificae ducūt nō pulla so rores Seamina. nec surdos uox habet ista deos. Seneca. Non sollicitae possunt curae mutare rati stamina fusi. ¶ Prima lachesis. Apuleius: tres inquit parcae: tria fata sunt numero: cum ratione temporis facien tia: si potestatem earum ad eiusdem similitudinem temporis referas. Nam quod in fuso perfectum est: praeteriti temporis habet speciem: & quod torquetur i digitis momenti praesentis indicat spacia: & qd nondū ex colo tractū est: subactūq; cura digitoq; id futuri & consequentis seculi posteriora uidet ostē dere. Haec illis conditio ex noniniū proprietate contingit. ut Atropos praeteriti temporis fati: quod ne deus quidem redderet in seculū: & futuri tēporis. Lachesis a fine cognominata: quod et iis quae futura sunt: nebum suum deus dedit. Clotho praesentis tēpis habet curā: ut ipsius adiectionibus suadeat ne cā solers rebus oibus desit. Lachesiū uero dictā chrysippus autumat. αὐτο του λάρχηαντιν quod ē fortis: quippe ipsa nec ac filiū ducit. Clorho q; fufum torquēdo super eo filum trahit: atq; colligit: nā graeci tor quere κλωτῆν dicūt. Atropon in cōmutabilē: q; indeprecabilis sit & flecti nō pot: quin filiū truncet: ac humanā finiat uitā. Stqdē graecis αἰὶ πρὶ τὸ θάνατος inmutabilis appellat. ¶ Clamabat. alta & clara uoce dice bat & morem cōncionantis expressit. ¶ Fero regi. Plutoni: qui seruus & trux est ut ait luena. ¶ Incul tas dispersa comas. incompis & passis crinibus: ut habitu muficorū diam moueret. ¶ Noctis. Tartari. quippe nox erebo patre nata est: ut scribit Varro: & esse perpetua creditur apud inferos. ¶ Arbitr. po tens ac rector: nam summus arbiter: ut iuris ciuiliū auctor Proculus scribit: is est a quo uocare nō licet: Sed a quo iniquo uae eius dicto standum est. ¶ Vmbrarum potēs. Dispariter inferias & parentatis pri mus introduxit: unde uita fundis imperare creditus est. autor Diodorus. inde Sūmanus quāsi summus manium dicebatur: ut tradit Capella. & eleganter umbrarum. nam neq; animas neq; corpora: sed tantū umbras & ianes quādam species: ad inferos manare Plotin⁹ disputat: & eo prior Ennius cecinit. ut est apud Lucretium. Hinc Albius Tibullus in panegyrico. uidit ut inferno Plutonis Subditi regno Magna decem soboles leuibus discurreret umbris. Sic. n. lego non undis: ut apud eū dictābimus. ¶ Cui in cuius gratiam. ¶ Laborāt. opus faciunt. ¶ Nostra stamina: perstat in ea quā diximus opinione de colo pcarū ¶ Qui finē cunctis: & semina praebes. Hoc a Papinto sumptū Claudianos: apud quē uates Amphiarā⁹. ad Plutoni sic ait. O cūndis finitor maxime rege. At mihi qui quondā causas elemētaq; norā Et sator. Oium uero pncipies Orcus ē: Quia redi m⁹ huc oēs haec ē dom⁹ ultia cūctis. ut ē apud Ovi. Creator autē quoniam terram. cōsecratam Plutoni cōstat: pū cūctā gignunt: ut antea dictū ē. ¶ Semia. lucis originē

Factū qd

Series

Seculū qd

Genea.

Vita hu manae spa cium.

Parcae: eua tres.

Atropos. Lachesis. Choloto

Nox erebi filia. Arbitr

Orcus finitor: & crea tor omniū

C Aeolus. Hellenus filius ut ait Direchidas. ab hoc aliter hippotæ fuit: ut Homerus: & cū secutus Dionysius apheet carne benignus in hospites & perhumans. Is liparen & Aeolias ab eo noīatas infulas: in ora siclie tenuit: & in its strongylen: ex cuius fumo: quina flatus futuri essent in triduo prædictebat, unde uētoje Rex existimatus ē. Hæc ex Polybio: Strabone: Plinioq; accepimus: & Solino. Non satis uero mirari queo: quid est quod Domitius miret: Quid diu canachem introduxisse cōquerētē: q; p patris crudelitātē: sibi nō licuisset nubere Machareo fratris: & ut ipse putarj ab homero discere: sex filios & totidē puellas Aeolum sustulisse tradit: & singulis singulas matrimonio cōiunxisse. Habet a hos autores Nafō quos si unq; Domit. adijisset: nō cōmisset ut leuēne dicit petulās fugilando tūto poeta: dephēderet. Soltratus rerū rufcanicæ lib. ii. refert Aeolū tūtoje regē: ex Amphitheā filias sex: & mafē totidē suscepisse, quoje Machareus omniū natu minimus ipatiens amoris: fororē cōpressit: ex eo cōceptus infans rē pdidit: pater filix inuit enī em, quo puella mortē sibi cōsequit. idē paulopost exēplū Machareus

Aeolus.
uētoje rex

Aeolus obiecit postes: uanescit inanis
Imperus: & fractæ redeunt i claustra procellæ.
Tum maia genitum: qui feruida dicta reportet
Imperat acciri. Cyllenius altitit ales
Sominifera quatiens uirgam: tectusq; galero.
Ipse rudi folio fultus: nigraq; uerendus
Maiestate seder. Squallent immania fœdo
Sceptra situ. sublime caput mœstissima nubes

Aeolus tuf
cog rex.
Machareus
Canache.

secutus ē. historiā recitat & Plut. Hoc argumētū scribēdæ epistolæ dedit Ouidioq; psonæ quā sustinet: & iuris sui nō oblitus: sititradie nōs abusus ē: & qd Thyrenhoe regis Aeoli fuit: ad Arolū liparæ cōtulit. ut alia nō parū multa poetæ solēt. nā liberos: hercules: Mercurios: Veneres & deniq; scyllas: ad singulas trā redigi nō ignotamus. Postes. q post ostiū sūt: & idē dictæ. Ver. Belli ferratos rupit saturadma postes. Athenos. ferreos: æs. n. pferro plerūq; ponit: q; eius usus antiquior q; ferri fuit. Hefiodus. Aere labora bant nōdū noscēta ferrū Secula. Quin & amaturas & tela ex ære uetustas habuit: ut ē apud Homerū. quæ Cōbe puella i Eubœa primū iuenit: uñ cognominata Chalcis est. Eadē numerosæ. plus exēplū nōnulli ex græcis adducūt: nā centies peperit: ut aristus salaminus i litterarj monumēta retulit. & Zenobius i collectaneis adagonū. meminit & Ouidius in. vii. Meta. ut coje fignēdus sit error: q ueterē pbāq; lectionē deprauātes. lamben pro cōbe substituerūt. Vanescit. cōprimi & cassus reddit. Imperus. uis ac furor. Fractæ. repulsa. uel fignētis spiritus & Sonoræ. Maro. Fractasq; ad littora uoces. placet pri or expositio. Rediūt. retradunt. C. In claustra. Verg. de uētis. circū Claustra fremūt. C. Procellæ. uiolēti nūci spiritus. Sunt aut. puellæ repētini qdā flatus: q; rupta & i pronū solura nube gignūt: & superne demulsi i terrā cadūt: uenēmetes aetereq; qd scribit Plinius: & ante eū Seneca i quæst. C. Imperat acciri. iu bet accerti. C. Maia genitū. Mercuriū lous & Maixē filiū q; pleioneis & Atlātis filia fuit: ut apud græcos Aratus: Verg. ac Hymnuse noltris refert. huic & turbe mercatores: mēse q; ab ea Maius est: soli rē diuinā faciebat. Cincus Maiā uulcani uxore dixit. Sed eā Majestū uocari nō Maiā Pifo cōtēdit. eadē cū mēse maio sacrificabāt: terrā Labeo Cornelus cō uult: hoc adeptā nomē a magnitudine q; mercuri mater exstima: q; uox nascētū homini terræ cōractu dā: & uocis & sermonis potēs mercurius est. C. Qui reporet. refertat lous. C. Feruida dicta. iracūda. C. Cyllenius. Mercurius ab Areadeque monte Cyllene: q; quom nōdū nomē hēretā. Cyllene nympa uocatus est ut tradit Stēphanus: q; illic Mercuriū ut fabulæ ferūt educauit. Sed eā Coruū ex loue Mercuriū peperisse scribit. Alii dictū uolūt: ut ē apud Pōpetiūq; sermo sine manibus oia trāsigat. gbus corporis partibus q; carēt kōλaol. i. mutili nominant. Iccircū quadra tus effingebat: cminētī trā capite reliquo corpore nō expresse: sed rudi. iuena. Nil nisi oecropides trā coq; simillimus herma. C. Altitit. psto fuit: & allusit ad eius sideris uelocitātē. C. Ales. uolucer. autor obsecrati carminis. Sui tunica uirgā nō deus ales hētrē Statius. & de menalia uolucer tegeticus umbra. C. Quatiens. crispans & uibrās. C. Virgā. caduocū: quē cōnexis utrinq; serpētibus figurabant. q; ofonis is deū extimā: cuius uis inanimissimos quosq; cōciliat. ut refert ē macrobius. Iccircō ab externis gentibus i pacis argumētū pteudebat. autor Pli. Qui & pacē perētēs legati caduacatores dicit. Cato caduacatori nemo homo nocet. eodē uatro uerbenarios a uerbenis: hoc ē a sagminibus quæ gestabāt appellauit. C. Sominifera. q; sopor iudici: ut ē apud Vergiliū. C. Tectus galero. pilco Verg. fuluoscq; lupi de pelle ga leros. & papini de Mercurio. obnubiq; comas: & rēperat altra galero. C. Ipse. pluto fed emphasim pno mē hēt. C. Solio. sedili de quo alit dicitū. C. Rudi. inculto nec artificis manu polito. C. Fultus. subnix. C. Verēdus. sauerus: & ad terrorē uultu cōposito. C. Maiestate. regali quādā autoritate. q; maiestas a mā gnitudine dī: ut placet Pōpeto. C. Nigra. nā Dis ater effingit. Ouidius. Et pulsatā nigri regia coeca dei. q; rōne furas huic deo pecudes imolabat. Tibullus. Interea nigras pecudes pmitte diti. Squallēt. obstita iactet. C. Fœdo situ. turpi illuue nā sit diuitiū hōis collecta sordes ē. C. Sceptra. sceptra ppiū lous ē & regū: q; lous psonā rēpēntat: ut canit i hymnis Callimach. græci κακτωρ uocāt: ut apd H. mere. C. Immania. magnæ molis & uasta. Claud. h. ii. Trabali saxa ferit sceptrō. C. Sublime caput. altitudo su gestū: & pœntias dīis exprimit. C. Mœstissima nubes: ab affectu. Cōstitat. n. nō modo celū: sed & ani mos etiā nostros. ut contra solq; ait Plinius: celi tristitiā discutiat: etiā nūbila humani animi serenat.

Defensius
a calūnia
Nafō.

Aeris usus
antiquior
q; ferri.
Combe
puella
Qui. locus

Procellæ
Mercurius
louis &
Maix.
Maia dea.
Maieſta.

Cyllenius
unde

Caducoos

Caduca-
tor
Verben-
arius

Pluto ni-
ger
Situs
Sceptum

Iraſcentiū
uultus

Asperat. reddit atrocioſem. Papiſtus I. Achilleide. facinuoſq; relatum aſperat Iliacum. C Riger inclemencia formæ. Plutonis inquit ſeuicia. colligitur ex aſpectu. quippe rigidus eſt qui de ſummo iure nihil remittit. C Inclementia. crudelitas. Verg. Inclementia diuū Has euerit opes. Dolot. ira. q̄ neceſſe eſt ut dolor antecedat. nec ullum eſt animal. tam horrendum tam pernicioſum natura: ut nō appareat ſi ille ſi ira inuaſit. nouæ ſeritatis accoſſio. contrario declamauit Papiſtus in Achilleide. O quantum gaudia formæ adiſcunt. C Celſo ore. clara uoce. quod irato maxime cōuenit. ut eſt apud Gellium. uel ex alto loco. C Tonat. immaniter clamat & hoc inter iræ ſigna Plutarchus rettulit. C Tremefacta ſilent dicente Tyranno actia. Papiſtus de Plutone lib. theb. vii. Dixerat. atq; illi iam dudū regia triſtis atremmit Oranti. ſuaq; & quæ de ſuper urget Nurabat tell⁹. nō fortius æthera uultu Torquet: & aſtriſe ros inclinat luppiter axes. C Dicente Tyranno. Loquēte Plutone. Tyrannus incubator imperi nunc tantum dicitur: qui nō iure: neq; legibus. ſed ui & animi quadam libidine dominatur. Sed & iuſtum quoq; regē Tyrannū priſci uocabāt. Vergi. Pars mihi pacis erit: dextrā tetigſſe Tyrannū. Ingens ianitor. Cerberus Geryone filius & uiperæ frater hydræ ac Orthi Canis Geryonis ut eſt apud Heſiodū qui pro ſonibus orti cuſoſ excubat. Tribul. tūc niger in porta ſerpentiū Cerberus ore Stridet: & ætatas excubat ante fores. C Triplex latratuū. nā triplex caput habere dī: & canū uox proprie latratuſ eſt. C Ingens. enormi corpore. Ianitor. q̄ uel ſibi ſeruāt. C Cōpēcui. preſtit. C Coccyus. inferni palus a flyge manat ut canit Homerus in odyſſea. alii fluuiū uolentē lachrymas aiunt. nā meor flyx eſt inde Coccy⁹ idēl gemitus denotat. in cuius ripis: luſtifer bubonis gemitus: & aliæ dirarū auiū turpiſſimos ulul⁹ audiri Theuſus apud Senecā refert. palus inertiſ ſcēda coccy⁹ iacerit: hic uultuſ: hic luſtifer bubo gemit. inde nōtūlū Coccyto nomē datū uolunt: a Cdcyge aue: quē uulgo cuculū uocant. Sed Platonicū quidā p̄hi per Coccytū: quicquid homines ad lachrymas cōpēllit interpretant. C Acheron. Ad heracleon ponti fluuius eſt. ab Acherōe mariandynog; rege dictuſ. ut Teuſ Andro refert. ſi poſtea Soonauſ a megare ſibus quibuſdā n̄ auris uocatus eſt. qui tēpētatē maris illic euaserunt. ut canit Apollonius. eiufdē noſ aliter apud inferos eſſe fingit: ad exprimendū mororem: quo caſiſſimos quoſq; uita functos efferimus. Aliiter Academicū: nā quicquid feciſſe diſſiſſe uſq; ad trititiā: humane uarietatis more nos poenitet i Acheronte ſignificari putauerunt. C Requirit. cōpreſſa ſunt. C Atlāis tegæ. nepos. Quatuor Mercurioſ uetulaſ coluit: ut refert Corniliuſ. unū louiſ & Maia filiū: alterq; celi & dici Teritiū liberi & proſerpina. quartū louiſ & Cylleneſ: quē fama eſt ob Argi cædē p̄fugū. litteras Aegyptiſ oſendiſſe: uerū oēs ad maia filiū referunt: ut Hercules ad Thebanū. C Atlantis nepos Oratiuſ. Mercuri faciēde nepos Atlantis. Atlas. n. maia pater fuit: a qua Mercuriuſ: ut per initia Lichiac cecinit Orphe. C Tegæ. Arcas. nam Tegæ Arcadiæ oppidū ē: ut ſcribit pauſaniāſ meminit & Homeruſ. unde muliebri genere Tegæatiſ: maſculino Tegæatiſ & Tegatuſ apud Propertiuſ: qui & Tegæatiſ: Papiſtus. Et de Menalia uoluerat tegatiſ umbra. Tegæ qd̄ idē ſcribit pauſaniāſ Aleæ Mercuriæ replū fuit: ab Aleo Aphidantiſ filio conditūde quo Statiuſ. replūq; aleæ nemorale mines. q̄uſ in peruſgatiſ codicibuſ aliaſ libarū uino ſcriptū ſit. C Cōmune prof. & ſ. n. nā ſupis & inferni diſ gratuſ ē: ut canit Flaccuſ. utrorūq; nūciuſ & interpreſ: ut apud Lucianū legimus. qua ratione uerulaſ ei mixtū libabat: hoc ē aqua dilutū uinum. qd̄ alterū. Imerū: deoꝝ ſupre: alterq; ſaq̄ua: deoꝝ manū putabat. C Profundiſ. inferniſ. C Qui ſas. q̄ ius habet. C Per limē utrūq; nā ſoli mercurio Tartaruſ: ut celū pater: quō cæteriſ diſ non itē. qd̄ apud Papiſtū Pluto querit. Quid. n. mihi nūci⁹ ambas itq; reditꝝ domoſ. C Faciſ cōmercia. mutuā cōſuetudinē. Eſt autē cōmerciū libera cōmēadi cōtrahēdiq; ſaculuſ: ab itis q̄ merces ultro citroꝝ cōuehit appelata. Pap. in Achilleide. hæc geminæ cōmercia terre: C Celer. propere. nā moduſ ē iperadi ab eo ſi uerbo. C Proſcinde notuſ. aurāſ: quāſ q̄ uolūt neceſſe ē ut ſecent. C Redde iuſſa. refer mādātā ac meo noſe loui nūcia. C Supbo. hoc ait ex aſſectu Plutoniſ. nā p̄turbati oratio tora eſt: & principū hēt abruptuſ: a p̄contatione: & qd̄ figurat. anō. n. interrogat ut ſciat: ſed ut ita acruſ uerget. Sæuiſſime fratrū. Conuerſio ſermonis ad louē quē crudelitatiſ iſtimulat: q̄ uxorem ſibi nō dederit. C Tātū nē tibi in me iuriſ habet. Tātā nē aſi licentia uerit: ut hoc etiā tibi p̄mittat. C Si nobiſ no. yi. cū. ex. for. ſulit. Si ſariſ ſq̄ indiguiſ potior eſt: ideo nē tibi uideor idoneuſ quem tātopere negligiſ. C Fortūa. Sortitioniſ euentuſ. q̄ppe fortuna: ſecundū Plato. mens eſt: & ipſiū aīa mundi quem tum deum: tum p̄udentiā: q̄nq; neceſſitatem

Tyrannus

Cerberus

Coccyus

Acheron
SoonauſMercuri
quot & qTegæ
Tegatuſ
Pap. locuſCommer
cium

Asperat: & diræ riget inclementia formæ.
Terrorē dolor augebat. tunc talia celſo
Ore tonat. (tremefacta ſilent dicente Tyranno
Atria: latratum triplicem compeſcuit ingens
Ianitor: & preſſo lachrymarum fonte reſedit
Coccytuſ: tacitiſ Acheton obmutuit undiſ:
Et phlegethontæ requierunt murmura ripæ
Atlantiſ tegeæ nepoſ comune profundis
Et ſuperiſ numen: qui iuſ per limen urtunt
Soluſ habet: geminoq; faciſ cōmercia mundoſ:
I celer: & proſcinde notuſ: & iuſſa ſuperbo
Redde ioui. tantum nē tibi ſæuiſſime fratrum
In me iuriſ habet: ſi nobiſ noxia uires

Fortuna
quid.

Iouis ro-
bur.

Mundi
Sortitio

Cyclopes
q & unde

Apollo
cur
Admeto
seruierit
Explicat
Oui. locus
et Albi
Tibulli

Juppiter
ut dictus
fulmina ia-
culari

Orbi sedes
in formis:
& iamena
Significr.
Zodiacus.

Triones.
Serpentio
nes unde.

Scylla.

nuncupat: nonnūq̃ fortunā: q̃ efficiat multa iprouisa nec opiata nobis: ppter obscuritatē ignorationēq̃
causaz. Eadē poit Anaxagorā stoici fenserūt: adhibita diuisione. q̃ eorū q̃ sunt: q̃ dā p se nulla externa ut
fratē nonnulla fato: ptereaq̃ fortuna cōtingat. Exat & Luciani Samofateni libellus: ubi simul hoc noīe: si-
mul alioz meritorū: louē fortunā nō paze debere Mercuri⁹ affirmat. C Noxia. uel hoc i iustia: tē mihi
ptulerit. C Vires. q̃s i te trāstulit. nā Iuppiter q̃d scribit Homerus) Dūs oib⁹ uirtute. iōge p̃bat: placet tū
ut opes poti⁹ itelligas. C Tulit. eripuit. aphereis. C Cū cālo. Iuppiter. Neptūnus: & Pluto fratres: iter se

Cum cālo fortuna tulit: non robur & arma
Perdidimus. si rapta diestran forte iacentes
Ignausq̃ putas: q̃ non cyclopea tela
Scrīgimus: aut uanas conitru deludimus auras.
Non ne satis uisum est? grati q̃ luminis expers
Tertia supremā patior dispendia fortis?
In formēq̃ plagas: quom tē latissimus ornet
Signifer: & uario cingant splendore triones.
Sed Thalamos etiā prohibes. Nereia Glauco

ne magna iniuria fiat fortibus & miseris. Tollas licet oē qd usq̃ est am atq̃ argenti: Scutū gladiūq̃ reli-
quias: iacula & galeā: spoliatis arma sup̃sunt. C Si rapta dies. nā tenebras orci dā colit. C Lacēs. abie-
ctos. C Ignaus. ofertabūdus ac desides: ut nihil iniuria moueamur. C Cyclopea tela. fulmina q̃ Iouey
clopes fabricat. hos hēsiōus tris memoret Asterōes. Brōtes: & Argē: & Cyclopes appellatos ait: q̃ uis
singulis oculus & is in media frōte: circinat: rotunditatis erat. idē sensit & Hellanicus Eofde circulares
cāli uerrigines repētere Zeno disputat. Nos ex ipis nobis Aeris tēpēstates itēptamur: ut i nris ori-
ginibus exponemus: & idē cālo ac terra parētibus natos fingi: q̃ ex igne cālesti terraq̃ uaporibus exci-
tent. Hos suis telis Apollo sustulit: q̃ opifices fulminis extitissent: quo Iuppiter Aesculapiū necauit: ut i
ex fabula refert Hyginus: ob quā eadē depositio nūne phœbus Admeto famulari coactus ē. ut i Alcei
de scribit Eurytides. Callimachus uero canit Apollinē pauisse Admeti pecus: cuius adulescētis formā in
ductū Callimachi uersus (ne grācia uideat ofētare) Latinos a nobis factos adiecim⁹. Te simul ex illo pa-
sitor phœbe uocam⁹. Tēpore: quo Amphrysi duxi sub prata iugales pubescētes adhuc Admeti capus
amore. Meminit & Plur. i Numa. & i artibus Nafo Cyntius Admeti uaccas pauisse phœras Fers & in
paua delituisse casa quē uersum repetit i heroidibus. de hoc & lōgū Tibulli carmē extat: qd ex hac hi-
storia itelligedū ille discēptabimus: is ē cōsūtatis q ad liscē Macarci filiā perdidit: referētiā. C Ser-
gimus. iaculari ac mittimus. Superq̃ uero triū fide q̃ ignes sunt: q̃ decidui ad terras fulminū nomē
hūt: sed maxie ex iis medio loco siti adeoq̃ dictū louē fulmina iaculari: auctor Plinius: fulminū plura ge-
nera: quom uoles apud Senecā leges in quæstionibus. C Vanas auras. inane de quo Lucreti⁹ multa. Nō
nulli tñ uano scribunt: & cō tonitru iungunt: quē uanū dici uolūt: quoniam decidui i terras: ut fulmē
non est & plaga caret. C Tonitru. Tonitrus ut inquit Anaximādes: est nubes itēz sonus. C Deludimus.
irrito fragore concutimus: Nā Pluto: quoad eius fieri potest Iouis nūmen eleuat. C Nonne satis uisum.
an ne parū ducis: C Expers. orbarus & absq̃ portioe. C Tertia dispendia supremā fortis. Iustitia dāq̃
tertie fortis. de hoc alibi plura dictabimus ex Callimacho. C Informes plagas. Regiōes adeo fœdēs: ut
Achilles optet apud Homē: heri potius: & qdem pauperis i uita seruiciū pati: q̃ manibus illic sparare.
C Signifer. obliquus circulus: p quē sol iter annuū cōficat. is & Zodiacus appellat: ab effigie animalium.
q̃ Zoā græce dicunt. Solus hic latitudine ex oib⁹ circulus adeptus ē. nā quō ceteri solā lōgitudine cō-
fiant: & hīc latū nō possunt: Zodiaco latitudine signorū capacitas engebatur: q̃ duab⁹ hēis & celsipia-
desim⁹. auctor Macrobius. C Latissimus. aspectu iocundus: q̃ppe q̃ tot cālestiū fāmāge luminibus illu-
strat. C Cigāt. utriq̃ cōplectat: & ambiat. nā cālestiū deoz se des geminis aribus iterecludit. Qui i him-
Dui maris & cāli: q̃q̃ ius meliora tenetis: inter diueros cū loue regna polos. C Triēs. ita tustico quodā
uerbo boues appellati sunt: q̃n triēs: hoc ē arāz colēdazq̃ terre: i donec idē fidus: qd figura struq̃ i
mille plastro uidet: & q̃ uo uo graci dixerūt: nri septētriones a iunctis bobus. i. a septē stellis ex q̃bus q̃si-
tundū triones effingunt: ut existimat Aelius. Addit pterea Varro. dubitare se se: an ideo magis eē septē-
stella: triēs uisupens: q̃ ita cōstituta sunt: ut terrā p̃tiaz quazq̃ stella: iter se faciāt Trigonas. i. trique-
tras spēs: ut Gellius itēptat. id qd i subtilius elegātiūq̃ pleniq̃ us. i. truenobus. n. i. illud ita p̃modū
res est: ut triquetra forma uideat. C Vario splen. pluriū stellaz: q̃bus fidus idē cōstituit. uel gemios & ad
uersos axes itelligit: Agloniū. i. & Australē. quozq̃ singul⁹ ei⁹ fidē nois idē feli. Ver. arēque pluuiazq̃ hya-
das geminosq̃ triēs. C Prohibes thalamos: uxorē negas. C Nereia. Scylla. quā Glauco uinice amauit.
ut est apud Oui. hāc Acusilaus phœro p̃te genitā tradit: & Lycophō. Hēsiōus in dē γελείο νόστις

Lamia q.

Cratæis
Ver. locus
ex Ciri.
Glauco
quor & q.

(poematis nomen id est) phorbate. nec inter oēs i mfe cōuenit. Homerus Cratæin: Stefichorus Lamiam uocat: quæ & ipsa ex formosissima puella i mōstrum uerfa infantes necat: qm̄ oī sobole quæ ex loue suscepit: indignatione Iononis orbatā est. ut lybicoꝝ secundo scribit Duris. ex græcis nōnulli seyliā hecates filia cecinerunt. Sed eādem Cratæin & hecatem Apollonius accipit i argonautico: quā pfean a pfe di creiudē poetæ carmine supra docuimus. Ex hac historia Vergiliū uersus ex Ciri. mendolos & syllabis oli uacillābus i hos numeros redegitur: & ita nra caligatōe nup Minutianus ipredix. ipō seu Lamie

Oui. locus

Amphitrite.

Iunonis & lous furta

Verg. uer. sus enarra. tus.
louis uxor. res.Themis
Ichne op. pidum
Minerua.
Curetes
Vulcanus
Hebe

Pignora li. beri cur.

n^o. Percurrit & Oui. i lib. q̄q̄ Domit. manē fingit historici. Eiusdē noīs ali^o ex isula chio: ferrumitōis inuentor fuit autor Herodotus. & Glauco pterea Caristius ex Eubœa pugil: ab aratro pōit^o i olympiā: sæpe uicitur discim^o ex Pausania. repetit & Suidas. Glauco^o ad hæc potius ex Bocotia memorat: quē libidie furētes aquæ lacerauerūt. ut et Maro canit. Hic maris ē numē. de quo nos alibi copiosi^o. Ex eplū sumit ab us Plutog^o natalibus aut dignitate ifra se fuit: aut nihilo cere^o p̄tent. quo loū negare (ut ipse uidet) uultu uxorē maio rē faciat iudiciā. Amphitrite. hæc (ut canit Hesiodus) Oceanū filia fuit & Doridōs q̄ cū seruare uirginitatē cuperet: Neptūni ui uerita ad Atlāte cōfugit. postea delpho suadente deo nupit. idē delphū iter aftra Neptūni bñficio recepit ē. Fabulosa de hoc Higinus p̄fegit: ex Eratofthe ne. aneminit & Oui. i falsis. Cōple chf gre. sinu fouet & uoluptatē q̄ p̄creatur itelligit. C Te linu reci pit. ut statū supra. Iuno lous: & qd̄ ex utroq̄ parētē soror fuit. Sarum & Opis filia: quā priuq̄ duce ret iupit furto cognouit. ut Callimachus idicat: & eū securus i Diris Maro. Iupit an sui senp mēdacia furci Cū lunde prius cōiūq̄ dicitur uterq̄ ē Gaudia libauit dulcē furat^o amorē. Cōfanguineo Sororio. nā cōfanguineū frēs ēt dicitur. Verg. Et cōfanguineū lati fopor. gpe sōni foror morē ut canit Hesiodus. C Post fulmina se. amare mollicie corporis: & crudelitātē simul exprobrat: qm̄ fulminib^o ad lassitudinē Iupit fuerat: & ei muneri par nō sit q̄ iaculādo defingit. C Quid. n. narrē latonia furta: Honefā dubitatio q̄ crimē exaggerat qd̄ rē fctā latone stuprū: Ex hac. n. Iupittr Apolinē sustulit: & Dianā: sunt quā titatā legūt. ut Pluto dicat furtiuos lous cōcubir^o æquari uerbis nō posse. C Quid Cererē magnamq̄ Themis. Iupit tris habuit uxores: Iunonē: Cererē: Themis. a priā Cui etas a secunda p̄fephonē: a tertia Minerua suscepit. autor Euemerus. C Themis. celi & terræ filia Themis fuit: hanc eius nuptias fugiētē: Iupit i Macedonia cōp̄fuit. hinc & Ichne oppido datū nomē: a puellæ uestigis q̄ sequit^o est & legit Iupit: quō eam p̄quiret: ut ē apud Philetā. i eo Themis Ichneā colebat: ut Strabo refert. mēnit i hymnis Homerus: & Lycophrō i Alexādra. C Vbi rāta creādi copia. Themis absq̄ Minerua: cuius supra meminimus: Nymphas ēt lous peperit: quas de nuptiis Iunonis decimo pherecydes ad Erydanum sedes habuisse tradit: & Hesperidas: de quibus cōmode plura referemus: & ad Themis quidē refertur nonnullis placet: qm̄ Iupit ex Ceretē atq̄ Iunonē: singulos (ut aunt) liberos p̄creauit. equidem nō assentior i Iuno ne ex qua p̄ter Curetas: ut ex Euemeris recitauimus: ēt uulcanū sustulit: ut ait Homell. licet Hesiodus & eū fecuto: ex sola Iunone sine uiri acubitu natū p̄diderit. genuit & Heben q̄ nupit Herculi: ut legitur apud Pausaniā. C Natogē turba. ampla soboles. C Coronat & stupat te. adiecit at felix: qm̄ numerosa p̄les i aduersa fortuna: nō modo nō iocunda: sed honorē nobis ē. aut ex affectu Plutonis itelligē: quā filios opat: & louē beatū ducit: quī toties pater sit. amplificat aut p̄cōperationem: augetq̄ fortunā Iouis: ut tāto deterior ipse uideat. C Deserta. sine liberis. alioq̄ nūq̄ frequētiōr iferno locus est. illuc. n. cōmēant oīa. Rēferat & hoc ad affectū. nā si q̄ optamus absunt: uel i media turba nobis soli uidemur. ut amans ille Plaurinus & Didō: de qua Ver. Sola domo moget uacuā: quō reginæ famulæ nūq̄ nō apparet: ut ēt Seruius obseruauit. Nihil tē ipedit: qn̄ & remotis arbitris itelligat: an ut habere ubi libet comites: sic & captare fecellum reginæ nō possunt: aut certe Desertā Ditis sedē: ut supra auertū uacūo certo epitheto dixit. C Morēs. i hūctū. C Inglorius. sine noīe Papi. Custosq̄ iglorius aræ. C Solabor. leniam. C Curas spiciadas. animi sollicitudines q̄ pectus angūt. C Nullo pignore. nullo suscepto filio. nā liberosq̄ blādi nā partū tristitia plerūq̄ discutiūt. trahit hunc locū Papi. ad eliciēdi a medio lachrymas: i morte Alouī. Quis tua colloq̄s hilans mulcebit amans pectora: q̄s curas mētisq̄ arcana remittet: accēsum q̄s bile feret. famulūq̄ rumētē lānet: ardetq̄ i se defleat ab ira: pignora li. eros appellamus: q̄ i cōtūbiū quāi federe quodā sanctū & diuertī nō finit. idē Iuue. I eos quī parum uiri nubebant: instat ingit iis ingens tormētū: Quod neque uis parere: & partū retinere maritos. idē q̄ nī. & Eunuchus apud Clau.

¶ Non adeo tolges. nō tūc pax ē: ut hoc ēt seramus Polybius multis uerbis cōtēdit: tūc studio sedidā
pax nō ē: ut aliqd cōtra dignitatē patiamur. ¶ Primordia noc. chaos & ista dēfam caliginē: q̄ nunq̄
lucē dīcunt. aut itelligit erēbū q̄ & ipse tēterrimus est: & noctis p̄tut dīdauimus ex Varrō. ¶ Stagna
fecerata: q̄ dī nō uolūt. nā p̄ ea uiratis nefas est fallere. ut aū ē dīctū. ¶ Paludis. Stygia. de qua cōmo-
de plura recitauimus: ex Pli. Seneca & alijs auctoribus. ¶ Horrēdā. quā uenerant & timēt superi. de qua
Ver. una sup̄lūso sup̄is q̄ reddita diuīs. ¶ Si dicto p̄ne. Si ipata nō feceris. & hoc liberius ut iratus agit

Pax

Sty

Saturnus
apud infe-
ros.

Compago

Mens
Animus
Anima
Cōsiliū
federē
Aetna
mons uis
Aetna
urbis
Adranūm
Enna
Ennata cō-
re an
AetnaVirgo
Proserpia
unic a.

Non adeo toleranda quies: primordia testor
Noctis: & horrēdā stagna intemerata paludis.
Si dicto parere neges: patefacta ciebo
Tartara: Saturni ueteres laxabo catenas.
Obducam tenebris lucem: compage soluta
Lucidus umbroso miscbitur axis auerno.
Vix ea fatus erat iam nūcius astra tenebat
Audierat mandata patē: secumq̄ uoluit
Audierat ducens animos: quae tale sequatur
Coniugium: Stygiosq̄ uelit pro sole recessus.
Certa requirenti tandem sententia sedit.
Aetnae cereri proles optata uirebat
Vnicamq̄ tribuit sobolem lucina secundam:

Verg. Laxa cōpagibus oēs accipiūt inimicū hymbre. cuius noīs paternus casus a plerisq̄ cōpagis enū-
ciat. ab alijs ēt cōpaginis: qd̄ Oui. usurpat: & Manly. ēt si Seruius refragat. ¶ Lucid⁹ axis. Aether. Verg.
Aedibus i medius nudoq̄ sub Aetheris axe. Male q̄ cōtra uerūstī codicis fidē: legūt Aet: nihil offēnū tēpo-
rī rōne: quō grācū nomē sit aer & apud eos p. h. scribat. q̄ semp apud latios: in e lōgū trāstret: ut p̄cipit
Marciū. Oui. Lucidus hic aer: & q̄ duo corpora resāt. & Luca. Aer & lucid⁹ uolūt titana labores. ¶ Mi
scbitur. cōfundit. uel emissā ista nebula prurabit. Verg. Interea magno mīseri murmurē pontum.
¶ Vmbroso auerno. nigro tartaro. ¶ Vix ea fatus erat. hoc ait qm̄ uelocissimū Mercuri fidus est. fere
dicto citius iter cōfecit. ¶ Nūcius. itēps. i. Mercurius. ¶ Tenebat astra. caeli cōstēderat. ¶ Mandata. q̄
dicitis noīs Mercurius exposuerat. ¶ Pater. Iup̄. cui mores ut igit Diodor⁹ p̄ nomē dederūt. ¶ Voluit.
frequentatū ductū a uolūto. i. dū multūq̄ secū trahat & cogitat. ¶ Ducens dū. an. uaria capēs cōsi-
lia. q̄ppe mens aiū: aia: cōsiliū: idē sunt ut Lucretius opinat. hoc āt sumptis ex illo Vergiliō. Atq̄ an
mū nuchac celerē nūc diuidit illuc. In p̄scq̄ rapit uarias perq̄ oia uersat. ¶ Quae tale se. cōiug. q̄ dīc
nubere nō recuset. ¶ Pro sole. p. luce. ¶ Stygios recessus. Spelūcas: & ut Lucretius ait iore lacunas. idē
uērbū usurpauit Euryides i polydoro. ¶ Regrētū. dū p̄ oia dūct animū. aut dubio. Gellius adhuc
quēcūq̄. a certū nō ē. placet itelligas alternatī ex eodē Marone. ¶ Sedit. placuit Verg. Si fedit hoc animo
¶ Tādē. quia lōga deliberatōe cōsiliū dū lōu fuit: in Ditis uolūratī sanīfaceret. ¶ Aetnae cereri. Aet-
na siciliz mons nobilissimus: sortitus nomen ab Aetna Briarei Cyclopi filia: ficanī quī nomen īfola de-
dit: sortit. Simonides ait Vulcanū cū Cerere de siciliz finibus cōtēdissent: q̄p̄ extinxisse Aetnā arbitri: q̄
secūdū Cererem litem dederūt. Sup̄iora scribit Dion Caletianus. Est & siciliz ciuitas Aetna: alio uērbō
Adranū dīctā: quā fluius eiusdem noīs aluit: autor Stephanus. Mella Pōp. famā habet iquit: ob Cere-
nis templū Aetna p̄cipua mōiū. Sed hic Ennā pleriq̄ substituit ut diuersa sit ab Aetna cuius p̄ mul-
to post Mella meminerit. Affert & urbem Strabō: Ennā i edito colle firā: & delobro cereris: ut aīstignē.
ūn quidā Ennā apud filiū Cererem dīci cōtēdūt. Ex grācis tī nōnulli idē Cereris epithetū apud Ty-
eophonē itēpsit: q̄ hēc ut cony uerbis utat) uel i. hūmī dea colit q̄ op̄e uis nūcū totis i terrā cō-
sistit. Equidē qm̄ Strabō: & M. T. ut alibi recitabimus) autoritate. Ennā mōtis & oppidi nomen esse
colligit ubi p̄cipuus honor Cereri deferēbat: Aetnāq̄ p̄tere a Stephanus urbē redderet: Adranū no-
minat: ad quā p̄sterna rapta est a Plūtō: ut iter natura: miracula re fert Anstō. cōstitūtū nō hēc. hoc
an illo modo potius scribi debeat. huc accedit qd̄ & ipse mons Aetna nō nihil ad Cererē facit: ex histo-
ria: quā narrauimus ex Dīscē: & i antiquis Pōp. codicibus Aetnā nō Ennā scrip̄t adnotat. ¶ Proles opt.
quā mē unice dūgebat: optatāq̄ oibus ea uotis Ceres: priusq̄ cōcipere: expectauerat. ¶ Virebat. al-
lūit ad nomē uirginis: qd̄ a uiridi arate tractū est: nā mulierē Verg. & uirgē passā pasiphaen. quēq̄ i ter-
re p̄terat uirginē dixit eo uersū. Ah uirgo īfelix q̄ te deserta cōcepit. Quid si uirebā: plātis fūpta trāsta
noīe. p̄ crebescat accipias: nā uirere cū plātē dicunt quō latee proueniunt. ¶ Vnica. usurpauit Orphe-
uērbū Claud. is p̄sephonē Δοῦνο γυναικῶν dixit i hymnis. nā nihil p̄ter cū liberos: Ceres ex lone pepe-

Plutus di-
 uitiaru nu-
 men.
 Philome-
 lus,
 Plaustrum
 qñ primu
 Anò equu
 Oui, locus
 Lucina
 Dithyia
 Fouere,
 Fomites,
 Torui bo-
 ues,
 Toruitas
 unde
 Vitula cū
 Luna cor-
 niculans
 Faces i nu-
 ptis.
 Mars,
 Chype &
 Clypeum
 Nuptie p
 coceptuqñ
 pter lasone uero Dardāi frē: Philomelū & Plutū: numē diuitiarū: qñde cultus nolē: pscēz comedēz scri-
 ptor Antiphoēs fabulā græce dedit: eius mēit & Theocrit⁹, ob eū cōcubitu fulmie extitū lasonē: mul-
 ti post Homēz scripserūt: Hermippus: ut refert Higynus ait a Philomelo iūctos i Creta boues: & priō
 plaustrū fabricatū: qd & petellides gnōsus affirmauit. Cohærit & Erinyd specie Neptūn i eg formā
 mutat: uñ natus Anò ē: ut legimus apd Lycophronē. Histōnā pcurrit Qui i. vi. met. ad Neptūn cōuer-
 so sermone: & te flaua comas frugū mīnīlia mē: sentit equū. C Lucia. lunōis pepithetō nomē qd ēgetari
 & pū pclar i lucē. siue qd oculis & luci pē-
 se credēbāt: ut sentit Plī. idē supclia q pte-
 gūt oculos: p quos luce fruimur: uetustas ei
 resistebat: ut uarro scribit & Fels⁹. Eādē lu-
 nōis filiā Diodorus autumnat: quā mulieres
 i dolorib⁹ iuocabāt. & Oui. a lunōe scotū
 statuit: ac lithyā græce nōie qñq nuncu-
 pat. Orat⁹ Lucina cū Diana cōfūdūt. siue
 Lucia pbas uocant. porro Diana eadē cum
 hūa exilumaf: q ppo quodā mūet distēit
 rimas: qd uia me ant⁹ apit: qd ē accelerādo
 pui salute. C Nō tribuit se. so. d cōcessit:
 aiterā filiā. C Fellaq post prios. h. u. i. par.
 Mulier: alac i aternū steriles fūit: alac mu-
 tatis cōiugis socūdā reddidit: nōnullā tñ
 semel oīno panit. post anū quinquagesimū
 nō gignūt. aut Ph. C Hæserūt fella. cōlit
 terit a pū iassa. C Viscera. fecunditatis & cōceptus loca: quā uulsa dñt. nā qd qd sub conio ē uisc⁹ appel-
 lant docet Ser. & ita cor Plī. ēt dixit. Cæsarī dictatori sacrificiū bis i extis cor defuit. uñ qñtio magna de-
 diuit: anteq argumētū b⁹: porci ut ne sine illo uiscet hostia uiuet. C Insecunda. qñ sape cōcepit. C Extat.
 eminet. C Nūeri dā. numerose. plus iacturā. nā qñ cæteris nūcro exdebat. pserpita tñ pclara idole sup-
 bat. C Pēfat. repēdit. nā Ceres i una pserpiā plures genuisse uidebat. C Fouere. apclat⁹: ab aubus supā
 tūstānōe: q fouet dñt: e uagibus ad exundū pullos icūbāt. aut fouet nutrit ac puehit. idē fouet: fomē
 tū: scilicet: Foculi: fomites. i. adustū uires: ut Opilius interp⁹ ait: aut assidue ex arborib⁹: dū cædūt ex-
 quallē. Fomem⁹ at q suū robur nō hñt: & satis p se firma nō sūt: ut Ser. ait. C Nō blā nō maiori affecit:
 nō idulgentis. C Ambit. asseclat & studiōse comit. C Torua pares. uacua. nā pcpua frōes aspitas appet
 i hoc pecore. uñ Toruitas ut qdā pūrit⁹ qñ taurōz acerbitas ducta ē. & boues ppetuo Epitheto toruos
 poetæ uocat. C Vitulā. buculā. Hyllus ait. uulā uocari deā: q iacturā pñt. idē uirulus uerbū: qd ē uoce
 laturā: & alac ex bouē uirulā: ab alacritate atq; lasciuia q maxie pscēat i uirulus. hoc ar. exepo poe-
 ta docet: q cara pserpiā mñ fuerit. C Pedibus q nodū prot. ar. hoc ait. q. et⁹ pecoris tota cōmatio i priō-
 ribus pedibus statim gliscēte alternos replicat: spgic i alrū harenā. Soliq; aialū tauri eo stimulo inat:
 descūt: ut auctor ē Ph. C Proterit. pulsar ac uerberat. C Arua. Solū. C Gemia frō. Cornua q gemia a frō-
 te prorūpūt uiculis. C Lunat. curux. nā Lūa priō post cōitū tpe: quō solis radiū i lustrat: spēm cornuū
 repñtat. ea tū græce i. u. u. o. e. i. Δ. h. o. appellat. ut ait Capella. Naso. Cornua quō lunæ pleno semel orbe
 cōissent. i. uici. to. ple. ad. an. uirginitas. Marōs Aemulatio. i. a matre uiro iū plenis nubilis ānis. C Vi-
 cina toro. collocada. C Plenus ānis itē gra atate. C Pronuba flā. igētus qdā ardor q atate manura uirgi-
 nes: ad nuptias prouocat. aut istās cōnubiū rps: qd placet. appe nodū nuptiā: qñq; faces antiquo teritū pi-
 bāt. ut scribit Plut. in qñsib⁹. C Sollicitat. angit. C Teneq p uocē. pudici puellæ pectus: q ueneris ad
 huc expers ē: & p atate rudis: & ut Papi. ait. Subit ille supm⁹ uirginitatis amor. C Mixtaq; tregit for-
 uo. nā puellæ uirg: panter cupiūt: & metuūt. C Votū. dēdiderū. Mart. uota tū breuiter si uis cognosce
 Maeci. C Personat au. procis plures iqt ex diis pserpina sibi iōgere studebat: sed i primis Mars & Apol-
 lo: magno ambitu poellæ nuptias affecit. C Personat. nā proci semp i cāubus: aut tumultu sunt: ut
 legimus apud Home. græce. i. u. h. s. p. r. e. s. a. n. i. s. p. r. o. c. i. d. i. n. t. q. simul eandē pscūt uxorē. a procādo. pscūt
 doq. ut scribit Fells. C Aula. pta p do. Arriū. nā illie sere diuersabant proci. ut inuit⁹ Home. i. odyllēa.
 C Maris a manibus. q i bello pscēte credit: appellatus ē: ut docet Varro. C Melior. pstantior. C Chypeo.
 scuto quo pedites utebant. dicitus ab aspitare signō: q ueteribus scutis & qñbus apud Troiā pugnatū
 ē. ierant: ut scribit Plī. Chypeū neutro gñre pscēdū Caper pcpit. T. i. pterea Lūius: utridē Chypea di-
 cit Trebellian⁹. Chypeus iqt aureus: uel ut grāmatici loquunt⁹ Chypeū. C Phœbus Apollo. pstantior. f. ē.
 C Arcu. iaculanōe. nā Phœbus a grācis hecate beltes: a nñs Arcitenēs: pepithetō appellat. & ipse deus
 apud Oui. arcus: ut ppria tela. sibi uēdicat a Cupidine. ē aut cōtētiō. nā singula singulis opponūt. C Do-
 nat. ex antiquo Nuptia: q nru: quo uir & uxor iuncē se coemebat: ut scribit et Seruius. Maro. & tēp sibi
 nēq. Thetis emar oibus urdis. In thracia sedē Mars hēt. ut Statius i Thebaide canit. Mamilius. Thracē
 martē sortita colenū: qd ideo uulgatū Vegetius. castrumq; ea gens armoq; fudo. oīssima q exēpt extit.

eade legiſt et Modestus. C Rhodopen. Thracie mōis ē dictus a Rhodope Strymonis amnis filia ex q Neptūnus Atho gignere genuit: q & ipse mōi nomē dedit. autor interpres Theocriti. Sed Oui. ipſam puellā Rhodopen in mōre cōuerſam tradidit: qm deos aspernaret. Eſt & Ionie ciuitas Rhodope: ut ſcribit Stephanus. ab utroq Rhodoparus: & reſolūtiōe diphōgi Rhodopar⁹ enūciat. Ouid. I. epiſtoliſ Hoſpita Demophoon tua te rhodopeia phyllis. cuius mentio nos admonet: ut aliud eiufdē poetæ carmē explicemus. id eſt i remediis. Viſiſſet phyllis ſi me foret uſa mago. & per quod nouies ſæpius iſſet iter. Nouies. n. nō finitus ē nūerus pīſinito (qd grā maſcoſe uulguſ exiſtimat: ſed ab hiſtoriā quā reſert ſterps Lycophrō iſi Alexandrā. Quippe phyllis Demophoonē: uel ut ipe nūncupat) Acamantē: a d uſq nouē uias ſequita eſt q Thracie ciuitas Emphipolis alioſ noſe dicta eſt. ut ſcribit Harpocratō & Sui

Rhodope)
mōs & puella.
Athos mōs & Gigas
Ouidii carmen: ex amoris tme diis explicatum.
Nouē uia: Amphipolis ciuitas. Phyllidis mors.

Et Delon Clariſq lares. hinc Aemula Iunoi
Hinc poſcit Latona nurum. deſpexit utrūq. A
Flaua Ceres. raptuſq timens (heu cōcca futuri)
Commendat ſiculis furtim ſua pignora terris.

Amicyclē ciuitas.

Martialis. Senſus enuſcleat: Delos uſq

Ortigia cur.

Delos cū

Calauria q

Pytho. A

Tenarum.

Apollinis & Dianæ

natala Solis.

Clarus uſq

Mantho

Tireſe

Clariuſ

Apollon.

Clari mjeſ

mallonē ſandra.

Oui. locus Antima

chus.

Lyde

Lares qui.

Mars ē flo

das. meminit & Thucydides & alii p̄terea nōnulli. Quomodo illic (ut iqn) Acamantē diu fruſtra expectaſſet: imp̄ amoris phyllis: mortē ſibi cōſciuit. ad quod alluſiſſe Naſonem cōſciere licet: ex iis eiuf uerſib⁹ in arte amandi. Nona tēterbar miſeræ uiu: uident ingre. Et ſpectat Zoniam pallida facta ſuam: & alibi: Quære nouem cur iſſe uias dicat: & audi Depoſitis ſyluis phyllida fleſſe comis: ſic. n. ſupius hexametru ſcē beatū ē: ex antiq codicibus: nō ut nūc paſſim legiſ. Quære nouē uici⁹ cur iſſe ſeraſt. etiam ſi ſuos & hoc ha beat aſſertores: ſed eos negligēdo. C Amicyclā. Ea peloponeſi ciuitas ex iſſa ſua ſuit: quō olim Lacedæmoni cēti tenuerunt. inſtitutis ē cōmuniſ ſacris pro ſingula: ſalutē: quæ hecatombas ab eaz numero memorabāt. autor Euſtathius. Nomen Amicyclā Lacedæmonis filius ididit. hiacynthiſ pater & Daphnē puella: quoz mſem Diomedē interpres Nicandri noiat. hiacynthū uero Phœbus i de licis hūit: ut i eiuf fororē Daphnē: cōcepit ignes quoquo mō ſentire: hic illud apud Martialem. Tot quēbat phœbū Daphnē fugitiua: ſed illas Ocellus flāmas ſuſcit abire puer. Amicyclis ut in tota ſere Latonia: ſumma ueneratione Apollo colebatur. quē apud ſe narum proſitebant: ad oppidū (cuius Antima ciuitas meminit) Amphigēia: ſed ab aliis ad Tegyram res tranſſert: ut paulo poſt indicabimus. id quod in relexit Apolloniſ: ubi Therapnē lous filium dicit Apollinem. C Delon. Delos. una ex cycladibus ea poſt diluuiū. quod Ogygiū dīc: quō nouē & amplius menſib⁹: ſecū diu noctis facies icubuiſſet: priā obitibus reddita eſt: illuſtrāte ſole: & inde nomen ſortita: ut ait Solinus. eadem gñq. Ortigia dicta eſt: ut ait Phanodius: ab eiufdē nois aucti quā Latonæ foror Aſterie uim lous fugies ex puella uerſa eſt. qd Lycophron: & Callimachus aſſerunt. Nicandri nomen datū putat: ab Ortigia oppido Aetoliæ: unde proſecti coloni Delon: & Omotermona patuā iuxta Syracuſas iſulā tenuerūt. Fama eſt Latonā cū Neptūno Delū pmutaſſe: data Calauria iſula q Latonæ prius erat. idē de pythone q pamaſi mōis eſt: & p. monitorio Latonæ Ternaro ſeſſe credūt: ut Euſtathius et reſert. Ferunt Latonā ex lōgo errore & parit grauidā: & iā ad paritū uicinā: ripibus exactis cōſugiſſe delū: atq ubi Apollinē Dianāq peperiſſe. autor Ci. C Clariſq la. Claros Ionie ciuitas Apollinis oraculo nobilis iuxta Colophonē. ea Mitho Tireſiſ filia cōdidit: fugiens thebanoz uictores epigonos: ut tradit Mella. q quō prius cladē lugere: & ſuā manantibus uberti lachrymis fontē fecit. uñ Claros: οὐρανὸν Ζῆνός τε: locus appellat⁹. illuc. n. Rhacii Mycenæum ſecuta eſt: cui ex oraculo ſuperat: ut canunt ii q thebaida græce ſcripſerunt. Nearchus ait id noſi datū: q Apollini per Sororē claros obtigit: quā κληρὸ graci noiant. aliis eā fortitionem iter Neptūnū & Martē: nō Apollinē geſtā placet. iſ tñ idē Clarus dictus ē: & illic fanū habuit: u quo reſpōſa: epora aqua reddebant: ut autor ē Ariſto. q Theologumena græce cōpoſuit. Quin & clari Mimaſion a lychophrōe uocaſſe Caſandra qm uates & Apollinis ſacerdos erat. Clariuſ apud Oui. poeta: non Apollo (qd aliqui ſuſpicant) ſed Antimachus ſtelligit. iſ platonis ætate Colophonius fuit: ut diſciſus ex Sui da lyeōz puellā: quā perditē amabat: carmē ab eiuf noie lyde i ſcripto celebrauit: ex quo ſæpe teſtimoniū citat interpres Apollon. C Clari la. clarimonia. uetuſtas. n. deos urbū p̄bides: ædificiū priuata: & cuſtodes: Lares exiſtimat & coluit. quos i duos canū pelibus eſſingebat: ad pedes eiufdē gñris aſi. argumēto q i pro domibus excubarent nō ſecus ac canes. autor Plutar. Tibullus. Vos p̄ti ſeruate Lares. C Aemula. bis accipiendū. nā lūo cū latōa: ceti pelliceſ ſimulatas gerebat: nec illa iſerior lūnō uide ri patiebat: quō m̄ eēt ex loue. Aemula uero eiufdē ſtudiū ſedatrix ē: q p̄ſerpat: cōnubiū cōpetebat. C lūo q Martē ſine uiro cōcepit: cāpis olenis tadō flore: quē Flora Zephyri cōiū ē idicauit autor i ſatis Oui. Larōa. Cœi filia: phœbi mſ. C Poſcit nupt. uxore ſiſo petit. nā ſiſi mei cōiūx mihi nupt ē: ut iuris ciuiliſ autor Modestiſ ait. C Deſpexit utrūq. Cōmode hoc i Cerere. q nō iniuria Martis & Apollinis aſſinitatē reſciat. nā ſolis ætheus. & belli p̄ſerti ſi diutius p̄trahat: æque frigēs & an nonā hedit. idē grata Cerei pax ē: ut canit Orpheus. Quin & ipſa dea pax ita eſſigebat: q ſpica fruſto grauidā manu tenebat. id qd in priſci æris nūmo ſpectamus: & inuit Tibul. C Interea pax alma ueniſ: ſpi cāq teneto. C Flaua. p̄teritū Cereſis eſt epiſithō. a maruris frugib⁹ q flauēſcit. Tibul. Flaua Ceres tibi ſiſo de rure coram Spioea. C Ceres: a gerēdis frugibus appellata ē: ut docet Cic. priſa iſta imutata: imitatio græcoz. apd quos ΔΑΝΗΤΗΡ qm ΚΗΔΗΤΗΡ. i. terra mē eadē uocaſ. Heu cōcca futuri. ſprouida

Comédare

fari Ceres. q̄ ultro scurrat eladē. quā declinabat. Est at̄ acclamatio: p̄ parēthesim. **C**omédāt. depōit. nā sic id uerbuū aut̄ ciuū uerbiū Vlpianus interpretat̄. & li. ii. Ceres ad mare. Lemiusq̄ meū trinacria cœlet depōitū. **C**ua pignora. p̄serpina filia. **C** Furi. Clā dius. q̄ puellæ nuptias ambibāt. **C** Infidus. nō redditus depōitū. **C** Laribus. Siciliæ regionibus: quæq̄ genū sunt lare. de q̄bus supra & alibi. ex Ouid. & aliis autoribus satis multa. **C** Cōmissit aledā. educāde p̄serpinæ curā credidit. **A**ethera de. sic. ē. i. oras. omisso atq̄ repudiato celo: emādāt i Siciliā mari circūfluā. nā oræ sunt littora. **C** Ingenio. naturæ q̄ esset ifulæ

Siciliæ

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Trinacria

Infidus natam latibus commisit alendam.

Aethera deferuit: scilicet: relegat in oras.

Ingenio consilia loci. Trinacria quondam

Italix pars una fuit: sed p̄ntus & æstus

Mutauere situm: rapuit Confinia Nereus

Victor: & abscissos interluit æquore montes.

Paruaq̄ cognatas prohibent discrimina terras.

Nunc illam fociæ raptam tellure trifulca

Opponit natura mari. caput inde p̄achyni

R̄spicit ionias protentis rupibus iras.

Hinc latrat getula thetis: Lily bæq̄ pulsat.

Brachia conflurgens. hinc dedignata teneri

Freti Sicu

li torrens

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

æstus

Sicilia Ita

lix quodā

annexa.

Acalus

Acoli fili?

Rhegyum

Acali fgia

Nereus

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Victor

Freti siculi

minima la

titudo

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Pachynus

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Theis

Getuli

Lily bæum

Lily bæum

Lily bæum

Lily bæum

Lily bæum

Lily bæum

Lily bæum

Lily bæum

Lily bæum

Lily bæum

¶ Rabies tyrrhena. iſci maris undæ: qđ a littonibus Siculū: Liſuſticū: Tuſcum: & Tyrrhenū uocat, a Thuleis quos aluit. eoſdē Tyrrhenos a ſe Tyrrenus Atys filius appellauit. Dux Colonia: quā lydi inopia frugū laborantes i Italia miſerunt. hiſtoriā ſcribit Herodotus: & Dionyſius Alicarnaſæus. ¶ Rabies. nā eius fluctus: æterno curſu modo in Thuſcum: modo Iſoniū pelagus ſe pripiūti: igenti maris ſeruiore. Eſt aut metaphora ſumpta a canibus: qui cū rabie tentant ſæuiunt maſie. ¶ Pelorum. iſi Italia uergit Scyllæ aduerſus: ut canit Fannius. cauſa nois gubernator Anibalīs qui pfuſus ex Aphrycæ ac p ea loca

Inſeꝝ ma-
re
Tyrrhenū.

Pelorus.

Concutit obiectum rabies Tyrrhena pelorum
In medio ſcopulis ſe porrigit Aetna peruſtis.
Aetna gigantum nunq̃ taciura triumphos.
Enceladi puſtum. qui ſaucia membra reuictus
Spirat in exhauſtum flagrantē pectore ſulphur.
Et quoties detractat onus ceruice rebellis:
In dextrum læuūq; latuſtunc inſula fundo
Vellitur: & dubiæ nutantē ū moribus urbes.
Aetnæ apices ſolo cognoscere uiſus:
Non addito tentare licet. pars cætera frondet
Arboribus: teritur nullo cultore cacumen.
Nūc mouet Idigenas nymboſ: piceaq; grauati

Syriā petens: quia pcul inuentū: uidebant litorea eſſe cōtinuā: & non peruiū pelagus: p dū ſe arbitranſ: Pelopē illi e occidit & cōdidit ut Mella Pōponiū & eo prior Saluſtiuſ autor eſt. Peloria uero paleſtinæ ciuitas ē a pelore Terrigena (de quo dicim⁹) ut ſcribit Stephanuſ. ¶ In medio. hic loc⁹ eſt unde plātriq; cōtendū. Ennā apud Cic. ſcribi nō oportere: ſed ut hīc Aetnā. qđ ipſe quocq; Tulliuſ euſdem nemuſ in media inſula collocet: qui umbilicuſ Siciliæ nominet. Equidem: ut initio teſtatuſ ſum: nihil ſtatuo. ¶ Se porrigit. attollitur: & altiuſ creſcit Aetna mons appellauſ ab Aetna celi & terræ ſiliuſ: a loci genio cognomine quod ſcribit Caſtor. Dion Caletian⁹ ab Aetna nympha Cereris & uulſi diſce:

Peloria ci-
uitas

Aetna.

Aetnæ fra-
tres apud
Verg. Cy-
clopes uñ.

Palici.
Anadiplotis
figura &
Triuphuſ
unde
Buſtum.
Enceladuſ
Aetnæ ſup
poſituſ.
Sulphur.
Detrecta-
te

Cerui.
Cervices

Verbo uñ

Indigenæ

patrice: cui Bræareuſ pater fuit: uñt Cyclopuſ. unde ſuſpicari licet Marconem: Cyclopas ipſoſ Aetnæoſ fratres dixiſſe. Eiuſdem nominis Oceani filia fuit: quæ palicoſ uulcano celebres in Sicilia deoſ peperit. ut Salenſi i. i. refert. Sed Aſchyluſ palicoſe miſem Talia: nō Aetnā uocat: ut ptem nō uulcanuſ: ſed lo-
uem. ¶ Peruſtis ſcopulis. exiſit incendio rupibuſ. in ei⁹ enim uertice hiatus duo ſunt: Crateres nomi-
nati: p quor⁹ eructant⁹ erūpit uapor pmiſſo priuſ ſemitu p æſtuat⁹ cauernæ: latebras. longo mugitu
intra terræ uſcera diu uoluitur: nec antea ſe ſiliæ: globi attollunt⁹ interni ſtrepituſ antecedit. hæc
Strabon. Plin. & Solin⁹. Aetna. Anadiplotis. Literatio. ea ſit ut Plutarch⁹ docet: quoti⁹ una plateſe pū-
tes orationeſ: a principio mechoſe redduntur. i qua frequēſ Homeroſ eſt. & Vergi. Tris notuſ abreptaſ
in ſaxa latent⁹ torquent. Saxa uocant⁹ Itali medi⁹ quæ in fluctib⁹ aras. ¶ Nunquam taciura quæ ppe-
tuo reſtat. ¶ Triuphoſ gigant⁹. deoꝝ uictoriæ deſignib⁹. Triuphuſ græciæ uox ē. ut Varro putat.
a Tplæ. B. u. liberi pri⁹ apud illoſ cognominat⁹ primuſ triuphaſſe credit⁹: ut ē apud Pl. tameri⁹ Plutar.
nō pbat. ¶ Enceladi buſtuſ. ueniuſſe. nā buſtuſ loc⁹ tibi mortui flagrat & cōdiſ. ut hīc Encelad⁹. auton
Pōp. Enceladuſ uero ſub Aetna ſulmie iſtū eſſe fabulæ ſerūt. Ver. Gurgite triacrio moriēte ſup Aetna
Obruit Enceladuſ: taſti qđ pōdere mōtiſ æſtuat⁹: & paruluſ expirat ſaucib⁹ igneſ. ¶ Saucia mēbra Iouis te
lo traiecta. ¶ Spirat. efflat. ¶ In exhauſtuſ. incoſumpuſ. qđ tot ſeculū durat. ¶ Sulphur. noſſiſſimū terræ
genuſ: ignē uel interuallo corpūſ i iſtulis Acolit⁹ pſtatiſſimū naſci iſter Sicilia & Italia. qđ Pl. tradit ſed
in Capanæ Collibuſ qđ Leuocabi uocant⁹. id ē cuniculiſ effuſum igne plicif. ¶ Pectore flagrat. ¶ Et quoties
detrectat onuſ. fabuloſa ratio. ſed aliuſ paulo poſt a pſiſ muruat⁹ adducet. ¶ Detrectat conaſ excute
te. ſignificat autem reſugere. Tibulluſ Detrecto non ego uincula pedum. ¶ Onuſ. iniectum montem.
¶ Ceruice rebellis. reluctantibuſ humerib⁹. Vergiliuſ. Ergo age care pater ceruiciſ imponere noſtra: id
uerbuſ ſingulari numero primuſ Horrenſiuſ enunciauit: ut Varro prodit: nam ante ei⁹ ætatem tan-
tū pluraliter uſurpabat. etiam ſi ſecus eſt apud Seruiuſ. ¶ In dextrum læuūq; laruſ. Vergi. Aetnæ
doſ. tu. Et ſellum quoti⁹ mutat laruſ. ſic enim Claudianuſ legiſſe uidetur: non ut Seruiuſ & alti morat⁹.
¶ Vellitur. quantur. ¶ Fundo. ab imo ſolo. ¶ Vrbes. mœnia. ab urbo: quod aratri curuaturam ſigniſi-
cat: id in condendis urbibuſ adhibebat. ex Aere. quod iuriſ ciuiliſ autor Pomponiuſ teſtatur: & ſcri-
bens de Italia Carmin⁹ libro ſecundo. ¶ Aetnæ apices. Aetnæ cacumen: quod apex appellatur: ab in-
ſigni ueterum ſacerdotum. ii uirgam geſtabant in ſummo pileo: quæ uinculo comprēdebatur: id quod
aperire pſci dicebant. inde nomen Apicis: ut Feſto placet in ei⁹ extremitate lane foccuſ exatbat: qđ
Alcanuſ inſiſſit apud Albam: unde Flamines etiā diſti ſunt. autor Seruiuſ. ¶ Licet. datur. ¶ Cognos-
cere. diſcere ac explorare. ¶ Solo uſu. tantū oculiſ. Qu. Serenuſ. ſurama boni eſt alacres hominū. con-
tingere uſuſ. ¶ Non aditu. nō accēſu. candentiſ ſauillæ periculoſ: quā Pliniuſ extinct⁹ eſt: dum inui-
ſeret uel ſeuum Campaniæ montem: qui & ipſe igneſ eructabat: atque Ceciliuſ in epistoſiſ & Euſebiuſ.
¶ Tentat. experiri. ¶ Pars cætera. montiſ ſcilicet ima latera. ¶ Frondet arboribuſ. uiuet. ¶ Cacumen.
uertex & ſumma pars. ¶ Teritur nullo cultore. uacuum cultoribuſ eſt: & deſertum. ¶ Nunc. interdū.
¶ Mouet. emittit. ¶ Nymboſ. ſumi globos: quos uehemēſ ſpirituſ pellit: & ſequitur. id quod aram
nubem Vergiliuſ dixit. ¶ Indigenaſ. ipſiſ Aetnæ ſuoſ: quolque ipſa procreat. indigenæ uero ſunt

q̄ nō aliunde quoquā ueniūt: sed in uīdē patris sedibus semp̄ manēt. quos græci uocāt autochthonas.
 C̄ Fœdat grauātū obfuscat & grauāt. C̄ Nube picca, obfcura caligine: & fumo. C̄ Diem. solis radios & lucem. i. interdiū noctis faciē reddīt. C̄ Lacescit astra. Cælū petit: ex p̄ssit illud Mar. Geminisq; minant in cælū scopuli. C̄ Mortibus succedit. flāmarū globis: ut ait Ver. alij molibus legūt: ut ad pumices referat.
 C̄ Dānisq; suis incens. nū. Actnā consumi: & subidere ex hoc qdā colligit. q̄ aliqui nauigantibus solebat ostendi. p̄t hoc accideret: ut scribit Seneca: nō q̄ mōris altitudo descendit: sed q̄ ignis euauit: & manē

Actnā mō-
tem decre-
scere

Actnā mō-
tis apex ni-
ualis.

Fœdat nube diem. nunc motibus astra lacescit
 Terrificis: damnisq; suis incendia nutrit.
 Sed quāuis nimio feruēs exuberet æstu
 Scit niuibz seruare fidem. pariterq; fauillis
 Durescit glacies tanti secura uaporis:
 Arcano defensa gelu. fumoq; fideli:
 Lambit cōtiguas innoxia flamma pruinas.
 Quæ scopulos tormēta rotēt: q̄ tāta cauernas
 Vis glomeret: quo foote ruat uulcanius ignis?
 Siue quod obicibus discērat uetus opertis:
 Offenso per saxa furit rimosa meatu:
 Dum scrusatur iter: libertatēq; reposcens:
 Putrida multuagis populatur flatibus antra.
 Sea mate sulphurei ductum per uiscera montis
 Oppressis ignescit aquis: & pondera librat.
 Hic ubi seruandum mater fidissima pignus

Ouidii car-
men emu-
culatum.

Tormenta
que.

Vulcāus a
matre deie-
ctus.
Actnā nūc
Mulqber.

Montium.
Viscera
Vertex.
Latera

est humili cana pruina domo. & ita nos qdē emēdaulimus: quō prius nullo: uel ineptissimo sensu: depreſ-
 ſa legeret. C̄ Arcano gelu. intimo: & igemito frigore. C̄ Fumo fideli. nā scit niuibz seruare fidem. ut dī
 ctū est. C̄ Lambit. leuissimo tactu p̄lirngitac libat. ut p̄pauit Vergiliū uerbū. Attollitq; globos flāmarū
 & sidera lambit. C̄ Innoua. quæ cōtiguas nives nō liquefacit. & noxa damū quoq; significat. Ouidius:
 luce nocēt potus: sine noxa nō cōte bibunt. C̄ Pruinas. hic nives. est at pruina gelidus & cōcrenor tos: a p̄-
 urēdo dictus: ut placet pōpē. Quæ ſco. tor. torrent. Honeſta dubitatio: quæ carnē excitat: & auditore
 recreat ſellum ſimul rei magnitudinē exprimit. Quid hoc eſſe dicā? qd̄ Enonima ſaxa: nō ſecus ac excuſ-
 ſus neruus: aut balliſta iaculeſ ſnā tormenta i uſu caſtroje ſunt. q̄ machinato pulſu magna ui tela cōtor-
 quent. Papinius in Achilleide. Muroje tormēta pilos. emitte bāt et ſagittas: ut eſt apud Senecā de ira li-
 bro. i. & molares: ut docet Liuius ab urbe cōdita li. xxiui. C̄ Rotēt. cui brēt. C̄ Scopulos. ualidiſſimos lap-
 tes. q̄ origine. q̄ nō ipſe ex ſe ē: ſed i aliq̄ iſernia cōcep̄ ualle ignis exciſtuat. ut putat Seneca. C̄ Ignis uul-
 canius. quo uulcāus exerceat officiā. Nā uulcāus deoje ſaber eſt lūndis ſiluiſta: mīſe pp deformitatē deie-
 ctus: ut eſt apud paulanī An ignis uulcanius: cuius autor uulcanus extitit. ſn. prius ignis uſum morta-
 libz idicauit: ut reſert et Diodorus. placet prior ſnā. nā Actnā alio noie: mulciber ab ei. dei ſede ē nū
 uulgo appellat. C̄ Siue qd̄. aliores aggredit rōnes & eas qdē a phyæ penetrabilibz repetitas. Nā cōſiſtū ē
 fretto ſiculo undaq;: rapēd ſecū ſpūm i mūdū fundū trahit: atq; ibi ſuſlocatū tādū tenet: donec p̄ ſpiramē
 tā terræ diſuſus: nutrimenta ignis ſcendat. C̄ Ventus diſcur. raptus ſpūs: ut ſgt Trog. C̄ Funt. eluclat.
 Offenso meatu ab obicibus i occulto molibus retardato curſu. C̄ Per ſa. n. ſiſtuloſa. pumicis ac tophi p̄
 phraſis. C̄ Dū ſeru. iter. exitū q̄rit. C̄ Libertatēq; repo. ac dū cōtendit i auras regredi. C̄ Populaſ. diripit
 ac uehementi ſpiritu diſſert. C̄ Putrida antra. liq̄ factas igne ſpūncas: & i modū calcis excōctas. C̄ Seu
 mare ſul. nūc alā cām reddidit naturalē. Nā totus cāpania tractus aduſq; Siciliā: uel i ipſo maris tūdō
 ſulphureſcēt: ut ſcribit Strabo. quōq; ſiſtuloſa terra ſit: & i nūbris foramimibz excauata: ſubeūte fluclū
 uenū creatis agitāt ignē excitat ex ſulphur quo p̄petuo flagrat ætna. hāc et cām integro poematis argu-
 mento Ver. exeq. C̄ Dū dū. adū. C̄ Per ui. penitiſſimas Actnæ ſpecus. nā ſic intimas mōtiū p̄es uiſcera di-
 cimus: ut ſūmas iterdū uertice: medias latera ſūpmas et pedes: a nō corpe tracta ſiſtudiē. C̄ Mōtis ſul.
 q̄ ſulphur exiudat. C̄ Ignescit flāmas cōcipit: atq; ſcendit. C̄ Oppreſſis ags. illiſis & colluſtāribz: uñ ardor
 pereatur. aut oppreſſis: itercluſis: & tādū ſuſlocatis: quo ad ſpūm gignāt q̄ flāmas excitet: ut p̄poſumus.
 C̄ Librat. nē dāt ac iſtat teli cōtorquet. Verg. & teli qd̄ miſſile libro. C̄ Pōdera. molares. i. magni pōde-
 ris ſaxa. C̄ Vbi ſimulac. a digreſſiōe redit ad iſtitutū. Quom Ceres in Sicilia turo: ut putabat ſiliā depo-

fuisse ipsa ad matrem Rheā salutāda: pfecta est in phrygiā. **C** Abdidit, occultuit. **C** Seruandū pignus, custodiendā natā. **C** Secura, nihil sollicita: neq; suspecta. **C** Tēdit, iter arripit: & cursū tenet. **C** Phrygios, phrygia pars ē Afiaz: fortita nomē a phrygio oppido macedoniz: huc Brygiō: ut gentili macedonum lingua nominat: autore Stephano. unde colonos profectos aut in phrygiā Sophocles in Achamā: tradit phrygios a phryzo dictos: imitatio litteraz: q̄si phryxios. q̄ si illuc primū delatus ab ariete fuenit. **C** Penates, sedes q̄ru tutelares dii penates exiūma. eisdē lares ēt uocabat: ut ari ē dictū. penatū uero mētio facta cōmodissime hic ē: nā Castus Hemi-
Phryges
unde
Phrygium
Brygium.

Abdidit ad phrygios tendit secura penates:

Turrigeramq; petiit Cybelem: inuosa draconū
Membra regens uolucrisq; pauia nubila tractu
Signant: & placidis humectat frena uenenis.
Frontem crista tegit, pingunt maculosa uirentes
Terga notæ: rutilum squammis itermicar aurū.
Nūc spiris Zephyros tranant: nūc arua uolatu
Inferiore secā: c. ano rota puluere labēs

stibus pdat: cui⁹ diis penatib⁹: credita cura ē. un⁹ dii patri quoq; dicti sūt: ut tradit Higynus & Maro. Dii patri seruare domū: seruare nepotē: porro penates aeternū ignē: ēt alibi Ver. appellauit. Aeternūq; adys esset penetrabil⁹ ignē. Metropoli uero Claud. intelligit: urbē phrygiæ magnæ mris. l. Berecynthie regiū: & domiciliū: un⁹ Metropolis ēt dicta ē: ut scribit Alex. cognomēto polyhistor. **C** Petit cy. ad ideā mrem cōcedit. Eadē Cybele dca ē tpb⁹: & dimisū Anaplesi: a græco uerbo κορυς q̄ ē: ministri gal li p furorē caput rotas oracula edebat. autor aq Ser. Pōpe. Capella tū ait Cybele nomē datū q̄moro uo κορυς. i. a cubo q̄ fir ei⁹ nūmi dicat⁹. Est at cub⁹: quō oē lat⁹ ei⁹ dē nūmi æq̄lter i sese soluit. ut ē apd Gel. ut quō ter terna ducunt⁹: idē ipse nūerus triplicat. **C** Turrigerā q̄ Coronā turrib⁹ insignē gestat. nā sic ēt uetustas effinxit: q̄ eadē tellus credebat⁹: q̄ turrib⁹ munitas urbes sustinet. Lucr. de rege natura li. li. Muralis caput sumū cinxere corona Eximis munita locis q̄ sustinet urbes. Quo nūc insigni p magnas pda terras: Horrificæ ferē diuine mris imago. **C** Sinuosa. i. orbes cōtracta. nā sin⁹ ēt uolūmē & i angulibus flexus ē. Expisit aut illud Maronis. sinuataq; in mēsa uolūne terga. **C** Draconū. quos ei⁹ dēz curritum trahere: canit ēt Orpheus. uero rumor subor⁹ ē. ex quo nascit magnitudinis serpens: q̄ Salaminē uastabat ab Eurylocho eiectus ad Cenerē cōfugit ad Eleusinē inq; dæz miniliterio pnaht: ut Heliodorus autor est. uel serpētē Nymphæ Salaminos ac Neprūni filij Cychreus educauerat a quo iuxta Salaminē pagus Cychreus ēt dictus ē. a Sophocle memoratus in teucro. **C** Pet nubila. p aetē. quē dixit auis: nō q̄ ipius ē: & access⁹ ac r it: sed ubi trita semita nūq; extat. nā neq; pedū neq; rotaz signa. ipressa retinet. alij pauia legūt cōposita dictio: q̄ nō displicet. **C** Tractu uolucris. celeri lapsu. uel curru quē uolucres & alari ser ptes trahūt. nā uolucres ē qdūq; pnis aufer⁹ cur⁹ cōcratiū i uolucres Gellius enūciat. pulli ēt tūc i uolucres erāt. i. plumabāt iā sed uolare nōdū poterāt. **C** Humectat. aspergunt & madefaciūt. **C** Frena. hic orias intelligit: ut cū pcedit uerbo cōueniat. & faucibus id est: singulos equos: aut iugales coherent. & frazos & frana: utroq; gñe dicimus: & uocalis in eo priā diphthogō hēt: ut pcpit Apuleius. **C** Venenis. uenenū: qd⁹ phar macō græci uocāt: idifferēs nomē ē. & significatū a coniunctis accipit. nā bonū & malū uenenū dici pōt: utq; nos uenena sic illi phar maca: itā q̄ potu necat⁹ q̄ medicamēta usurpāt: ut apud iure. cōsultos Caius ait. **C** Placidis. inouis. **C** Frōte crista tegit: negat hoc Plinius. ut dictū est. **C** Pingūt. uer. si: q̄les i harenis aduerso sole cernimus: quas a ter micas appellāt. **C** Auge rutilū. auri splendor. **C** Nūc. iterdum. **C** Tranat. tramunt. **C** Zephyros. auras. spēs p genere. & ita dixit ut Maro. defer mea iussa p auras. Zephyrus autē latine fauonius appellat⁹: ab occidua plaga spirat: Euro cōtrarius. ut uitruius & Strabo scribit. **C** Spiris. inuoso lapsu. **C** Secat. radunt. **C** Arua. terrā: Verg. lūq; arua tenebāt. sunt ue ro Arua culi soli spacia. Saluist. pabulo magis q̄ aruo studēt. ab arido dicta: ut uatro docet **C** Inferiore. terræ piori. Sed hoc totū iter ad naturæ rōnes accōmodat. Nā serpēs ad Nubes apte referri pōt: un⁹ decidu⁹ hymbet humū fecundat & pcedis frugibus haud pagē obfert. uernas it Pluuias oīum maxi mas esse testat ēt Ver. quō ruit hymbrefeq; uer. eodē tpe fauonius ēt spirat: ut paulo post ostēdem⁹: cui⁹ hic a poeta mentio p̄missa nō est cū genitalis mudi spēs sit: ut scribit Plin⁹: & Cerenis mun⁹ adinuet. Nubes dēz itellexit & hoc in nubibus ēt uetustas q̄ cū deabus Eleusinis eas coluit: ut idicat Aristophanes ei⁹sq; in terps apte docet mēt & Herodotus. **C** Labens ro. currēs. aut certe tracta. **C** Cano. nauo. sed & hoc etiā pite nā uetus & rusticum carmen: quo pater de agricultura filio pcpit Festus hoc assert. hybemo pulue re: uerno luto grādia farta Camille metes. ide Verg. humida solstitia: atq; hyemes optate serenas Agri colæ hybemo lætissima puluere farta. in hac enim temperie fructus optime pueniunt: ait Macrobi⁹ Camillus: siquis & hoc iungens puer: patrim⁹ & matrim⁹ appellat ut: idēst cui parentes supersunt.

Penates q
Ver. locus

Metropol
urbs phry
giæ.
Cybele uir
Cubus deū
mri dicat⁹
& quid.
tutritia cur
cybele.
Curus ce
retis a Ser
pētib⁹ tra
hitur
Cichreus

Volucres
Inuolucres
Frena
Frana
Veneno

Zephyrus
Aurum

Nubes dēz
Agricultu
ra.
proceptum
Camillus

Orbita
Fruges

¶ Fœcundat, maritat: & frugibus reddit grauidam. ¶ Humum sulcatam. Cōmuni epitheto usus est: & impressionis rotarū & terræ cultus. ut Interpretanda fabulæ manum porrigeret. Nam quāq; quoquo modo in rectum proficilla tellus: proprie tñ ab aratro sulcata dicitur. ¶ Flauescit aristis, marura fruge uestit. ¶ Orbita, rotæ uestigiū. Quin & ipsam quoq; rotam significat, autor Alconius. ¶ Vestigia, plāta. Verg. Vestigia nuda similitur instituit pedis. ¶ Surgentes, crescentes. Idem & spes surgētis iul. ¶ Fruges, id omniū cōmune nomen est: quæ terra gignit: quæq; i alimonia uerti possunt. ut iuris ciuilis autor Iulianus interpretatur. eorū dāmat a sententia qui cuncta quibus homo uestit: ita uocari putabant. Nā carnes aut aues aut feræ: aut deniq; poma: fruges haud recte dicit. Sed in pomis Iuliano eruditissimō: autoritas nō accedit. nam Plī indicem dedit de arboribus frugiferis. Idemq; uerbum iō ge prior Linius usurpat. non arbore frugifera non satis in spem relictis. ¶ Vestit iter comitata seges, quæq; dea curus agit subito sub oriens seges occupat. Est autem seges eorum feminum ex quibus conficit, panis nōdum demissa. ¶ Totaq; decrescit refugo trinacria uisū, percurrit rē naturalē nam quo longius e confectū Siciliæ Ceres abscedebat eo subinde minor insula uidebatur. ¶ Heu quoties. Acclamatio: qua suboscure poeta significat: iniitiam mentibus futurorū presentionem: & ingruentes calamitates: manifestis interdum signis ostendit: sed a nobis p negligentia non obseruari. ¶ Præfaga, fagire (quod in diuinatione scribit Cicero) est acute sentire. in eo Sagæ anus quæ multa scire uoluit: & sagaces dicti canes, isagitur qui ante sagitq; oblata res est dicitur præfagire. i. futura ante sentire. ab hoc ergo præfaga. Nescio si um ne magis: an itomachum mihi mouerint: quia Ciceronis opera Mediolani nuper ipse publica uerūt. ita quā sageanus integrā esse dictionem putaret: & ad neq; numero neq; genere cū sequenti uerbo conuenire uiderent: Sagari subtiliter uerūt. hō mines Corcebo iustiores: qui ne sagas qdem: quas domi cortidie secum habent: intelligere potuerunt. ¶ Mali, eladus quā paulopost erat acceptura. ¶ Violauit, h. d. quoniam diisq; est apud Oui. nescias & fere, alii syllabæ ratione nihil offendi rigare scribunt: inperdite. ¶ Oborto rore, ultro prorumpētibz lachrymis. ¶ Retorsit oculos, flexit. ¶ Ad recta, ad sedes: ubi filiā relinquebat, quod poterat debet. ea nō multo post orbatū in, nā quæ desideratū, pime sumus: eorū cōspēctū uix animū oculosq; explere possumus eadēq; a nobis inuiti dimittimus. ¶ Talia uoce mouens, hac oratio cōpellās. ¶ Salue, & hoc triste omē est. nam mortuos ita uetusto more saluabāt. Salue & uale, non q̄ in ualere: aut salui esse iam possent: sed q̄ ab eis semel recedebāt: quos amplius uisuri non erāt. autor in libris quos logilonicos inscripuit Vatro repetit & Seru. apud Maronem. ¶ Gratissima tellus, Siciliā totā esse ceteri: ac liberæ consecratā: uictualis adeo creditur: refert Cicero: ut & natas esse has in his locis deas: & fruges in ea terra primū repertas arbitrantur. id quod Aristoteles: inter naturæ miracula non p̄misit. Eandē Plutarchus tapæ prospectinæ datā scribit in dorē. Contēdit & de finibus eius insulæ cū Vulcano Ceres: ut recitauimus ex Simo: nide: Aetnaq; disceptatiōe penes eā uictoria stetit: fingitur: qm̄ totus Siciliæ tractus: quibus incēdia multis in locis proferat: frugū tñ copia longe prestat. ¶ Prætulimus calo, nā relictā cælesti sede prosperinā illuc asportatā, supra Clau. Acthera deseruit scilicetq; relegat in oras. ¶ Gaudia nostri sanguinis, filia ex qua una uoluptatē capio. ¶ Sanguinis, hoc dicit, quonia medici putant humanum semen purissimū esse liguinem: & maxime tenuem. lūenalis in eū qui scēbatur anus: & ad opes a cotu peruenerat. Accipiat sane mercedem sanguinis: & sic paleat: ut nudis pressit qui calicibus angui. Sequitur Epicuri sententiam Claudianus & Anaxagoræ: qui procreari liberos ex utriusq; parentis semine prodiderunt: idem sentit Parmenides & Empedocles. ¶ Vteri labores, quos in gestando nixuq; suscepi. & hac arte statione canorem sibi p̄spiciat uult indicare. Sed uterū in malere exigit dixit. Aluus, n. q̄ cōfluūt fordes: Sallu. Simulās sibi alui purgari. Venter aut q̄ in p̄p̄u extat & semp̄ apparet, Iuue. Montani quoq; ueter adēt abdomen tardus. ¶ Cōmēdo, tuæ fidei credo. ¶ Præmia digna manēt, assequeris iqt̄ ex hoc mercede meritis parē. ¶ Manēt, tibi reposita sunt in futurū: q̄ sint ea statim declarat. Nullos patiēre ligones, nō feres iqt̄z rastros, nā Ferrum ligo est uulgo notū: quoq; terra fodit. ¶ Nullo rigide: uerū, uomer, iqt̄z, hoc ait, qm̄ Tellus Aratione lædi fingitur, quod eadē cum loue expulsa: apud Ouidiū, adici uolnera aratri. Rastrosq; fero: totoq; exerceor āno. ¶ Ictū, plaga. ¶ Vomeris, huius uisū rectus uomer ac uomer enūciat. ferreus ē aratri dens: appellatus q̄ terrā uomat. ¶ Versabere, frequentari uero dicitū. uerti uero terra tū dicit: quā ligōibz aut aratro renouat. ¶ Spōte, ultro absq; aliquo cultu. Florebit

Seges.

Sagire.
Sagæ anus
Sagaces canes
Ciceronis i
diuinationē
uerba de
prauata.Salue
ValeSicilia cere
ri & liberæ
consecrata
Ceretis &
Vulcanide
sicilia con
sentio.Vterus
Aluus
Venter

Vomer

germinabit & fruges producet. nā florere dicunt etia fruges priusq ad maturitatē coaluerint. C Cessante luuenco. absq bonis usu: & ita dixit ut Maro. armato milite cōplet. cessant i quib⁹ a laboribus oīū est ut hic. Sed & quoq officiū desiderat. Gellius. Amici isti inquit: magnā in partē cessatores sūt. C Incola. incola dicit qui peregre nouas sedes captauit: & in aliquā regione domiciliū suū trāstulit ut Pōpo. iuris civil⁹ autor affirmat: & Cicero. peregrini & incolae officiū est: nihil prāter suū negotiū agere: nec esse in aliena republica curiosū. Sed pro colono uidet accipere Claudia. ut Naso Incola captiuo quæ

Cessare

Incola

Ditior oblatas mirabitur incola messes.
Sic ait & fuluis serpentibus attigit idam.
Hic ædes angusta deæ: templiq colendi.
Religiofa silex: idensis quam pinus obumbrat

bove uictor arat. C Mitabitur. defixus stu pore suspiciet. C Messes. fruges salci maturas. Verg. Ante focum si frigus erit: si mēsis in umbra. C Oblatas. quasi diuinitus. & hoc ex historia Diodori: quā supra percurrimus: & alibi referemus. C Fuluis serpentibus. quia supra dixit: quāuis inter

micat aurum: quod frequenter fuluum poetæ uocant. Tibullus. diuitias alius fuluo sibi congerat auro. an Cæreules intelligi uoluit: id aut cōmune serpentibus & mari epitheton est. de serpente. Verg. Et Cæreula colla tumentem. nam Claudianus fuluū mare appellabit in uiuis operis calce. Fuluis adnatat umbra fretis. ut fuluus color & Cæreules idem sit ex rubro nigroq concretus. C Idam. phrygiæ montem in Troade. qui nomē sortitus est: ab Ida coli regina: ut de rebus græcorum. i. i. scribit Chatax: uel ut Verg. ab Ida cretensi. unde profectus Trucer Scamandri & Idææ Nymphæ filius eam phrygiæ regionem cultoribus uacuam occupauit: & a se Teucrum dixit. Eodem paulo post Dardanus ex Samothracia delat⁹ Arisben Teucri filiam uxorem duxit: ut Cephalo Gergythius: aut Batzan: ut Hellanicus: & Masæas uocant. ut mirer Seruium scribere: Teucrum de creta (ut eius uerbis utamur) uenisse post Dardanum. sunt qui Dardanū sepulchrum inuiū suspiciunt: ab Ouidio. y. i. metamorpho. eo carmine. Quas pater Coryti parua rumulatus harena &c. q. is ut quidam prodiderunt: ex oppido Tuscias coryto: in phrygiā migrarit. Nos aut tumulum paridis intelligimus: qui in Cebryna Troadis urbe uisebatur: ut scribit Scæpius: & Strabo refert. Nam parix ex Oenone suscepit Corytum. quem mater: quom fē a paride desituit: am uidere: uenit in Troiam græcis: itineris ducem dedit. quod apud Lycophronē Callandara: fore uariatur: & copiose narrat interpres. Ex græcis etiam nōnulli: Corytū paridis & Helenæ filium fuisse tradunt: Buniti ac Idææ puellæ: & quidem ex utroq parte fratrem. Sed & hoc & illo modo: pater Coryti parix accipiendus est. itaq: sensus Ouidiani uersus absoluitur: qui cæteris ante nos: inexpli cabilior gordiano nodo uisus est. Homerus Idam ὠ Λυαία Δανά κἀὶ Διὶ Τερπὸν ἥρωον in hymnis appellat. Iriguiam. f. & ferarum parentem. inde Verg. ait Ida uenatrix: etiam si Seruius alit. Idæa uero Dardani Scytarum regis filia fuit: quæ desituita Cleopatra Boreæ & Ormithyæ Phineus superduxit: ut Dio nyssus i argonitico canit. i. eius etiam gratiam Orythos: & Carambi quos ex Cleopatra susulerat oculi effudit: ut Tragoediarum poeta Sophocles autor est. inde uicissitudinis in amore sumpti exemplum Naso in remediis. Cessit ab Idæa coniuge uicta prior. i. Cleopatra: quæ prior i matrimonio Phinei fuit: cui post exatæ noua coniunx Idæa successit. ut dictum est. C Hic. in Ida. unde & mater Idæa dicta Cybele: Lucræti Liuiō Tibullo cæteris. C Aedes. Templum. quidam codices habent sedes lubrica menda. quæ apud Tibullum quoq inualuit. Sic ueteres sedes incoluistis aut. quom ædes scribendum sit. quāuis utrobique: sedes etiā legi possit: nisi carminis sibilus aures offenderet. C Angusta. parua. pro illis tunc moribus: qui sinceritate quadam animi potius q opum luxu deos litabant ac ut Tibullus ait. Scabbar in exigua ligneus idæ deus. an magis augusta legendū: quippe sancta patres augusta uocant: ut i fastis canit Ouidius. i. loca religiosa: & ubi qd augurato consecratur: ab autū gestu gustuue. quod Ennii carmen in dicat. Augusto augurio postq incluta cōdita Roma est. autor Sueto. & Pompe. C Religiofa silex. i. Effigiem uener matris intelligit. quæ cælitus lapsa pefinuunt nomen oppido dedit. ut Herodotus etiam refert. Quid: si quis lapidem eum accipiat: qui res ac Cylindri forma: in phrygiæ monte sipylo nasci traditur: eundem si cōpertum adulescentes ad Idææ matris ædem deferant: erga parentes ex illo pictent: q qui maxime colunt: et si quādoq pulsauerint. id quod iter naturæ miracula memorat Aristoteles. placet superior sententia. Nam Liuius Epitomatius unde trigesimo. Idæa mater inquit deportata est Romæ: a pefinuente oppido phrygiæ: carmine in libris Sibyllinis inuenio. Pell Italia alienigenam hostem pelagiū si mater Idæa deportata Romam esset. Tradita aut est Romanis per Attalum regē Asiæ. Lapis erat: quē matrem deum incolæ dicebant. Insecratur & hoc nostræ religionis Poeta Prudentius Nudare plantas ante Carpentum scio Proceres togatos matris Idææ f. cris. i. Lapis Nigellus euehēdus esse do Muliebris oris clausus argento sedet. C Silex. marmorea Cybeles statua. Nam silex lapidis genus est ita dictus: q ignem intra se silentem habeat. unde Pyrodes Calicis filius ignem primus excussit. autor Plin. C Religiofa. uenerationis ac maiestatis plena. Si quidem. M. T. aliter templa religiofa dicit: aliter dies religiosi: tristi. s. omine infames impediō: quibus & res diuinas facere: & rem nouam quāpiam exordiri tēperandum est: quos imperiū uelut: perperam nefastos uocat ut Gellius ait. Nigidiū religiosus inquit appellabatur: qui nimia religio & superstitio se se alligauerat: enq res uirto assignabatur. nam hoc in

Ida mons unde Teucer q Teucra. Dardan⁹ Arisbe Baræa Paridis tumulus Coryti pfe apud Oul. dium qui. Bunitus Helenæ filius ex paride. Ida uenatrix apud Vergi. cūc Idæa puella. Cleopatra Oul. locus ex temedits. Idæa mater Augustum pefinus Lapidis si Pylæi mira natura Deū mīs effigies lapidea Silex Ignis e sili: e: quando primum. Religiofi dies. Nefasti dies.

his Gallis in Ida bacchantibus. ¶ Postq̃ uisa Ceres simulac̃ apparuit. dat aut̃ numini auctoritatem: cuius conspectu lymphi reuerentur. ¶ Typana. Tympanū inſtrū est ex una parte planū: membrana clauſum: intus uacuū. qđ digitis aut bacillo pulſat. uti eo ſolebant in ſacrificio matris deū. Lucretius. Tympana tenta ſonant palmis: & Cymbala circū concaua. ¶ Mugitum. alluſit ab bouis tergus unde ſiebat. An Aefchyli uerbu uſurpauit: ſi. n. Coryta: qđ tñ noie diſtat a Berecynthiis: ut Strabo reſertit deſcribit hic manibus tornatā bombycā tenens: digitus tactū ē: modulos cōplet ſonū alleſtorē furoris. ille Aeneis uercolis tinnit. Et paulo poſt. Modulū edī tur. mugit ex occulto Tauri ſoni mimi. grauis tympani ſonitus quaſi tonitru ſubterraneum ſertur. plura leges apud Strabonem. ¶ Frangant. cohibent. tranſlatio ſumpta ab aurgis. ¶ Chori. ſanati corum: qui deae laudes canebant. dictus uero chorus

Tympanū

Cotytiog
ritus.

Chori.

Corybātes
unde.
Idaei dacty
li.Aerariae fa
brice inuē
tores.Dammame
neus.

Acmōn.

Celmēs.

Error apđ
Clemētē

Eufebū

codicis

aut auctoris

Celmēs in
dumſimū.ſertum uel
adamantē.Error Domi
tū.Correctus
apud Dio
medum.gram
maricū lo
cus.Galli cybe
les.Tibia in fa
cris bere
cynthie

Lotos.

Aera cybe
les.Cybeles
curas cuia leonibus
trahitur.Cybelle
cur.Caſtigat
popei

codex.

Postq̃ uisa Ceres mugitum tympana frangant.
Conficuere chori. corybas non impulit ensem.
Non buxus in ara sonant, Blandiq; leones
Submiscere iubas, adytis gauſa cybelle

est omo τοῖς Χάρως. Laetitia qua iuuenes: & adſeſta conuenientes puellae geſtiebāt: ut ſcribit Plato. ¶ Corybas. Corybantēs: Ideos dactylos & Curetas eoſdē pleriq; putant. Nonnulli puſillum quodā diſcrimen adhibent. ut longa diſſecatione Strabo diſſipat. ſi Corybantēs appellatos arbitrantur: a Capitulis rotatione: quod κορυβαὶ τῶν γυναικῶν graece dicitur. Diodorus ait Corybantū: ſaſonis & matris Idaeae filiū fuiſſe: ac ſimul cū Dardano ſacra Cybeles in phrygiā detuliſſe: quip̃ in ſacrificiis eius deae incubere uoluerunt: Corybantēs a de dixiſſe. Idcos autē dactylos alii quinq; & uiginti: Phereides duos & quinquaginta teneſet. ex iis duos & triginta quos laeſos uocat: ſalcinatores extenſiſſe: uiginti reliquos: qui dexteri dicerentur: Superioribus contrarios: & qui male ſicia diſſoluerent. idem ſenſit Heliianax Mnafaeus ſcribens de Aſia libro primo. Dactylos a patre Dactylo ſic appellatos ait ut ab Ida genitrice Idcos. ſi primi poſt hominū memoriā ſerrū fabricauerunt. ut canit q̃ Phoronida graece ſcriptis quos Opis deae miſtiſt. e phrygia fuiſſe dicit. & iis nominibus. Celmēs Dammameuſq; ingēs: Acmōnq; ſupbus. Libet hoc loco ambigere de Clemēte Sidonio Eufebioq; qui Celmētē & Dammamēcū Iudeos uident. aſtruerit & in Cypro ſerrū conſicere primos docuiſſe: niſi quae lubrica menda eſt ex Iudeos: qđ ipſi ſcripſerūt. Iudeos libranū negligētā inueniunt ſit. Equidem uero ne dum Iudeos gloriē: quos oib; ante ſerre mortalibus obſtare contendunt: auidius utroq; ſtudet: prudēt in hoc oſtenderint. Arbitrū penes alios eſto. nos de tam fanſicis & praeclaris ingenio uiris: temere nihil aſſumamus. Illud uotum monemus: ſi Latiniſ Eufebii codicibus: Selmētē pro Clemēte corrupte legi. Nam q; ſi Celmēs dicitur: praeſertim phoronidos: unde carmen a nobis expreſſum: paulo ante recitauimus: Sophocles in Satyris fabula reſtis eſt. qui Celmētē tradit induruiſſimū ſerrū genus mutatū: quom Cybeles indignationē meruiſſet. hiſtoriam percurrit & Naſo metamorpoſeō. lili. Te quocū nūc adama quodā ſidiliſime Cuſtos Celmē Ioui. Magnus error Domitii: qui Celmē Iouis puerū ſuſpicatur: ac priorē formā amiſiſſe: q̃ amanti Staſtillo neſcio cui ſuas delicias denegat. Apud Diomedē quoq; grāmaticū: de pedibus ofonis agētē: in oſibus exēplanibus: perperam ſcriptū adnotauit. Dammamētinus: Aſteus: pyrrhichius: pro Dammamēne uſ; Acmō: & Celmēs. nā telmēs & Celmus indifferenter enunciat. ¶ Non impulit. non uibratū corybas: ¶ Enſem. cultū quo ſua brachia ſauciabat. Papinius i Theb. Sic phryga terrificis genitrix Idaeae cruēdē Elicite ex adytis: cōſumptaq; brachia ferro ſcire uerat. Apuleius Prudentius. Cultrū i ſacerdos exierit Fana ricus Sechſiq; matrem brachiis placat deū. ea uero oīa cōpoſita ſunt: ut uulgus religione teneſet. Lucretius. Telasq; praeſertit uioletū ſigna furoris: Ingratos alos: atq; impia peſtora uolgi Cōtere metu quae poſſint numine diu. ¶ Buxus. Tibia: a parte torū. Papinius. Et moderata ſonū uario ſpiramē buxus. Nam buxus arbor ē: unde laudatiffimū tornant tibia. Eadē rōne lotos tibia diſ: q̃ ex ea materia frequēter ſiēre. auctor Peſtus. de Tibia miſis deū Lucretius. Erphrygio ſtimulat nūero caua tibia mētis. Eadē quo Solinus tibiae generā plura memoret. Iydiaſ hic intelligo: q̃ ſacris huiusmodi maie cōueniebant. ¶ Aera. Berecynthiae ſacerdotes uercolis tinniebat Aeneis: ut Aefchyli teſtimōio: aēra dictauimus: ut reſpiciantur cures: qui ne Saturnus uigittū Iouis excipere aera quantebat. Lucretius Ludūq; in numerisq; exultant ſanguine freti: Terrificas capitū quatientes numine criſtas. dictos reſerunt cures: qui lo uis illū uigittū i creta quondā occultatſe ſerunt. Quom pueri: circū purge pnice chorea Armati innoce rum ſtareut. pnice chorea armatiſi numeque pulſaret aethus aera: ne Saturnus cū malis nādaret adeptus. idē faciebat in bacchanalibus Statius in theb. Genia aera ſonāt Idaeaq; terga. ¶ Leones. Mater idaeae leonibus uelitur: ualidis impetu atq; ſerpore aethus: quae natura celi ē: cū ſus ambitu aer cōtineat: q̃ uehit tetra: quā ſub hoc numine ſtelligi uerſus uoluit. auctor Lucre. & ab eo Macrobius i Satyr. ¶ Bladi. Cōpſa eadā ludibūdū. qđ ueniētī aſſurgeret. nā crebrior caudae motus aſ atq; ite index i leſibus ē: ut poſt Anſto. ſcribit Plī. ¶ Iubas. ceruices & amos ſubmiſerūt nā leoni poſcupa generoſiſis eſt: ut reſert Plin. quom colla armosq; ueſtiūt iubae. ¶ Cybelle: Bacchios pes ē: ex prima breui & duabus ultimis lōgis: nā Cybella phrygiae ciuitas: & ſacer ibidē locus Cybellū fuiſt uē deū miſ Cybelle: & ſcribiſ nobis atq; apud Piſandru legiſ. caſtigādus ē & Popei codex in quo bis anapeſti dimiſſioſe p ſimplex i Cybelliſ ſoſat quō i altero geminā a ligda ſiue ut ille doctiſſimū falſa praeſepere uideat. Nā nō una ſiſtatur: nec eadē uerſuſq;

Aduytum.

appellationis ratio. **C**ausa. aduētū filiae. **C**Exilit, foras se proripit. **C**Aduytis. fani penetralibus, quo lito praeter sacerdotes ingreditur nemo. Verg. Acneid. ii. Suspei Euryptū scitatū oracula phoebi mitti-
mus: isq; adytis haec tristia dicta reportat. **C**Intēdit ad oscula, porrigit. & gestum festinātus ad amplex⁹
exprimit. **C**Turres, quibus dea vertex insignis erat: ut ante dixim⁹: cām pterea reddit Oui. Quod primis
turtis urbibus ipsa dedit: nā ante fabricae usum mortales in editis natura locis se continebat: & is p ruer
ribus utebant. **C**Viderat haec. Supiora dedit Oeconomiae: ut absente matre: rapiēda pserpinæ oeca-

Specularis

sis fiat. Specularis, recte, nā speculari ē ex
occulo atq; edito loco callide quid obser-
uare, cornix apud Ouidiū. Abdita frōde le-
uis: summa specularabatur ulmo. **C**A sum-
ma arce, ab Aethere, qui sublimior caeli ps
ē apud portas. Quin & editissimis gbusq;
urbū locus insidens Iuppiter dicta factaq;
hoiū misē imprimis regum speculatur, ut
canit in laus hūmno Callimachus. nisi tū
pricipes ista contemnit. Ita pfecto est ut
ille cecinit. Sic regnat quisq; venit ab exi-
lio, dabit istū tū actū rī penas & quas Ty-
ranni solēt. q ne donis istis quidē exēps
mōmī tēperare ab iniuria uoluerūt. Adest
ecce diuinitus cū amplissima foige manu
Maximus oīs aui rector Ludouicus gallo
rū rex: nō secus ac alter Hercules huiusmodi monstris uix atq; intēte purgabit Italiā. Monstrat, aperit.
CMentis penetralia, recessusq; intimas animi cogitationes, respicit ita explet heuici carminis legē quom
ad deoq; colloquia sese attollit. **C**Curarum secreta tibi, Oratio, locus ad uenerē: cuius initio benignolen-
tā capat, quom dicit uni tibi uel arcanos sensus cōmittere: eusq; quom nūmē extollit. **C**Curage secreta
sollicitudines animiq; me torquēteq; ceteros oīs praeter te celatos uelim. **C**Cytherea, uenus a
cytheris insula quinq; passuum milibus a malea distāte, ei cytherus phoenicis filius nomen dedit: quom
Porphyris antea dixerat: q praellata purpurae: quae ille erat capitura, orto mari primū uenit huc apu-
liū: unde cytherea cognōmē tulit, autor Hesiodus, prior Solinus & Eustathius. **C**Farebor, igneue re-
ferā. Verg. nāq; fatebor enim: quādo haec te cura remor det. **C**Cādida, pulchra. iam dudū, ab Aeterno,
expressit, uerbū philosophopoe: qui quae fato fiunt ab Aeterno fieri dicunt. **C**Decreta, destinata, ut ita
dicat. **C**Dari nuptiū iungi cōiūbiū. **C**Tartareo regi, plutoni. **C**Sic, ut pserpinā Pluto ducat. **C**Vrguet,
insuperabili quādā ut cogit. **C**Atropos, una parcae, quae fati necessitatē significat: ab efficiēti graei no-
minis: ut ante diximus: qā mutari nō pōt, inducit aut iouē arcana fanoje p dēre q ea uetustas huius tū
tū deo patere creditit, hoc argumēto Theocosmus: & phidias louis simulacro: quod uterq; megareni-
bus elaborauit: supra caput pareas adiecit, autor Pausanias. **C**Cecinit, uaticinata ē fore. **C**Themis, hāc
deā purabat: quae praeciperet hoibus: id petere qd fas est, eādēq; id esse qd & fas est, ut docet Festus, hāc
aū Apollinē: qd Strabo refert: oraculū tenuit i phasio, atq; Deucaliōi fortē dedit ut cār Oui. i. i. meta, i
quo discedit Oui, a Philochoro: illa s, tradit Themis i ipso Deucaliōis diluuiū asceso bouis ergo i Epi-
rū auectā ac loco quo primū appulsa est: Bucheta nomē dedisse. **C**Lōgaea, Annosa, nā celi ac terrae si-
lia p orbis initia reddidit ab Hesiodo. Cōmendat autē pei sonā themidis Iuppiter ab aetate quo maior illi fi-
des adhibeat, nā ut ait ēr Naso, feris uenit usus ab annis, aut Annosam cerre dixit: ut ab altera Themide
distingueret: Euan dū mare: q lōge post fuit: Carmētis alio uerbo dicta: ut ē apud Plutarchū. **C**Matre
remo, absente Cerere. **C**Inuade, occupa. **C**Fines sicanos, sicania siciliae quēdā pars in finibus Aggen-
tius: & amnis in ea sicanus olim fuit: ut refert Apollodoros. Sed & insula quādoq; tota Sicania dicta ē: a
Briarei cyclops filio cycano: Aetnae fratre, ut testimonio Caletiani Dionis: antea recitauim⁹. Solinus tū
in polyhistorē, Sicaniā: tūq; diu ante troiana bella: Sicanus rex aduectus cū amplissima ibetore manus
nomē dedit. **C**Rem peragat tps, Terētī snia, Tēpus rerū osum est primū, & Ennius. **C**Occasus iuar res, i
oportunitas tps: ut Pōpetus interpretat. **C**Illudere tāpis, ppositionē nominis detracta uerbo dedit. **C**Pa-
tulis, diffusis. **C**Crastina lux, sequēs dies. **C**Detexerit, aperuerit. **C**Ortus, solis. **C**Punicos, purpureos
a purpura q priā cōmēdatio ē in Tyro tinguebat: apud phoenicias: quos mutatis syllabis poemos appellā
mus: uñ punicus & puniceus deuiat. phoenices āt *ωσπερ φοινικεύειν* dicti sunt: q initio cuiuscuq;
generis appullos hofes: p uicinis fenebat, ut iter naruarē: nā acula narrat Aristoteles, inde q phoenicibus
proximi coluit perihēbi: uulgo phoenicifare dicūt cede maculare, sed Eusebius i tpsibus, phoeniceus inquit
color: & una mutata ista puniceus: ab inuētoe nomē sortit⁹. ē q bythinā cōdidit: & phoeniceb⁹ elemēto
rū notas dedit. **C**Coge, nā qd nō cogit amor: ut Verg. ait: & repetit Maro. **C**Armata, iustitua, nā dolos ēd
Ver. arma dicit, & qnere cōficius arma. **C**Dolis, artibus. **C**Tuis, empharicos, q d. pellacibus, ut illud Di
donis apud Ver. Dum mea me uictā doceat fornā dolere, nā ex eius statu q loquit ad uersū significat.

Cythera,
Porphyris
Cytherea
uenus,
Fata loci
tū parere

louis simu-
lacrum,
Themis,
Deucaliōis
a Themide
sortes,
Themis ca-
li & terrae
filia.

Thēis alio
uerbo Car-
mentis,
Sicania,
Sicanus flu-
uius,
Occasus i-
uar res,
Phormices
unde,
Phoenices
cuiuscuq;
generis ho-
mines ma-
dabant;
Phoenice⁹
& Punice-
us color,

¶ Me quoq; saepe soles, ingenue de se fatetur lupt: id quod initio fore pposuerat, quippe maximus (ut est apud Plautum) lupt amator fuit. & Propertius lupt ignoro pristina fura tua, simul i Peroratiōe ingram Veneris cuius potētia p amplificationem cōmemorat. ¶ Vltima regna, Tartara. ¶ Immunis. Munus
¶ nus onus ē dī dīd quō remittit uacatiōe praestat: quae i de immunitas appellatur. Hae iuris ciuilis auctor Paulus. ¶ Sub umbris, apud inferos. ¶ Inaccessum ueneri, praclusum tibi scribitur & inaccessum praefra-
do sensu. ¶ Erynnis, furiae. Verg. Cōdita Erynnis inuisum numen terras celūq; leuabat. ¶ Sentiat ar-

Munus
Immunitas

Me quoq; saepe soles, cur ultia regna quiescūt?
Nulla sit immunis regio: nullumq; sub umbris
Pectus inaccessum Veneri: iam tristis Erynnis
Sentiat ardores Acherontidisq; feruē
Ferrea lasciui mollescant corda sagittis.

Accelerat praecepta Venusiusque parentis
Pallas: & inflexo quae terret mala cornu:
Addunt se comites, diuino semita gressu
Claruit: augurium qualis laturus in orbem:
Praeceptus sanguineo delabitur igne Cometes
Prodigiale rabens, non illum nauita tuto:
Non impune uidēte populi: sed crine minaci
Nunciat aut ratibus uentos: aut nubibus ignes.
De uenere locum: Cereris qua tecta nitebant:
Cyclopus firmata manu, stant ardua ferro

ardores, amoris flamas. ¶ Acheron, Inferni fluius, de quo alibi satis multa, hūc autē potissimum nominauit: ut indicaret, ne trīstia quidem cōtracta pectora ueneris i dībus esse imparia, aut certe, q. unus Acherō ex inferni fluius: amasse dī: atq; ex Orphne nympha Ascalaphū genuisse ut est apud Oui. ¶ Scueri, rigidi. ¶ Ferrea, dura, nam uulgo credis hominum mores ex habitu cordis formari, & Aristonem Andanē: q. toties Lacedaemōis bello fuit: exēcti cor setis obstitum. ¶ Herodotus inuentū tradit, quod etiam Plutar. & Rhianus affirmant, inde Tibul. Flebis non tua sunt duro praecordia ferro uincta: nec in tenero stat tibi corde fides. ¶ Mollescāt, pristinum rigore omittant. ¶ Lascius sagittis, Amoris, cuius tela sagittae sunt & faces, ut canit etiam Tibull. ¶ Accelerat praecepta Venus, non respondet ut numen inferius, sed festinat: & studiose facillit louis mandata, atq; ita

Mores ex
habitu cor
dis

nos admonet officiū poeta: ut parētib; alacres obsequamur.

uideri posset: uirgines & pudicas deas: ueneri comites accessisse, qd in iuu. Ceres obicit. Trī mutata uoluntates iam ueneri & focus iunctae raptoribus itis: ¶ Pallas, Mineruae cognomē: αἰὼ τοῦ πάλαιου, i. uibrando nā de summo louis capite concutens arma profiliuit: ut canit etiam Lucan. ex fabula uel ut Clemens sardonius auctor est: quoniam liberi prius a Titanibus disceperit: cor palpitans lous derulit, alij paldis appellatione fortitū uolunt: q. i deoq; tumultu: Pallas ab ea gigas extinctus ē, cuius Actius i Eriphila mentium Pallas bicorpor anguī spūas trahit, aut iphus dea pater Pallas: qui quom uoluerit esset uirtute filia contendebat: cuius oculi cura dicitur, atq; in talaria pennas transiisse. ¶ Inflexo quae terret, mae. cor. Dianae perhiphralis: quae frequēter in Manalo uenatus exercet: Manalus arcadiz mons est: & fluius: a Manalo Lycaonis filio, ut scribit Stephanus, montis nomen numero multitudinis gñs mutat: ut raygetus pagraus: & pleraq;. ¶ Terret, exturbat. ¶ Cornu, arcu, qui sit e cornu. Claudianus, Eripuit trucibus cortina capris cornuta: subiectis eadē lentescere cogit ignibus: intendunt tauri, non missile neruo. Discedit hic ab Ouidio Claud. is. n. arcum dat aureū Dianae: cornu uero Nymphae: quom de syringe scribis ait, posset credo Latonia si nō cornus huic arcus: si nō foret aureus illi. Addūt se comites, euntē in Sicilia uenerem psequunt. ¶ Diuino se, gre. claruit. Nā quom dī cālitus aliquo se demittit: manifesta lucis uestigia post se relinquant: stellae modo quae lōgo tractu p aeternū ferunt: ut ait Lucret. Nōnulli nubē intelligūt qua nūmia circumspindunt: ne mortalibus oculis pateat. Oui. de Cere, egrediens nubē trahit, prior tñ sua castigat. ¶ Semita, qualē Vergi. expressit Aeneid. i. tū lōgo limite sulcus dar lucē. ¶ Diuino gressu, quae dea cursum tenebat. ¶ Claruit, effulsit. ¶ Cometes, graece dicitur: latini crinita uocāt: horretē crine sanguineo: & comae nō in uertice hispidā. Terrificū magna ex parte fidus: atq; nō leuiter expūti: nā magnae cladū praenūciū saepe fuit: ut scribit Plin. plura leges in naturalibus Seneca q. thomibus. ¶ Praeceptis, qui lapsu uelocissimo rapit. ¶ Laturus auguriū, fatalis, nā scire semp ingentia portēdit mala: ut Diogenes opinat. & i finitīs, ppe documētis cōpertū est. ¶ Prodigiale, nomē p aduerbio. ¶ Tuto, citra periculū. ¶ Impune sine noxa. ¶ Crine minaci, lugubri flāma, eladesq; intērandi. ¶ Nūciat, fore significat. ¶ Aut rati, uen. aut nū. ignes. Vētos ab iis graues aestusq; significat: tradit Aristot. nōnulli tñ ex antiq; codicibus hñt: aut urbibus hostes, in quā lectionē trāsuerit eo magis agor: quo nobis ista pōtētib; Italia bellis attentis: q. multo añ igneū cometae portēderūt. ¶ Qua, ubi, p. tula Papinio famularis. ¶ Tecta, Sedes a parte rotū. ¶ Firmata, legis & fundata, utrūq; cōuenit. ¶ Manu, arte. Verg. Artificūq; mūs. ¶ Cyclopus, cyclopes (ut ante dixi): famuli Vulcani fuerunt ad quos oia fabrilis opa q. admirata uetustas est reulit. Ita ab iis argiua moenia cōstruda cāt. Papi. Chyrtū Cizyri portū Rhodius Apol. Thēsi ali gñis hostes fuerūt: ut ait Detlochus γυγλοπος οὖρος ut ē apud Strabonē q. a uētri uicū māu q. cēbāt: appellat: ¶ Stāt, et cēba sūt, ut apud Ver. Marcellū i tēp. tēp. & Ser,

Pallas uir.

Pallas gi-
gans.
Manalus.
Manala.

Arcus e
cornu.
Arcus Dia
ne cornus
an Arcus

Cometes.
Crinca.

Cometay.
portenta
Italia bellis
atteritur.
Cyclopes
Chyrtū ci-
zici portus

- Chalybis** **¶** Nectit. coagmetur. **¶** Claustra. feras a clauis. **¶** Chalybes. id durissimū ferri gen⁹. ē qd⁹ primi chalybes iuenerūt ut ait Callimachus. uñ nomē. Scythici gñs Chalybes ī pōto sunt ppe Thermoodontē: q nudi ferū cōtinēter exercēt. autor Apollon. Ver. Dionys. Apher. & C. Balbus. ī ferrū primi fabricauerūt ut ait Arrhian. Ex græcis nōnulli Alyzonū alybiūq⁹ appellatōe eōsdē idicari arbitran^r: atq⁹ ita detracta pria līa dictos Alybas ēēt: ut aliis postea syllabis Chaldei uocati sunt. In hispania Trogus Chalybē reddit am nēq⁹ sui nois populos alluat: q cæteros ferri p̄stātia lōge superēt. **¶** Pyracmō. uulcāi famulus: notus carmine Vergiliū. Brōtesq⁹ & Steropes & nudus mēbra Pyracmō. ī appellatur ē: ut Ser uio placet: q a calēti icude nunq⁹ discedat. nā græce πυρ ignis & αλυσ ius ē. **¶** Steropes. Hesiodus Asteropē scribit. nō Stero pē. sed q nris exēplo fuit: Callimachus etiā Sterope. hic a fulgetra nomē sortit⁹ ē: q d⁹ πορρη græce dī. **¶** Noris. argumētis. **¶** Anī mō. ueti græce dixit: imitandē Maronis & Orati. Verg. Quātū ignes animæq⁹ ualēt. **¶** Lassa cēt. Cyclopū: quos poeta uult ī cōstruēdis ædib⁹ laborasse. Estq⁹ Papinū sen fus: ī equū maximū Domitiū. Lassū Stero pē: Brōtesq⁹ reliq⁹. **¶** Atria. pria ps ædiū: q cōtinēt mediā arē: īq⁹ collecta ex oi tecto pluuia descēdit: dictū atriū q a terra onas qū atterrant: ul q atrū sit ex suo culiæ. nā duobus illis trīn ferul⁹ maiores epulēbāt: ut est apud Catonem seu q id gñs ædifici Atriæ primū ī æturia iuētū ē. Hæc ex Festo: Seruiūq⁹ accepim⁹: & aliis autorib⁹. **¶** Ebur. Barr⁹ elephas alio uerbo dī Orat. Quid tibi utis nigris mulier dignissimā barris. Idē Elephātōz dētes ebur qū ē barro. Cla. hoc ait Hōe. imitandē q Aulā Menelai ebore & Electro fulsisse scribit. **¶** Culmē. testū. **¶** Trabib⁹ ahen. uer. Naxæq⁹ Aere trabes. ī hac. n. descriptiōe: opulētissimū aliq⁹ ceteris tēplū Clau. mēte cōcepit. **¶** Electra. ubi ī auro gnta argētī portio ē electrū uocat. q si gntā portione exēssit: ī eudib⁹ n resistit. autor Plu. nec audiēdi sūt īi: q succinū īterptant. quō succinū null⁹ unq⁹ uis scōlūnis fuisse legat. **¶** Surgūt. attollūt. Ver. Nauali surgētes are colūnas: hic uerfus ē: ex quo Marōis aliud carmē Aeneid. ī. Vela dābāt latis: & spūs falis are ruēbat. Aereis nauū rostris: īterptati sum⁹. naualia qppe rostra: qd⁹ utru⁹ ē refert. ē ferro uel are fiēbat. nā cū Ser. rēos illic ītelligē absurdū ē. quō scdō uetō nauigātib⁹ iūntes re mōs ēt nemo nesciat q uel ī portu qūq⁹ nauigauerit. **¶** Celsas. altas. a κελος q sublimis equo uēhitur. Celebrat & celetas ī olympicis Pindarus. **¶** Mulcēs. oblectās. **¶** Tenero. suauī. Tenegz. a Τενεῖν eūsdē sī gnificationis græca uoce deducit inuersis syllabis. autor Pōper⁹. **¶** Texebat. cōmēdat ī puella lanificiū romanorū ueteri more. nā nubētes qñillū seq⁹ bāt & colus ut scribit Varro: repetit & Plutar. ī qñtionibus. id erat argumētū pudicitiz. nā q mulieres iis studiis occupat⁹: minime male cogitat. exp̄ssit & hoc ī uxo re Targui⁹ & Lucrētia ī Fastis Naso. **¶** Red. mō. ma. ī. uetē quā reduci mī dono daret. **¶** Irtica. qm uol te frustrata neq⁹ telas absoluit: neq⁹ mī largiri potuit. **¶** Hic. hac ī uetē. describit argumētū quo tela pictura cōstabat. **¶** Insignibat. pingebat: qd⁹ a Semiramī illustriū historiz credimus: & inde babyloniciū uetis gñs a lucretio dici pleriq⁹ putat. Ceu babylonica magnifico splēdore nīgā & alibi. Labit intērea res & babylonica fuit. sed hoc uadimōia qdā legūt. **¶** Elementōz. senē. quo iter se ordie regē semia dispolita sint. Nā q sī γολοi græci uocāt nti p̄cipia: regē semia: primordialia: inuicq⁹ appellauerūt: tū corpa genitalia: atq⁹ materiē (ut aī dixi) & ab alēdo elementaq⁹ oīa gignūt & alāt. ut dicimus ex Lucret. & Co. **¶** Sedesq⁹ paternas. cælū qdā loue. p̄ter sp̄ie p̄te: ceterisq⁹ diis sup̄is teneri uetustas credidit: & nos ac cepim⁹. id qd⁹ affīmat Apule. ex Ari. celi sup̄mus ambitus: ut Anaxie. ex tētrē natura cōstāt: ut Empedocles: ex acre illar cristalli ab igne cōcretō: uel ut existit Arist. ex qnto quodā gñe: qd⁹ ex illis qñuor corponb⁹ nihil hēat. **¶** Qua le. quo scdere. **¶** Natura pa. de⁹: quē naturā: mētē: sarū. louē: multiq⁹ p̄tērea nouib⁹ appellari Stoici putāt: & refert Seneca. **¶** Parēs. exp̄ssit erimū. qppe natura dicta ē: q oīa gignat. autor Seruius. **¶** Discreuit. diduxit. Oui. Hāc deus: & melior litē natura diremit. **¶** Vetre⁹ tu. p̄cipioz moles ab initio cōfusa fuit: ac īformis: ut ī Menalippe canit Eurypides. id qd⁹ Chaos dixit Hesio. qd⁹ ex interpretatione Zenōis aquā significat: q cōcretā materiē gignat materis rursus terrā: & qdōq⁹ p̄tērea sunt. **¶** Q. Tumultū. dīscordiā. nā ī illa regē cōfusione: frigidā pugnabāt calidis: humēntia ficcis: Molliā cū duris: sine pōdere habētia pōdus: ut ē apd⁹ Ouidiū. Empedocles quoz cecinix: ex illo genitaliū corpore īcōposito æteruo: litem prio extitisse: mox amicitia. atq⁹ ita cōgeste unitatis disidiū subsequūtū. **¶** Iustis. ī sedes cōuenientes: & sibi aptas. **¶** Q. Quicquid le. ser. ī al. spūs: & ignea pars eius Aether quæ pōdus nō hūt sup̄iora occupauerūt. & adē rōne: sol & reliqua alia: suos quicq⁹ cursus sortita sūt. Qui &

corporibus caloribus plus hūioribus min⁹ inerat: i auras pēnis se sustulentiq; aliter appellam⁹, autor Dio dorus. C Ferē i aliū sublimē tēdit. Altū Ver. ēēt celū dixit Maia gēitū demittit ab alto. C In me. g. c. Thales mēsiōis orbē terrę mediū statuit: ignē Philolaus. q. idē oīum autōr extitit. Thaletē seq; & Ouidiū. Clau. Oui. Dēior us tellus elemētāq; grādia traxit: & pīsa ē grauiora Clau. appellat elemēta grādia dixit Oui. utrūq; significat illa corpora: q; maxie bruta sūt: & ad terrę naturā q; p̄rie accēdūt. C Incādit. hylē quā materiē uocari diximus: ex aq; i se coactis exortā cāt Hefio. ex eadē uero

Altum
Terrę se-
des

Amor
ignus

Aether uñ

Aetheris
motus

Stellæ
Sidera

Mare pur-
pureum
Ostri col-
lor
Gemmae
Hyphen

Alga

Cælum
Triticum
Harena
Hemispia
Zone quoq;

Subtegnē

Habitable
plagæ

Supremus

In medium grauiora cadunt. incanduit Aether.
Egit flamma polum. fluxit mare. terra pepēdit.
Non color unus inest. stellæ accendit in auro
Ostro fundit aquas. attollit littora gemmis.
Filaq; mentitos subtercælantia fluctus
Arte tument: credas illidi cautibus algam:
Et raucum bibulis insarpere murmur harenis.
Addit quicq; plagas. mediā subtegnine rubro
Obfessam feruore notat. squallebat adustus
Limes: & assiduo sitiebant flamma sole.
Vitales utrinq; duas: quas mitis oberrat
Temperies habitanda uiris. cum sine supremo
Torpētes traxit geminas: brumaq; perenni

niti: & suo circūactū celū mouere qd̄ hic innēt ut Clā. C Fluxit. Quō mixta prius essent ola: ex hūidis æquor effūdū ē: ex duriorib⁹ terra initio lutosa & qdē moll: ea post i dies magis magisq; uētis: & sol ardore torrefacta: sublimis i medio pepēdit. ait Diodor⁹. C Stellæ. stellæ singulares sūt: ut erraticæ quicq; & cæteræ q; i admixtæ aliis solē ferūt. Sidera uero q; i aliq; signū stellæ pluriū cōpositione formāt. ut aries taur⁹. & id gñs alia. Cl. q; sidera & stellæ uocatis. Mac. C Accēdit. i. su. allusit ad illū Maro. ferit ut rea sidera clamor. C Fūdūt aq; ad ligdas effusi maris undas respexit. C Ostro. purpura. nā uer⁹ purpureū mār dixit: & Hom. αλτρο πορφυρεῖον. Ostū uero (qd̄ Vir. docet) cōchiliq; testis excipit & idē nō mē. c. color sol̄ curculio tēperat. nā ut quæq; regio plus minusue sol̄ radios sentientia laud⁹: Ater: uio lace⁹: aut ruber ē. C Attollit. i. sup̄mos terræ margies: & oras. C Gē mitis. lapillus: quos a gēma; similitudine sic appellat. nā gēma; p̄rie sūt p̄li: quos p̄rio uites emittūt. hoc ait poeta qm̄ i maris rubri littorib⁹ ad oceanū gēma; rep̄uit. Prop. sp̄ i oceanū mittit me d̄re gēmas. C Subtere. subiciēda ē Hyphē. nā diuer-
sæ uoces i unā coaluerūt. ut apud Terē sp̄ lenitas: apud Ver. subterlabētia & antemalora: apud Prop. Sēp amicitia. apud Oui. Antemē. C Fluūt. mēn. maris undas effūtas. Ver. aium pictura pascit i ani: uana. f. & mēdaci: q; trū sp̄ tenuis ē. C Arte. ut. undates aet⁹ imitat. legiē & tremūt. utrūq; recte. C Illidi. i. p̄ingi scopulis. C Algā. Maris excremētū uulgo notū. q; trāsmarinis uitreis isternū. C Et raucū bibulis iserp. murmur harenis. Exp̄sit uerbū qd̄ ē apud græcos φλοδελν. id a leni fluctū motu cōfinctū Home. & Dionys. i. uisupauit. C Bibulis. hūidē sorbētib⁹. C Harenis. C Cæsar scribēs de Analogia l. i. neq; cæli: neq; typicū: neq; harenā multitudinis significationē pati monet. e. i. uisq; finis rōnē lōga Frōronis disputa-
tiō: Celi⁹ explicat. Sed Ver. & sequenti poetæ: eā cēsurā subire noluerūt: & harenas ē plurale: i. suo iure dāt. ut hic: & Aeneid. iū. æstu miscē harenæ. C Addit quicq; pla. Terra i duo latera: q; hemispēria noianē ab orientē diuisa ad occasū: Zonis quoq; distiguit. mediū æst⁹ isellat. Frig⁹ ultias: reliq; hitabiles pia agūe āni tpa: ut scribit Mella. sed ip̄m celū totidē cigulos hēt: nā q̄litas ut frigoris: ut calor: q; cūlibet cæli part. semel inhælit: eadē isit parrē terræ: quā despiciat ābiēdo. C Plagas. easdē rectius fascias appellari: Martiana autumnat. C Notat. isignit. C Mediā plagā. q; solis ardorē torret: ut igit Cicero. C Obfessā fer. i. modicis caloribus occupatā. C Subtegnine. filo qd̄ iter flamē currit: idē trama uulgo d̄r: & apud Persiū: mibi trama figuræ sit reliqua. ponit & p̄ quo oclūq; tantū filo Catal. curritē quætes subtegnina: curritē fusi. C Rubro. ut torridū color i dicaret. C Limes. semita. C Squallebat. cōtinuis solis ardoribus. nā p̄ eā sol decurrit: ut multis uerbis Macro. exp̄ōit. C Sitiebāt. arida uidebant. metaphora sumpta ab iis: q; la bore aut æstu nimio sitim cōtraerūt. Ouidius de latona. caret os hūiore loquēris: & fauces arent. C Vi-
tales. habitabiles p̄p̄ tēperem. nā frigoris & caloris participes animābus: & frugi uita ministrāt: quoq; ateq; p̄ se cōstare nō p̄t. C Habitāda uiris. cultus & hoīum patiēs. Parmenides terræ ptes hitabiles prius diuisit i Zōas q; tropicas appellauit. eas nūc intelligit. C Traxit. ultio loco statuit. C Gemias. duas Ver. & gēmi atndæ. q̄uis diuerso p̄tu finit editi. C Torpētes. iniuria frigoris. C Fine. regiōe aut texti margie. C Supmo. post quē nihil ē. Supmū iuris ciuīl⁹ autor Paul⁹ ait eū eēq; nō seq̄. C Bruma. p̄niūpetua

¶ Foedat. Ificit, aut (qđ aptius) ęſperat. uñ ſcđda tēpeſtat. & oculi tructū ſcđdi. ¶ Coſtringit. qđ natura frigoris ē. Lucanus. Aſtringit Scythicū glaciali frigore pontū. Legūt & exēplaria tuāda cōſtitat. ex ſilo Maronis cōſtitat frigore calū. ¶ Nec nō. pręterea. ¶ Sactaria. ſecreſſus: & inmas iſterni ſedes. nā quod aditon gręci nos penetrale dicimus & ſactariū. ¶ Patruſ. Plutonis qđ frater louis ē pſerpię pſis: Eue me rus autor & Heſiod⁹. pſis aut mei frater mihi patru⁹ ē: ut apud iurecōſultos ait Modeti⁹. ¶ Fataleſq; ſibi manes. Tartar⁹: quo ſato trahēbāt. ¶ Omē. augurū qđ ore ſit ut iqt Feſtus. & Valerius inter antiq̃

Patruſ

Omē.

exēplare de oib⁹ indicē dedit. ¶ Pręſcia. qđ futura clādē pſagebat. ¶ Subitis ſletibus. obortis repēte lachrymis. nā niſi ſubito p. ſuant omē nō faciūt. ¶ Sūmo littore. extremę orbis orę. Sinuare. hoc ait ob flex⁹ littoꝝ: qđ abluat oceanus. iſ. n. non uno ſed gemio abitu: terrę corp⁹ oē ciſſuit. & ab onēte duos ſinus: toridęq; ab occaſu reſun dit. ut ē apud Macro. ¶ Oceanū. Quicqđ ex terra collit: in ſula mō mari circūfundi multi pēdiderūt. Id Barbari uocāt Oceanū. Pelagus & mare maius qui ſedes hñt i Alia gręci Atlanticū. ut in uaria tradit hiſtoria Phauorinus. Oceanus dict⁹ eſt: mōpā rō

Oceanus
maſ nia⁹
Atlaticum

omē uſq; qđ incredibili celeritate curſū rapiat. Varro i Orthographia. Ergo inter ſolis ſtationē: & ſidera ſepē Exportecta ia cet teluſ: huic extrema fluctu Oceani: ſterior Neptūno cigit ora. ¶ Vitreis uadis. Aquę epiteto vitre⁹ ē: & i aq; hitates nympha uitreæ appellamus Pap. Vitreę iuga pſida Circeſ. nā Laclānus autor eſt: Cir cē poſſq; ab hūan⁹ excellit Marię: Murneſiū numē: eſt itā. ide Latin⁹: quem Circe apud Heſiod⁹ Marię ſiliū legimus apud Verg. Hunc Fauno & Nympha genitū Laurente marię Accipimus. qđ pſe cto ſi Serui⁹ obſeruauer. tot ambagib⁹ ſe ne apta nō utereſ. Marię ſi terea meminit Orat⁹. & Marti. ¶ Texti. uetiſ. Oui. Illa Neſſeo mū nibi texta uo meno. ¶ Cardine uerſo. geſtū ſoreſ aperient⁹ expſit. Cardo dict⁹ ē qđ cor lanę. Ver. Font⁹ cardo ſtridebat Atheniſ. ¶ Deas. quas a loue miſſas pſpuit. ¶ Impſectū. nō abſolutū. ¶ Laborē. telas. iſta Clau. Diuinus perit ille labor. Iop⁹. ¶ Purpura. rubor. ¶ Inſcit. ſuffudit. Vultuſ. ora. ¶ Nueoſ. pſerpię laus a Candore. ¶ Perliquis ad ſuccuſa genas. cām pſtingit: cur corpori rubor ex animi pudore naſcāt. Quippe natura: quō qđ ei occurrat honeſto pudore dignū: imū petēdo ſanguine penetrat: eo cōmoto: atq; diſſuſo: curis tinguūt: & ide naſcāt ruor. Plura leges apud Macrobiū. ¶ Genas. Ennī palpebras accipit. Alii ſub oculis partes ut Feſtus docet. Malas

Circe cur
apud Pap.
Vitrea
Marica La
tini mater
apud Ver.
CirceRubor ex
pudorē cur
Genas.

leges apud Macrobiū. ¶ Genas. Ennī palpebras accipit. Alii ſub oculis partes ut Feſtus docet. Malas quō pſiores inſciūt ebur: ut ſili gratię plus accedat Ver. Quale manus addūre boni decus. ¶ Ebur. ele phantū ſoli dentes ſunt: ut placet Herodotoſ: & cornua ſi lubę credimus. ¶ Fœmina lydia. nā lyde mulieres hoc iſtituerūt. Oui. i amorib⁹. aut qđ ne longis fluere ſcere poſſit abannis. ¶ Meoniſ pſyriū fœmina rinxit ebur. Lydia uero terra dī: ut domeſticus teſtiſ i pſo Xant⁹ ē. Ido Atys ſilio Tyrrheni fratri cognominiſ ut ait Herodot⁹. ide lydi⁹ & Lydaus: ut placet Serphano. ſed poete lydi⁹ etiā pſe runt. ¶ Oſtro ſidonio. Tyrio marie: qui primę cōmēdationiſ olim ſit. Papi. in Achileid. Lacte a Maſ ſagetę ueluti cum pocula ſuſcant ſanguine: puniceo uel ebur corripit oſtro. ¶ Sidonio. Sidon⁹ ut He eareus in Aſia ſcribit iurbeſ phœnicie ſuit: purpurę captura nobiliſ. inde Sidoni⁹ inſifferenti media demutatur Vergi. Hic templum lunoniſ ingens Sidonia Dido. Idem. ad urbem Sidoni⁹ mi puer ire parat mea maxima cura. Sidonia pręterea troadiſ oppidum legimus. ¶ Tinxerit. inemendati codiciſ habent texuit nos tinxerit emēdaui meoſ: ex antiquiſ exemplariſ: & Ouidio. ¶ Maſerat unda diem. Noctiſ

Ebur pur
pura tigue
batur
Ebur quid
Lydia
Lydi⁹
Lydaus
Tyrio
Sidon
Sidoni⁹ i
ſyllaba

interuentum deſcribit: ex eorum ſententia: qui ſolem putant in iberum mare: cum ingenti undarum fragore decidere. quod ex Poſidonio Strabo refert. C. Balbus & Papini⁹ cecinerunt. ¶ Vnda. pontus. ¶ Merſerat. ſub aquas exeperat. Illic enim ſol nocturniſ ſtationeſ habere dicitur. ut in. i. metamor. tradit Ouidi⁹. ¶ Diem. ſolē. Vergi. Eripiunt ſubito nubes cęlūq; diemq; Teucroge ex oculiſ. nam qđ hic ſolem Vergi. iſelle xerit ſequēſ ei⁹ cāmen declarat. Collectaq; fugat nubes: ſolēq; reducit. ¶ Nox humida. propriū noctiſ epitheton. Verg. Et ſi nox humida cęlo precipitat. & alibi. Humentēq; aurora polo dimouerat umbrā. ¶ Sparſo ſono. ſonoſ ut ē apud Papiniū: cornu geſtat uñ liquori ſimiliſ ſopor

Solis occa
ſus

Dies

Somni cor
nu.

Foedat: & aeterno coſtringit frigore telas.

Nec non & patruſ pingit ſactaria Diſiſ

Fataleſq; ſibi manes: nec deſuit omē.

Pręſcia nam ſubit⁹ſ maderunt ſletibus ora.

Cęperat & uitreiſ ſummo iam margine texti

Oceanum ſinuare uadiſ: ſed cardine uerſo

Senſit adeſſe deaſ: imperfectūq; laborem

Deſerit⁹: & niueoſ inſecit purpura uultuſ

Per liquidaſ ſuccenſa genas: caſtiq; pudoriſ

Illuxete faceſ. Non ſic decus ardet eburnum

Lydia ſidonio quod fœmina tinxerit oſtro.

Merſerat unda diem: ſparſo nox humida ſomno

manatquo mortales irrigati gete capiunt. C Inuexerat. attulerat. C Ocia láguida. ná sôno: pferri nimior: Sôno mem
membra sôni. Oui Incertū uigilās a sôno láguida moui Theſea pſſuras ſenſuſopita manus. ite flexir hoc bra ſoluūf
Alexāder Philippi ſiſit: & Romanoꝝ pnceps ille Iulian⁹: quoꝝq; uterq; ut Marcellinus autor ej̄n machina
to ſtreptu cauri. ne grauiore ſôno p̄m̄er̄et. C Bigis. curruſque bim iugales trahū. C Cæruleis. atris.
C Molis uia. parat egreſſu. C Ad arces. i ſūmas terras. C Siculas. alu ſc̄n̄buſ ſuperas. & hoc & illud acco
modū. C Germāi mo. hāc exomationē reticētā uocat Fabi⁹: ná mādāle louē: poeta qdē h̄ ppoſuit. ſed

Languida cæruleis inuexerat ocia bigis. A
Iam p̄ uiam Pluto ſiculas molitur ad arces
Germani monitu. toruos inuifa iugales
Alecto. temone ligat: qui paſcua mandunt
Cocyti: paſciūq; erebi nigraotibus errant.
Stagnatq; tranquilla potantes marcida lethes
Aegra ſoporatis ſpumante obliuia linguis.
Orphanæus crudele micans: Aethonq; ſagitta
Ocyor: & ſtygiū crudelis gloria Nycteus

lūq; leuabat. Sed i priore Marōis uerſu: ſi ueneratiōis ſed naturæ nomē ē p̄: ut cū ſequēti uerbo cōueni
at: odef ſorores Tartaræ. Nā ſuo morte Ver. duas & qdē d̄ uerſas ſnias pcurrit hic Orpheus q; furias Plu
tōis & p̄ſerpiat ſilas i hymnis cācut i ſequētib⁹ idicabim⁹: alterā pauloſt Aſchylū quō air. Hūc mi
hi da p̄p̄riū uirgo ſata nocte laborē. Quippe Aſchyl⁹ (ur ppoſum⁹) Eadē nocte gēitas exiſtauit. C Li
gat temōe. iūgit curru. Nā Temo p̄s curru⁹ ē. Oui. Aure⁹ axis erat tēo autē. C Iugales equos q; iūch curru
rū trahū. C Mādū. carpūt. C Paſcua. prara. C Cocyti. iſernæ paludēs: de q; ſupra. C Errāt. ad equoꝝ
naturā reſpiciēq; paſcedo uagā. ur alud uē p̄c⁹. Ver. Mille mēx ſiculis errāt i mōnib⁹ agnæ. C Spa
cis. alluſit ad ināq; qdē i mēſū ſtatuit Lucre. & illic iſeros ē: quorū dā ſnia diſtātum⁹. C Erebi. nōc iſerni.
de hoc repete q; ſupra recitauim⁹. C Nigratib⁹. caligie obductis. C Stagna le. Lethe ſtuus ē aphryce
de quo Str. Luca. Pl. eadē appellatiōe alter iſerni: dictus ab obliuio q; morte ſeq̄: ad apud graecos λη
ων dī. Macro. phyoꝝ ſnias rimatur: altiorē rei fabuloſe cām reddit. ait. n. Hylen: quā materē dici ſupra
docuim⁹: biſaria diuidi: Neſtar q; p̄s eius ſūma ſit: & puriſſima deonq; pot⁹: & lethē: q; p̄s eius iſerior
atq; turbidior aiaz potus exiſtimat. aia q̄ppe quō corpus ſubit: maiēſtatē uitæ prioris obliuioſq; q; pri
uſq; rudēſior i corpus potuſq; ſolāq; ē i corpore uitā putat. Marcida. nā q; idē poſtēre q̄ oium oblit
lerti ocio lāguet. ſiccinco p op̄is initia uulguſ ſerſ aſas appellauit. aut certe marcida: turbida uoluit ſtel
ligere: ex ea diſcipia: cui⁹ ſupra Macro. aſſertor ē. C Trāq̄lla. q; moleſtiaz rege mēſorā tollit. C Spūmā
obl. q; illic ebiberāt. C Aegra. láguida. Ver. aut corpa ſalu i terrā mileret: aut ignibus agra dedere. C So
poratis. hoc ait. qd̄ iis q; de Lethe bibūt: marcor & iexpugnabil⁹ p̄ne dormiēdi neceſſitas obrepit. C Or
phanæus. Orph. qd̄ nomē cōuēit: quīs i aliis exēplis⁹ Orneus mēdoſe lega⁹: unus equoꝝ Plutōis dict⁹
eſt. Dis. n. quō p̄ſerpinā rapuit (ur Orpheus ē) canuſq; dngis iuectus ē Op̄f̄ uelut apud graecos nigrū ſi
gnificat: & op̄f̄ uelut nigrat⁹: qd̄ epithetō noſt̄i tribuit i hymnis Home. ſiue iſ ē qd̄ uenerat: uir ut placet
Pauſanice: ſiue alter grāmaticus cognomēto ſellius: quē uario carminū gñe luſiſſe legimus apud Suidā:
q; rōne iſernalē quādā Nympha orphnē dixit Oui. Alſcalaph⁹ uidit quē quōdā dī orphine iter auernales
haud ignotiſſima Nymphas ex Acherōte ſuo: furuſ p̄perſiſſe ſub undis. C Crudele. nomē. p̄ aduerbio.
C Micās. micare apud Cic. digitis ſortiri ſignificat: qd̄ ē Nonius obſeruauit. Micare p̄tēra equi dicū
tur quō i cōdito motu: iūbas & totū corpus excuriūt: & pedibus terrā pulſant ut hic. eodē uerbo Ver.
I geor. uſus ē. Micar auribus & tremir artus. C Aethō. Aethō apud Oui. unus ē quorū ſolis eq̄s: aſſeſſū
græciſ nois appellatus: qd̄ urētē ſignificat. eudē Clau. haud icōmodo Pluroni tribuit. nā ſi recte qdā p̄ſi
nris i corporib⁹ iſeros ſtatuerūt: nōne plutōi q; manū ſūmus ē: Aethō maxie cōuenit: p̄ ardoreſ itaꝝ
cæteraſq; cupiditateſ: & iſprimis amoris: qui ſeruētīſſimus affectus ē: & Aethō alibi dictus a Cla. Puer ille
cer Aethō p̄ſiſit: quid ſi referamus ad auaiſitā: quippe famē q; nūq; ſatis expleri p̄r. Aethō graecē dī. qd̄
Enſid̄i hōi cognomēto hæſit. ut Haſiodi teſtimonio: ſcribit iſerſ Lycophōis: quom Ceteris idignario
ne nullis unq; dapibus ſanareſ: ur eſt apud Ouidiū. in aliis oib⁹ codicib⁹ Etonis extat. conſuſo car
mine & ſenſu. nos qd̄ maxie cōuenire uidebat: & numeroꝝq; lex exigebat: Aethō caſtigauim⁹. C Ocy
or ſagitta. uelocior iaculo. C Nycteus. ira uocatus ē Antiopæ pater: eius quā uerſus in ſatyꝝ lupiter ui
tiauit. ur inuit Ouid. & Apolloniū ex interpretatiōe Sophoclis. Equi nomen hic eſt: a nocte figurāt⁹
quæ uſq; graecē dī. id latie Nocturnus expreſſerit: quē præſidem noctis dī Plaurus accepit. nā Seruus
apud eū ſoſia: quō noctem illā: quā lupiter cū Alcmena concubuit ſolito longiorem uidere ita loquit⁹.
Credo ego hæc noctū noctūm obdormiūſe ebriū. Martianeſ item Capella: iter iſernos deos eudē
noiat. Velous ſquit ac dī publici: terquino ex limite cōuocant. ex ultia regione Nocturnus: iſe autē reſq;

Germani
VeterniFuriz
Alecto uſq;Furiz Plu
tonis & p̄
ſerpi. ſilize
Ver. locusErrare
paſci.

Letho

Neſtar.

Plutōis eg
orphanæus
Hymni
cuius Ho
meri.
Orphine
nympha
Micare
Aethon

Enſichton

Nycteus

terrestres similiter aduocati. **C** Alastor. Alastor (ut autor ē Asclepiades) Neleī filius fuit Nestoris frater. Alastor itē uocat is q patratā eade ē λανυσταί hoc est exulare: atq ex hominū medio pelli dignus est. aut Alastor certe dī ab ἀλυσταί qd est errare: uelie qd ἀλυστα. nefaria cōmīssit: ut Chrylippus iterptat. Apollodorus ab ἀλυσταί uerbo deducit. id ēa deliquere significat apud græcos q nec aque aspersiōes necq dieq numero tolli quērit. ut Alastor itelligat: cuius aī labe: nec diuturnitate uanescere: nec expiationibus uilis elui pōt. Alastor ēt louis p epithetō nomē est: q eos uolūscat i quos ἀλυστα cōmītūtur.

Alastor.

Menāder. **Ο**δυσσεύων λυσταί Plutarchus quērit. Apollodori qdē sniam omīssio autō rīs noīe recitauit. **C** Dies nota signat. p. cori notas inuere: uet? iūstū fuit. Siquēdē Sisyphus excogitato nouo signandi p. coris genere: deprēdit Autolyca fūrti: cui? Homerus meminit. **Q**ui ē i nubibus Aristophanes Samphora dixit equū: q. s. līram tergo inuūlā gereret. nā ē hoc obseruabāt ut eius cuiū pec? eē: priā noīa līa inuere. Hoc āt poeta cōfinxit. q: Athenis Alastor. Altemius: & Palāneus i as incisa noīa speclabant: autōr Socrates. aut alius ad Alastoris Etimologia: quā ex Apollodori iterptatiōe retulimus. **C** Ante fores. i uestibulo. **C** Iuncl. f. curru. nā q curru uelut iungere equos dicat. **C** Sæuū. aduerbiū nō nomē est. **C** Fremebant. frāmitus & hinnitus equorum uox est. **C** Crastina. in sequētis dici. **C** Prædæ. futuri raptus. quem deinceps poeta contextit. **C** Ocīa sopitis ageret cum cantibus Orpheus.

Precoris in urdi mos

Iungere equos

Acc elegia tota tua est Catelliane: nā recognosces i teique laudat in alio Claudi. Agit. n. gratias Florentino cuius recentī liberalitate prouocatus: ad carmen poeta redierat: angustia rel familiaris intermisiūm. Atq īgenua arte standō: quicquid deinceps scripserit amico acceptū refert. Idē nos exēplum si quon sumus. nā quō tu nos inuidia: telis electos: eius quā nemo bonus unq q uitate potuit: quā fortūa nō dicā: ne uanus iis q rem nesciuit: aut arrogans omnino uideat opibus & officiis cumulatissime inuenerit: necesse est ut nos itidē i te ornādo: rōnes oēs nfas conferamus. id autē assequi uidebitur. ut eas animi dotes quas tibi multas & prope singulares natura tribuit: bonaq artium studiū: atq certissima līarū præfidia: quæ uisā & tument: & illustrant: accesserint. Quod ut opera nfa fiat: in sū iuris & graulombis in dies cōmentariis epix: seduloq curabimus. **C** Orpheus. is ex Apoloni carmine & Diodoro: Oeagri filius fuit: eius quem Pierus Lino patre genitus procreauit: ut inquit Charax. Asclepiades scribens de tragodia lib. vi. Calliopes ex Apolline trīs enūmerat liberos: Hy menæum: Hyalemū: Orpheaq. idē sentit Pindarus & Oui. in amoribus: q Lino canit ex iis dē parētibz etiam natum. Affert & antiquū Charis elogiū: quo filius Apollinis Orpheus approbat: & a thracibus qui pietas appellat: exunctus. Ammonius ab iis potius est: qui Orpheo patrem Apollinē tribuerunt: q qui Oeagri. Quippe cū musicæ studiū quo claruit Orph. Apollini qdem cōueniat: Oeagro minime. un decim seculis ante bellū troianū fuit: ut in Suidæ monumētis legimus. Multa q scripsisse dicat: ad alios autores referunt. nam Orpheū poetam nunq extitisse: Dionysius & Aristoteles: non paucis argumentis ostendunt. Qdā ad Ionem tragicum: sermones ab aliis ad Theognetum thesalum: ab aliis ad Cecropē pythagoricū: cuius in deoq: natura meminit ēt Cic. tēti quorū dā stulticia q Ciceronis opa nup ipse ferūt: aliis apud eū syllabis inuersa dictio legat. Oracula ferūt Onomacriti rē initia. Soteria Timodeti Syracusani: aut Milexi certe Pergini. Crateras Zopyrus scripsisse credit. Descensum ad inferos: Hærodas perinthius: aut Orpheus Camarinæus. nā plures eodē noīe recedunt: & in iis: ut ait Asclepiades Orpheus Crotoniatis Argonautici scriptor: qui cū Piliatrato cōgressus Athenis est. **C** Ageret ocīa. ecclia ret. **C** Sopitis can. omīssio canēdis studio. trāslatio sumpta ab iis q somno depositi nihil agūt. primus autem Linus: ut tradit Pli. ad Cytharā carmē cōposuit: quī prius aut alla uoce: aut trī Cythara canerent. Nymphæ. harū multa genera: Oreades: Dryades: Napææ: Naiades: & aliæ prætere a. quas oēs intelligit. **C** Solatia. auriū delinimēta: & carminū suauitatē. **C** Erepta. sublata tacere Orphico. **C** Flumina. mœsta. tristia: q & ipsa Orphi cantu oblectabāt. **C** Sæua. nā ingenii pristina feritas. atq ita manū porrigit ad historia. nam primus Orpheus barbaras ac sine rōnis cultu gentes: quasq mīiores affectus nihil tangēbant ad sensum uoluptatis canendo mouit. inde bruta & inanimata cytharæ sono trahere dictus est. aut tot Macrobius. & recte rediit: ut q fugata prius Orphi cātu fuerat. **C** Implorat opē. mugitū poscit auxilium. **C** Cytharæ. quī primus Orpheus inuenit: alij linum maluerūt: Oratiū: & Hignus Mercurium. **C** Tacentis. ab orpheo nō percussit. **C** Duri montes. rupium periphrasis est. aut duros montes intelligit inanimatos. **C** Fluere. dura trāslatio: nam solis animantibus fletus. nec omnibus a natura tributus est.

Orpheus

Hymenæ
Hyalemus
Linos
Cice, locus
Argonautica
cuius
Orphē

Carmē ad
cytharam
qī primū.
Orpheus.
feras & sa
ua cur can
fūducere
dictus est.
Cytharam
quis inue
nit.

Armenti: Disitq nota signatus Alastor:

Sta bant ante fores iunctisq uumq; fremebant.

Crastina uentura spectantes gaudia prædæ.

CPRAEFATIO LIBRI SECVNDI
AD FLORENTINVM.

Cia sopitis ageret quō cātibz Orpheus.

Neglectumq; diu depositū esset opus.

Lugebāt erepta sibi solatia Nymphæ

Lugebant dulces flumina mœsta modos.

Sæua feris natura redit: metuentisq; leonem

Implorat cytharæ uacca uacantis opem.

Illius & duri flēuere silentia montes:

¶ Sylva. Fagorum cōstitus in agro Zonae: quae ciuitas (ut ait Nicander) thraciae fuit: eas arbores Orpheus cantu tractas afferit Apollonius: argumento q̄ ita posita sunt: ut inuicem sibi recta quadam serie succedant: ut ad istos modulantium pedum mouentur. ¶ Lyram Bistoniam, thracis Orpheus, nam thraciz gens Biston: cui Biston Martis (ut alius) & Terpsichores: aut Ciconis: ut Philocephalus placet fili⁹ nomen dedit. ¶ Sed postquam Inachus Alcides missus ab Argis. Non tamen Hercules tum primum uidit Orpheus nam inter Minyas uterq; nauigauit: ut ipse de se proficitur in argonautico. Sed alterius illud Orpheus carmen esse iam diximus.

Orpheus cā-
tum secu-
ta fagi-
Zona ciui-
tas.
Bistones q
& unde.
Orpheus
inter argo-
nautas.
Philamón.

Sylvaq; Bistoniam saepe sequuta lyram.
Sed postq̄ in achiiis Alcides missus ab Argis:
Thracia pacifero contigit arua pedes
Diraq; sanguinei uertit praesepia regis:
Et Diomedæos gramine pauit equos.

Quomq; duos eius nominis memoret He-
rodor⁹: ex iis alterum sub Iafone profectū
cāit. ut suspicari liceat: thraci Orpheo de
quo nunc Claud. ab illa expeditione uoca-
tionem fuisse. Quom praesertim Pherecy-
des autor sit: Iasoni comitem: non Orpheū
accessisse: sed Philamonom. Quid si nō pri-
mus: sed secundus eorum cōgressus is fue-
rit: unde tantum uoluptatis Orpheus cepit: ut omis-
sum musicae studium repetierit? potuit & antequā
mare conscenderet Hercules eius iussu amicitiam: quam ueterem nunc Orpheus recognoscat. aut sen-
sus hic conuenit: aut certe pro suo commodo historiam poeta uariauit. ¶ Missus ab Eurythio: cui rā-
tus uir inquis satis parebat. ¶ Argis. oppido peloponnesi quod omnium primum Phoroneus regiam
ibi condidit: ut quorundam sententia scribit Plinius. laudat & argos a uetustate Sophocles in Electra.
Hinc arguius apud Vergiliū Sino: ita suspirat. Nec mihi iam patriam antiquam spes ulla uidet
Nam qui Cara Seruius intelligit: nemini docto placere potest: aut debet. Papini. in. iiii. Theb. Quicquid
& Asopon uetere siue interiacet argos. ¶ Inachius. Ambiguitatem sustulit hoc epirotho: Sequatur Ho-
merum: qui semper idem facit. Nam undecim urbium nomen Argos est: quas omnes exponit Strep-
hanus: Quin & quaecunq; littoralis, ciuitas Argos dici potest: ut ait Eustachius. Inachus autem (quod scri-
bit Solinus) Argiuae nobilitati exordium dedit: & fluuii nomen: quem proximus (ut alii) mons Lyce-
us: ut Hecataeus: locus in summo pindo Lacmon fudit. Eundem perennes aquas habere negat: sed
tantum pluuius augeri: indignatione Neptunū in quem de finibus cum lunone contendente senten-
tia tulit. autor Paulianus: meminit & in Thebaid. Papinius. ¶ Alcides. Hercules: ab ayo paterno Alceo:
Andromedes & Perseus filio. ut cecinit Herodorus. eadem ratione: qua dicitur Amphitryoniades: quom
Iouis fuerit. in quod iocatus feliue Catul. est. quom ait. Falsiparēs Amphitryoniades. ¶ Thracia. Ocea-
nus duas habuit uxores Pompholygen: & Parthenopen ex hac europen: & Thracen puellas suscepit: ex
priori Libyen: & Aiam. quas omnes orbis regionibus nomen dedisse: scribit Andro Alcinous. ¶ Cum
Thrace Saturnus concubuit unde Doloncus natus est: a quo Thracia gens Dolonci. ¶ Pede pacifero.
Nam quicquid infestum terris fuit: Hercules sustulit. unde undor appellatus est: ut ait Plutarch. Deianā
rapa uidit. Respicit uindicibus pacatum uiribus Orbem. Qua Iaram Nereus Caeleus ambit humū.
Sed & ipse deus apud Senecam: ita eladem suae domus exposulat. Ingrata tellus nemo ad Herculeae do-
mus Auxilia uenit: uidit hoc tantum nefas De sensus Orbis: ¶ Diraq; sanguinei uertit praesepia regis.
Equos habuit Diomedes admodum feroces: & qui corporibus humanis pascerebant. hos hercules sustu-
lit iussu Eurythiei. Eurythaeus lunoni consecrauit. eorum genus prorogatum usq; ad Alexandrum phi-
lippi filium: tradit Diodorus. Alii etiam ulterius: usq; ad Antonii tempora: qui trium uir. constituendū
recipit. postea fuit. unde manauit Equus ille Scianus calamitatis adagio nobilis: autor Gellius. Ab iis pra-
eterea genus ducebant Argui Diomedis equi: de quibus Arneid. primo Vergi. Nunc quales Diomedis
equi. num ita feroces ut illi thraces: ad quos originē referebant. Nec omittam sequens hemistichium:
quod ex iis nemo: quorum sententia edita sit: a secutus mihi uidetur. Non enim illic Dido interrogat
qua uirtute: quoue corporis & animi robore fed quantus. i. q̄ mauius Achilles fuerit. nam ex fabulosa
Lycophronis historia nouenis cubitis excreuit: dicitur. ¶ Praesepia. omnia loca clausa in quibus ani-
malia consistunt: praesepia dicuntur. Vergi. in Apum mentione. Ignauum fucos pecus a praesepibus ar-
cent. ¶ Regis sanguinei. crudelissimi Tyranni. aut intellige per hypallagē praesepia sanguinea. Qui di-
us. Vt qui Threici quondam praesepia regis Fecerunt dapibus sanguinolenta suis. ¶ Diomedæos: Dio-
medes Tyndam urbem Thraciae tenuit: ut Plinius & Capella refert: aduersus hunc tanto discrimine pu-
gnauit Hercules: ut Abderitum suas delinas desiderarit. equorum furore disaceratam. a cuius humati
nomine Abderam oppidum condidit. ut Hellanicus autor est. Diomedes autē Tider filius excisa Troia
Argo profugus: nouas sedes in Adulia cepit. Amisros socios in sui nominis aues conuersos: ut que-
ritur apud Vergi. nec historiae fidem mutauit: ut Seruius autumat. nam & hoc a nonnulli etiam tradit.
Lycophron de Diomede. ὁππότερον τῶν ποταμῶν ἐν τῇ πόλει ἀνέστηντο οὐκ ἔστιν ὁμοῦ ἀλλ' ὅσον ἀπὸ τῆς αἰτίας τῆς
suorum conuictum qui uidit Farum: quos sumptis tulit aura pennis: ecce Diomedes suorum eladem spe-
cie fide dicitur. Nec inficiat ab aliis postquam Diomedes ab humanis excessibus inuentum gestam scribi: sed & an-
te: Faëto ad insulas naufragio: ut inter naturae miracula retulit Aristoteles.

Argos op-
pidū post
hoiū me-
morā pri-
mum.
Ver. locus
Inachus
rex & flui-
uius.

Alcides.

Europa.
Thracia.
Libya.
Asia
Dolonci.
Hercule
bis uindex
Equi Dio-
medis.
Equus Scia-
nus.
Ver. locus

Achillis pu-
eritas.
Praesepia.
Abderitus
herculeis
puer.
Abderam ci-
uitas unde
Ver. locus
Diomedis
aues.

Lætatus.

¶ Tum, quom Traciæ Iultrauit Hercules. ¶ Vates: Orpheus, qui mira suauitate refertū carnē scripsit. ¶ Lætatus, gauisus. Ouidius lætata corpora dixit extingit. ¶ Festo tempore, cōmuni læticia. ¶ Patriæ, thraciæ, nā trax Orpheus e Siëhonia fuit: auctoritate Plinii & Capellæ notissima. ¶ Repetit, ut itermissa. ¶ Fila canora lyrae, argutas Cytharæ chordas, tametsi differt a lyra Cythara, ut i Tibullū dictabimus. ¶ Desuetæ, quæ diu non erat usus. ¶ Pectine, plectro. Ver. Et pectine pulsar eburno. ¶ Ebur, Eburneū pectinē, uel ipsam lyrā. Papi. Humeroq; comiti Facundū suspendis ebur. ¶ Nobile, uel opis argumētōs & manu artificis: aut Orphei fama. ¶ Veni.

Hebrus

ti. Magna Orphei laus ab obsequio uento rum: qui uiolenti sunt & inexorabiles, atq; ita ostendit nullū tam imite: tamq; asperū pectus esse: quod nō musicæ delinimentis capiatur. ¶ Sternunt, ponūt. ¶ Vadæ, maris. ¶ Hebrus, thraciæ fluuius auctore Mel la, cuius nuptias Abaris e Scythia uates car mine celebrat. pluuus ac liquefactis āni tempore nitibus irumescit. idē Iouis fili⁹ dictus in hymnis ab Homero: quō cæteris amnibus pater Oceanus tribuatur. Cane⁹ ad hebrī ripas exeruit Orpheus: eiusq; dis cepti caput illuc abiectū est: & i Lesbū delatū: ubi nauigātib; in troiam græcis: & postea regi Cyro responsum dedit. plu ra Philostratus in Heroicis. ¶ Pignior, remisso cursu ut Orphei cātu frueret. ¶ Tor puit, supore defixus pene cōstitit. ¶ Altri chis, cōgelatis. ¶ Rhodope, De Rhodope thracio monte repetit quæ supra diximus. ¶ Porrexit montes, A brutis animantibus sumpta metaphora: quæ ut clarius auscul tent: auriculas arriunt, idā natura negatum nobis est, nam figurate dixit Terent. Arrige aures pami phile non secus ac Verg. Arrēctisq; aurbus astant. ¶ Montes sitientes carmina, cupidos ad diendi can tus. ¶ Ossa, de qua poeta thessalia mons Pindo proximus, alter Italiæ cuius memini Metrodorus. ¶ Po pulus, ex arboꝝ genere uulgo nota: Spectantissime uiret i amniū rips. Ouid. Populus est memini fluitat consista ripa. ¶ Ardua, pæra. Nāso, poplī alta Comas. ¶ Descendit, Orpheum sequuta. ¶ Nudato, de tecto sublati arboribus. ¶ Aemo, thraciæ monte: in quem Scythiæ Rex Aemus ex hōie mutatus est: quom deos aspernaret. ut canit Ouid. Eiusdē filius Eridius in pōto nomē amni dedit: qui Cōmodiore postea uerbo dictus Iris est, auctor Arrianus. Aemū Seephanus: aut hunc: aut aliū mōi cognominē: Bo rea patre genitū prodit. ¶ Querquū, Berecynthiæ sacra querquus erat: ut de diis scribens Apollodorus in. iiii. refert, causam percurrit Callimach⁹, ait. n. Cybele m iouis partu solutā: quā cōfertissimis querquū bus Arcadia densaretur. nā querquus in tota Arcadia tāra copia pueniunt ut eius regionis incolæ: Apol hnis oraculo partantis reddito: glanditiori dicti sint. quod Epitomatis historiæ primo scribit Lepid⁹.

Aemus
mons.
Eridius flu
uius qui &
Iris.
Querquus
Berecyn
thiæ.
Særa
Arcades
gladiatori.

¶ Amic⁹, i. querquū, nā utraq; i tutela Cybeles ē, ut ante de pinu docuimus. ¶ Laurus, in quā migrasse Daphnē fabulæ tradit: & Nāso. ¶ Venit apta, propius accessit. Verg. Stellis ardētibus aptum aut apta facilis: quom phœbi gratiā contemperat: atq; ita preponit Orpheum Apollini. ¶ Orphei uocibus, Nō Orphei paterno casu: sed Orphei numero multitudinis: & forma possessiua legitimus: ut Syllabæ ratio constat, ut in silio Martialis, uenit ab Orpheo cultor rhodopæius Aemo. ¶ Despexerit, hoc ait propter Daphnē quæ phœbi concubitu fugit, notissima fabula, de qua nos in sequētib; copiose. ¶ Atres, atq; laurus: ut plinius auctor est in parnassio spectantissime uiret, proinde tu legas arres: & ad musicæ phodidis refer: quo deus puellā sibi cōciliare non potuit. ¶ Cyrrheas, Apollineas, cui Cyrra uetustissima phocidis uetus sacra fuit: ut scribit Strabo. Papi. i. Epicedio pri⁹. Necq; n. antra moere Delia: nec solitā fas est im pellere Cyrrhā. ¶ Molossi, cles ex epiro præstantissimi mitte bantur: ab Oratio cōmēdari. Theopomp⁹ epl⁹ rū in. xiii. gentes distribuit: & in iis Chaones: & Molossos p̄stare dicit. ¶ Bladi, ludibūdi. ¶ Fouere, com plexu. ¶ Secuge, maxia laudis Orphei aplificatio phypbole m. q. aial oim timidissimū lepus: deposito naturali paoe: canibus. & qd ē uenaticis uitā crediderit. ¶ Agna, nō ibelle trī pecus: sed ē eius ætatis: & ferus q. solet esse fumidolofior. ¶ Lupo, aial suo generi infensissimio. Oui, Pax erit hæc nobis donec mihi uita manebit: Cū pecos ifirmo q. solet ēē lupis. ¶ Damæ, Syluestres capræ. Papi. i. Achille timid⁹ passus me cuspide Damas sternere. Verg. Ecce feræ saxi deinde uertice capræ. ¶ Cōcordes, tunc alio qui natura fugaces: & q. nō nisi sui gnis aiantib⁹ isuefcāt. ¶ Tygride, Tygres hyrcāi atq; indi ferūt: sed i hyrcāia ferociores sūt: ut scribit Plī. & alibi nos ēē dictabius. ¶ Varia, ex oīs bestiaꝝ, gñe sole Tygri

Byrrha.
Molossi.

Damæ.

Tygres ma
culosæ.

Tum patriæ festo lætatus tempore uates

Desuetæ repetit fila canora lyrae.

Et residues leni modulatus pectine neruus

Pollice festiuo nobile duxit ebur.

Vix auditus erat uenti sternuntur & undæ.

Pignior alstrictis torpuit Hebrus aquis.

Porrexit Rhodope sitientes carmina montes.

Excussit gelidas priorior ossa niues.

Ardua nudato descendit populus Aemo

Et comitem querquum pinus amica trahit.

Cyrrheasq; dei quauis despexerit artes

Orphei laurus uocibus apta uenit.

Securum blandi leporem fouere molossi:

Vicinumq; lupo præbuit agna larus.

Concordes uaria ludunt cum tygride damæ:

Malsylam cerui non timere iubam.

des & Pantheræ macularum uarietate spectantur. inde Maro. uirgatas Tygres appellat. meminit & Solinus. & Mafilyam iubam. Mafilyos Aphrice contribuit Apollodorus. eod. dem Polybius in. vii. historia rum Madalus mutatis syllabis appellauit. in de Leones insigni magnitudine mittebat. propterea Mar tialis: quom uile ingentes & generosus leones indicare: Mafilyi generis eos esse dicit. & Canebat. recte nam uates erat: & mulicus. & Nouercales stimulos. quibus in Hercule iuho excitabatur: ut est apud Se necum: uel crummas intelligit quibus Hercules a Nouerca perculsit. summa a huius effugit. & in

MaTyH
MaTula

Herculis
gesta

Taurus
cretensis ab
Herc. sub
larus
Androge
mors
Taurus
marathoni
us
Dietz.
louis cuna
bula
lupf Anxu
rus
Cerberus
ab inferis
tractus
Aconiti
tur uene
rum
locus in
herculeum
Tarentum
tur Hercu
rum
Vex. locus

Quid sit car
me explica
tum.

Ille nouercales stimulus: actusq; canebat
Herculis: & forti monstra subacta manu.
Qui timida: matri præfios ostenderit angues
In trepidusq; fero riferit ore puer.
Te neq; dictas quatiens mugitibus ut bes:
Taurus. non stygii terruit ira canis.

arandum coloni stimulis increpant. cxi aut
tem stimulus hasta ferreo mucrone praefi-
cta, Tibull. aut stimulo tardos increpuit
boves. C Monstra immanes teras; & cru-
deles Tyrannos: quibus nihil monstro-
C Subacta dormita. C Manu forti magna
virtute. Nam praecipua vis hominis in dex-
tra est: inde institutum ut eandem fidei pi-
gnora porrigamus. auctor Callimachus &
M. Vatro. Qui neminem Oremus. Qui

fit Morcenas. C Prelios angus. serpentes. quos Hercules a Iunone infans apprensis utriusq; suorum
extinxit i cunis. autor Diodorus. quod exprobat apud Ouidiū Dejanira. Ten: ferūt gemino pressisse
tenuiter angus. Cum tener in cunis iam loue dignus eras. C Timida matri. Alcmenae: quae uis angul
bus exanimis fugit. Antimada magis dicitur Hercules initio expositū indignatione Iunonis uerita: ut
scribit Diodorus: utruq; contentū. C Prelios. elios. C Puer. infans: & in cunis. C Intrepidus. securus
& impetritus. C Oreo fero. truci uultu. C Teneg didaxas. eleganter a tertia personā: ad secundā poe
ta transiū imitatione Vergiliū: qui laudes Herculis canens idē facit. ut duos mille labores Rege sub Eu
rythio facis Iunonis inique Pertulerit: Tu nubigenas inuicē bimēbres. reliqua illic. C Taurus. is agri
cretescum ubiq;. sed ad Thebicum fluiuium postillūm uasabat. quē indigēte a Nepruno sibi. im
mūsum aiebant. Quod Minos qui maris imperium tenebat nullo p̄ceptoū honorē deum coluissit. in
de in peloponem delatū caurum: i unguis fuisse Herculi inter duodecim certamina. Sed ubi in cam
pos arguō demissus est: fugiens per lithum Corinthium in Attica peruenit. ad populū Marathonē
num: ubi alios in quos ex cursu incidit: deniq; Androgēū Minos filium necatū. Ex Marathonē deinde
de Thefus in arē arē effugisse: deceptū immolasse dicit. historiam narrat Pausanias. C Verbs didaxas Cre
tā. ab eius infule. p̄montorio Didax. Reprendit a Strabone Aratus qui dēū uocat: & idā proximū statu
t. nam Agathochi femino in tantū genere dīem: dici placet a Tix Tā uerbo graeco: q; illic louē deū
mater edidit. assertione Cretenūm: de Iouis puerperio: quādaē tē arcadibus cōtenditū. noto
Callimachi carmine: quod alibi recitabimus. ibi demū pueri specie Iupiter effusus erat: ut qui cognō
mento Anaxur in campama colebat: ut et apud Vergiliū. C Canis flygi. periphraſis cerberū: cui no
men Homeris quidē non dedit. sed. 67. ov tantū uocat. I. inferni canē uocat. quod hic expressit Clau
Heraclez. p̄pinq; in ponto specus est Acherusius: quē foranims caei i fundo aduſq; in ferna patere
constans apud accolae fama est. Hinc ab Hercule cerberus in lucem trahitur dicitur. Arrianus Aconiti
gramen inquit prius erat innoxius: deinde cerberi spuma cōactū ueniū uim traxit: quod permittit Cim
meris attulisse accipimus. is quom patris morte q; uis esset humi pabulū: gustato Aconito interitico
moris genere extincti sunt. idē nō ille p̄de quidā Rhetor icatous i Hercu p̄ferbatur. Nihil hoc noīe
mortales ei debet: q; ab inferis extraxit cerberū: uisū suo fato iam fun. Quidā p̄feros obesse nō poterat
hic aut diram uentibus herbā reddidit. Heraclea Tarenti prae terea nomē fuit ab Hercule: qui Taren
tibus domos in potestate redegit. autor in naturae miraculis Aristoteles. Hoc alieno dixisse loco
fraudi nō sitit Maronis gram: qui Tarento dedit epitheton ex hac historia. Hinc finis Herculi: si ue
ra est fama) Tarentū non interponit iudiciū suū potētia non nefus. hoc ut fabulosū: iter ea quae fidē
nō capunt Aristoteli cōtrarie. Si quibus aut cōmēcia nec ulla ex parte accommodata. Serui inſia pla
cueritis equidē placeat nec ne nra: nō satis laboro. Cōdonetur & haec Appēdix Ouidio. cuius carmini
teuebris (ut aiunt) Cimmeris obuoluto. Iucē dare tentaui. Scribunt ex graecis pōtūū fuisse quēdā
aene metulio: uisū ut ab Hercule nōc expauit de perhorri fecerit: qui se fati turū uix crederet et quō
p̄fundissimā specūm subisset. unde prolato inter dū capite: quō Herculeū forte cōspicatur esset obdu
rit in faxi: q; m̄r̄ aoxwvov Ta uetustas appellauit. id apud nos ex occulto suspicōis interpretat. atq;
in proverbū formidinis: & quidē nūm̄ concessit ut in Suida monumētis legim̄ & apud Zenobium.
Huc a deo spectant Nafonis uerſus ex x. metamorph Non aliter stupuit gemina nece cōiūgis Orphe
Quam tūa q; timi dū medio portate catenas Colla cinis uidit: quē nō pauor ante reliquit. Quā natura
prior: saxo per corpus oborto. Nam quod hoc Ouidius. Aegnet fuis indicat uerbu Timidus: ex adagio
loco nominis posuist. quod apud graecos et nō exarbat. i aut sic i ofonis ordinē uenit. Nō aliter stupuit
Orpheus: q; timidus q; uidit ēde. Nec illā te moueat a Suida Zenobio: q; mentionē Cerberi p̄ferimū: q;
qui facit Ouidius: nā ponit Ouidius apud alios autores hoc legere: uel sic cōmuniſſimā historio co

Leo Neme
zeus a lūz
globo,
aperfas
mōs uñ
Diodori lo
cus.

Bembin-
tes leo
Bemina
urbs.

Leo cur in
caelo
aper Ery-
manth,
aper calyd.
Cromydia
fus.

Erymāth⁹
fluuus &
mons.
Herculis
arcus.
amazones
Teutarus
amphitryo-
nis bubul-
cus.

Rhadamā-
thus Herc.
mītricus.
amazō ab
Hercu. spo-
liata.
appetere
Symphali
dū ferreā
pennā.

Symphali-
des unde.
Ploides.
Crotalum
Geryō ubi
regnauerit
Boues in
Epiro Lar-
naci.

lorē daret. nā mendacio ppius uidebat hoīem hoīs aspectu obriguissē. ideo græci fabellā romāna gra-
uitate rēperuūt. C Non leo. uelut hic & imanis leo fuit: & q armis domari nō poterat: Hercules obser-
uato speluncæ aditu: egrediētē cōpredit: & strāgulauit. autor Diodorus. C Rediturus. exquirentē cælitus
a lunæ corpore lapsus est: ut ex fabula scribit Theonē mōtē ppe Nemeā: quē Callimachus atq; Pinda-
rus ab ipius Feræ casu apellāta uocāt. Nā Pythagoras ciuq; familie phidomōs agros: sylvas: saltusq;
gerere lunā dicit: & in iis quindecies maiora q̄ quæ nascūt apud nos animalia. ideoq; orbe medio lunā
maculoso plerūq; cerni. Diodori interpre-
tē decepit analogia: q̄ græca uerba de hoc
ipso lebe: ita trāslit. Verfabat iter Myce-
nas ac Nemeā sylvā circa montē quē a ca-
su Tritonē dixerūt. tu uero sēbe quē ab
effi cū græci noīs Triton dixerunt. i. per-
fossū. nam Τρι Τον Legit. Idē leo Bembinites a Panyasi Herac' ex primo dī: a Bembio urbe Nemeæ
cuius & Hellanicus meminit. sed alio Bembinā scribūt. C Ad axes cæli. Nā lunonis beneficio: telatū
ē inter sidera. uel in Herculis grem q̄ eius primū certamen fuit: ut refert Higynus. C Aper. hic & Calydo-
nius: eadē sue nati sunt. Scrofa nōmē Phæa: sed a Cromyone Corinthi pagouibi diuerfata ē: Cromyo-
nia uocatur: ut tradit Strabo. hanc sustulit Thescus: ut est apud Plutarchū. Meleager Calydonis: Her-
cules Erymanthaci. Superiora scribit Phauonius. C Gloria mōis erymāthi. unde nōd asequutus
est Erymāthus: mons & amnis arcadiæ. fluuiū celebrat in louis hymno Callimachus. amniq; cādidiſſi
mū uocat. Mōtē Solinus & Eustathius. Leones quē nulos: fues uero multos: & præcipue magnitudi-
nis illic nasci ex autoritate Stephā cāt Mon' erus. ut is quē Hercules uoluit ferūt fabulæ: sublatū humeris
argos detulit: & i medio foro cū sūma ciuū trepidatōe dimisit: & iprimis Eurythci: q̄ p̄ timore uas
arcū subisse dī. huiusmodi fabulæ p̄porem refert Diodorus: & apolloni⁹ in argonautico. C Solus. absq;
ulius ope. uel unus oīum: quō certanē ceteri detrectarēt. C Cinctus arcu. suspēso ex hūeris arcu. atq;
ita innotuit: symphalidas nō ui sed arce domitis. C Amazonio. Scythico. amazones. n. quod scribit Phe-
recydes: n. i agro Dianus urbes Scythiæ tenuerūt. Lycastiā: Themiscyriā: & Chalybiā. porro Teutarus
a quo iaculacione institutus Hercules accepit arcus. amphitryonis bubuleus & scythia fuit. ut legimus:
apud Lycophonē. Alii malunt Eurytū: seu portus Rhadamāthi: cui mortuo amphitryone. ut Plura-
tus: alii: nena nupti: Herculi sagittis ut docuisse. Sunt qui cū Baltheo detra dū credant amazoni: quam
Rhodus apollini⁹ Hippolyten: nōnulli Dulycen: & unus Ibiicus nouā cōmentus historiā Briareo natā
refert. An magis arcus scythicus ideo dī: q̄ eum louis filius Scythes: idem qui sagittas inuenit ut scribit
Plinius: & alibi Claud. a parte torū: Scythici pelagus amazoniū noiauit. accepit (si placet) & aliā finiam:
ut appetis arcu legas: & cinctus absolute. nam cinctus expeditus & strenuus: ut cōtra disciūctus mollis:
& cōformatus dī. C Appetis. uulneras. Diomedes apud Verg. Cælestia corpora demens appetit. Nou
uauit aut Claudianus historiū. quo uirtus Herculis amplior appareret. nā Symphali uolucres nullo ac-
cepto uulnere: in aretiada: quā Martis insulā possumus interpretari: migrasse tellis est apollonius quip-
pe quæ ferreas (ut aiunt) pēnas & telis impuās haberēt: ut Timagetus: & Euryptides in Phryxo traditq;
bus insequētes hostes (ubi libeter) nō alī q̄ sagittis impeterēt. id quod alibi Claud. exēplo Histricis qui
idem facere dī: fabulosum non esse cōsumat. au dierā memorāde tuas symphale uolucres Spicula uolu-
misco quondā spāse uolatu. Nec mihi credibilis feratæ fabulæ pēnæ uisā dū. datur ecce fides. reliqua:
(quō uoles) apud eum leges. C Symphalidas. Symphalo: cuius & Homer. mēt oppido in arcadia pri-
mā paludē tenuerunt aues quas ab eo Symphalides plerūq; uocāt. Charon & Seleucus in miscellaneis:
q̄ in aquis deget: Ploidas: id apud nos Natrices expressent. Mnafas uero p̄p̄ri scribit historici ait. n.
Symphali heroiæ uirtutis hominis & Ornithæ puellæ fuisse filias: ab Hercule extinctas: q̄ eius hosti-
bus itra urbem recepit: portas sibi clauserat. Pherecydes aut uolucres uero putat: Aenacæ quæ tabulæ
p̄p̄ri: ab Hercule pulſas ex arcadia trucidatasq;. ut superior illa lectio appetis arcu: hæc autoritate defen-
di possit. eandē tabulam Pherecydes Crotalū græce dicit. opus uulcani: quod a Minerva Herculi datū
ferunt. Aliis placet ab ipso Hercule fabricatū quibus accedit Hellanicus. hinc arifonius i Thebaide Pa-
pini Symphalus. C Ducis greges. Geryonæ pecus intelligit. quod Diodorus: de cep uenatione scribens
Oppianus: & alii plerūq; omnes: ab Erythea abactum dicunt. Ouidius. Prodigia: triplex armēti dūcē
libet: Geryonis quibz in tribus unat eret. Hecatazus uero cōtendit: Geryonem: cuius armentū prædatus
est Hercules: nihil ab iberiā pertinere. sed ambaciam regno tenuisse. quod aſſirmat etiā arthianus: ar-
gumētō taurorum: quos multos & insigni magnitudine in epiro se uidisse proficitur. Lycus uero R he-
gynus Epitronius: a Geryonēsi manasse prodit: quos Herculi per epiurā tranſeuntū Larinus nomine buſ
sequa furripuerit: siue (quod uero similis Proxeno uidet) Hercules ipse loui Dodonæo cōſecrauit. unde
sint boues Larinæ: quos apollodorus: a Regino lyco difflentis: nō a cultore: sed a ſagin uocatos
autumat larinæ: quasi dixerit alties. alii quomā magnas habeant nares: cuiusmodi in tota fere Epyro
ſpectari tradunt. Ab orbe occiduo. ab Erythæa insula Oceani. cui nomen dedit Erythæa Geryon: ut

Non leo Sidereos cæli rediturus ad axes:
Non Erinianthæ gloria montis aper:
Solut amazonio cinctus Symphalidas arcu:
Appetis: occiduo ducis ab orbe greges.

est apud Pausaniā. I ea pabuli tanta leticia est: ut nisi abstinētia interpellata sagina fuerit: pecora rīpant. inde armenta Geryonisque illis rēporibus solae opes habebāt: tātae famae fuerit: ut Hercule ē Asia pte de magnitudine illexerit. Alexander Ephesius & Euphorion Hercule in Erythra Acnea pelui traiecit canit. C Tergimini ducis. Geryonae quē tricolorē fuisse tradit. quod ideo fidū esse scribit Trogus. qm̄ tres tant inter se cōcordia fratres erāt: ut uno aio oēs regi uiderent. Heliodus ait eādē Chrysiaore ppe natum ex Oceani filia Callirhoe. C Totiēs. epiphonema. ut illud Vergilianū Tantae molis erat Romanā cōdere gēre. quod obseruauit: & docuit Quintilianus. C Antaeus. Antheus filii. T. filius fuit Antenoris: quē Paris amauit: & imprudēs interfecit: unde ad declinādā cedis inuidiā: i spātā cōfugit ad Melanai. qd̄ apud Lycophronē legitur. i. idē nomē i Aeneida Ver. trāstulit. Anteus alter absq̄ aspiratiōe: Neprūni filius ex Terra suscepsus: sexaginta cubitis adoluit: auror est Pherecydes. id diu fabulosū uisū

Geryones. quāq̄ terge minus.

Antheus puer.

Antaeus.

Tergiminiq̄ ducis numerosos deiicis artus
Et totiens uno uictor ab hoste redis.
Non cadere Antae: nō crescere profuit hydræ
Non ceruam uolucres eripuerē pedes.
Caci flamma perit. rubuit Busiride Nilus
Prostratis rubuit Nubigenis pholoe

est: aūq̄ sup̄ma eius ossa Olympiā allata: miraculo fidē fecissent. Plut. ait Rōanogē ducē Scythiā: apud Tygenā oppidū libyae: effuso sepulchro qd̄ incolae Antae dictabāt: eius quā diuinus molis hūmā cadauer inuenisse. C Nō p̄uit. nō op̄e tulit: quo nūm̄ ab Hercule altius sublat̄. necesse. C Cadere. nā cōcāda terra uires reparabat: ualidiorq̄ a mīre reddebat. qd̄ quō aia duerteret Hercules sublimē domuit. Luuenal. ceruicib̄ aequat Hercules Antae. p̄cul a tellure tenētis Palepharē: qd̄ Eusebiū ē legio hūic fabulae locū dāt putat: q̄ ēē ip̄ciādis explicādis hūmī nexibus i palestra peritissimus. C Hydræ. excocta latine dī: Lernae paludis mōstrū. quā simonides nonaginta ceruices habuisse canit. Alcæus quinquagira. ex quibus siqua amputaret duae renascebāt. hūc Hercules adiutus ab lolao superauit: q̄ rescitū cōtinuo caput subiecta flāma inurebat: Hercules iussu ut ē apud Hesiodū. Stra. Hydrā fuisse scribit Lernā paludē quā Hercules siccat. Alii cū Platonē Sophistā. q̄ p̄posita quæstīōe Syllōgismōje captionūq̄ laqueis catenatim suborietibus mortales inextricabiliter ip̄icaret. ab Hercule deniq̄ superat. C Nō crescere. nā cæsa capira nūerosius pullulabāt. C Nō eripuerē. quin capres. C Volueres pedes. plātæ p̄nices. Ouidi. Crua nec ablatis p̄funt uelocia ceruis. Eadē Verg. appellauit Acripedē: q̄si cursu cū uentis certaret. q̄q̄ cōplexione nō agnouit Aponi uenis: q̄ legit Acripedē: habentē pedes ex ære solidos: & inde fatigabiles. C Ceruā. cornibus aureis insignis ea fuitur canit Pindarus: a grāmantis tū notat: q̄ in hoc animārium genere cornua formāz nō habet. Sed & hoc suo iure poetæ faciūq̄ cornua dant & inuolūt: ut Anacreo. Quid q̄ mīhil ip̄edit: ut ait Zenodorus: p̄ diuerfo regionis ingenio: nō eundē corporis habitū ceruis i formari: possunt hic cornua trīn mares hīc: alibi ēt formina. id quod in Elephātes deprehendit. in quibus utrūq̄ sexū dentibus armati nemo nō tradit: At Amyntianus in India fōminas edentulas nasci prodiit. ceruis prætērea cornigeras Callimachus appellauit: & hanc ip̄sam de q̄ loquimur: Bibliothecae ut Diodorus. Hercules cā cepit. ut alii retibus ut alii i somno depositam: ut alii cursu fatigatam. C Caci flāma. Sublat̄us & Cacus est Vulcani filius ignem faucibus spirans: de quo longum Maronis carnē extat. is ut refert Cælius: quom a Tarchone Tyrrhenos: ad quē legatus uenerat missus a Marfia regē: una cū Megale custodiē foret datus: uincula frustratus ad Marfiam rediit. & p̄fidis amplioribus occupato circa uulturnū & Canipaniā regno: dum tractat ē ea quæ cōcēsserat in arcadū iura: ducē Hercule: qui tū forte aderat: oppressus est. habitauit locū cui nomē Salinae. ubi postea Trigemina Romae porta fuit. autor Solinus. C Nilus. Aegypti fluius in Lybia caput tollit: ut Duris autumat. alii confuturū nō habet. Pausanias ex quorundā inia refert. ex Eufrate Nūm̄ manare. qui terra cōditus sup̄ra Aethiopiā rursus exiēs: nisi deniq̄ nomen accipiat. certo anni rpe Aegypti cāpos inundat: & hymbriū uicē exibat. Quapp a p̄ris Aegyptis: sub lolao appellatiōe & numine colebat. Parmenes ēt. v̄m̄ t̄is̄ f̄uō v̄el̄ l̄e. i. Jupiter Aegypti Nilē. adhuc nimis Tibul. alius in Genethiaco Mellalæ: quō de Nilo scribēs ait. Te ppter nullos tellus tua postulat hymbres Arida nec pluuio supplicat herba loui. Et eadē religione Pindarus ep̄i theton Nilo dedit: & Saturniū dixit: ut louē designaret. Est & urbs ibidē Nilus amnis ip̄sius sacra sedes: ut scribens de Aegypto tradit Hecataeus. pluribus antea nominibus fluius dictus est. Oceanus: Aegyptus: Aquila: Triton: deniq̄ Nilus a Cyclopi filio cognomine Aegypti Rege. cui paternus ausus Tanralus fuit. autor Hermippus. plura de Nilo ne quod aiunt iomma sub unam Miconū congeramus: in Tūbulli dictabimus. C Rubuit effuso sanguine: quē purpureū sequit̄ Home. Ver. appellauit. C Busiride. cede busiris is: ut aliū Neprūni filius ex Libya Epaphi: ut Agathō Samius. ex Anippa suscepsus i Aegypti locis Nilo uicinis Tyrānidē exerceuit. Thrasilli mōitu: hospites loui imolabat: ut pluuia i p̄etraret Hercules ip̄m domuit: quō ēē aphyrcā i Aegyptū p̄mearet. eodēq̄ supplicio aff: i c̄ip̄hidamātē Busiris filii: Calbim p̄conē: atq̄ oēs crudelissimi sacri mīstros. ut de Nuptiis lunōis. x. scribit Pherecydes. Negar Era tosthenes: quod ēt Strabo refert iulium in Aegypto unq̄ fuisse Busirim. idq̄ totū cōstitū ait ad indicādā loci inhospitalitatem. C Prostratis rub. nub. pholoe. Qui Amyrtum thesalie oppidū tenuerūt: initio

Hydra let-næa quid.

Ver. locus

Ceruā quā cepit Hercules

Ceruus cornua nō habere.

Defensus a calumnia Pindarus.

Elephātes edentulae.

Cacus Tarchon

Marfius. Nilus fluius.

Nilus aegypti iupiter.

Tibulli locus.

Nilus urbs Nili nōst.

Busiris rex. Busiris.

Amyrtus oppidum.

Centauro
q& unde
Hercul' ad
uersus cen
tauros pu
gna,
pholomors

Amylei: mox Eoridi postea Leleges: demū Cētauri dicti sunt: ut scribit Suidas in Genealogiis. qd̄ ideo uulgarū Palephatus arbitratur: quoniam primi consensu equo fugientes: tauros secuti: stimulis increpabant: unde nomen: *κένταυροι* καὶ τὸν τοῦ ταύρου: na eorū terra p̄spectatibus equo comissa ui debant. Eos dē domuit Hercules: quom̄ in domū Pholi centaun impetum faceret: ad odorē uini accurrenres: qd̄ a libero Pholus acceperat: ut in aduentū Herculis referaret. ceciderūt in prælio multi: quorum nō alia: quom̄ uoles apud Diōdoro leges. Ipse pholus quom̄ fratres humaret: ac miratus q̄ tam breui bus sagittis tantæ molis centauros interemisset: Hercules arcū tentaret: lapsa in pedē sagitta: hydræ felle tincta extinctus est: inde monti in quo sepultus est nomen per mansit. C Nubigenis. centaurs. Ixion (ut Eurypides) phlegia patre natus (ut Pherecydes) Aethone. nisi Phlegyas & Aethon: unus hominis duo sunt nomina: qd̄ non legi. Sed hoc in albis usu placitū: uenit: & Aethonis appellatio Phlegyas conuenit: qui inedia apud inferos cruciatur. Papinius in primo Thebaid. torua megera lelium. Phlegiam subter caua saxa iacrem Aeterno premir accubitu: & Aethon auidā famem significat: quæ nullis unquam dapibus ex pleri potest: ut ante diximus. Ixion (ut pergit Pherecydes) Eioneum cuius filiam Dian uxorem duxerat: promissa Nuptiarum dona repentem: (supposito signo in altam calidi cineris congeriem lapsus necauit. ab hac cæde (quom̄ cæteris nec aquæ aspersione nec suffusionibus: aut dictum numero tolli possē uideretur) a loue expiatus est. Verum is gratiæ parum memor: ad stuprum lunonem prouocauit. dea rem loui detulit. eiusq; cōsilio inuimist nubem: quā pro lunone complexus Ixion Centauros genuit. & in iis: ut Suidas de rebus Thehalicis primo scribit: etiam Chironem. quom̄ Pherecydes & alii chironem. Saturni filium ex Oceani Phyllira suscepim tradant. C Te libyci timere sinus. lunonis hortos intelligit: hos ingens ad Atlantem Draco custodiebat: & qui somno nunquam deponeretur. Ladon ab Apollonio dictus eodem quo Thehaliz fluuius nominē. patrem habuit (ut Hesiodus) Typhonem: ex matre terra: ut Pisander: ut Pherecydes Echidna. Agrotas grauiorem sequutus historiam. de rebus libycis. iiii. ait hunc fuisse p̄sidentem cognomen tum draconis ab asperitate morum sortitum. cuius insigni pulchritudine greges quom̄ Hercules abegisset: affinitas nominis fabulæ locum dedit: ut aurea poma subrepta dicerentur: *φύλον* apud græcos & ouis & poma commune nomen est. C Sinus. ambiguo uerbo usus est: & littori serpentisq; flexibus communi: ut ansam daret interpretationis: quam affert Solinus. ait enim Actuarium maris esse adeo sinuosus littoribus tortuosus: ut procul uisentibus lapsus anguineos falsa uertigine mentiar. Cæterum præter arbores oleastro similes. & aram Herculi sacram: nihil profert: quod memoriam uetustatis propaget. C Libyci. libya pluribus antea nominibus appellabatur: Oceania: Eſchatia: Coryphe: Hesperia: Oxygia: Ammonis: & Acthiopia: Cyrene: Ophiusa: Cephenia: Enaque: ut Polyhistor. Alexander autor est. Demum libya ab Epaphi filia cognominē: Aphryca. ab Aphro Libys Hercules filio. dicta est ut quorundam sententia tradit Solinus. C Te horruit. percussus obstupuit. C Atlas ad hunc profectus est Hercules: quom̄ didicisset a Nereo: se malis Hesperidum nubuntur potiturum: sine Atlantis ope. sed dum Atlas Herculi operam nauaret: ipse cælum subiit. quom̄q; confecta re cælum recepturus Atlas non uideretur: Hercules astu elusus est. impetrat ut ille tandiu cælo succedat: quoad ferendo oneri puluillum sibi aptaret. atq; ita correptis malis quæ proiecta humi iacebant: uestigio uictor abiit. hæc ex Pherecyde de nuptiis lunonis. x. historici tamen ueritas habet hoc. Atlas (ut Xenagoras autor est) siderum rationem primus inuenit. a quo eodēus Hercules: ita secundas tulit: ut a primo fere non abesset. mox grauioribus studiis auocatus. cælum idest astrologiam Atlanti remisit. C Maximus. hoc illi Epitheton dedit etiam Vergilius. Cecinit quæ maximus Atlas nam ingenti corporis indole fuit: ut canit Naso. Hic hominum cunctis ingenti corpore præstans lapetionides Atlas fuit. C Quom̄ premerere polo. imposito quom̄ sustineres iniectum cælum. C Mundus. Cælum. Plinius. Mundus & hoc quod nomine alio cælum appellari libuit. C Pependit. incubuit. C Firmior. q̄ supposito Atlante. C Herculeæ ceruicæ. humeris. Hercules autem quatuor cubitis & pede longior fuit: ut Heraclides ponticus scriptum reliquit. Hercules uero staturam qua ratione Pythagoras deprehenderit: Gellius ex Plutarcho refert. C Phœbus. Sol. C Et astra. sidera. quæ complurum stellarum signum aliquot constituant. C Lustrarunt. pererrarunt: & amb uere. C Tuos humeros. quibus fulciebantur. C Hæc. subaudi cecinit. C Thracius uates. Orpheus. C Sed tu Florentine. hic ætate Claudiani: bonos omnis qui opibus indigerent liberalitate prosequeretur. ueram (ni fallor) temporum rationem secutus ab iis dissentio: qui Florentinum hunc esse tradunt: ad quem Sidonius scribit: quom̄ Sidonius & Claudianus: eadem tempestate non clarescunt. ut in poetæ uita restat stimulus. Multo uero minus ferendi sunt iis qui Florentinum non utri propiū sed gentile nomen existimant: & inde Florentinum fuisse potā suspicantur. C Mhi. es. C Alter Tyrynchius. Hercules. Tyrens oppidū peloponnesi: Hercule ciue: & Homerj præcepno nobile. nomen a Ti-

Ixion
Phlegyas.
Aethon.
Eioneus.
Nubigenæ
Chiron.

Serpens he
speridum.
Ladon.
Horn he
speridum.

Libya uñ.
& quos an
tea nobis
appellara.

Hercules
cælum sus
tinet.
Atlas.
astrologie
primus in
uentor.

Cælum
Mundus.
Hercul' sta
tura.

Florentinus
insigni libe
ralitate uir
Tyrens.

Te libyci timere sinus. te maximus Atlas
Horruit: imposito quom̄ premerere polo
Firmior Herculeæ mundus ceruicæ pependit
Lustrarunt humeros Phœbus & astra tuos.
Tra cius hæc uates. sed tu Tyrynchius alter

rinthe alcei filia: sorore Amphitruonis. Alcea prius dicebatur a piscatoribus: qui frequētes illuc cōueniebant. **¶** Antra. specus ut Corythium: ceteraq. **¶** Musarum. Musarum duo genera celebrat Musæus, alias sub saturno maiores hatur: alias louis & Memoriz filias. **¶** Torpentia. ignauo quodam ueterno

Musæ.

Florentine mihi: nam mea plectra moues.
Antraq. musarum longo torpentia somno
Excusis: & placidos ducis ab ore sonos.

alligata. **¶** Longo somno. diuturna cessatione. nam diu ante scribēdi studium poetam omiserat. **¶** Excusis. ad carmen prout cas. **¶** Ducis. extrahis. **¶** Sonos. cantus. **¶** Placidos. suaves. an potius placidos. quoniam nullum maiorem homini fructum

benigna musarum consuetudo afferre potest: ut ait. Plutarchus q. studio ac disciplina manufactam naturam: ut inde humanitatis hæc studia memorentur.

¶ IN SECVNDVM CLAVD. DE RAPT PROSERPINAE ARGVMENTVM.

Postera quom primo nituere crepuscula Phœbo
Fraude Dionæa rignos Proserpina Saltus
(Sic parca iussere) petitis consilia fororum
Præsidio. famulæ longo post ordine Nymphæ.
Itur in æterno uelutitos gramine campos
Et prima sub luce legunt: quom rore serenus
Albet ager: sparsosq. bibunt uiolaria succos.
Sed postq. medio sol altior astitit orbes
Ecce polum nox atra rapit: tremefactaq. nutat
Insula Cornipedum fremicui: cursuq. rotarum.
Diffugiunt Nymphæ. rapitur Proserpina curru
Imploratq. deas. uerum reuerentia patris
Obstitit auxilio. nam Iuppiter Aethere summo
Pacificas rubri cōtor sit fulminis alas
Confellus generum. Strygiaq. hymenæus in aula
Perfonat: & læti peragunt conuiuia manes.

.M. Antonius Rubrenus Mediolanensis Patritius Adule
scens: & Iani Auditor: ex ipsius poetæ uerbis contexit.

LIBRI SECVNDI PERIOCHA.

¶ Illucescente jam die: quæ noctem superius a poeta descriptam sequuta est: Proserpina suasa Venenris in campos Ennenses egreditur: & secum Diana: Pallas: & Nymphæ. quas studio legendi flores: Vibo nem usq. progressas in agrum Brucium scribit Strabo. quod qui fieri potuerit: intercedēte rapidissimo freto: non plane uideo. nisi forte Siciliam (quod non legimus) ab Italia per id tempus nondum auulsam aut illuc diuinitus aduolasse accipimus: Claudianus extra Siciliæ fines rem non producit: ipsūq. Plutonium quatuor equorum curru uectum hausta luce: ex composito liberam rapuisse ex agro Ennensib. secumq. ad inferos asportasse narrat: ubi Nuptiæ publica manium læticia celebrantur.

A. IANI PARRHASII: IN CLA. DE RAPT. V. PROSER- PINAE COMMENTARIUS SECVNDVS.

Dies nondum pura. crepusculū. quæ dubia lux est. in confinio noctis & di. quis aliter Servius. C. Im-
 pulit. nam incumbens ponto radiis tremulis & coruscis: ipse undæ spectantū opinione moueri ut
 dentur: ad antelucanos etia spiritus referri potest: quos oriens sol ex auris procreat: ex quo dictos a gra

CL. CLAVDIANI: DE RAPT. V. PRO- SERPINA. LIBER. SECVNDVS.

MPVLIT Ionios præmissa lu-
 mine fluctus
 NONDVM pura dies. tremu-
 lis uibratur in undis.

Ardor & errantes ludunt per ærula flammæ
 Iamq; audax animi: fideiq; oblita parentis
 Fraude Dionæa rignos Proserpina saltus
 (Sic parca iussere) pete. ter cardine uarso
 Præfagæ cecineret fores. ter conscia fati
 Flabile terrificis gemuit mugitibus Actna.
 Nullis illa tamen monstris: nulloque mouetur
 Prodigious comites gressum iunxere sorores.
 Prima dolo gaudens: & tanti conscia furti
 It Venus: & raptus metitur corde futuros:
 Iam durum flexura chaos: iam Dite subæcto:
 Ingenti famulos manes ductura triumpho.

Euri unde

Ionitū, mas

Ludere
Alludere.

Dione.
Dionæa
uenus.

Ternarius
nūcris in
sacris
Actna uen-
turi pscia.

Monstrū.

Prodigiū.

Seru.

recepiſſe debemus accipere: ſe penit abſentia domo nō egreſſurā. C. Fraude dionæa. dolo ueneris: quā
 Iuppiter ex Dione ſuſcepit. ut caui Heſiod⁹ unde uen⁹ ipſa Dionæa. Ver. ſacra Dionæa matri. Diuiſq;
 ſerebā. C. Perit. adit. C. Saluus. arboribus conſertiffimas ſyluaſub i ſeræ ſaliunt. & emittuntur. C. Rignos.
 perhienſus aquis. C. (Sic parca iuſſere) parentheſis. i. interpoſitio. C. Tunc. exeunte Proſerpina. legitur
 & Ter. de quo ſtatim poſt. C. Verſo cardine. patefacta ad egreſſū ianuæ. C. Fores. ualuz: q; foras uerſus
 apertuſ. C. Præfagæ. Fatog. coſcia. nā & ipſæ fores ſtridore: uel pedis offenſu uentura prænunciant.
 Tibullus. Mihi triſtia dixi offenſum in porta ſigna dediffe pedem. C. Ter. is numerus i auguriis obſerua-
 batur. & ad ſacra pertinet: ut ſcribit Ariſtotel. in principio de celo. Actna. mon. C. Conſcia fati. uentu-
 ri præſcia. Manilius. Conſcia fati ſidera. nam Actna nōnūq; exuberantibus incendiis ingruentia bella
 cladeſq; ſignificauit. & Verg. inter oſſeta quæ Ceſaris mortem ſequuta ſunt: addit. Vidimus undantē
 ruptis fornacibus Actnam Flammarumq; globos liqueſcēteſq; uoluerē ſaxa. Si ſachi leges dumtaxat ad
 præſentem Proſerpinaſ caſum referas. C. Gemuit. appoſite lugubri uerbo uſus eſt. C. Flebile. aduerbi-
 um. C. Terrificis mugitibus. Horendis. ut Vergil. ait. ruiuis. Mugitus ingenti ſpiritu miſſa tauri uox ē.
 C. Tamen. uerum. C. Illa. Proſerpina. C. Non tenetur. quominus incepta peragat. C. Monſtris. mon-
 ſtrum (ut Aelio Stiloni placet) a monendo dictum eſt. uelut Monſtrum: q; futurum monſtret: deorum
 quæ moueat uoluntatem: quod Aſinius capito probat. C. Prodigiū. q; eadem quæ monſtrum: prædi-
 cat. ut docet Feſtus. Vtrunq; poeta coniunxit: nā monſtrū præſentis ſignificationis eſt: prodigiū futu-
 ri: autor Seruius. C. Sorores. Diana uenus & Minerua: louis & ipſe filix. C. Iunxere greſſum. ſimul
 ſectæ ſunt. C. Prima. quæ cæteris alacrior: & maiori ſtudio uia capellebat. ut illud Maronis. C. Priā qd
 ad troia pro caris geſſerat argis. C. It. incedit. C. Gaudens dolo. q; inſidiæ quibus proſerpina captabat:
 ex animi ſententia ſuccederet. C. Furti. raptus. C. Metitur corde. præſumit animo. C. Futur os raptus. ut
 ſupra. C. Iam. tandem. C. Flexura. quæ pelliciet ad amandum. C. Durum chaos. indomitos ad eam uſq;
 diē manes. C. Ductura triumpho. hoc ex antiquo Romanoꝝ more: apud quos parta uictoria duces: urbē
 triumphantes: in quadrigis ingrediebantur: & ante curram deuictos hoſtes agebant. C. Ingenti. Claros
 C. Famulos. nā Rōmā bello captos ſub corda uēdebāt. & ii ſerui dicebāt q; belli iure trucidari quō poſſet
 icolumen Seruare. ut apud iurēcōſultos Pōpo. ſcribit. eoſdē Clau. idē ſignificatē uocabulo: famulos ap-

pellauit. **Cili**, describit habitum earum: & imprimis ipsius Veneris. **Crimis**, Capillus: quod elegantius est: q̃ numero multitudine, nam frequenter Capillum dicit Cicero. **C Variatur**, antiquus codex legitur: utrumq; recte. **C In orbis**, eisdem lunualis appellat cincinnos, & alibi de ueneris ornatu Claud. Largos hæc nectaris hymbres irrigat: Hæc morsu numerosi densi eburno multimodum difformen ardet. Sed tertia retro dat uarios nexu: & iusto diuidit orbis ordine: neque famam partem studiosa relinquit. **C Diuisus**, difcretus, unde difciferum. **C Idalia**, gratiarum uale Veneris familie sunt: & deam

Veneris
habitus.

Orbes.
Cincinnati

Idalium ci
uitas unde

Fibula

Candida.
Lycæus
mons
Lycæus æ-
nice locus
Lycæi Gy-
mnasium.
Ouidii lo-
cus i meta-
morph.
Lycæus
Apollo cum
apud argi-
uos.
Danaus ex
ægypto.
Gelanor.
Papinii lo-
cus ex The-
baide.
Azania.
Parthasis.
papinii ca-
me exposi-
tum.
Iuppiter in
arcadia na-
tus.

Aran clu-
tas.
parrasid
cur.
Lycastrus.
Nyctime
nus.

Illi multiplices crinis uariatur in orbes
 Idalia diuifus acufudata marito
 Fibula: purpureos gēma fufpēdit amīctus.
 Candida Parrhafii poft hanc Regina Lycæi:

bis qui forte afflabat ad eum conuersus. οὐδὲν ἀδελφὸν inquit τοῦ ἀδελφοῦ quidō monebat: ut Rex folem cerneret. Atrepto Chalcentor omine: ciuitatem statuit: & ab ea uoce i dadium nominauit. auctor Stephanus. ¶ Fibula. Columellæ auctoritate notissima. circulus est ex auro: argenti: uel ære. ¶ Suda. ra. Metaleptis. ex sudore quippe laborem: ex hoc: magno argumento & arte: fabricatur intelligimus. ¶ Manto. Vulcanus: ad hūc quæritur fabrilis opera: admirationis æque uertutis retulit. ¶ Suspendit ab humeris: aut ab imis lateribus affringit: si cingulū placet accipere. nā cinguli pars est: et fibula. ¶ C. Amici⁹ purpureos. Coccineā ueneris uestem. sed ab aliis nuda fingitur. Aufon. Nec bis cincta Diana placet: nec nuda Cythere. ¶ C. Poll. hanc. f. uenerē. ¶ C. Candida. Quam græci οὐ τὴν λευκὴν: candidā nostri uocant. Aratus τὴν τὴν λευκὴν. Verg. Candida Maia. nā quom dixit Theopompus. Candida lampetie græcū puellæ nomen interpretatus est. ¶ C. Regina. dīa. nā uenatus illic exerceat: eadēq; syluarum potens est: ut air noster Catul. ¶ C. Lycæi. montis Arcadiæ Dianæ atq; Inuo facis. De priore Papin. Illas licet Hecate speculata Lycæis. de Fauno Verg. Panos de monte lycæi. cuius olim tempore nemini licebat ingredi. Plutarchus & Hyginus auctores. Sed apud Plutarchum mendosa dictio est in quæstionibus Bocæarum: pro Lycæo. Est & urbs eiusdē loci Lycæa de qua sexto & quinquagesimo libro Theopompus. Sed eandem Menelaus Lycæathan: non Lycæzan nominat. ¶ C. Parthias. nam Lycæus: præter Arcadiæ montem: cuius ante meminimus: Attrice locus erat: a Lyco Pandionis. ut auctor est Pausanias. ubi Pistratus: si Theopompo credimus: uel ut Philochoro placeo Athenienses operis præfedit Pericle: Gymnasium condiderunt: quod inde Lycæum dicebatur. Hic inambulans Aristoteles disputabat: unde peripateticum nomen manauit: ut in Academicis refert Cicero. meminit huius Lycæi Gellius in notis Articis: & metamorpho. ii. de Mercurio loquens Ouidius. Gratamq; Mineræ despiciat humum. cultiq; arbuta lycæi magna eoque hallucinatione: qui Arcadiæ montem illic exposuerunt. Colebatur & Argis Apollo cognomento Lycæus: hac ex causa. Danaus ex Aegypto fugiens illic apullus forte Taurum in litore conspiciens est qui cum lupo prælabatur. Omen arripuit. atq; lupi sibi personā induitq; peregre delatus ueteres incolæ e curbarct. Itaq; pugnae eventū expectat: quom superior lupo extitisset: aduersus Gelanorē qui tum rerum potiebatur inito prælioditor ex uoto Apollini Lycæo Aedem erexit. Lupi cōtra Tauri præliantis exprellam fens effigē illo statuit: historici narrat in Pyrrho Plutarch. & Pausanias: adiecta uictiæ rationē: nā Taurus ex ritu religionis imolabatur. ide uates Argiuis apud Statuū Thiodamas Apollinem ita precatur. Nunc tibi crudus honos: cuncta armenta cruorq; uirgo: At patris siquē domos: optataq; uxor Tēpla Lycæi dabis: tot dicta dā sacraus Postibus: & tō idē uoti memot exige tauros. Azanias pater q; pars est Arcadiæ: Parrasii & Trapezuntii cōtribuiunt: ut legimus apud Stephanū. quā de cā Papin. Azanas & Parthasios et cōiunxit. Venit & Idæis uulabatis æmulus azan Parthasios duces. sed illud apud cū q; ritur: cur Azanas Idæis uulabatis æmulos dicat. id nos ex Callimachi scriptis assequuti uidemur. ait. n. in Arcadia louē natū: quā maxime querquibus densaretur (ut ante retulimus): & aquæ penuria laboraret: Azania designans. quā δὲ τὸν ἰνδὸν ἰνδ. i. a. ficitate notiatam scribit Eustathius: & Arcades apud se natum louem adducter cum Cretenfibz contendebant: ut testatur idem Callimach. in hymno louis. Ζεὺς δὲ τὸν ἀδελφεὸς ποσειδῶνος φάσι γένεσθαι Ζεὺς δὲ ἰνδὸν τὸν ποσειδῶνα πατὴρ γένετο τοῖ. λυπὲ Αἰτρίος τοῖ ἐβὶ ὑδῆει: idē mōtibus. Arcadiæq; utriq; mediācia iactat: nā qod de patre louis a cretenfibz fingitur illud idem Cybeles sacerdotēs apud azanas uulabatis & sanatio discursu representabant. ostenso etiam apud se loco quod Rheæ puerperum dicitabantur: est apud Callimachum. Redditur & a Philone Masiliis ciuitas Azanas: & alia ab Herodiano phrygiæ: sed utraq; huic loco minus accommodata. Quin & Ouidius in. ii. metamorphoseō arcadiā louis ex hac historia nominauit. quom ait. Arcadiæ tamen est impensor illic cura suæ. quibus nihil aliū suspicant. Parthasios indrō nomen est a parthasio Martis & Philonoxia filio quō cum fratre Lycallo exposuit lupa iactauit. is apud Ciliplū pastorem adiutus materno uo Nectimeno in Arcadiæ regnum successit: ut Zopyrus Bizantius historiarum. iiii. refert & Plutarchus. Alii Lycanion filio parthasio cognomines arbitrantur. Nicanor ait eandem regionem Parmasiam prius appellatam a Lycanion impietate: & idē mutatis syllabis Parthasiam.

LIBER

Arces uñ
& cur pal-
ladi conse-
crat.
Pandion
Aegeus
Lycus
Nisus.
pallas.
Theutras.
theutratia
rurba the-
spiadescur
apud Oui.

Pterelas
rex.

Strabonis lo-
cus accurate
peticula-
tus.
Cephalus.

Cymetho
pterelae fi-
lia.
Ouidii lo-
cus in Ibin

Deioncus.
Deion
Eioneus.
Eion
Ouidii tres
uerſi? ema-
culati.

Tritonia
pallas uñ

¶ Et pand. quæ culp. prot. arces. Mineræ periphraſis. ¶ Quæ protegit. quæ tuſc. ¶ Cuſpide . haſta q̃ ſui palladis teſi eſt. Autor obſcæri carminis. Enſe porẽs mars eſt: haſta minerua tua eſt. ¶ Arces. quas antiqui Mineruæ cõſecrauerũt: quã ipſius mũdi mente: atq; in ſũmo capite ſedẽ hñe credebãt. Sive q̃ rõ quæ p eandẽ designat: reſpub. & urbes amplificet. ut ait Capella. diſtẽt uero ſunt Arces ab arcadibus q̃ munitiſſimos quosq; uolles: ſub Euãdro tenuerunt: ut placet Solino: uel ab arcẽdis hoſtibus ut grãmatis. ¶ Pandionas. Athenieſes a Rege Pãdione poetage carminib⁹: & gracis annalibus ſcliro: cuius qua- tuor trũ filios Sophocles memorat: Aege- um: Lycũ: Niſum: & Pallantẽ. Stephanus a ddit Theutrantẽ. Theſpiũ patrem: a quo Theutratia turba theſpiades apd Nafonẽ. Puellas duas ſultatib⁹ qbus infeſix fuit: ut reſert Pauſanias. ſuccellit huic Erechthe⁹ cuius ex Proctide Cephalus gener fuit: ut canit Ouidi. in. y. metamor. Anceps apud Strabonem locus eſt: & qui non icurioſe legẽtis inuiciã ſcriptulũ. Nã quom de prærupta illa Petra: quæ ſertur ad Aſtiũ Apollinis promõtorium in linu ambracioruerba ſecillit: Menãdriq; præterea teſtimonio docuiſſet: ut ſilinc Sappho ſeſe deſceat. ap̃ x̃to lo yk. a Tapo. inquit: id eſt qui conquiſitus & anxie res antiquas ſeruat. ſuntq; in n. graeca uo proprie ſignificat: nã aut antiquiores ubi ab aliis cõuerſa ãnõ Sappho prima: ſed Cephalũ ſaltatẽ prodiderũt: amore captũ Ptarolæ Deionei filiz. hæc ille. Equidẽ: primum olum: Pterelã Taphioq; reſẽ tradi ſcio: quẽ Neprũnus ex Hippothoe Meſtoris & Lyſidices filia ſuſcepit: Andromedẽ & Perſei neptẽ: ut Herodoti teſtimonio reſert interpres Apolloniũ: uel ut alii Neprũn. ex Taphio pte nepotẽ: aiunt. n. Neprũnum Taphiũ genuiſſe: unde ſit Pterelas: eundẽq; ab Amphitryo ne Creontiſ thebagẽ Regis opẽ: expugnatum: & ab eo (quod unus apud nos tradit Plautus) obtruncatũ noui. Ad Pterelam puellam uelut mea quidẽ ſnia: apud Strabonẽ perperã ſcriptũ eſt) Ptarolam nuſq; præterea legi. quæ it profecto fuiſſet: ab illo præſertim Cephalo utriuſq; linguæ theatris decantato: ſa perditũ (ut illi uolũt) in ara: græcoq; aut noſtrum monumentis aliquo paſſo innotuiſſet. Ad hæc acce- dit: q; paulopoſt in idẽ Srabo: Cephalum Deionei filij fuiſſe ſcribit: quo patre Ptarolã iã natã dixerat: ut uerẽat ne Strabonis ex plaria mendofa ſint & librarij:q; uitio factum: ut apud eũ prepoſtere legam⁹ hi ſtoriam. Suſſragat huic nũc filiz Demetrius Chalcõdyles: ut Athenienſis & græcus homo: doctiſſimus & quẽ Gazæ diſcipulũ ſtudioſũq; ſucceſſorẽ poſſis agnoſcere. quippe q̃ græcos ãr Strabonis codices in uerſos corindẽ deprehẽdit & hoc ipſimis in loco. ubi græca ipſa Strabonis uerba: pplexã cõſuſat adeo legunt: ut nullus iteger ſenſus uerit: & facili appareat eſſe erratũ. qd̃ ſi libere cõſideretur locus deſtẽt rollendũ cẽſuerim. ut dicat ab aliis tradi: illinc nã Sappho primã ſe deturbat: ſed Cephalũ Deionei cap- tũ amore: Pterelã filia. Nã uir plurimẽ lectũs Interpres Lycophrõis: quõ res iter Telebas. Eleonẽq; geſtas diſſuſe narrat. adiciẽt Cymetho Pterelã filia: Cephalũ qui miles Amphitryonis tũ erat: amore inductũ: hoſtibus p̃ am p̃diſſe. Ceteraq; iis ſimilia quæ de niſi filia tradunt. inſide illa Nafonis in Ibin execratio. Filia neue magis captũ ſit ſida parentis Quã tua uel Pterela: uel tua niſe ſui. ubi nĩ Domiti⁹ malur hiſtorĩã cõſingere: quã uerã laborioſius apud autores pquirere. Nã nec Pterela Thebagẽ rex unq; fuit: nec a Creõte: ſed ab Amphitridẽ: nã Polidices: ut ip̃e dicit: ſed Cymethõis filiz. p̃ditõẽ necatus eſt. Deioncus ãr (qđ in Suidæ monumentis et legimus) Cephalũ pater fuit: ut tradit Ariſtodemus. eundẽ Pauſa- nias Deionẽ uocat. Oui. Eionẽ: ſequuntur arbitror Pherecydẽ: cuius antea teſtimonio docui⁹: Eionẽũ Ixionis iſidiſe medio ſublartũ. Neq; uero te offendat qđ idẽ ab Ariſtodemõ Deioncus: a Pauſania Deion a Pherecydẽ Eioncus: deniq; Eion ab Ouidio dictus ſit. Nã Apolloniũ quocq; p̃t ab aliis Hylæus: a qbus dã et Pſylæus appellat. & ſatis notũ eſt Iones: quos i pleniſq; ſeguntur primas uerboq; cõſonantes nõn unq; de trahere: ex qua diſcipula Nafonis amarẽ i. y. meramor. Aſpicit Acolidẽ Cephalũ. Eionidẽ caſtigauit. ut etẽ illud. Eglebus Eionides Cephalus. & nã Acolides: nã nihil Aeolo cũ Cephalo. Eandẽ cẽſurã ſubit & alius eiũdẽ poetæ uerſus ex arte amãdi. Ecce redit Cephalus ples Cyllenia ſyluis. Tu ſcribe ples Deo- nia uſ Eioia. nã ſeruatũr hic & itam redi primitiui poetæ: quã cũ nũeris mutauit i patronymico: qđ græ- co ſtudio & exẽplo nõn ſic faciũt: quippe Verg. i Orionis obliquo penultia in diſſertẽt uſus eſt. quõ ait Armaturũq; auro citũcũſpicit Orionas: & alibi. ſtrictũq; Orionis enſem. Quæ: qđ nõ rudes aur iniquas aures implere cõſido: monitiõis tũ loco nõ iudiciũ dicta uolum⁹. ¶ Vtraq; pallas & Diana. ¶ C. Virgo. in uupa Euphorio tũ ait Tityũ apud iſeros uitiaq; Dianæ poenas dare. Flagrauit & Orionis iſantia cuius cõſue- tudine plus nimio delectabatur: ut eſt apud Higynum. cũ Homero cõuenit Claudianus. qui tris tantũ deas in hymnis memorat: Palladem: Veſtam: & Dianam: quæ ueneri non ſuccubuerint. ¶ R. uunt. puel- lari ſtudio ſe pripiũt. ¶ Hæc. id eſt Minerua. ¶ Aſpera. cruda. ¶ Bellis. quæ cum Marte curat: ut canit Home. Auſonius. Præſes tritonia bellis. ¶ Trĩtib⁹. crudelibus: aut luduofis. ¶ Hæc. altera. ſ. Diana. ¶ Metuẽda. formidoloſa feris: quas agitãt & uenatrix iterimit. ¶ Tritõia. pallas: ut placet Callithenĩ q̃ hæc dea Τρίτηνη υιο. i. tertĩã mẽſis die nara e. q̃ dies ut eiũdẽ Nara: ſclẽus Athenis tranſigebat. ut Romæ q̃nquartia. An iõ potius appellata ſit: & p̃tis uertice p̃ſuiſſe dẽ: & caput t̃p̃t. ¶ Beroi uocãt. Forſitan idẽ dcã magis ſit q̃ eadẽ lĩã credĩt: q̃ tertio poſt uertice deſiapparet ſcipit. nec nõ illud cõuenit.

Et pandionias quæ cuſpide protegit arces:
Vtraq; uirgo ruunt: hæc trĩstibus aſpera bellis.
Hæc metuenda feris. Tritonia caſſide fulua

quod aios ipsa nostros moderat: quoque uis triplex: ita eis cupere: & rationi obtemperare. Quid si propterea nomē accepit. q. aeri praeit. Aeri porro mutatio triplex est: uere: aetate: hyeme. Quippe uertus autē nū nō numerabat. q. ppiū nō esse tps exultabat: sed ex utriusq. cōfinio cōstare. Democritus graece q. dē: sed ad hāc sniam. Minerva mens est ingt cuius munere bene consulumus recte iudicamus. nihil q. p iniuriā facim⁹. Triton praeterea Boeotus: Thessalus. h. y. z. q. fluu⁹: & ibidē palus ex qua Pallās orta tradit ab Herodoto parte Neptūno. sed is quō filius nescio qd al. q. si succēssisset: ad opandā se loui illa dedit. Supponibus cōsentanea Mnafas & Harpoctaton tradiderunt: nisi q. eius matre nō ut ille: Tritonē: sed Polyphen Oceanī filiū. p dūit: ip. samq. deā bigas: uel ut iter p. tan Cic. maluit: quadragas inuenisse dicit: indeq. Hippian graece nominatē: qd i. Suidae monumētis etiā legitimus. Estq. itreque Hippiae Palladis apd pausaniā mēto. Sed quonā piaculo. in dcorū natura Ciceronis deprauata uerba pterea: Quarta ingt Minerva loue nata & Coryphe Oceani filia: quā arcades Coriā nominant: & quadragas inuēricē ferunt. Tu meo periculo reponē Polyphē opā: Hippian nominat. Sed alterius erit instituti Ciceronis opa castigare: eūq. iperitia q. Mediolani nuper ipresserunt of ex parte iuerfa praecēpta & lancinata. Ad hāc hīstoriam papinian⁹ & deaz cognomē alluist: apud q. Thebaid. ii. Tideus palladē sic adorat. Seu tu libyco Tritōe replexas Lora comas: Qua te biūgo temone fremētē interneratū uoluer rapit a xis equaq. Triton ē (quod scribit Acersander) Neptūno genitus est ex aetlāis filia Celeno. C. Celariū. sculpiri. Caliste filia aurea galea. C. Pythona. pytho phocidis ad parn. isum ciuias Apollinis oraculo clara. cuius in argonau tico meminit Orpheus & Theognis appellata q. illic telis Apollinis extinctus coluber: tabe cōsumptus est. id quod m. m. Sed graeci dicunt. quod ozolis praeterea nomen dedit ad quos eiectus is serpens etiā traditur ut refert Plutarch. eundem Callimachus & Elius graecus autor: & e nostris oratione quadam Tertullianus Delphinē uocat: quom latini prope modum omnes: quibus eius nominis usus uenit: atq. ex graecis nōnulli: uno eodēq. uocabulo Serpentem ut beneq. sed alterā muliebrē: alterum masculino genere dicant. quod Ammonius et praecipit: ut explodendi sint i. qui delphica pytho: Serpens apud Tibullum nomen interpretantur. plura de pythone leges apud Strabonem. Sed hic ego Typhona scribendum puro. Nam respicit ad pep. ium Claudianus: quod athenis quinto quoq. anno maioribus panathenais Minervae consecrabatur. in texta deorum uictoria de giganibus & expulsa Typhonis caede. quē pallas in mundi dūmicatione dicitur inuenisse Ver. ad Mellalē Magna giganteris ornantur pepla torpatis. Horrida sanguine pinguis praelia cocco. Adit aurata deiectas cuspide Typho Qui prius ossibus cōsternens aethra fauix aemathio celsum duplicabat uertice olymptum. Tale deaz uelum solemni tem porte portat. Typho pterea Ditis per epitheton nomen est apud Orpheum. quo parte natus Hapys Valerius Flaccus i. argonau tico cecinit. C. Qui. f. Typho. C. Perēptus. ex animis & mortuus. C. Sūma parte. laterum tenuis quā serpentibus homo cōstituitur: nam serpentum crura gigantes habuerūt. C. Viget. ē. num spirat. C. Ima parte. pedibus serpentinis qui multo diffictius humanis artibus occidunt. ut notū est. C. Moriens. exundans: ut cōueniat cū superiori uerbo perēptus nā p. sens participiū pro p. terito poetas usurpare: Priscianus obseruauit & docuit Pap. Et caligatē aucto sole Mycenae. C. Superstes. unēs. C. Haila. Palladi dat hāc Homerus ad indicandū mentis acumen: nam mentē palladis noie uetustas cōluit: ut ante diximus. C. Surgens. euadens. C. Per nubila. per aerem. uident ut hic um mentis expressit. C. Terribili gyro. nā Palladis apud athenas haila. supra quatuor amplitudinē cubitoq. effingebatur. ut tradit Pausanias. C. Gyro. ambitu. C. Habet inilar. habet speciē. Nāso. Sed scēs hoc merio pondus & iltar habet. C. Syluz. arboris. pars a toto Verg. Quales quom uertice celfo aerie quergus: aut Coniferaz Cyparissi cōsistenter: sylua alta louis. C. Tantum. Solimmodo. C. Obumbrat. operit. C. Obtecht Pallaz. praetenta uelle. C. Fulgentis. nitidae. nam purior aetheris & sūma pars Minervae fingitur. C. Col. la stridentia gorgonis. Medusae ceruices colubris sibilatibus obitras. cuius aspectu hominis i. saxa uertus ita defixo uultu inharere: ut admirationē i. stupore pdeant & praesenti corpore sensibus a beffe uideantur. Eandem relaxatura pallas animum deponit. documento Sapiēis esse curas inerdū remittere: atq. seruata dignitate grauitatē dissimulare. Fabulae canūt gorgonas fuisse puellas & ex iis Medusam a Perseo palladis ope obrutcatam. hīstoriā narrat Pherecydes & Diodorus: percurrit Ouidius & Orpheus in hymnis qui Medusam non a perseo sed ab ipsa palla de trucidatam scribit. C. At triuiz. Dianae quae triuia per epitheton appellat: a triuīs hoc est a compitis qbus eandem praefisse uertus credidit: & nos accepimus. unde triformi specie fingebatur. Ouidius i. fatis. Ora uides hecates in tri. uis uergētia formas: seruet ut i. ternas compita scēta uias. C. Lapis species. alluist ad lunae colorē qm blādus ē. ut scribit Pli. C. Multus in ore frater erat. multum referebat de forma fratris eius Apollinis. hoc autē dicit. quoniam

Triton amnis & pal⁹

Caelatum Typhona gerit: qui summa perēptus
Ima parte uiget: moriens & parte superstes.
Haila: q. terribili surgens per nubila gyro
Instar habet syluz. tantum stridentia colla
Gorgonis obtecht Pallaz. fulgentis obumbrat.
At triuiz. lenis species & multus in ore

Hippia mēnerua.
Quadrigrarū inuētio.

Ciceronis locus.

Ciceronis opa deprauata.

papiani lo.

Triton Neptūni fili⁹

pytho cuius

tas.

Ozolz.

Delphine

serpens.

pytho Dra

co.

Tibul. loc⁹

peplum

Minervae.

Typho.

Haila qd i

palladē

Medusa

quid & cū

homines

in saxa uer

tes dicta sū

Triuia.

Sexus,
Sex,
Septem
Nonifla

Dianæ cul-
tus.

solis & lunæ sidera magna similitudine cōiungunt. esse putes. credas. honesta loquutio. Verg. Migran-
tes cernas. C Genas. malas. C Lumina. perite cōmuni uerbo usus ē: sp̄ledoris & oculoq. C Sexus. a græ-
co qd̄ est ef̄lo & habiū notat: aspiratiōe in s mutata qd̄ in alijs etiā pluribus usurpamus. nā qd̄ ē f̄ illu-
nos sex: qd̄ π π sepe: quod ep̄os λ λov serpillū dicimus: optima rōne. Nam s Messala Sibilus nō lit-
tera uisā est: & h̄ ut plerūq. ut nō iniuria: quasi affines notæ sibi cedat. C Dabit discrimina. differētiā.
nā hoc tr̄n disabant: q̄ alter mas esset altera uero puella. simul alluit ad sidera. solis. n. fidus uirile: lunæ

formineum dī. C Brachia nuda nirent. Ele-
gās & cōcina breuitas: q̄ decor & ornatu
deaz simul offendit. Exortos inq̄ lacertos
habebat & candidos. C Proiecerat auris.
inuentos diffuderat. C Leuibz. cōe uento
rū oīum epithetō. C Indociles errare. quos
haden⁹ i nodū collectos gestabat neq. uar-
garī p humeros patiebat. Ouidi. de cōp̄u
puellaz. Altera succinctæ reliquerat more
Dianæ: ut solet attonitas quō petit illa fe-
ras. C Remisso. nō inēro. ne nimia cōcē-
tione lentesceret. Ouidius. Arcus & arma
tuæ tibi sint imitāda Dianæ. Si nūq̄ cesses
tendere mollis erit. C Neruus. i arcu chor-
da. C Agit ocia. cessat. ut supra Claudian⁹
Ocia sop̄itis ageret quō cantibus Orphe⁹.
C Sagittæ. telo q̄ receptaculū p̄haerēta.
C Pendent. post terga ab humeris. C Vestis
corinthia. Nō me fugit Corinthiæ uestis extare mentionē:
curus usu Atheniēs suas olim matronas e-
dictō multauerūt: ut est apud Herodotū: sed hic nō cōuenit
ac ut minime qd̄ conueniat. nemo tr̄m̄i unq̄ per-
suadebit minime licentio sum potuit: uti syllabaz ue-
niā: p̄sertim nō necessariā uoluisse. ut cōtra p̄scriptos numeros in Corinthia primari produceret.

Frater erat: Phœbiq. genas & lumina Phœbi
Esse putes. solusq. dabat discrimina sexus.
Brachia nuda nirent. Leuibz proiecerat auris
Indociles errare comas. Arcuq. remisso
Ocia neruus agit. pendent post terga sagittæ.
Crispatur gemitu uestis Cortynia Cinctu
Poplite fusa tenus. motq. in stamine Delos
Errat: & aurato trahitur circumflua ponto.
Quas inter Cereris proles: nunc gloria matris
Mox dolor: aquali tendit per gramina passus
Nec mēbris nec honore minor: potuitq. uideri
Pallas: si Clypeum fertet: si spicula: Phœbe.

Britomar-
tes
Dictyna
Gortyn
Elloris
Europa
Cremnia
Gortys
Caryum.

Equidē: ut dicam quod sentio: Cortynia legendū puto. non a tenuissimo telæ genere quæ uulgo cory-
na dicit: ut nōnulli ridicule suspicantur. Sed ab urbe Cretæ Gortyna patrii Britomartis: cuius quā Diana
fertur unice dilexisse: cognomenq. Dictynna ab ea sortitæ: ex historia Callimachi: quō Vergi. apud nos
percurrit in cini. nam uisēbatur illic opulentum Dianæ templū donariis & religione. cuius Probus Aemi-
lius etiā meminit. ipsa ciuitas per N finalem Gortyn ab heroe cognominē dicta est: & Elloris cum ac-
centu penultima. Nam sic Europa gentili Cretenhum lingua uocabatur. Eadem Cremnia demū Gorty-
s appellata est. sic ut quæ priā est in sapiente littera nomen excludat. ab hac accusandi casum alii dua-
bus syllabis Gortyn: alii tribus Gortyna: plerique Gortynam dixerunt. autor Stephanus. Memorat &
eiusdem nominis alteram Paulamias in Arcadia: cui proximū statuit Plinius Caryū oppidū Laconiz:
ubi Lacedæmonii Dianā p̄cipuo cultu p̄sequebant: uirginū choro: & p̄mio Musici certaminis
instituto. q̄ Excelesides (ut scribit Polemon) Citharæ cantu uictor a liquido cōsequens ē. idē saltan-
ti quodā genus k̄p̄uerit Isely lacones dicebant: eiusq. autores C istorē pollicetq. p̄stebant ut ait Lucia-
nus. Quin & ipsa Diana Caryaris indidem memoratur: cuius honori buccolicū carmē primo datum ē
ut docet interpres Theocriti & e n̄s Diomedes. ē si cūretis apud eū mendo f̄ scribitur. Ex hac historia
Papiniū Carmē ex. iiii. Theba. interpretati sumus. Plaudētiq. habiles caryæ resonare Dianæ: quō Nescio
qs Amiterionus: ad Eleā Dianā referret eiusq. nois rationē p̄ carices uulq. palustres rimaretur. unde
hūc cœnoq. turpis uix a nobis extrudi potuit. E is collige Clu. postuē Cortyniā uestē. p̄ Caryatide
nā Gortyn Arcadiæ p̄pinqua Caryo ē: quā Caryā scēninino gē: Vitruuius enūciauit. unde sint Caryæ
tides colūnz: i antiquis substructionibus celebratæ. Mihi prior snia magis adular: & hoc totū Papinio
cōdonamus. C Crispal. in rugas alstringit. C Gemitu cinctu. Diana sub iucta ad furā ueste effingebat.
ut expeditior ēēt in uenatiōe. Qui. Quid iuuat icinēz studia exercere Dianæ. Plānus ap̄d Aufoniū. Nec
bis electa Diana placet: nec nuda Cythere. C Fusa. demissa. C Ten⁹ poplite. usq. ad imū genu. C Delos.
isula q̄ trexat illic erat. C Errat. uagat. C Instamie motto. filis ita cōpositis ut isula fluctib⁹ pelli uideret.
C Circūflua. undis habita. C Trahit p̄to. p̄ aquora uēns agit. q̄ppe Delos (ut Ver. ēt canit) instabil⁹ oī
fuit: sed appropinquat Latōe partu. Imobilis stetit: quatuor ex adamātē colūnis nixa: ut p̄dit Pindarus
C Aurato. qd̄ ex auro effinxerat. C Quas iter. Anastrophe. C Cæteris pl. filia p̄serpla. C Nūc. an̄ raprū
C Gloria. decus. C Mox. paulo post. Dolor. Aegritudo. C Tēd̄. icedit. C Per graminā. prata. C Aequali
passu. pari gradu. C Nec minor. inferior Papin. & minor i leges iret gen̄ r. C Mēbris. corporis idole. C Nec
honoris diēnitare & forma. C Potuit uideri Pallas. nihil abesse a sp̄e Mineræ. C Si ferret Cly. Scu-
tu p̄stare: ut Pallas cui clypeū uersutis tribuit: a i indicā iū orbē terrarum regi a sapientib⁹. autor Ca-
pella. uerbi aut ferret bis intēligendum. C Spicula. sagittas a parte totum. nā Mucro sagittæ spiculū
pp̄ie dicitur. Propter. nō tot Achemeniis amantur fusa sagittis spicula. C Phœbe. luna potuit. f. uideri

Diana Ca-
ryatis.
Buccolicū
carmen
Pap. locus
Caryatides
columnæ
Diana fue-
cincta.
Delos Et-
raica

Clypeus in
Pallade qd̄
Spiculum.

Colledæ uestes, succinæ, negotio conueniens habitus. C Nodant iaspide, Cingulo cui Iaspis erat insertus, de Iaspide habes historiam apud Plinium. refert & nonnulla Solinus in Polyhistor. C Tereti, oblonga. C Euentus, successus, nam in artibus etiam fortuna partem sibi uendicat: ut in cæteris. C Cō tigit, ex animi sententia datus est. C Ingenio pectinis, tenendi penita. C Telæ, uesti, subaudi fuerunt. C Consona, nihil discrepantia. C Instantum, adeo. C Duxere figuram ueri, ad ipsam naturam propius accesserunt, quod in picturis maxime commendatur. C Hic, hac in ueste. C Fecerat nasci, expellerat ut ortus erat. C Solem, qui fax cælestis an-

Sol unde

Colledæ tereti nodantur iaspide uestes.
Pectinis ingenio nunquam felicior arti
Contigit euentus: nulli sic consona telæ
Fila: nec instantum ueri duxere figuram.
Hic Hyperionæo Solem de semine nasci
Fecerat: & Lunam pariter sed dispare forma:
Auroræ noctisq; duces, cunabula Tethys
Præbet: & infantes gremio solatur anhelos.
Inualidum dextro portat Titana lacerto
Nondum luce grauem: nec pubescentibus alte
Cristatum radiis, primo Clementior æuo
Fingitur: & tenerum uagitu despuir ignem.

Hyperion
Luna
Aurora

oculus quidam potius tepore est: ait Macrobius. C Duces, præfides & auctores. C Auroræ, Dei, græce dixit apud quos *ἠὸς* & *ἠέρος* quandoq; idem significant, ut quom Pegasus *ἠέρος* equus ab ahis dicitur, quem Lyciphron auroræ tribuit. C Noctis, hoc ad lunam: quæ noctu lucent: inde nodulica in palatio colebatur, scribit Varro. C Tethis, Oceani coniunx solis & lunæ matertera. C Præbet cunabula nutrit. Nam cunabula lectulos infantum dicimus: & ubi nascuntur loca: uerbo græco *κρηβητὶ* qd est eni, arque ita per occasionem fabulæ rem naturalem percurrit. Nam sol & luna: ut omni alii cælestes ignes humore nutriuntur, id quod innuit & Homer. qui locum per quem Sol intelligitur: cum cæteris diis idem fontibus Oceani coniunx esse dicit, & Oceanum deorum patrem: ac matrem Thetym, quæ dulces & Sideras aquas representat: ut antiquitas existimauit, inde Pindarus inter elementa principem statuit aquam q; eius nutrire dii constarent. C Solatur gremio, sinu fouet, & affectum nutriticis expressit. C Anhelos, radiis & luce coruscot. Ceruleus nam Thetis numen est maris: quod proprio epitheto Ceruleum dicitur. C Radiatur, fulget. C Roscis, à colore luminis, aut pulchrit. Vergil. Rofea ceruice refultat, sed hoc epitheton in uenere poeta affectate quæsiuit ab historia. Nam flos rosæ Veneri ceter est: ut exponemus. C Aluminis, sole lunæque quos educabat. Sed & quæ nutrit Alumina latine dicitur. Vergil. ad Messalam. Non illa quidem communis Alumna omnibus miscet tellus tumultuabit haena, quod exemplum satis est arbitror tuendo Seruio contra Vallæ callumnias. C Titana, solem: cuius pater Hyperion unus. Titanum fuit: ut est dictum. C Inualidum, nondū suis uiribus. C Grauem luce, radiis. C Instantum, hoc aut q; e solis capite radij profunduntur: instat Cristatum, quæ extant a cono galææ. Ouid, circum caput omne micantes deposuit radios. C Alte pubescentibus, longe fulgentibus Status in Thebaid. Ignipedum moderator equorum Ipse tuis alte radiantem crinibus arcum imprimat. C Primo æuo, puerilibus annis. C Fingitur, a pictoribus & poetarum carminibus: aut in ueste expressus apparet. C Clementior, remisso seruiore: atq; ita subofcure designat hylionem, tradunt enim sparsos ignes a media nocte passim micare: & ut lux appropinquat ita coire ac se coniungere: donec magis magisque collecti pauciores subinde: & una ad postremum flamma ardeant, ea quom diu clara ac incendio simul effulsi: cognoscere ac rotundat & fit in dens globus: diu is quoq; grandis & terris annexus appareret, deinde paulatim decrefcent: & quanto decrefcent eo clarior fugat nouissime noctem: & cum die iam sol factus attollitur. Idemq; cotidie fieri dicunt atq; ita speculantibus e summa Ida uideri refert Mella Pomponius, ex hac opinione Speusippus cognominatum scripsit Ἀπολλῖνιος ὁ σοφιστὴς τὸ ἄλλαν οὐρανὸν γεγεῖν substantia consistet ex multis ignibus. Percurrit & Lucre. libro quinto Aut quia cōueniunt ignes, & semina multa Confluere ardoris confluerunt tempore certo Quæ faciunt solis noua semper lumina gigni. C Laua parte, Sinistro brachio, sed altior in recessu q; frōte sensus est. Nam grauior auctor Seuerianus pluribus explicare contendit ab opifice omnium deo: Solem primo factum: deinde lunam & eam quidem in occidentis confinio constitutam: in aduersa uero cæli regione Solem, quod hic innuere uidetur Claudianus quom finibus Thetys uelut lunam: dextra solem gestari dicit, nam in Siderum ratione (quod docet Higynus) Cæli dextra pars orientis Sinistra occidentis appellatur.

Aurora
PegasusCunabula
Sidera hu
more pa
suntur.
Aqua cur
elemento
nam primaRofea Ve
nus.
Alumina
qui nutritsol ex mul
tis ignibus
cogitur

Apollo cur

Lunæ ca-
lor hume-
rat

Ros aeris
& lunæ si-
lus.

Erasinos
fluuius
Dryopes
& unice,
Crimmisus
amnis
Egesta,
Acetes,
Pantagias.

Sicilia ciui-
tas a pterla
bentis? si,
Syracusæ,
Gela flu.
& urbs usq.
Gelonus
Hymarus
Lacius
Antiphe-
rous.
Camarina
unde

Arethusa
fons unde
Abas
Abotis Eui
boca cur

Alpheus
Alea fons
Strabonis
menda

¶ Soror, luna. ¶ Potat, fugit. ¶ Libamina, lac & humorē. ¶ Vberis uitrei, Mamma Tethyos æquorea-
deæ, quippe maris numina uitrea dicimus: ut aote est dictū. Et hoc etiā perite. Nam ut calor solis exci-
cat: ita sua quadā natura: Lunæ calor humectat: ut affirmat Macrobius. qd̄ aut ipse sentit & idcirco ut ip̄a
luna mutat: mō in pluuia resoluū: mō multū toris emittit. Inde lyrici carminis & græcus autor Alcmæ-
Acns & lunæ filiū torē dixit. humore terrene pasci sidera hoc argumēto Plinius docet: q̄ orbe dimidiō
nōnūq̄ maculoso cernant: id qd̄ in luna potissimū spectamus. ¶ Paruo signant̄ tēpora cornu. hoc aut
q̄ luna priō post coitū tēpore corniculans
apparet. ¶ Luxuriat, q̄ uentius ornatur.
¶ Cultu, ornatu. quid aut̄ pprie fit cultus
officiū Tertullianus: & ab eo nos i Tibul-
lū. ¶ Comitant̄, officiū gratia sequuntur.
¶ Eunt, deas. nā cū sequenti uerbo con-
iungere frigidū ē. ¶ Naiades, fontū Nym-
phæ de gbus multa cōmode. Illud nolī te
fugiat Venerē: Florē: Proserpinē: & Fonti-
um: Nymphas: quas hic continisse poeta
figit: studijge similitudine iunctas esse:
quæ propter antiquitas in oibus eodē gñe:
qd̄ Comithū diaras cōstituebat. ut ait Vitruuius. Sed de Flora ne forte q̄s ambigat: meminerit illam
præterge nomen habere: quo de se se cōserunt. ¶ Striat̄, præminuunt. inde līpatores lateq̄ custodes: ut
scribit, Seruius. ¶ Corona, rotūdō cœtu. ¶ Quæ son, cōmemorat oēs amenos feculus & amnes prima
regiō Siciliæ, quoḡ genios: & Nymphas p̄serpinæ comites accelsū dicit. ¶ Eratine, Erasinos fluuius
tris accepimus, unū q̄ rigat agros argiuor: Alter q̄ secat arcadiæ tractus. tertiu q̄ præterfluit Eretnos i
Bocotia, cuius Serabo meminit & Papin. Dyropusq̄ trahens Erasinos amnis Dryopes. n. ppli sunt ad Par-
nasum: gbus Apollinis & Diæ Lyeonis filius nomen dedit. ut græcus autor scribit Elius. Ego tñ hic
Crimmisē legendū puto. Nā Siciliæ fluuius Erasinos nusq̄ extat apud autores. Crimmisus uero Maronis
carmine Plutarchi nostrorūq̄ historia celeberrimis est: & Acetes filius quem sustulit ex Egesta Phinoda
mantis puellatū Siciliā deportata cū fororibus: edicto Laomedontis. q̄s Hesione ceto exponere Phl-
nodamāris factione coactus erat. Hæc Alicamæseus Dionysius & Inscrites Lycophrōis. ¶ Cōcelebrāt,
colunt: & frequētant. ¶ Pantagiam, hunc nōnulli uocant Hipparin Maro tamen & Silus Pantagiam: quem
Seruius a fontū dictū putat: Claudianus αἰὼς τοῦ μενέγα ἄρτελιν quod obuia quæq̄ profluit
nat ac secum rapiat. Hoc. n. significat saxa rotantem. ¶ Nomenq̄ gelan qui præb. urbi cunctas fere Si-
cilicæ ciuitates a præterfluentib⁹ nomen traxisse scribit Duris. Syracusas: Himarā Selinūta: Phœnicūrē.
Eryciū: Camiciū: Alyciū: Thermū: Canierinū: Gelan. Sed ipse Sicilius ita dictus est: ab ara nimiaq̄ nebu-
la quā exalat, quippe caliginem barbaro quodā noīe Siculi Gelan uocāt: autor Stephanus. Hellenic⁹ &
Proxenus appellatam p̄dunt ab Hymari filio Gelono ex Actna suscepto. Aristænetus aut̄ de Phaseli-
de scribēs libro priō. Ait Lacū & Antiphemū cōsuluisse Apollinis oraculū: alterūq̄ ex iis Antiphemū: uar-
tis p̄maliz dictionem rīstū p̄secuti: inde Coloniz quam comitibus auspiciis uterq̄ dederunt: mā-
fisse nomen γελῶνq̄ est latine risit. Aræmon arbitrat̄ ab: mne nomen forntā. atq̄ Eurimū pro Lacio
noīat ex insula Creta, cōuenit in Antiphemo: quem & ipse Rhodiū fuisse scribit. ¶ Quas, Nymphas. f.
nutrit. ¶ Camarina, Siciliæ palus: unde p̄xima regione ciuitas Camarina Syracusanoḡ. Nomen: ut re-
fert Strabo, quā Duris neutro genere Camarinū dixit: ut ante docuimus. eius incolæ quōq̄ fortem peti-
sentiam conducere uicinā paludem: urbi grauem: & q̄ pestilentia plerūq̄ inducere excitat. Apollo re-
spondit. αἰνέστω ἀπὸ τῶν. quo monebat: ut sinnerent Camarinā. Sed illi p̄secuta p̄nti tantū utilitate
exhauserūt. qua parte nō multo post ingressis hostibus neglectæ religionis pœnas dederūt. autor Zeno-
bius, Camarina præterea pessimi odoris herba est: quæ concussa nausæ facit ut legitimus apud Suidā idē
narū proterbiū: eue moueat Camarinā: quod aliis a superiori historia manasse placet. ¶ Pigra, nā pa-
lustris aquæ p̄petuo sedent: usq̄ stagna dñr. aut expressit illud Maronis. Fato nunq̄ cōcessa moueri. ¶ La-
tices Arethusei. Fons Arethuseæ. q̄ pluribus i locis reddit̄ in Eubora cuius aquas q̄ potant: a uirtute bel-
lica cōmendat̄. Apollinis oraculo. eiusdem Neprunūq̄ filius Abas fuit. unde Chalcis: ut Aristocrates
ait: appellata abātis est. Alter Boetiz p̄pe Thebas: ut legimus apud Solum. Deniq̄ Didymus i Homeri cō-
mentariis octo memorat. ut uerū putem: qd̄ interpretatione græci nos Heracleon Glauci filius scripsit.
Arethusam cuiusq̄ fontis esse epitheton. ab ἀρῶνα frequentatiuo qd̄ significat irrigo. Arethusana
facilitate fontem celebrat ēt Pindarus: in quo iacta in Alphæū reddunt. ut inter naturæ n̄ iracula retulit
Aristoteles. ¶ Alphe⁹ ē eodem fonte cū Eurota cōcēpit i Arcadia. fontē Dionysius Apher Alea uocat
i quem demergi Erasiniū: cuius añ meminimus: Serabo tradit. q̄q̄ in latinis eius Cōmentariis nō Alea
sed Abia corripit̄ legit̄. Eurotas laconiz præterlabit̄: A lpharus Olympiæq̄ peloponnesiaco lateri insun-
ditur: ut scribit Plinius: appellatus a uirilginibus quas emendat: nam uirilgines ἀλφειῶν græci dicūt.
¶ Aduena, nam caput i Arcadia tollit: usq̄ cuniculo depressus i Siciliā fluens a p̄duce: ut Timeo placet

quod fabulosum nō esse: captatis aliquot documentis compertū ē. plura leges apud Strabonē. C Cyane. Siciliæ fons iuxta Syracusas: qui nō uulsi specie: ut Anapus: sed mulieris ore colebat: ut ait Actianus eiusdem Nympham Anapus amnis amant: qui decē stadiis procul a Syracusis labitur: ut tradit Plutar. fabula extar apud Ouidium. C Cohors legionis pars: ea consistabat ex uirg septingentis armatis: ut ait Callisthenes: ducentis ut Ephorus: dimidio paucioribus. ut Plut. didici uero cohors ē a similitudine cohortis uallatice: nā ut illa pluribus testis: ita hæc ex instructis manipulis coniungebatur. autor Varro.

Cyane
Anapus
Cohors

Alpheus. Cyane totum supereminet agmen.
Qualis Amazonidū peltis exultat ademptis
Pulchra cohors. quoties arcē poplata Virago
Hippolyte: niueas ducit post prælia turmas.
Seu flauos strauere Getas: seu forte rigentem
Thermodontiaca Tanaim fregere Securi.
Aut quales referūt Baccho sollenia Nympha:

Amazōes
quæ & uir.

uicinoq; cōcubitis appeteret. necatq; uirū pū: trū uirgines educaret: nō ocio aut laniatioe fide armis. atq; uenationibus exercebat. Infantiū exteriore mammillas inurebant: ne sagittarum iactus impeditur: unde notetur Diodoro placet. Alii diēas aiunt ab Amazone puella Samornæ filia: cuius mater Samorna Dianæ sacerdos Ephēsi fuit & Regina. Necq; diminutius forma hic est Amazonidum: sed porrectio: quia Rhodius Apollonius: Apherq; Dionysius. apud græcos: & nostris Vergilius usus est. iis enim quæ uiribus adeo præbiterunt diminutio nō conuenit: ut ingeniose scribit Eustathius. hoc argumēto Martialis in Coram iocatus est. Bellus homo & magnus uis idem Cora uidet: Sed qui Bellus homo est Cora pusillus homo est. C Exultat. ouat & læticia gelrit. aliusq; ad illud Vergilianū de Camilla: Exultat Amazon. C Ademptis peltis. onus scutis: quæ breuissimæ: atq; in modum dimidiæ Lunæ gelabant Amazones. Verg. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis Penthesilæa furens. C Virago. heroica: idolis mulier. C Hippolyte. Hæc Amazonib; imperauit: paulo ante bellum Trojanum: quam Theseus uxorē duxit. ut refert Chidemus. Alii cum Philochoro malunt Antiope. C Poplata arcem. debellatis ad Aquilonē gentibus. nā discipi mīi capte urbes nō possunt. aut absolute prædata. Arcem præterea neutro genere: Cyzico mons imminet: ut Apollonius canita: lous nutriticus quos illic in epico Tova. i. uirgas misit ad tradunt. C Ducit. appositæ. nam qui cum imperio sunt Duces: & exercitum ductate dicuntur. usurpat autem Maronis uerbū de Penthesilæa: quod paulo ante rettulimus. C Post prælia. exhauiis armis & parta uictoria. C Turmas. quæ certabāt ab æquis: & hoc in Amazonibus commodæ: quæ post hominum memoriā primæ: si Lyliæ rhetorici credimus: equos cōcederūt. C Niueas. candidas & formosas. C Strauere. phio fuderūt. C Getas. hos. Apher Dionysius ad Aquilonē statuit i Scythia: nō procul ab litro fluuiō. Thraciæ cōtribuit Herodotus. utraq; Danubii ripa prætedi Scabo dicit: ut Myfos & item Thracas. Geta feruile nomen est apud Cormicos. nam inde uenales ferui nucebantur. Propterea Sedulus quom fœdonicas insectaretur fabulatur. Comicas actiōes ex ea persona quæ frequens inducebatur designauit. Tragicoue bonati Ridiculo ut Gete. Quis nō multo magis ipso Geta ridiculos ducat: eos qui uergete legendum putant integra dictione: uerget quidē p uini Cado: qd equidē sciam) ponitur a palladiocis hic ita conuenit: ut nihil minus. cōdonemus tñ hoc illis: qui nō possunt a mero discodere: cui semel addich sunt. Securi. Securis Amazonum propria fuit: a Penthesilæa Regia iuuenta: ut scribit Plinius: inde Amazones ipse Securigetæ. Ouid. Prima securigetas fter uir tute puella. C Thermodontiaca. Thermodon: ut de rebus Tigranis primo scribit Metrodorus: Araxes ante dicebatur: Cappadociam perfundens quatuor ac centenis ostis in mare fe cōdit ut longo car mine tradit Apollonius. ad eius ripas Amazones confedisse Pherecydes autor est: in cāpo: quem Dianis appellari supradiximus. C Tanaim. Scythiæ fluuium: quem Caucaii iuga fundūt: ut ait Dionysius. per patentes Scythiæ campos: magno aqum auctu distenditur: inde Tanais ab effectu græci nominidus est: ut placet Eustathio. Syllis laxartes: & Amefines ab indigenis appellatus. Quippe nonnulla locorum barbara nomina: ad græcam rationem reducuntur: ut docet Nicanor. Asiam diuidit ab Europa. Rhēnius Fannius in orbis ambitu. Europen Asiæ Tanais disingit ab oris. quaq; meotidi comittitur: eiusdem nominis habet oppidum: quod alio uerbo Emporium dicitur: ut autor est Alexander Polyhistor. C Rigentem. alitridum glacie: quod mirum non est: in ea regione ubi uinum cōcrefcit: ut scribit Ouidius. duplex Amazonū sedes fuit: altera i Scythia: altera uero in Thracia. Sallu. Dein campi Threici quos habuere Amazones a Tanai fluuiō. iertū quōbrē digressit: utraq; Tanais & Getæ mentione poeta designauit. C Aut quales. Comparatio duplex imitatione Maronis & Homeri. C Nympha. Liberi patris ministri: Silem: Satyri: Bacchæ: Lenæ: Thyiæ: Mimaliones: Naudes: Tyrti: deniq; Nympha:

Amazoni-
das quæ
ma quæ
dicant.

Martialis
iocu enu-
cleant.

Hippolyte

Arcion

Amazōes
equos prie
cōcēderūt

Getæ po-
puli.
Geta fer-
uus.
Seduli lo-
cus.

Thermo-
don.
Tanais am-
nis unde.
Syllis
laxartes
Amefines
Amazonū
sedes

Liberi pñs
minist.

dicuntur: ut scribit Strabo, qui oites representant: ut arbitratu Eustathius. **Μερονία**, hydæ, nam hyd: quos antiquo nomine Μερονας appellari docuimus: præcipuo cultu Bacchi profectibatur, ut è apud Eurypidem: is apud eos arcana sacrorum ratione Massares appellabatur: a quadam Cybeles famula cui nomen Ma: & Ares qui græce latine Mars. Nam quom Ma nutriendum liberum suscepisset: & lunonem calare cuperetur Martis esse filium simulauit, inde elibet Massares, & ab eo Massarenfes in Lydia populos exposcit Stephanus. **Referunt**, instaurant. **Collemnia**, hic tantum festa significat, nam Bacchi

Massares
Liber apud
Lydos

Bacchus
unde
Bacchus
coronæ ge
nus.
Hermus

sacra: non quot annis: sed triennio quoq; celebrabatur: unde Trietrica dicta sunt. **Βακχος**, lib. **ἄμω Τῶν ἑταίρων** appellatus, i. ab incoedito ululatu: quæ Lymphæz mulieres i cæp̄ orgni edebat, adiecta Iſa, C. quo uastior ille mænadū sonus in ipso dei noie redderet, autor Eustathius. Est & coronæ species Bacchus apud Psidæ. **Ηρμης**, Smyrnæ cāpos interfecit in Ionia: de lapsus a monte Dorylao: Phrygiam scindit a Caria quod Herodotus in Homero tradit: & Martian⁹. Eundem Iouis filium fingit Homer⁹. Hesiody Tethyos & ocean⁹. **Percurrunt**, nam Mænades incitatæ rapiunt. **Αυρο μαδιδα**, hoc aut quoniam Hermus auratas habuit harenas: aut toritate Strabōis & r. ostrosum notissima. **Letatur**, cōparationis occasione demonstrat: quantopere l. berorum successu pareres afficiunt. **Annus**, fluuius qm̄ fixuoso meatu labitur, ab Amiquæ particula: si Macrobio credimus: idem ualet quod Circum, inde uocatus est Annus ut placet Ateio. **Prodigus**, maiores aquarum auctus effundens. **Declinat**, uergit. **Ver**, nam, Fluuiorum deos ita uersitas effinxit ut aquæ manalem uertum teneret. Vergil. Celatque amnem funis: pater Inachus urna. **Actna**, uel Enna non oppidum fed loci genius. **Patens florum**, campus Enneſis in floribus semper est: & nullo non die uernus ut ait Solinus: & Cicero. Sed utroq; pri-

Amnis.
Annus.

Aetna: uel
Enna sem
per in flori
bis

Zephyrus

Fauonius
genitalis
& unde

Cupid⁹
Zephyri
filius &
Floræ

Hybla
oppid.
Hiera cui
tas.

Panchaia

or Antioleas inter naturæ miracula flores illic tanta copia tantq; odore prouenire scribit: ut neq; Cares sagire: neq; nisi per uim aëris inde possint. **Viderat**, ut nomen, aut est dura transitio. **De uertice**, quia summo in colle sita ciuitas est: ut scribit Strabo. **Herboso, florulento**, nam flores ab herbis sunt. **Sacrum uulgus**: dearum coetum, quoniam proprie uulgus est incondita multitudo: atq; in cōtentum fere trahitur. Gellius, uulgos loquacium nebulonum. **Compellat**, alloquitur. **Zephyrum**, Fauonium qui flat ab occasu æstiuo: ut refert Strabo. **Sedentem** in curua ualle. Zephyrus in conualibus propterea sedere fingitur: quoniam flores & herbæ: quas ut canit Hesiodus eius aura producit: uberius illic proueniunt. Hesiodi carmen ita Catullus apud nos interpretatus est. Aura parit flores tepidi fecunda Fauoni. **Pater o gratissime ueris**, Primus anni conceptus est flare incipiente Fauoni: y. l. idus Februarias. Hoc enim maritantur uirescentia: hic est genitalis spiritus mundi: a fouēdo dictus: ut quidam existimauere, uer inchoans. Canit uicem rustici uocant: gesticte natura semina accipere: itea que animam inferente omnibus satis. **Parer ueris**, nam uer inchoat: ut ex Plinio recitauimus. **Gratissime**, quia formosissimus tunc annus est: ut ait Maro. **Lasciuo maru**, quo spirante non solum platis & satis: sed cunctis animantibus: ac ipsis etiam hominibus ueneris trillatio maior est. Hinc Alcmae on Cupidinem Chloridos & Zephyri filium dixit. **Erroras, apposite**, Nam Roscidus, hic uentus est, Callinachus in Apollinem. **Ζεφύρου τριτῶν Τῶν ἐταίρων**, id est Spirantis roris fauoni. Ros autem terram fecundat: ut legitur apud Plinium. **Assiduus flatus**, nam perpetuum uer est in campo Ennenſi. **Celsa tonantis germina**, nam tres istæ deæ filiarum Iouis maxime censentur: & in diis selectis: ut Ennii testimonio Capella docet. **Velis, iube**, Contra Terentius iubeo Chremetem saluere. **Virgula**, Stylus atq; arbores. **Bubescant, pullulent & grauentur**. **Fortū**, pomis ac floribus. **Hybla, Hyblas** in Sicilia tres omnino legimus. Hyblam cognomento maiorem: quam Claudianus intelligit: aliā quæ minor dicta est, cuius incolæ Hyblæos Galeotas & Magarenſes uocabant: quom a priore Hyblæi tantum dicerentur. Tertiam quam alio uerbo appellant Heran omnium minimam. Ex his unam de rebus Siculis quarto Tyellam dici Philistus refert. Italiz præterea ciuitas Hybla fuit. Siculis Hyblus ut uocat Stephanus: ut Thucydides Hyblo Rex nomen dedit. **Fertilis, secunda mellis**, autoritas Hyblæ tributa est: unde licet conicere: eandem floribus abundasse: quos apes sedantur. **Ex non abnuat**, fateatur. **Suos hortos**, qui florum copia præstabant. **Panchaia**, Sabeorum regio Thuriferi soli cōsecrata, quo tediuius Phoenix nidum desert. Ouidius in x. metamorph. Sic diues amomo Cinnamap

Μερονία: quas Hermus aliter ipasq; paternas Percurrunt auro madidæ. Latatur in auro Amnis: & undantem declinat prodigus urnam. Viderat herboso sacrum de uertice uulgos Aetna parens florum: curuaq; i ualle sedentem Compellat Zephyrū. Pater o gratissime ueris Qui mea lasciuo regnas per prata meatu Semper: & assiduus irroras flatibus annum: Respice Nympharum cognus: & celsa Tonātis Germina: per nostros dignātia ludere campos. Nunc adhis fauealq; precor: omne omnia scetu Pubescant uirgula uelutis fertilis Hybla Inuideat: uinciq; suos non abnuat hortos. Quicquid Thuriferis spirat Panchaia Syluis:

costumque suum: sudataq; ligno Thura ferat: floresq; alios Panchaica tellus. Flagrantissimo solis fide-
ri subest Arabia propterea gignit odoramenta: quæ tunc præstantia multaque proveniunt: quom solis
ardoribus in terræ uenis humor excoquitur: auctor Theophrastus: repetit & Plutarchus in Alexandro.
Hydaspes, Indis fluvius influit Accinetem nauium patiens: ut Arrianus: etoque prior Strabo refert.
Longe blanditur: nam fragrans odor Aromatum quæ nascuntur ad eius ripas etiam ab us qui pro-
cul absint: summa cum uoluptate sentitur: & hoc est quod ait blanditur. Blandiuntur enim nobis quæ-

Arabia cur-
thurifera
Hydaspes

phoenix
auis,

Lactanti
locus
Iulus quid

Onos.

Iulus
Simonides
miletus.

Vernus co-
lor.

Syracusage
amoretas.

Colore uo-
cabula
extrebus
Rosa qua
re purpu-
ra.

Quicquid odoratus longe blandis Hydaspes;
Quicquid ab extremis ales longæua colous
Colligit optati referens exordia seclis:
In uenas disperge meas: & flamine largo
Rura foue: ut merear diuino pollice carpi;
Et nostris cupiant ornari Numina fertis.
Dixerat ille nouo madidantes nectare pennas
Concutit & glabas secundo rore maritas.
Quæ uol uolar uernus leuif color, oisi herbas
Turget humus: medioq; patent cõuexa sereno.
Sanguineo splendore rotas: Vaccinia nigro

nonnulli quom ambigant: opere precium duximus dubium non relinquere, Iulus bestiolæ genus est
apud Lycophronem quam Centipedam uulgo uocant: & Theophrastus ad Phaniam scribens Onon.
Significat & hymnum Cæteris Eratolthem: Græcorumque nonnullis pubertatis: quæ nomen dedit
Alcanto, ut inde forsitan Iulæ uoces liquidas appellauit: quales in pueris fere sentimus, ut aliqui suspi-
cantur, quorum sententiam cum non probem facit: Quod prima Languis adolescentem: quos per Iu-
los intelligi uoluerunt: liquida uoce non sunt: immo cum primum uisitationem summi experti raucefacti.
Placet igitur intelligi Iulæ uoces suauis. Nam Iulus oppidum fuit insule Cæ: Simonidis, ut Theo-
critus canit: patria: qui Melicus a suauitate canis dictus est, quod in Suidæ monumentis & apud Eu-
statium legitur. Idem primus cecinisse nectare dicitur: quam uocem Carullus & Orat. & Ab ex-
tremis colous ab his qui colunt ultimos orbis fines. Optati seclis, Legitur & optato. In meas ue-
nas, spiramenta. Fœue, alludit ad uenti nomen: qui Fauonius dictus est a fouendo: ut Plinius testimo-
nio iam docuimus. Merear, digna ducar. Carpi, fecari. Diuino pollice, deorum digitis, ut ex
agro meo decæ flores colligant. Cupiant ornari nostris fertis, optent Coronari nostris floribus. Di-
xerat, hæc Enia, ille, Zephyrus. Concutit, agitat. Pennas, alas quas subule uentis tribuit: ut
antediximus. Madidantes, imbutas. Nectare, diuina portio nectat est, sed hic arcana ubertatis uis
intelligitur: quam satis & arboribus infundit Fauonius. Glæbas, humum. Maritas, Plini uerbo
usus est, qui de Zephyro scribens: hoc inquit uirescentia manantur id est fecunda redduntur. Fœ-
cundo rore, genitabuli succo. Volat, spirat, sed ad corpus & pennas alludit: quos paulo ante uento tri-
buit, inde nonnulli superius Carmen. Qui mea la, reg. per pr. micat, legere uoluit maluerunt. Vernus
sequitur color, succedunt flores qui multi & uarij sunt in uente uere, aut certe uerni coloris pro uiridis
posuit a tpe quo uirescunt oia. Verg. & nunc omnis ager nunc omnis parturit arbos. Turget, fermente
sunt a mulieribus sumpta translatio: quarum post conceptum tumet uterus. In herbas, ad edendos
flores: qui sunt ab herbis, ut dictum est. Medioq; patent cõuexa sereno, cum quom proximæ quæq;
regiões p anni tēpus, i. hyemē: nobilibus prægrauetur solus Ager Enneis sereno fruct. Cælo, qd in codē
eractu Syracusis accidit, Solinus. Syracusis inquit etiam quom hyberna conduntur serena: nulla nō die
soli est. Patent cõuexa, apertū cælū, qd in Serenitate fieri dicitur. Verg. Cælus inuictus apertus, i. fudo.
Medio sereno, nam quom undiq; circum loca nubila sint: ut diximus: medium cæli spacium quod
Enneisbus campis imminet serenum est. O ridiculos quosdam, qui cuiusmodi homines sunt: ad poetæ
sensum quom non aspirarent: & mutanum locum suspicarentur: ut omnia quæcunq; ipsi non percipi-
unt: contexere sagum purpure tentauerunt, id est Claudiani uersibus inepsum suum carnē inferre.
Induit, nonnulli codices habet imbut, hoc est inficit, quod non displicet. Sanguineo splendore,
purpureo colore: nam plerumq; scriptores ex ipsis rebus colorum uocabula mutuauerunt, & flammeo cro-
ceum: aureum: Ostrium dicunt: & Sanguineum, quod hic ab historia posuit Clau. alludens ad ueneris
crurē quo rosæ flos quom prius esset albus infectus est, ut refert Aphthonius. Vaccinia, Arbor hæc

Vacciniū
Ferrugo

Cingula
Cingulum
Parthi qui
& unde

Babylonia
Zouae

Parthorum
Reges
picti
Fucare
Fucate
mulieres

Tyros
Sidon
Phoenicia
Assyrii
Syrii
Leucosyri
qui & cur
Syros
Sinope
Plutarchi
menda
Cappadocia
unde

Pauca
lunonis
avis

Arcus qui
frequentior

in Italia aucupiorum gratia tantum feruntur in gallia tingendis etiam seruoque uestibus. eius tinctorum rationem tradit Virgilius. C. Nigra. Maronis epitheton. Alba liguata cadunt Vaccinia nigra leguntur. C. Pingit. eade sententia leges tinguit. ut alii scribunt. C. Ferrugine. ex interpretatione Seruili. purpura nigriore. Sive Caeuleo colore: quod Nonio placet. nam ferrugineos hiacynthos Verg. etiam dicit. C. Dulci. alludit ad liliū Maronis. suae rubes hiacynthus. C. Quae cingula. per comparationes amphicitate amittat praeterea. Cingula feminino genere duntaxat equis dicit. Ouidius. Cingula laedit equi. neutro

in hominibus. C. Parthica. Parthia quanta est: a meridie rubrum mare: a septentrione hyrcanum solum claudit. i. ea regna duodeviginti dissecantur in duas partes: ut ait Solinus. alchythis unde transfugerunt parthi uocati sunt. ita. n. gethi scytharum sermone exules dicuntur: ut scribit Trogus. Babylonicas a propinquo Zonas intelligit in modum uernationis angustae. i. exuiarum quibus senectutem coluber exuit. has illi nouissime uocant Henias ita tereti textu: ut Marphytia puer oblige. Cocconeis sub tegmine purpureo: & hiacynthino constant. stamine uero ad firmatate & decoris bislino. sic arte polymitaria distinctat ut uarios i. his flores &

gemmas artificū manu non textas: sed inseras arbitris. Haec accepimus ex Hieronymo. Neque non conuenit ut simpliciter regū Parthorum cingula intelligas: qui pictis uestibus utebantur: ut tradit Plinius. inde picti dicuntur a Martiale. Pictorum sola basiare Regū. C. Iunctura. legitur & iunctura utrans recte. C. Regales sinus: Exaggeratio. nam leges luxuriosius uestiunt. C. Variatū. distinguunt. C. Quae uellera. quae lanæ. negat & haec interrogatio. C. Fuscā. in fidelioribus & antiquis exepiani bus: fuscā scriptū ē. q. lectio mihi magis adulā. ab herba fuco marino qua uestes in Creta tinguntur: ut refert Plinius. inde fucare & ab eo passim fucor. qd est coloror: & fucata mulieres. quae uitia corporis lidebis coloribus tegunt. C. Spumis. Ebulhete Muricis cruore. C. Ditis. opulētis. i. plenis: aut pretiosis. nā purpura uel a saturitate coloris ut Diabapha: uel a praesidia cōmendatur. C. Aheni. Cortinae. C. Assyrii. Tyrii. Nam Tyros & Sidon ubi prima Laeuis purpura tingebatur: Phoeniciae sunt uerba assyriae contributa. Sed Andro qui de rebus ponticis graece scripsit: Phoenicum fines Syros appellari non Assyrios autumat. inde Cappadoces inquit: ad tollendam uocis ambiguitatem: Leucosyri coniuncto nomine memorantur. Philothesphanus tū eisdem quos Andro uocat Assyrios: Syros dici cōcedat a Syro Sinopes & Apollinis filio. Philothesphano Plutarch. accedit. quauis apud eum: Sinopes Afonidis mendose legatur. quom Sinopes Afopidis scribendum sit ab Afopo amne. qui Sinopes pater fuit: ut Aphri Dionysii carmen innuit. Nusquam maiorum auctorum inconstantia. Est quando Syros Herodotus accipit: quos arabicum pelagus alluit. Syriam praeterea palestinae memorat: & in ponto Syros Thermodontis & Parthenii fluminis accolas prope Macronas. Strabo tū Assyriam iuxta proxima Babyloniae regione nouit: in qua Ninus & Nisibis urbes: & ad orientem solem deuexa Mesopotamiae pars Adiabene. Syriam uero quae complectatur: Aegyptios Phoenicias Cilices & aliquot Euxini populos: & ad usque Sinopem pertendat. In Assyriis cum Strabone conuenit Anthianus. additque Cappadocas ita ductos a Cappadocia Nini filio: quom prius assyrii uocarentur. Oppianus etiam poeta Cilix: cuius uerba domestici quidem testis plurimum ualere debet autoritas: Tigridis amnis accolas Assyrios nominauit. Xenophon Syros ab Assyriis ubique separat. Herodotus ut ante dixi cōfundit: Eo fuscā Syros a graecis: Assyrios a barbaris dici putat. quem Cateruam poetae sequuti sunt. & hic Claudianus. C. Non tales. non adeo spectanda pulchritudine uarias. C. Volucris lunonia. Pauca qui lunonis ales est. Martial. Nunc lunonis auis: sed prius Argus erat. & Iuuenalis. de Pauone. ut Pueri lunonis auem. Ex ar apud Ouidium fabula. sed is tantum tradit Argi: quem Mercurius extinxit: oculos in eius uolucris pennas a lunone transferatos: neque quod Martial. & alii prodiderunt Argū ex hoine in aue mutari Quin testari potius uidetur. Ipsi pauone i. stela lunonis fuisse prius q. Argus occideret. Oul. de luminibus Argi carmē ē hoc. Excipit hos uolucrisque suae Saturnia pennis Collocat: & gemis caudā stellatis implet. C. Pādit. explicat. pferat laudat: ut Naso canit. & aduerso sole quae sic fulgentius radiant: omnesque in acerrum contrahit pennae quos spectari gaudet oculos. auctor Plinius. C. Incipient hyems: Autumnus periphrasis. tradit Aristoteles post Autumnale aequinoctium qualibet hora diei arcum fieri. zellat non fieri nisi incipiente & inclinante iam die. C. Redimunt coronarum. & alludit ad ipsius Arcus imaginem: quae dimidium Coronae orbem representat. C. Innumeros Arcu mutante colores. Ingeniose transposuit illud Vergilianū. Illa uiam celerans per mille coloribus arcum. lasciuat & hoc suo more: noster Ouidius. Qualis ab hymbre solet percussus solibus arcus Inficere ingenti longū. curuamine caeli: In quo diuersi nitentur quom mille colores Transiens ipse tamē spectantia lumina salit.

¶ Semita humida. Dubium non est: inquit Seneca. Quin Arcus imago solis sit roscida & caua nube cōcepta. Videmus enim quom fultula aliquo loco rupta est: aquam per tenue foramen elidit: quæ sparsa cōtra solem oblique posita: faciem Arcus representat. Idem uidebis accidere si quando uolueris obseruare colorem quom aqua impleuit: & uestimēta tendiculis diuicta leuiter aspergit: apparet uarios edi colores: illo aere asperso: quales in arcu fulgere solent. Huius rei in amore causam esse non dubitaueris. Quidam esse aiunt aliqua stillicidia q̄ solem transmittant: quæ dā magis coacta quam ut trans

Arcus cre-
lescens quæ-
& und.

Semita discretis inteuiret humida Nymbis,
Forma loci superat flores. curuata tumore
Paruo planicies: & mollibus edita cliuis
Creuerat in collem. niueo de pumice fontes
Roscida mollibus lambebant gramina riuus.
Syluaq; torrentes ramorum frigore soles
Temperat: & modico brumā sibi uendicat æstu
Apta fretis Abies. bellis accomoda Cornus.
Querquus amica Ioui. tumulos tectura cupiss
Ilex plena fauis. Venturi præscia laurus

copiose nasci pposuit. ¶ Curuata tumore. Ordo est. Planicies curuata hoc est a surgens: paruo tumore, modica uerruca: (ut Cato uocat) & edita mollibus cliuis. clemener educta sensim fesse tolientibus iugis creuerat in colliē. collis autē monticuli nomē est. Neq; uero (si Diodoto credimus) penitus hæc loci descriptio fista est. ¶ Fontes. perennis aquæ scaturigines: a fundendo. ¶ Niueo de pumice. legitur & missi, hoc est manantes de pumice. quod leuissimum topi genus est in modū spongiæ putre: in Sicilia maxime reperitur. liquefactus Aetnae incendio lapidibus. inde Catinensis pumex a Iunone dicitur. Si teneris artibus Catinē pumice lumbum. quæ ceteri masculino genere dicitur: unus Catullus etiam muliebre. ¶ Lambebant. leniter allucebāt. ¶ Gramina. herbicūm cespitem. ¶ Roscida. stillicidia aspersa. uel ab aquis proximi fontis humida. ¶ Riuus. aquæ canalibus. Est autem Riuus: ut ait Plinius: depressus per longitudinem locus quo aqua decurrit. ¶ Mollibus. proprium aquæ labetis epithetū. sed ad loci quo quæ gratiam non nihil spectat. nam quæ stant aquæ minus iucunde sunt. ¶ Sylua. Syluam pro loco posuit. quantum ea proprie dicatur unde materia ceditura græco quod est ὕλη. Lucus uero sacer est & inceduus. qualis hic ipse de quo Clau. ab Ouidio describit. ¶ Temperat. remittit ac frangit. ¶ Ramorum frigore. Expressit illud Maronis Frigus captabis opacum. id est umbrā. ¶ Soles torrentes. nimios æstus anni. Soles apud Libaniū dies significat. ut quom dicit iram nō esse producendam in multos soles. apud Oratium calores. Responde solibus aptum. Vendicat. sibi quodam quasi iure. ¶ Brumam. hyemis algores. ¶ Modico æstu. quā minimo calore. nam penitus excludi non potest. Quod si medio leges intellige seruentissimum anni tempus illic non sentiri. ¶ Apta fretis Abies. quæ fabricandis nauigis expetitur: in malis antennisq; præsertim propter leuitatem. In Aegypto ac Syria reges inopia ab etis cedro ad Clafses feruntur usui: est apud Plinium. ¶ Cornus. arbor nonisima. ¶ Accommoda. utilis atque idonea. ¶ Bellis. quod inde sunt arcus. aliqui non potest uideri materies propter exilitatem: sed lignum non alio pene quam ad radices rotarum utile. ¶ Querquus amica Ioui. Querquus in tutela Iouis ac Iunonis erat ut scribit Plut. in questionibus: unde qui Cuius seruasset i prætoris quernā Coronā accipiebat qd̄ uertustas eosdē deos urbī p̄stitēs existabat. huic arbori accessit honos ex quo paritū Iouē Rheæ latebras i Arcadia dedit. ut ex Callimachi carmine recitauimus. ¶ Amica. grata. ¶ Tumulos tectura cupissus. Dni sacra Cupressus est: atq; ideo pro forib; ædium posita funeris erat indicium: quod tradit Plinius. aliam præterea causam reddit Pompeius. quod arbor hæc recisā non repulatur: sicut ex morruo iam nihil est sperandum. ¶ Ilex plena fauis. alludit ad illud Maronis. Et duræ querquus sudabant roscida mella. Nā robora ferunt mel ut Hesiodus autor est. constatq; rores melleos & cælo cadentes: non alijs magis insidere frondibus. Porro querquus Ilex & Robur & glandiferarum genere sunt: & inuicem ponuntur apud poetā Ouidius. Flauaq; de uindis stillabant ilice mella. Tibul. Ipse mella dabant querquus. ¶ Venturi præscia laurus. Arbor Apollini sacra laurus est & futura præsentit. nam nihil aque tanto cum crepitu flagrat: ut ait Lactenius & eo prior Theocritus. unde futuros antiqui credebant euentus: ut Porphyrius apud grecos refert. fragoribus enim combusta felicitatem portendere credebatur. Tibullus Laurus ubi bona signa dedit gaudere Coloni. Contra si tacita conflagrasset: triste erat augurium. Propert. Et tacet extindo Laurus adusta foco. Quid si uenturi præsciam propter puellam Daphnem poeta dixit & filia

Fons unde
Pumex.

Riuus

Sylua
Lucus.

Soles

Abies apta
nauigis
Cornus at
bor.
Querquus
cor Iouis fa
cra.

Cupressus
quare feta
lis.
Mel i quer
goubus.

Laurus
uenturi præ
scia cur.

Daphne

fuit Amyclæ: ut de Amantibus scribens ait Parthenius: cum ex homine in lauro mutata diuino honore Spartani decreuerunt: & sanum, unde certissima reddebantur oracula, quia propitiam eandem mutato priore nomine Pasiphaen uocauerunt, autor Plutarchus i Agide. Promittit insuper Antiphanes: & Philochorus: quibus Artemon atque Serapion Ascalonites ascripti sunt. siquis lauri frondes puluillo per noctem subiectas habuerit: uera somnia uisurum: quod repetit etiam Fulgentius, ut inde Claudianus epitheton dederit. **C Buxus.** Arbor quam *ῥοῖον* greci uocant: unde quod oppidum greci cum Strabo

Pasiphae
spartanoꝝ
numen qd
Buxus
Pyxos
Buxentū

Crispata
Crispans

Hederæ
lentæ.

Pampinus
Vites in ul
mus.

Aquæ pal
lidæ.

Pergus.
Pergusa.

Argathœ
Argathon

Matuta
Maturinū
Lucifer.

Fluctuat hinc denso crispata cacumine Buxus.
Hic hederæ serpūt, hic Pāpinus induit ulmos.
Haud procul inde lacus (Pergū dixere Sicani)
Panditur: & nemoꝝ frondoso margine cinctus
Vicinis pallefcit aquis, admittit in altum
Cementis oculos: & late peruius humor
Ducit inoffensos liquido sub gurgite uisus.
Imaq; perspicui prodit secreta profundi.
Huc elapsa cohors gaudet per florea rura
Hortatur Cytheræ legant. Nunc ite sorores
Dum matutinis præfudat solibus aer.
Dum meus humectat flauentes Lucifer agros:

gemines lambunt hederæ sequaces. & in Maronis iuuenilibus legitur. Serpentes hederæ iuxta habuere locum. **C Pampinus.** uitis a parte totum, nam latiora folia uites habent. Nāso Pampinæ uites & amictæ uitisbus ulmi. **C Induit,** implicat: ac umbra uestit. **C Vmos.** quibus adiungi gaudent ut refert Plinius. & maro Vmisque adiungere uites conueniat, inde Catullus Vintum uitis maritum dixit. **C Haud procul,** non longe. **C Inde,** ab hoc loco. **C Panditur,** diffunditur & late patet. **C Frondoso** margine cinctus, cuius ambitū circundant arbores, de quo paulo post ex Ouidio. **C Pallefcit** alluit ad palustris aquæ colorem qui luridus est, sed & quæcunque aquæ pallere dicuntur. Sedulius, Fufas in unum conuertit aquas: amittere gaudent Pallorem latices. **C Admittit** in altum cernentes oculos, ad inum perspicuus est. **C Late** peruius, undique penetrabilis. **C Admittit,** non excludit. **C Visus** oculos. Quintus Serenus in medicamentis. Summa boni est alacres homini contingere uisus. **C Inoffensos,** quos nihil remora: tur: aut impedit, quin acie transmissa interiora laticum deprehendant. **C Sub** gurgite, quia transitionem significat, sub gurgitem dicendum fuit. Sed uergilium sequutus est, qui hac eloquutione indifferenter uisus deprenditur. Vt est. Conditus in nubem, & nota conduntur in aluo. Item sæna sedens super arma, Et gemina super arbore fidunt. Audacius Aeneidos primo. Rapuitque in fornite flammam. Sed & Cicerō. Quod ille in capite ab hostium duce inquit acceperat, & tertia in uerrem actione. Et si fortes fueritis in eo quem nemo ausus est defendere. **C Liquido,** puro. **C Prodit,** ostendit. **C Imā** secreta, supremos recessus. **C Profundi,** perspicui, uitrei uadi. **C Pergum** dixere Sicani. Parentthesis, eundem Pergusam non pergum Nāso dixit Haud procul Aetnæis lacus est a moenibus aliis Nomine Pergusa, non illo plura Cayster carmina cicorum labentibus audit in undis. Sylua coronat aquas cingens latus omne, fuisse Frondibus ut uelo Phœbeos summouet ignes. Frigora dant rami: uarios humus humida flores. Perpetuum uer est, nec mirum nam qui prusiadi monti imminet a multis Argathone: a quibusdam Argathon etiam appellatur, aliaque nonnulla similiter: ut legimus apud Stephanum. **C Cohors** uirginum coetus. **C Per** florea rura, Maronis hemistichium. **C Cytheræ**, uenus. **C Hortatur,** acuit & incendit: ut occasione rapinæ daret. Legant, decerpant flores. **C Nunc ite** Sorores, uerba Veneris puellas inflammantis ad studiū legendi flores. **C Dum** aer, donec cælum. **C Præfudat,** irroratur. Plinius loquens de melle libro. x. siue ille est cæli sudor. **C Solibus** matutinis, oriens iam sole. Nam Matuta quæ diē profertur dea putabatur: a bonitate quasi Matura dicta: ut Verrius ait. Lucrē. Tempore item certo roseam matuta per oras Aetheris Auroram defert: & lumina pandit, ab hac Matutinum. Nāso, Radis iuga sub dita matutinis. **C Lucifer,** iuxta solem ambir ingens sidus appellatum Veneris: præueniens solē Luciferi nomen accipit: & diem maturat. Contra ab occasu refulgens appellatur uespere: ut prorogans lucem, quam naturæ eius Pythagoras famius primus deprehendit. Vitruuius & Plinius auctores. **C Meus.** Op timo iure sidus sibi uindicat: de quo si credimus Eratostheni, summa cōtentione cum aurora certauit. Nam Cephalus filius & aurore fuisse dicitur: ut Higynus etiam refert. Alii lunonē quidam Mercurio tribuerunt quod si primus menses instituerit: & siderum cursus præuiderit. Euhemerus ait primam Vene

rem Astra constituisse: documque ab ea Mercurium. **C** Humeat inae facit: ac decidentibus guttis aspergit. **C** Agros flauentes. Vergilius Lyciae flauentibus aruis. sed hoc ideo minus aptum: quoniam p hyemem res geritur quando non dum maturae sunt segetes: ad quas epitheton Maronis alludit. aut flauentes hic dixit flonibus picturatos. quod minus placet. **C** Prouectus equo. Fabulae soli Quadrigas: Lucinae bigas: Aurorae Luciferoque singulos tribuunt equos. Lycophoron Aurorae dat Pegasum. Tibullus etiam lugales. Hunc praetor hunc illum nobis aurora nitentem Luciferum roseis candida portet equis.

Aurorae
lugales.

Roranti prouectus equo. sic fata doloris
Carpit signa sui. varios tum caetera saltus
Inuafere cohors. credas examina fundi
Hybleum raptura thymū: quom caetera reges
Castra mouent: fagiq; cauo demissus ab aluo
Mellifer electis exercitus obstrebit herbis.
Pratorum spoliatur honos. haec lilia fuscis

Carpere.

C Roranti. nam Luciferi exortu ros cadit.
C Carpit ungue secat & legit. inde carpere culpam detrahare. Martialis. Carpere uel noli nostra uel ede tua. **C** Signa sui doloris. Cynarae Cyprionum Regis & Myrrhae filiae furtiuo concubitu natus est Adonis ut narrat Ouidius in decimo metamorphoseon: Theodorum sequutus qui temporibus Cleopatrae claruit: eodemq; argumento libros & inscriptione graece composuit. Hunc adaltrum Venus habuit in deliciis & ab apro extinctū: uel ut alii tra-

Adonis &
eius morti.

dunt: ab ipso Marte rituali sub eius animalis specie: luxit impatientissime: inque sui nominis florem conuerterit quem nunc intelligit Claud. Nonnulli tamen cum Politiano uersulam lectionem interpolant: & scribunt Cruoris: atq; ad Rosam referunt. quae quom prius unius tantum generis esset & alba: sanguine uentris infecta purpureum colorem traxisse creditur. quom ad opera Adonidis ferendam accurret dea uepribus offendisset: ut refert Aphthonius. Pius tamen ad me antiquiorum codicum fides & auctoritas ualeat: quorum habendam rationem doctissimus quisq; omni tempore fudit. in quibus doloris ubiq; scriptum: nec usquam cruoris adnotauit. quom praeterea rosas paulo post poeta commemorat: magnumq; necati pueri Veneris dolorem fuisse: cetera leuiter acceptae plagae perexiguū: indicio illud est. quod alterius gratia instituta sunt sacra: in quibus matronarum passim per urbes cadaueribus similes imagines collocabant: & ad ipsos tumulos instar earum quae mortuos referunt profundeabantur. qui dies Adoniorum festus Athenis transigebatur: ut est apud Plutarchum. ad representandas lachrymas quas amissus ueneri puer excussit. Eundem romanis etiam Cerimonibus indulta Venus in Theatro plorabat (si prudentio nostro credimus) hoc inter probra Deorum cultoribus obiciunt Meretrix Spadonem uulneratum scaenica: Libidinoso plangit affectu palam: Nec te Lupa per Cypridis sanctae mouet. Quinetiam Veneris in monte Libano simulacrum obnupto capite uidebatur: specie tristis faciem manu laeva in terra amicum sustinens. ad inquit Macrobius lachrymaz spectantium opinione manare creduntur. & ex eo Sullum genus semper inuisum Venus habuit. ut docet Festus. Spinaz uero non minus qui debuit notam neglexit adeo: ut eius florem receperit in tutela. Veneris & Adonidis et festa magno mortalium conuentu festi celebrabantur in Helleponti faucibus: ut Musaeus in Leandro canit. **C** Tum. post Veneris hortatus. **C** Caetera Cohors. reliq; uirgines. **C** Credas. putares. **C** Examina fundi. periphrasis Apui. **C** Fundi. Fundus est. Quicquid solo continetur: Ager uero fundi species ad hominum usum coparatur. autor Modestinus. nomen a fundo uasorum cuius similitudinem gerit: nam uterq; planus est: ut ait Papius. **C** Thymū. hanc herbam appetunt apes. Verg. Dumq; Thymo pascetur Apes dum rote Cicadae. **C** Hyblaei. ab Hybla Siciliae ciuitate: de qua diximus. eius ager flonibus & Thymo abundat: unde apes pastae mel optimum conficiunt. Ouidius. Nam neq; quot flores sicula nascuntur in Hybla: Quot ut ferat dicam Spica ciliis crocos. **C** Quom reges. Apium quae reipublicae speciem gerunt. habentq; reges qui soli ex apium genere aculeo carent: ut ait Ammianus: ad indicandum reges ad nocendum paratos esse non oportere. Quod non intellexit crudelissimus ille Tyrannus qui pulcherrimam totius Italiae ornam tot affecit cladibus. sed non potuit melius imperiū retinere quā arripuit. qui fratris sui filium: dominandi cupiditate ueneno sustulit. **C** Mouent. educunt. Castra caetera. alludit ad apium naturā q; quom ad opus exeunt exercitum representant. Est enim tum statio ad portas more castrorum: quies i matutinum: donec una excitet omnes gemino aut triplici bombo: ut buccino aliquo. autor Plin. plura leges apud Maro. Exercitus mellifer. persilat in metaphora. **C** Demissus. egressus. **C** A cauo fagi aluo. a ligneo loculo quo mella condunt. Plin. de fauis. Aluum nunc contingunt obliqui nunc rotundi: qualiter alius poscit. uisitatq; & faginum pro ligneo Tibullus. Faginus astatat quom scyphus ante dapes. uel arboris antiquae cauernas intelligit quas Apes praeterea subeunt & melle stipant. **C** Obstrepit. bombitat. **C** In herbis electis. nam quasdam non omnes insolant Thymum Apialtrum: Rosam: uioas: Liliū: Cythium: Casiam: Melilotum: Melilophitum: Ceryntham. **C** Haec. ex istis aliqua. **C** Intexit. plectit ac confuit. **C** Spoliatur. diripitur. **C** Honos pratorum. flores significat. **C** Fuscis. ne purpureas acciperes quae graeco nomine a caeteris discernuntur: appellatae hiacynthi. quod scribit Plinius: & in sequē-

Adonia
Sacta.

Reges ad
nocendū
paratos ēē
non oportere.
Apium natura.

Aluus
apium.
Herbae
quas.
Apes
appetunt.

Amaracus tibus annumerantur. **C** Hanc aliam **Diacyos**. **C** Ornat. redimit & coronat. **C** **Amaracus**. **Aegyptus** & **Syria** Sampfucum uocat. **Siculi** (si **Discordi** credimus) **Amaracū**. & **Apte** uerbo **Siculae** gentis usus est: quom res in **Sicilia** geratur. **Amaracus** itē **Theoproti** filius fuit **Ephyri** paterna quo **Epiri** ciuitas **Ephyra** cuius in **Odyssaea** meminit **homerus**. **C** **Mollis**. plumeri tañus. **E**sq̃ue **Maronis** **Epirheton**. ubi mollis **Amaracus** illum floribus: & dulci spirans cōplectitur umbra. **C** **Gradiur**. incedit. **C** **Stellata**. quibuscū uelut stellis ornata. **C** **Alba lygustri**. cācidis **lygustri** floribus cōpra **Verg.** **Alba lygustri** cadit uaccinta nigra legunt. **E**st aut̃ **lygustrū** arbor oleae folio semine **Coriādi** flore cāido: & mirū in modū odorato: coquit hoc in oleo premitturq̃ pollea quod **Cyprinū** uocat: ab ipsa planta quae **Cypros** alio uerbo dicitur: a cuius ubertate **Cypro** **Carparhi** maris insulae nomen inditum quibusdam placuisse scribit **Eustathi**. **C** **Hiacynthus**. **Hiacynthus** **Amyclae** filius fuit: eius quo **Daphnem** puella **Philarchus** editam scribit: ex matre **Diomedē**: ut addit interpret **Nicandri**: quem pro **Daphilo** citat **Enarrator** **Theocriti**. **Sustulit** & **Amyclas** **Leucippem** **Arfinoes** puellae patrem: cui tenere cognomen **Coronis** accessit: ut de conditoribus **Gnidi** scribens ait **Anthesides**. hanc **Apollini** peperit **Aesculapium**. eiusq̃ dei fagitis exincta est: quod **Elari** filio cui nomen **Ischys** erat: fuerim cohaesisse de **prachna** est. **historiam** refert **Hesiod** & **Artemon**. **Mendae** pertinax indeolus inualuit apud **Higynum**. in quo duobus in locis **Scin** calci filius pro **Ischys** **Elari** filius scriptum est. **C** **Moerens**. qui tuum satum de **hes.** tur **Apollinis** gemitus repraesentans. **C** **Flæbilibus** figuris. nam notas habet in foliis q̃ et quibus dolentis apud graecos affectus exprimitur. **Ouidius**. Ipse suos gemitus foliis inscribit: & q̃ et **Flos** habet in scriptum: funestaq̃ littera ducta est. qui **Salaminē** incolunt **Aiace** mortuo tunc erimū apud se florem enatum aiunt: quem fabula cum **hiacyntho** confundunt: **Paufanias** ut diuersum memorat. de quo **Maronis** in buccolico carmine scriptum est. **Dic** quibus in terris inscripi nomina regū **Nascantur** flores & **Phyllida** solus habeto. **C** **Narcissum** **Lithi** genus radice carnosā atque odora flore purpureo: folia ab radice habens harundinis similitudinis quod aliquanto sunt crassiora: dictus ab eius de nois adulescente **Cephe** filio ex **Liriope** **Nympha** suscepto: quem in eundē florem mutat ex fabula canit **Ouidius**. **C** **Inclita** gramina **felix** flores. **C** **Veris**. nam per id tēpus ubertim flores nascunt. **C** **Olim**. quondā. **C** **Præstantes** pueros. eximia forma adulescent. **C** **Tu**. **Hiacynthē**. **C** **Amyclis** opido laconiae de quo diximus. Neq̃ nos decipiat **Ouidius**. **C** **Te** quoq̃ **Amyclide** posuisset in **Aethere** **Phoebus**. **Illic** enim non gentile nomen est. ut pleriq̃ arbitrantur: sed **patronymicū**. Nam filius **Amyclae** fuit **Hiacynthus**. ut proposuimus. Similiter apud **Vergilium** **Mygdonides** non a loco sed a **Mygdone** patre **Corœbus** est. quē proci corporis & ignaui fuisse tradit **Zenobius**: uerū eū adeo ut maris undas enumeraret. suo iure **Solopachius** noster exposulat: quod cum **Corœbi** nomine compellarim: qui quom stultitia **Corœbo** nō cedat: corporis tamen in dolo superatur. **C** **Hunc**. alterū. **f.** **Narcissum**. **C** **Ge** nuit. edidit. **C** **Helicon**. altrissimus **Bœotiae** mons ad **Aquilonē** **Parnaso** proximus: uterq̃ **Musis** sacer ē. ut scribit **Serabo**. unde **Heliconiades** apud **Hesiodū** **Musae**. **Lucret.** **Adde** **Heliconiadum** comites quorum unus **Homerus**. **C** **Te**. **f.** **Hiacynthum**. **C** **Perculit**. uulnerauit atq̃ extinxit. **C** **Error** disci. quem tu per imprudentiam tollere festinabas: ut est apud **Ouidium**. nam qui frustrato dei iactu factum dicunt: expiandi mihi uidentur. **E**st aut̃ **Discus** concavus & planus lapis: quo non pueri solum (quod quidā scribunt) sed indolis heroeica uiri graeci in **Gymnasio** exercebantur: dictus a **Δίσκος** uerbo quod est iactio: nam iactabatur alute uinctus aut solus: in quo referendo & periculum erat: & apparebat ars. **Sunt** & qui discum orbiculatum fuisse tradant: quibus **Ammonius** non accedit. **S**uperiora **Triphon** de proprietate graeci sermonis libro. y. **Pindarus** etiā **Discos** lapideos appellauit. **C** **Hunc**. **Narcissum**. **C** **Decēpit**. fefellit. **C** **Amor** fontis. Nam quom labore uenationis & aestu languidus ad proximum fontem decubisset: imaginem suam conspicuit: in proprios amores ex trisit. nimirū sui desiderio cōturbat. **S**eruius **I Etrusci** balneū. **Hic** te pīpicū malles **Narcisse** uidere. **Fabula** narrat **Oui**. **C** **Te**. **Hiacynthū**. **C** **Luget**. rapit querit. **C** **Delius**. **Apollo** ab insula: cuius ante meminimus **Delo**. uel ab eiusdem nominis monte **Laconiae**. ppe **Tegyria**: ad cuius radices **Apollinis** olim **Fanū** sub **Encheirato** ad persicū usq̃ bellū uationis claudis duobus iuxta fontibus mira fuit uitate atq̃ aquae copia frigoreq̃ manāns. quoq̃ alterum **Palmā**: alterum **Oliuam** **Plutarchus** ad usq̃ sua tempora uocatum refert: **Enixamq̃** illic **Latonam** obiecta apri specie se praecipitem misisse ex alta specula: quae re legionis gratia ab incolis ostentabatur. **P**ythonis etiam fabula ad se transfata. cuiusmodi apud **Delphos** gesta narratur. **Oliuam** fontem **Carul** hus intelligit in sacro **Dianae** carmine. **Q**uam mater prope **Deliam** deposuit **Oliuam**. quem locum decimo ab hinc anno primi omnium declarauimus: quom ceteri poetam cum **Strabone** committerēt. **N**

Lygustrū

Cyprus un

Hiacynthus

Daphne. **Coronis**. **Aesculapius**

Ischys **Elari** filius.

Higyni locus.

Ajax in **Bo** rem.

Narcissus

Ouidii locus.

Corœbus **Mygdonides** apud **Verg.** cur.

Helicon **Heliconiades**.

Discus.

Narcissus furor.

Delius un

Delos mons

Oliua flos

Palmā flos

Carulla locus.

que mentiri me finet Tideus actianus vir & doctus & integerrimus: quo tum præceptore in litteris utebatur: non Aelius Gorgonius: aut Puteus florentinus in studiis nostris eminentissimus: qui nostri tum nascentis ingenii dexterratem complexus: in margine sui Catulliani codicis adnotauit. possem præterea sexcentos aduocare: qui rem ita (ut diximus esse) probe tenent: ni ueretur Sanctissimis uiris iniuriam facere, si suam fidem quâ minus per se firmam: noui testimonii autoritate fulciant. Quid tamen reſent: quoniā nonnulli inueniunt sine qui nostrum qualecunque hoc inuentum: pro suo recitent ac ostendent.

Delius: hūc fracta Cephisus harundine luget.
Aestuât ante alias auido seruire legendi
Frugiferæ spes una deæ, nunc uimine textos
Ridentes Calathos foliis agrestibus implet.
Nunc sociat flores: seſeq; ignara coronat:
Angurium faule tori. Quippe ipsa tubarum
Armorumq; potens: dextram qua fortia turbat
Agmina aqua stabiles portas & moenia uellit
Iam leuibus laxat studiis. hastamq; reponit.
Inſolitiq; docet galeam miſceſcere ſerſis.
Ferratus laſciuit apex: horrorq; recessit

Sed quo pudorem plagiaris istis imponamus: ecce mutata ſententiâ: ad ipsam etiâ arborem reſſeri poſſe cōtendimus ex Ouidio: qui, ylt. metamorph. ita Iaronam circuitione designat. Illa suam uocat hanc cui quondam regia coniunt Orbe interdixit: quâ uix erratica Delos Errantem accipit: tum quom leuis inſula nabit. Illic incumbēs cum Palladis arbore Palmæ Edidit inuita geminos Latona nouera. Strabo tamen Oliuæ arborem & Latonæ partum in Orygiam lonæ Lucum tranſfert. quod mirum uideri non debet, nā quom hominum opinione receptum eſſet Latonam in nixu Palmæ & Oliuæ incubuiſſe: ut meminit etiam Theognis: quicunque Apollinis & Dianæ incunabula ſibi uendi cabant: ad conſtit mandam uetulaſtis fidē: eaſdem arbores apud ſe quiſq; demoſtrabant. In lonæ Luco: quem Strabo uocat

Latona
puerperâ.

Orygia
lucus:

Diana ubi
nata.

Cephisus

Properci
locus.
Fluuiorū
comptus

Calathos
Quaſilū
Quaſillus.
Vimen.

Pallas cur
bella cura
te dicatur

Vernare

Orygiam: natam eſſe Dianam: canit Orpheus & Homerus in hymnis: Apollinem uero Deli. C Fronte retul. a. perſectio cerebri. Sed præſtat ad ipſum deum reſſere: cuius in fronte radios amiſſo puero retulſos & hebetatos fuiſſe porta uulſe: qualem fulminato Phæthonte deſcribit Ouidius: ut conueniat cum ſequenti. hunc fracta Cephisus harundine luget. nam per contentioneſta ſingula ſingulis opponuntur. C Hunc. f. Narcifſum ſubaudi luget. C Cephisus. ad Liſſan fontem concipit: perq; Bocotiam lapſus in mare ſe condit. autor poſt Homerum Strabo. Statius. Propellenteſq; Liſſan Cephiſi glaciæ caput. in eiuſdem fluuiiſſis Argynnus Leuconis ex Piſidice filia nepos: Agamemnonis puer exiētis uē eſſe ſcribit Stephanus: a cuius nomine Veneris Argynnidis ædes i Boeotia uſebatur. hic eſt ille Argynnus quē Propercius intelligit illo carmine. Sunt Agamemnonias teſtantiâ littora curas Qua natat Argynni poe na emmanis aquæ. Hoc iuene amiſſo claſſem non ſoluit Atides. Pro qua maſtata eſt Iphigenia mora. C Fracta harundine. præ dolore. nam fluuiorū genios harundinibus ornari poete ſingunt propterea quoniam Canina paluſtris eſt & aquis gaudet. Ouidius. Amnis harundinibus limoſas obſite ripas & Maro de Tiberino. Crines umbroſa tegebat harundo. C Aestuât. Ardet. C Ante alias. imprimis. C Auido ſeruiore. niſia cupidine. C Legēdi ſcilicet flores. C Frugiferæ ſpes una deæ. proſperamq; designat: quæ unica matri erat. C Frugiferæ deæ. Ceteri quæ prima dedit fruges alimentaque natia terris. ut canit Naſo. C Nunc. Interdum. C Calathos. Quaſillus a noſtris & neutro genere Quaſillum dicitur: qui græce Calathus. Tullius in Antonianis. At uero inter Quaſilla pendatur aurum. Pompeius Calathos inquit græcinos dicitur Quaſillos. C Vimine. quicunque uitis frutex uimen appellatur: a uinciedo. Columella. Nec reſſet cuius generis uimen ſeras dummodo ſit leniſſimū. C Ridentes. blandos & aſpectu iucundos: namque delectant ridere ſpectantium opinione uidentur. Oration. ille mihi præter omnis Angulus ridet. C Nunc. a ligando. C Sociat. conſcribit flores: hoc eſt ſertum gerit. C Ignara. rudis: & quæ quid ageret non intelligebat. C Coronat ſeſe. ſertum ſibi imponit. C Augurium fatale tori. quod ſorte portendeſſet: ut Proſperina cito nuberet. nam nouæ nuptiæ Romanorum more floribus & uerbis coronabantur. C Quippe. Quiniſmo Scruera alioqui dea Pallas & quæ deliciis auterſatur. C Tubarum. Atiorumque potens. quæ bella cum Marte curat: ut reſſet autem ex Homero. C Laxat. molliſ & cœmitit. C Dextram. manum qua maxime pollet. C Turbat. rumpit & in fugam uertit. C Agmina fortia. bellica uirtute præſtantes acies. C Quæ ſeſi loet dextra. Vellit. euerit. C Stabiles. firmas urbium portas. C Moenia. ciuitatum muros: aut ipſas urbes. ſed hoc ideo palladi ueteres tribuerūt: quoniam niſia non minus conſiliorū bellica uirtute comparatur. C Miſceſcere. ſeſcitâ deponere. C Serſis inſolit. nam militares corone quibus ſiſa utebatur: ſunt & floribus. C Apex. Galeæ conus. C Laſciuit. indulget & ipſe genio. C Horror. formidoloſus aſpectus. C Martius. bellicus & Caſtreſis. C Criſte. cornu ſuaz. C Vernant. ornantur floribus: qui ueni dicitur quoniam uere proueniunt. C Placato. ueniſſo &

Palladis
conus

castigato. **C** Fulgore, ardore, qualem Pallas apud Homerum pugnantem Diomedem iniecit, eundem Vergilius in Turri conum transtulit: & Aeneas galeam. Nam de Turno carmen est hoc. Tremunt sub uertice cristae Sanguineae: clypeoque micantia fulmina mittunt, de Cono Aeneas sic. Ardet apex capitis cristae, quae ac uertice flamma funditur: & uastos umbo uornit aureus ignes, & alibi. Cui triplici crinita iuba galca alta chimeram sustinet: Aetnaeas efflantem faucibus ignes. **C** Nec quæ. ordo est. Nec est aspernata choros. i. uirgines thyrasos & coetus. nam sic ex antiquis codicibus legendum est non toros. **C** Quæ

Partheni
mons &
amnis

scrutatur, indagat. **C** Canibus odoris, sagacibus, & usurpat Maronis uerbum. Et odora canum uis. **C** Parthenium. Arcadiæ montem: de quo Strabo, eodem nomine Sami fluius Imbrastus antea dicebatur. Callimachus. **Αντίστρατον** ἰδὲ **Πάρθενον** ἰδὲ **Πάρθενον** ἰδὲ **Πάρθενον**. idest, Imbrastus Parthenii nomine dictus prius, unde Parthenia Samos & Imbrastus, de monte Claudianus intelligit: & hac periphrasi Dianam asperit. **C** Libertatem conarum. Solutos crines.

Imbrastus
fluius,
Samos
Imbrastus.

C Tandem, post tantum temporis. **C** Voluit frangere, induxit animum: ut coherceret. **C** Iniecit coronam, imposito Serto. **C** Talia uirgineo & cætera transit ad rapum. **C** Dum, per id tempus quo. **C** Geruntur, sunt hæc. **C** More uirgineo, puellari studio. **C** Ecce, hæc picula (quæ supra diximus) affert semper aliquid inopinum: ut hic. **C** Mugire, pro mugiebat, quæ figura rerum scriptores: & Luvius frequenter utitur. **C** Recens, nouus & inauditus antea sonus. Nonnulli codices habent repens, idest improuus: quod cum superiori particula magis conuenit. **C** Turres, altissima quæque murorum propugnacula: uel a parte totum muros intelligit. **C** Confligere, concumbant, ut supra. **C** Oppida, munita & in alto posita moenia: quod opem belli periculo laborantibus præbeant: ut discimus ex Pompeio. **C** Prona nutantia. **C** Verti, pro uertebantur. **C** Vibratis radicibus, conuulsis ab imo fundamentis: ab arboribus ducta Metaphora. **C** Causa, ratiourbationis. **C** Latet, elam cæteris est. **C** Sola, tantum. **C** Diua Paphia, Venus. Assyrii cultum Veneris primum inuenerunt quos Paphii in Cypro imitantur: ac Phœnices qui Aegalonem in palestina tenent, a Phœnicibus Cytheriæ docti eadem sacra susceperunt, inde Paphia Venus & Cytheræa. Superiora tradit Pausanias. **C** Agnoui, nam ex Ioue didicerat. **C** Tumultus, Terræmotus. **C** Dubios, incertorum & aliis obsecuros, seu trepidos ab effectu, ut illud dubie nutant cum moribus urbes. **C** Mixtoque metu perter, gaudet. **C** Læticia simul & formidine pulsabatur. Nam gratus Veneri Proserpine raptus erat: quom propagaretur eius imperium: Plutonis tamen aduentum absque horrore expedire non poterat. **C** Iamque, denique. **C** Reclor animarum, Dispatet inferni tumens: quo soluta corporibus anime eodem. **C** Per amfractus opacos, per obscuras cauernarum recessus: & curus flexibus in se recurrētis cuiusmodi sunt quæ subteritaneæ meatu in opertos specus deducunt, de quibus Prudentius in Hippolyto, Huius in occultum gradibus uia prona reflexis Ire per amfractus Lucis latentæ docet. Veteres amfracta neutro genere declinabant: ab ambitu & frango dictum: quod Varro docet. Idem uerbum Lucretius marietani usurpat. Quam fluuians circum magnis amfractibus æquet lorium, glaucia aspergit latus ab undis. **C** Calcebat, præmebat. **C** Equis grauius, quia iugales erant & magni. **C** Enceladum, gigantem qui sub Aetna urgebat: ut sæpe iam diximus. **C** Rotæ, currus. **C** Scindunt, lacerant. **C** Membra immantia, enormes gigantes artus. **C** Laborat, tanto ponderi par non est. **C** Ferens, sustinens. **C** Sicaniæ cum Dite, Plutoni simul & insulam, cui nomen ex Iberia fluuiio Sicano profecti coloni dederunt: ut ait Philistus. Sed ab eo discitens Timæus longa disputatione contendit indigenas fuisse: Sicanos unde Scania didici sit. **C** Tætæ, conat. **C** Moueri, onus excutere. **C** Debulis, impar labori. **C** Implet, id est sensus est si legas impedit. **C** Axem, currum, uel teres illud lignum: circæ quod rotæ uertuntur. **C** Fessis serpentibus, exhaustis serpentum uiribus: quos pro pedibus habuisset gigantes fabula canū, causam reddit Macrobius & nos alibi. **C** Orbita, Rotarum eius bestigii: nunc tantum Rotæ. **C** Prohibetur, quædam ruit. **C** Dorso, gigantes tergo. **C** Sulfurea, ecce cur fumidam rotam ducit: nam quæ obicit confla-

Martius: & cristæ placato fulgure uernant. **C** Nec quæ Partheniū canibus scrutatur odoris. **C** Aspernata choros: libertatemque conarum. **C** Iniecit tandem uoluit frangere Coronam. **C** Talia uirgineo passim dum more geruntur. **C** Ecce repens mugire fragor: confligere turres. **C** Pronaque uibratis radicibus oppida uerti. **C** Causa latet, dubios agnouit sola tumultus. **C** Diua Paphia: mixtoque metu perterrita gaudet. **C** Iamque per amfractus animarum rector opacos. **C** Sub terris quæ rebat iter: grauiusque gementem Enceladum calcabat equis, immania scindunt Membra rotæ, pressaque graui ceruice laborat: Sicaniam cum Dite ferens: tætaque moueri. **C** Debilis: & fessis serpentibus implicat axem. **C** Fumida sulfureo perolabitur orbita dorso.

Oppidum

Veneris
cultus ubi
primum
Paphia
Cytheræa

Amfractus
Amfractus

Sicania ubi

grationis Aetnae causam perstringit: Tertius haeres Saturni. Pluto, cui mundum cum fratribus sortien-
ti: Tartarus obigit: ut fabulosa tradit historia: ut Orpheus in hymnis terra: Callimachus sortitos omni-
nino negat: Quin ultro Ioui celsisse germanos asserit. Veteres negemus commenta poetarum: Vera satis
iacant. Saturni pignora quondam inter se summam rerum sortita fuisse. Et caelum celsisse tibi. Nam
quis praecor unquam? Quis rudis usque adeo? Res ut discrimine toto Distantes uni stultus commiserit
urnae: cetera quomodo uoles illic: nam latina nos fecimus in gratiam cuiusdam Principis. ¶ R. imatur: ter-
rae rimas explorat. ¶ Deuia tenebrosa.

Mundi
Sortitio

Ac uelut occultus securum prodit in hostem
Miles: & efflois subter fundamina campi
Transilit inelufos arcana limite muros:
Turbaque deceptas uictrix erumpit in arces
Terrigenas imitata uiros. Sic tertius haeres
Saturni tenebrosa uagis rimatur habenis
Deuia: fraternum cupiens exire sub orbem.
Ianua nulla patet. prohibebant undique rupes,
Opposita: duraque deum corampage tenebant.
Non tulit ille moras: indignatusq; trabali
Saxa ferit sceptris. Siculae sonuere cauernae.
Turbatur Liparis. stupuit fornace relicta
Mulciber: & trepidus deiecit fulmina Cyclops

¶ Coccos & obscuros specus quique gressus
excludunt ac exitum negant. Sub orbem
fraternum. sub auras ubi Iuppiter Plu-
ris frater habet imperium. atque ita dixit
ut Stautius in Thebaide, Fama subit portus
uestum trans alta Thoanta Fraterna re-
gnare Chio. scilicet quam Thoantis ger-
manus Oenopion Regiam sibi condidit.
ut domesticus testis est Iou: qui de sua pa-
tria graece ita cecinit. Hanc olim Oenopio
Thesides condidit urbem. Thoas uero &
Oenopion ex Ariadna: patre Baccho Tho-
as: Oenopion Theseo nati sunt. historiam
habet apud Diodorum. & Plurarchum:
meminit & Ouidius i Heroidib. Nam qui
fraternum Chium uicinum legunt: indi-
gni sunt de quibus sermo habeatur. ¶ Mi-
les occultus. per arcanos ac subterraneos
euiens meatus. ¶ Prodit. improbus &
mergit. ¶ In hoste. aduersus hostium mu-
nimenta operari. ¶ Securus. incautum.

Chios.
Oenopion
Statii loc.

¶ Transilit. penetrat. & transmittit. ¶ Fundamina. Supremas & inuas fides. ¶ Capi. terrae spaciis. ¶ Efflo-
rescit solo cauati. ¶ Moros inelufos. obfessa atque praesidio tuta moenia. ¶ Arcano limite. per cuni-
culum: quod ab eiusdem nominis animalis milites didicerunt scribit Vegetius. notissimumque carmi-
ne Marcialis. Gaudet in efflois habitare Cuniculus antris. Monstrauit tacitis hostibus ille vias. ¶ Tur-
ba. manus militum. ¶ Deuia. uoti compos: & quo cupierat erumpens. ¶ Erumpit. euadit. ¶ Dece-
ptas elusas. ¶ Terrigenas uiros. ut qui prodierunt & dentibus illius serpentes: quem Cadmus extinxit:
ut Demoleontem Seriphumque socios ulcisceretur: quos anguis absumperat. Eorum uero: qui saevis
eius colubri dentibus nati sunt: nomina Lysimachus in Thebaicorum collectaneis: & Hellanicus in
primo Phoronidos ita memorat. Vdæum: Chthonium: Pelorem: Hyperenorem: & Echionem: cuius
& Ouidius meminit. Hippas autem Delius & Arrometus historiae fidem sequuti tradunt: Spartos
(quod apud nos Satos significat) gentem fuisse quae sic appellaretur. unde accensa portarum licen-
tia ad mendacium fabulæ conspirat. Hoc idem inter Iasonis certamina: narrat Apollonius: nam
obruit & ipsi eiusdem Draconis dimidia parte dentes: quos Mars & Pallas Aetæ dederunt: ut Phe-
cydes in quinto refert: unde armati produsse dicuntur. quod ex graecis nonnulli fidum putant: quia pri-
mi cuniculis in expugnandis urbibus usi sint. ¶ Ianua nulla patet. nullus ad hauriendam lucem datur
aditus. ¶ Prohibebant exitum negabat. ¶ Rupes oppositæ. lapidum moles obiectæ. ¶ Tenebant. re-
morabantur. ¶ Deum. Plutonem. ¶ Compag. communisura. ¶ Non tulit. non passus est. ¶ Moras. ob-
stacula: uel temporis intervalum. ¶ Indignatus. iracunde ferens: quod impendiretur. ¶ Trabali. na-
sto. supra de Dite Claudii. fugalent immania foedo sceptris situ. ¶ Siculae cauer. specus quæ plurimæ
sunt in hac insula. ¶ Liparis. Insularum: quas Aeoli uocant omnium maxima: quæ quare suo que-
que nomine septem sunt: omnium tamen incolæ: communi uerbo Liparæ dicuntur: ut tradit Steph-
anus: dictio solum loci uocabulo ut exempli gratia. Liparæ & phoenicibus. Liparæ ex Eryculsa. Me-
liginis antea uocabatur: ut discimus ex Callimacho. qui Cyclops illic Vulcani famulos eorumque sta-
tur officinâ. postea dicta liparis est: ut placet Eustathio: ab Aufonis filio Liparo: cui succellit Aeolus: ut
legimus apud Solinū. ¶ Fornace. Camino. Prudentius i Simmacho de Vulcanano. Regnare caminis Fer-
tur: & Acoliae sumus faber esse uel Aetnae. Callias ite de rebus Agathoclis. x. Fabrilis ope: quæ Volca-
nus illic exercet: sonitum quinquaginta circū stadiis audiri tradit: ipsumque montis Hicunum cōtinuis
atibus ardere: interdiu fumū globosū & ingentes pumicum moles eructare. Proximū uero mare nō ali-
ter q̃ subiectis igitibus Olla feruet: ut Pythæas i orbis ambitu refert. Mirum quod ait Xenophanes. hoc
incendium quandoque cessare: sed septimo post anno redintegrari. ¶ Cyclops. unus ex his quos antea me-
morauimus. aut posuit unius nume: p̃ plurali. sic ē Tibul. Nō ualuit coepos curus ex auctere Cyclops

Cuniculus
animal &
oppugna-
tionis gñs
Terrigenæ
quot & g.

Spartos uel
Satos
Draconis
dentes

Liparis q̃
& unde.
Meligins.

Vulcani
officina.

Mai feruet
Liparis in-
cendium.

Inalpini
Tibulli lo-
cus.

CAudiit & siquē. Marōis Aemulario. **C**Siquē. elegāter ambigēd o dixit. nā quis unq̄ crederet i illa dā-
nata mundi regione hoies habitare: colunt tamē sed moribus & naturae perniciacia. niuibz suis nō ab-
similes: Inalpini cōiuncto uerbo uocif. ut legimus apud Pliniū. Impudenter me hercule nimis q̄ Tibulli
carmē: qd̄ in antiquis oibz exēplis. Tctis Inalpinus legif: Arupius iueritū. Nā qd̄ in alpino
stelligat: illequēda declarat. Q̄q̄ si quis uideat uetus ut nō tegeret etas Terna minus Plāz miret fecu-
la famz. Quippe Pollidontus & Protarchus Alpes & Rhipeos mōtes eosdē putant: & hyperboreos illic
statuūt: quos humani seculi modū prae-
rire graeco: nōstrorūq̄ hīstoria notum ē.
C Cohercet. hoc ait: q̄ Inalpini p̄ hyemē nō
uagant: sed intra speluncas se tenent: quas
aduersus imāritatē frigoris subeūt. **C** AL-
pina. Festus air Alpes a niuū cādore nota-
tas: qm̄ qd̄ αλφειν grāci nōsq̄ albu dīci-
mus: Sabini Alpon memorēt. **C** Et q̄ te natat o Thybri. Romano: periphrasis: quo:q̄ antiq̄ moribus:
luculentus in Cāpo Martio armis exercitara: sudorē puluerēq̄ i pximo Thyberis amne abluēbit. autor
Vegetius. **C** Thybri. grāci appellādī casus. atq̄ ideo sup̄mam uocalem contrahit. Vergil. Tūc o cū
flumine sancto Thybri pater. eius nominis ratio diuersa traditur. Alii ab amne Sicilia q̄ praeterit Syra-
cusas: quem Thybrim Theocritus. Hybrim Theocritus: Asclepiades Myrlean⁹ per Dīanē Dybrim uo-
cat. quo Superior illa nra sententia cōfirmatur. ut Eion ab Ouidio dictus sit: quē Dionē Pausani-
as appellat. Seruius uero Thybrim nō flumiū Syracusae: sed fossas autumāt: unde profecti coloni positi
in Albulae ripis sedibz: in antīquae patriae monumētū: Thybridis ei nomen dederunt. Ver. Ab euasē
nominis Rege tuscorum Asperq̄ immani corpore Thybris a quo post Itali flumiū cognomine. Thybri
Diximus: amasit: uerum uetus Albulā nomē. quem alii proxima fluiū loca latrocinis infestasse dicūt:
alii illic ex praelio occubuisse. **C** Latis nondū praecincte tropaeis. qui nōdum fines imperiū tū late pro-
pagaras. Nam securis postea temporibus Thybridis accolae Romani: uniuerso fere orbī imperauerūt.
ut Dionysius Alicarnasēus per operis initia testis ē: & apud Tibullum Sibylla fore uiciniatur. Roma
tuum nomen terris fatale regēdis. Qua sua de caelo prospicit arua ceres. inde fluiū regem Thybri
Poeta Dionysius appellauit. eius carmen Rhennius Fannius ita latinum fecit. Regius irriguo dirimit q̄
gurgite Romam Thybris. & Ouid. Cuiq̄ fuit rerum permissa potentia Thybrim. **C** Missamq̄ Pado q̄
remigat Alnu. & Cymbae gubernator: in pado Venetiae fluiū. quem mons Vesulū inter Alpium ru-
ga superantissimū gremio suo fundit uisendo fonte i ligurum finibus: unde se primū proruit: sumet
susq̄ cuniculo rursus extollit: nulli annū inferior claritate: a grāci dictus Eridanus. Insumet exor-
tu canis tabefactis anni tēpore niuibz: & liquentibus Brumae pruini: aususq̄ aquae agminibus tri-
ginta flumina desert in Adriaticum. Plinius & Solinus autores. Sed hic alnū pro nauigio Matonis imi-
tatione poeta posuit. nā ille ait. undā leuis inat ar alnus. Missa pado: uerrūq̄ ab hīstoria: quā narrat Oui.
Nam quom phacton impetratos a patre curus male regeret: fulmine louis in hunc amnem diectus
est. eundem quom sorores impariter desiderent in populos: uel (ut Apollonius & grāci scribunt) in al-
nos uersae dicuntur. Earum nomina sunt. Phaethusa: Phoebe: Lampetie: quae liberos quinq̄ genuit ex
Aesculapio. Machaonem: podaliriū: lafo: panaceū: & aeglem cognomē iuniorē. qd̄ in Timetris lama-
bo primo tradit Hermippus. Sed Aristides de Gnidi conditoribus scribēs. Aesculapius inquit ex Epio-
ne podalirium & Machaonē filios habuit. Est & Attica fluiū alter Eridanus in Ilium imitens: ut di-
scimus ex paufani. & quē senem priō metamorph. Ouidius ad padi differētiā uocauit: Erida nūsq̄ senex
Laenifq̄ Amphrysus & Aes. ut in eruditie fecerint: qui illic Apidanū pro Eridano reposuerūt. **C** Disfi-
lur. in hiarum patuit & auulsi ē. **C** Vertex. i nostro capite summa pars nō docet Fabius a flexu capillo: q̄
sed hic tantū mons: nōstria tū translatio. **C** Ossae. Ossā Thessalica mons: ut ante diximus. **C** Olym-
pianito:q̄ montiū nomē Olympus ē. Elidis: arcadiae Ciliciae: Thessalicae Macedoniae: Thessali: quem
Claudianus intelligit: meminit apollodorus. & i eo ludos ē Olympicos Elaei amulos celebrari tradit
aliquis Mysia redditur Olympo regi cognominis: a cuius uxore Nepaea (quod Dionysius Milesius etiā
tradit) eiusdē regionis Campus dictus ē. **C** Gelido. frigidō. quod in sumā quoq̄ serenitate pot̄ accidere
nam niuofum intelligere absurdū est. quom consilī Olympum adeo in alrū furgere: ut nubes excedat
& ultra tempestates atrolli credatur. Lucanus. Nubes excesit Olympus lege deū. **C** Palus ic lusa scopu-
lis. undiq̄ septa rupibus aqua. **C** Teneret. obrutum premeret. **C** Thessalia. quā stagnasse quondam fa-
ma est: quom litrus campis altius & coniuncti inter se montes alius exitum non praebent. Mox ossa
ab Olympo terremotu diuulsa: ut scribit Strabo: patefactum iter est: quo peneus in mare effluit: atq̄
regionem siccam reliquit. quod Diodorus: Carullus & Tragodiae scriptor Seneca inter Herculis opera
cōmemorat. incolae quod tradit Herodotus) Neptūno tribuunt: in quo causa terremotus est: ut dispu-
tar Gellius: Quin & ipse Neptunus ab hoc argumento petrae appellatur: ut legimus apud pindarū.
Quauis græcorum nonnullis deo nomē hoc inditum placet: ab oppido: uel ab hīstoria fabulosa: qua
traditur. Neptunum quō saxo quandoq̄ incubaret: semen emisit per quietem: unde Terra concepit

Romana
Iouenus i
Thyberii
abluēbit.
Thybris
Hybris
Dybris
Eion
Deion.

padi Ven-
etiae flu-
uius

Heliades i
populos.
aesculapii
liberi
Machaon
podalirius
Eridanus
atticae flu-
uius.
Oui. locus
Vertex
Olympus
Olympia.
Nepaeus
camp⁹ uñ
Olympi
montis al-
titudō.
Thessalia
quodā sta-
gnauit.
Neptunus
unde
petraus.

Verg. loc.

minē nunquam Theocritus introducit: & Aelius Donatus tria tantum pastorū genera quae dignitatem in buccolicis habet: enumerat: Bucolicos: Caprilios: & osum minimos εἰς τοὺς ποιητὰς. Caprilios. qd̄ nomen caute cōsultor: in his quae sumptis a Theocrito Vergil. omisit: ut observavit & docuit Gellius. Sed ipse Theocritus uersus: quē noster amulatus: ubi Subulci mērio nulla fita nobis est. ἡνέον τοῖς εὐνοῖς τοῖς ἄνδρσι. Ductores ouium: & qui pascunt rure capellas. Er uenere boum custodes. Est & ratio mathematica cur Aristophylax piger appelleretur. Nam adeo cardini iunctus est: ut nunq̄

Orion.

torus occideret: ac opinione propestantiū iisdē pene uisibus stare existimet. Orion. ex deo ex urina natus dicitur: ut i fastis canit Ouidius. & apud graecos. Pindar⁹ & Aristonic⁹. Eundē Diana subdolo frarris suauis. sagittis extinxit: ut scribit Ister. nam cum dea uirj consuetudine nimium delectaretur: usq; ad stupri suspicionem: idq; Apollo grauissime ferret: nec oburgationibus quicq; p̄ficeret: quod solū caput narrantis Orionis extabat: fororē p̄cal indicauit: cum sponione contendens: ea non posset telū mittere: ad id quod in mari nigrum

Oui. locus

appareret. quae cum ueller in eo se studio artificem maxime probare: missō telo caput Orionis traiecit: defunctū mox deflatur atq; inter sidera statuit. haec est Orionis Amasiacius desiderio pallescat Orion. ut est apud Ouidiu. Pallidus in lyncem syluis errabat Orion. i. quod Dianae comes Orion uenaret ipsius deae cura carpebatur. Nam qui uel auroram suspicantur: Orionis amicum: uel Lyncē puellae nomen existimant: nō minus quā sequēris uersus historiam nō percipiunt. Pallidus in Lenta Naide Daphnis erat. Nam Daphnis: cuius a Marone praetermissa mentio nō est (Mercurij filius fuit. eundē Nympha quae dā dilexit: quam Sositheus Thalia uocat. quae suspitionē pellicis offensa Daphnidis cōgressus auersata ē: ar ille amantis desiderio cōtorbatur. cuius mortem longo canine deflāt Theocritus. Naidem uero lentē dixit Ouidius: quae moriente Daphnide cessauit nec opem tulit. ut illud Procratiā. Hostibus eueniat Lenta puella meis. Alibi i. uen Nafo Daphnia in Lapide obduriisse refert. Vulgatos taceo dixit pastoris amores Daphnidis idari: quem Nymphae pellicis ira Contulit in saxū. tantus dolor uerū amantē. Hesiodus ait Neptunum compressa Euryale Minois filia Orionē procreasse: qui patris beneficium: sup fructus fulgentis uellignis in terra curreret. sicut Iphyclo datū dicitur: ut lecederet per anistas nec eas in fringeret. Castigandus obiter est apud Higynū locus. in quo dempta priore uocali perperam phycus legitur: quō Iphycus scribendū sit ex interprete Apolloniū: qui de Iphyclo phylaci filio idem quod Higynus recitat ex Hesiodo. C Pallur. Tertius est. ab eo quod sequitur: id quod praecedit. Atlas in extremis Libyae mons est ad occasum Diris ab incolis appellatur. huic proxima gens Atlatum somnia nō uidet ut Arrianus: & e nostris Cicero tradit. Monti nomē dedit Iapeti filius Atlas ex Asia susceptus Prometheus frater: quē per seculum prolato gorgonis capite in montē conuertit: quod hostipriū sibi negasset. fabulam narrat Ouidius. C Anhelitus. afflatus equorum. C Discolor. niger. ur decolor. i. fuscus & ater in

Orion suspensis uellignis per aquas curtebat. Iphycus p̄ infradias anistas ambulabat. Atlas mōs Asiae.

Attonitus qui.

C Obscurat. caligine obducit. C Axes. hic tantum polos. i. extremis celi partes. Sed & stipes teretes circa quē rota uertitur: & rabula scēilis Axis dicitur. ut docet Festus. C Orbis. a rotūdā specie lo. aur lux qua nos incolae terrarum fruimur. C Equos. pluronis de quibus Nafō. Diurnum Lumen inastueti non patiuntur equi. C Solitos caligine pasci. quibus atra nebula: pabulum est apud inferos. aut qui densissimis in tenebris habent praesepia. quod supra poeta testatur. Qui pascua mandunt Coccytj spacijsq; ere bi nigrantibus errant. C Haesere. immoti cōsistunt. C Praesit lupatis. fraenis intra dentes astrictis. qd̄ durae ceruicis equi placentur faciunt. C Attoniti. cōsternati. nam gbus uicini solmri ē casus aur Tonitruū sonitus iniecit in fupore Attonitos appellamus: ur auctor ē Seneca. C Meliore polo. Clariore caelo quā qd̄ apud inferos maligne lucet. C Pugnant. luctantur. C Rursus reuerti. redire. C In Chaos uerēdū. ad horrendas inferni sedes. & hoc ait qm̄ manes solis aspectum non ferunt. inde Anchisae umbra apud Vergiliū conqueritur. Et me saeuus equis oriens afflauit anhelis. sed ipi quoq; dii fuperi interdiū nō uagantur. Papinius. huc & sub nocte silenti. Quom superis terrena placent: tua turba relicto Label caelomisebitque oscula iuxta. ubi meras nugas Domitrus effusiuit. Nam quid inceptus: quā extidiū Romani imperij illic itelligere: quod propter rerum gestarum magnitudinem: perpetuum fore uaticinati sunt omnes: quom suo Caesari blādiens poeti dicat: flauis gentis deos quos Domitian⁹ cōsecrauerat: eiusdem Colossū caelitus infessuros: quē in superis terrena placēt. i. noctū. quo tempore dii terras perant. C Verso temone. reflexo curru. C Mox. dein de. C Vbi. postquā. C Senferunt. passi sunt. C Verbera. plagas. aut scuricam. Tibul. inortuo uerberere terga feca. C Pulsaro. flagris caelo. Verg. Pulsarunt patrens. i. uerberarunt: quāquā pulvere leuiores est incommodi quam uerberare. C Er solem didicere pati. ad solem lumen caligare desierunt. C Ruunt. ad cursum effunduntur. C Torretius amne hyberno. rapi

Pulsare.

dius torrente qui collectis hymbribus incitantissimus fertur. hibernus autem ita ab hymbre deducitur: ut a patre paternus. Tibul. Aut gelidas hibernus aquas quom fuderit hauster. pluuias. C. Pernicius. ceteri. C. Catullus Atalanta: quae pedum cursu ualuit: pernicio dixit. C. Hasta Torta. misso iaculo. C. Quam non. Discit. quantum non euadit. & amplificat Comparationis excessu uelocitatem. C. Iaculū parthi. fagite quam parthos eques excussit. nam Parthos iaculandi studio claros esse notum est. Out dius in Artibus. Tergaq; Parthorū: Romanaq; pectora dicam: Telsq; ab aucto quae iacit hostis equo.

Parthi iaculandi studio clari

Hiberno: tortaq; ruunt pernicius hasta.
Quantū nō iaculum Parthi. nō Ipetus haustri:
Nec leue sollicitæ mentis discurret acumen.
Sanguine fræna calenti: corrūpit Spiritus auras
Lætifer: insectæ spurnis uiciantur harenæ.
Diffugiunt Nymphæ: rapiē Proserpina curru:
Imploratq; deas. iam Gorgonis ora reuelat
Pallas: & intento festinat Delia cornu:
Nec patruo cædunt. stimulat cōmunis in arma
Virginitas: crimenq; feri rapturis acerbatur.
Ille uelut stabuli decus armetiq; iuuenecam
Quom leo possedit: nudatq; pectora fodit
Vnguibus: & rabiem totos exegit in armos.
Stat crassa turpis sanie: nodosq; iubarum
Excutit: & uiles pastorum despicit iras.
Ignaui domitor mundi: teterrime fratrum
Pallas atq; te stimulis facibusq; profanis
Eumenides moueres tua cur sede relicta

C. Non Ipetus. effrena uis. C. Haustri. Veni species pro genere. C. Non leue sollicitæ mentis discurret acumen. Mira Superlatio. Nam summa celestas mentis est: ut inquit Homerus. Thales & Macrobius repetunt. ac si præsertim curis æstuat momento temporis: quantumcunque distantia penetrat & assequitur. habentq; mens & iaculum si similitudinis inter se quandam cognationem. nam per hastam mentis acumen in palla de representatur. ut placet Capellæ. C. Calent sanguine. tepido cruo perfunduntur: ut equi generosi consueverunt: quom fræna mandunt. Sedulius. Nec terga fementis Ardua pressit equi: phaleris qui pictus & ostro Ore cruentatum mandenti concutit aurum. Lætifer spiritus: grauis anhelitus. C. Corrupte auras. inficit aeterni: C. Viriantur. corrumpuntur. C. Nymphæ. proserpinæ comites. C. Diffugiunt. in diuersa elabuntur. C. Rapiunt. sublimis abducitur. C. Curru. septimus casus. aut datus ex antiqua. proportione quam Cæsar probauit. C. Lucilius. Quod sumptum atque epulas uictu præponis honesto. Affert & alia Gellius ex prælo: quæ Macrobius etiā mutatur legas ergo. C. Curru. pro curru id est iacurru. Vergil. C. Et clamor celo.

Curru.
Datiuus.

Aegis Palladis iratae arma. Minervæ signum.

C. Imploratque Deas. a Sororibus opem petiti. C. Iam gorgonis ora reuelat. Aperit Aegidem. quam ueste obtexerat. supra Claud. rannum Stridentia colla Gorgonis: obiectu pallæ fulgentis obumbrat. & eleganter hoc ait. Nam Verg. appellauit Aegidem arma iratae Palladis. & Marti. Accipe Belligeræ cradum Thoracæ Minervæ Ipsa Medusæ quo turnet ira deæ. Mineruæ autē signum ita effusum Athēnis erat. ueste ad imos talos demissa: eburneo Medusæ capite i eius pectore. i manu hasta quatuor cubitis amplior. ad pedes scutum iacebat: iuxta hastam Draco: quem Erichonion fuscipari licet ex fabula. lege Pausaniam. C. Delia. Diana. C. Festinat. properat ad opem ferendam. C. Cornu. arcu. C. Intento. nā remiserat. ut ante est dictum. C. Nec patruo cædunt. nec ullā habent rationem quod Pluto frater esset Iouis quo parente utraque nata erat. Nam patris mei frater mihi patruus est. C. Stimulat in arma. excitat ad auxiliandū. C. Communis uirginitas. quod & ipse Virgines erant. & pudiciæ raptorū insidiis expositam esse nolebant. C. Acerbatur. Atrocius uideri facit. nam quo plures illæ pudiciam faciebant: eo magis indignitate rei mouebant. C. Feri raptoris. Ditis. quem deæ rapta Proserpina Sexuissimū iudicabant. aut est. cernū Plutonis Epitheton serus. C. Ille. f. Pluto. ita deorum uocibus nō mouebatur. ut Leo. C. Quom possedit. prædatus est. C. Iuuenecam. uitulā. C. Decus armet. eximiam. quæq; sui generis omnibus forma præstaret. C. Fodit unguibus. Lacerauit. C. Nudata. detractio corio. C. Exegit rabie. expleuit famē. C. In totos Armos. uorato fere toto pectore. C. Stat crassa turpis sanie. Cōparationis Eccebas nō in sobria. nā duos uersus nō excedit. C. Crassa turpis sanie. cruore foedatus ac oblitus tabo. Excutit. interedendū uibrat. C. Nodos iubarum. nodosas & impexas iubas: quod generosi leonis indiciū esse iam diximus. C. Despiciat. aspernat: ac negligit. C. Viles iras pastore. uilium pastore minas. & est hypallage. C. Pallas atq; oburgatio palladis i Plutonē. C. Domitor. illud. ut apud Maronē Neprū: Regis hæc dicite uestro. C. Ignaui mūd. inertium umbræ quod initio dixit. Diu quibus innumere: uacui famulatur auerni Vulgus iners. & recte Pallas ignauiā utuperat. quæ sollers ac strenua semper inducit: & auersari desidiū. C. Teterrime. pexime. quippe qui deteriore mundi partem sortitus est. C. Eumenides. a contrario dicuntur Furæ quoniam beniuole minus sunt. ut ignis Sacer in corpore morbis. Læcerant.

Eumenides.

Ignis facer dus, de quo nostra traditio Callimachus, Mentimurq; sacrum qui dicimus, auget autem plutonis admissum Pallas: quem non amore sed furis: quæ semper ad scelus impellit: tædum aicitur proserpinâ rapere. Strimulis, impulsibus, Facibus profanis, rogibus & abominandis, quibus ad scelera mortales deprauant, C. Tua sede relicta, tua regia, f. Tartaro, aur præcipitem quendam inferni locum significat quæ scelerata fedes uocatur: ut est apud Ouidiū, Tibul. Ar scelerata iacet fedes in nocte profunda Abdita, quâ circum flumina nigra sonant, C. Audes, tanta animi licentia uteris: ut tibi permittas, C. Incesta re, uiolare, C. Mundum, quod alio nomine cælum dicimus, Nam Mundus & Cælum unius rei duo uocabula sunt, ut docet Plinius, proinde inepta quorundâ curiositas est, qui Mundū ne scribi hic oporteat an Cælūni longa disputatione contendunt, C. Quadrigris tartareis: infernali curru, C. Sūt tibi deformes Diræ, habes apud te turpes Diras & te dignas ultrices deas, Nā Diræ furie sunt in uita, diæ quasi deoꝝ iræ, Vergil. Peltis & ira deum, i. Diræ, & alibi: Virtricesq; sedent in limine Diræ, Diras præterea Romani uocat execrationes, quas solēni quodā rito peragebant quibus abnoxii grauißimas poenas a diuinitate dare cogebantur, autor Plutarchus in Crasso, C. Altera lethes flumina, Lethæ cuius Sira bo meminit: Hispaniæ fluuius est, hic inferni, de quo Vergi, & nos alibi, C. Legitur & numina, utrunq; eodem, C. Tristes, Scueræ: crudelēs, C. Dignæ te coniuge, quæ me rito matrimonio tui sequitur, C. Fratris domos, lucem: quæ lous foris est & nō tua, C. Alienam sortem, fratris potentatū quem sortito Iuppiter affequeus est, C. Abi, facile, C. Noctē tua cōtentus, tibi satis esse debet inferni tenebræ: quæ per sortē tulisti, C. Quid uis, se admis, hoc ut scelus obtineat, quoniam Vergi, ait, Corpora uiua nefas flygia uestare carina, C. Quid, cur, C. Aduena, alterius cæli, C. Proteris, calcas, C. Nostrum mundum, summās terras quæ super ad habitadum cesserunt, Id quod totum sese: cunctaq; complectitur: extra quod nihil est: a pulcherrima partiū dispositione Mundū Pythagoras primus appellauit, Democritus & Epicurus inane imensum & infinitos i eo mūdōs statuerūt, Platonice uero familie phi: bisarū mundum diuiserunt, quog; alteꝝ facit: alteꝝ paritur, & illud facere dicitur: quod sit mutabile: alteri causam & necessitatē permutationis imponit, hoc autē pati: quod per mutationes uariatur, & mutabilem quidem Mundi partem: a sphaera quæ Aplanes appellat: usq; ad globi lunaris extordiū: inde uero ad terram mutabile esse dixerunt: & illie Ditis sedem atq; inferos statuunt, autor Macrobi, C. Vociferans, immane clamans, C. Ferit umbone minaci, infesto clypeo, a parte rotum, C. Cornipedes, equos, C. Auidos trālire, redeundi cupidos, C. Retardat, remora, nec elabi sinit, C. Obiice elypei, opposito scuto, C. Premens, ut guens, C. Assibilat hydrys gorgoneis, Scidentibus Medusæ crinibus equos absterret, hos in pectore Palas gestare dicit, Prudentius, Et dum Mineruæ pectus hydrys asperat, C. Præteritasq; aperit Cristas, prærendit & reuelat serpentū iubas, inemēdari codices Legunt, præteritq; aperit cristam: non ueniente sensu, C. Fraxinus, hasta, Nā fraxinus arbor (ut inquit Plinius) procera ac teres est pinnata & ipso foliot multumq; Homeni præconio: & Achillis hasta nobilitata, C. Libatur in idum, Componitur ad inferendum uulnus, C. Obuia, protenta atq; infesta, C. Illuminat, quia Cælestis erat & aurea, C. Currus nigros, Obscuras Ditis Quadrigras, C. Pene, propemodum, C. Missa, contorta, Parum inquit abuit quin Direm Pallas hasta transfoderit, C. Torssisset, uibra set, C. Summo Aethere, ab arce Cæli unde fulmina mittit Iuppiter, ut est apud Ouidium, C. Summam petit Arduus arcem, Vnde solet nubes latis inducere terris: unde monet tonitruus uibrataque fulmina iactat, C. Fulminis Alas, fulmen ex altera tantum parte pennas habere dicitur, ut apud Aristophanem ueteris comædiæ poetar legimus, A magis ignē signifiat: quem uoluci specie uerustas a ioue mitti credebant: quom quid monere uellet: aut plectere: quod ad nostram religionem Prudentius perire transiuit in Agne quom scinbit, En ales ignis fulminis in modum Vibratur ardens atq; oculos sent, C. Pæatas, prime Manubiz fulmen intelligit: quæ pacata est & monet, atq; ipsius Iouis consilio mittitur, ut Etrusca disciplina prodidit, quod ideo solum placabile fingitur: quia Iouem idē Regem solum: non nisi prodesse oportet: ut sentit Seneca, C. Sed illa quingui satis illaudati Tyranni: quos iam tones insectamur sordis & hoc aurius prætercut, de lo-

uis etiam Manubius plura Pompeius. **C** Ruben. ut illud Oratii. Rubenti de xtera sacras iaculatus arces. **C** Confessus. testatus. **C** Generum. sponte filium plutoni cōcedere. **C** Hymenæus. hic Apollinis ex Caliope filius Orphi frater fuit ut de Tragedia scribens Asclepiades libro sexto refert. Vrania non Caliope matre genitum Catullus ait. Collis o heliconii cultor Vranix genus Qui rapis teneram ad uirum uirginem o Hymenæe. Nonnulli ueneris filium suspicantur mala Capellæ carminis interpretari. quo aliam is ait. O hymenæe decens ueneris qui maxima cura es. is enim curam non ut in Ascanio Vergilius accepit: sed tantum deæ carum uoluit significare. quippe cui perpetuus comes ad hæreat: ut alibi testatur etiam Claudian⁹.

Hymenæus
Musæ nō
Veneris fi-
lius ut uul-
go credid.

Confessus genex. Nymbis Hymenæus hiulcis
Intonat: & testes firmant connubia flammæ.
Inuitæ celsere deæ. compefcuit arcum
Cum gemitu: talēq; dedit Latonia uoces.
Sis memor o longumq; uale. reuerentia patris
Obstitit auxilio. nec nos defendere contra
Possumus. imperio uinci maiore fatemur.
In te coniurat Genitor: populoq; silenti
Traderis: heu cupidas non aspectura sorores:
Aequalēq; choros. Quæ te fortuna supernis
Abtulit: & tanto damnauit sidera luctu:
Iam neq; Partheniis innectere rætia lustris:
Nec pharetram gestare libet: Securus ubiq;
Spumet aper: saxiq; fremant impune Leones.
Te iuga Taygeti: posito te Mænala flabunt

Hunc Musa genitum legit Cytheræa du-
censque præfecit Thalamis. Quin ipse Ca-
pella: cuius autoritate nituntur: per initia
statim primæ Satyræ: hymenæum nūta
editum ita canit. Tu quæ pfallentem Tha-
lamis: quem matre Camena Progenitum
perhibent. & infra. Seu tibi quod Bacchus
pater est: placuisse choreas Cærate ad Tha-
lamus seu genitricis habes. Nec a uero ni-
mis abhorret: quod apud nos tradit Do-
natus: & Seruius repetit: Hymenæum die
nuptiarum Collapsa domo extinctum eē.
nam scribit etiam Orpheus eundem Aescu-
lapii beneficio reuixisse: ideoq; Aescu-
lapium a loue fulminatum. **C** Intonat nym-
bis hiulcis. mīso fulmine tonitrus edit.
nam quom fulget prospectantem opinio-
ne scindi nubes uidentur. inde fulmen hi-
ulcum Papiniū appellauit. potiusquam
quod hiare facit. ut Lutatius interpreta-
tus est. Deos qui fulmina mittunt ex Pil-
nio nec in iis Hymenæum nouimus. Sed

Aesculapi-
us cur a lo-
ue fulmi-
natus.

Hiulcum
fulmen.
Papini
locus.

Ignis & a-
qua in ma-
trimonio.

Salue.
Vale.

Partheni-
us mors.

Aper.
dianæ gra-
tissima lo-
ca.

ita Claudianus hoc dixit: ut Iuno Vergiliana. Tu potes Achæam manibus subducere gratum. Proque
ipso nebulam: & uentos obtendere inanes. Et potes in totidem Classem conuerrere Nymphas. quæ per
alios egisse Venerem constat. sed ei cuius gratia datum est imputatur. Ita nunc tonitruum quo matri-
monium Iuppiter approbauit Hymenæo poeta tribuit. aliter non contineret. **C** Flammæ testes. ful-
minis interuentus. **C** Firmant connubia. Confarrationem matrimonii ratam faciunt. ex antiqua nup-
tiarum religione. Nam noua nupta ignem & aquam iubebatur attingere. causam refert Plutarchus in
problematibus: & Lactantius: ac utroque prior. Varro. Sed locum hunc commode poeta transposuit
ex illo Vergil. Fulsere ignes & conscius Aether connubii. **C** Deæ. pallas & Diana. nam Venus confecta
re iam disceslerat. **C** Suspende particulam quo mitior affectus exprimitur. ut apud Vergilium. O lō-
gum formosæ ualē ualē inquit lolla. **C** Longum uale. Verg. Salue Aeternum mihi maxime Palla Aetern-
umq; uale. nam mortuos hac salutatione tanquam non amplius uisuri ueteres dimittebant. ut Varro-
nis testimonio tradit Ser. & nos ante diximus. **C** Reuerentia patris obstitit auxilio. pietas in louem no-
stra non finit ut opem tibi feramus. **C** Nec nos defendere contra possumus. Antipophora quod si maxi-
me uellemus: irriti conatus essent: in summum deum. **C** Fatemur. ingenue de nobis dicimus. **C** Vincl
maioris imperio. impares esse louis numini. **C** Genitor. utriusq; pater Iuppiter. **C** Coniurat mee. Con-
spicit ad hanc rapinam. testatur & Hesiodus louis permissu raptam esse proserpinam. **C** Populo silenti.
studiosas & amantissimas tui. **C** Aequalis choros. Aequalium uirginum cœtum. **C** Quæ fortuna. quæ
fors aduersa? **C** Abstulit te superis. Eripuit celestibus: aut ex hac luce? **C** Iam. te amissa. **C** Necq; libet.
non sedet animo: neq; iuuat. **C** Innectere rætia lustris. Partheniis montis saltus indagine cū-
gere. in hoc frequenter Dianam uenari solitam cum uirginibus: ante diximus. unde nomen αἰὼν τῶν
τοῦ αἰὼντος. ut scribit Seruius. **C** Nec pharetram gestare libet. Nam Sagitarū Thecam uel otiosa Dia-
na non reponit. Vergilius. Illa pharetram fert humero. **C** Aper. agrestis Sus ab asperitate fetarum: ut
Varro sentit uel a grecis qui κῆρυον dicunt. **C** Spumet. alludit ad aprī naturam: qui spumam frēdens
emittit. inde Vergilius. Aut spumantis aprī cursum clamore prementem. **C** Seui. feroces. **C** Fremant.
rugiant. quod nimix securitatis indicium est. nam in periculis & timore tacent. **C** Impune. passim. **C** Te
flabunt. affectum traxit ab hyperbole. **C** Iuga Taygeti. Montis Laconie qui Spartæ & Amyclis immi-

Taygetus
Perge
Doliche
Mænala
Cynthus,

Agræ loc'
atticæ.

Oracula
torius græ
ciæ clarissi
ma.

Delphi usi
Delphus
Melantho
Deucalionis
filia;

Oui, locus

Verg. car.
mæ expofit

Acacidar.
una necis
fors.

Delphici
oraculi di
es nefasti

Signifer
Pallene.

netita quam cæteri montes Dianæ gratior: ut ex urbibus Perge: ex insulis Doliche, autor in hymnis Callimachus. Est autem Doliche e regione Chimæ: lycii montis insula. Perge uero Pamphiliæ ciuitas: unde Diana Pergæa. Monti Taygete Nympha nomen dedit Eurotæ mater: ut scribit Stephanus. Illic erant densissimi salus læcenarum uenationibus, quas hic intelligit. C Mænala, mons Arcadiæ. Lycæonis filio cognominis. ut ante est dictum. C Posito uenatu, omisso uenandi studio nam illic etiam Nymphæ uenabantur. inde quom uenatricem uellet designare Vergilius ait, aut uirgini arma Sparta-

nae. C Cyntho. Deli monte. Sed & ipsa quandoque Delos ita dicta est. a Cyntho Oceani filio: quod tradit Stephanus, inde primū Diana profecta in Atticā ad Agras uenationē exercuit: ut legitur apud Pausaniam. C Quinetiam. præterea. C Delubra fratris. Apollinis sanum. C Delphica. Callisthenes de rebus græcis. iii. Clara græciæ oracula hæc enumerat. Is nemum in agro Thebano Throphœum in Lebæda: & quod phocense uocant ad Abas: omniumque præstantissimum Delphis in Boeotiā iuxta Parnasum. de quo Teogus & Strabo plura. Delphis nomen a se dedit Neptunni filius Delphus ex Melantho susceptus filia Deucalionis. ut scribit interpres Lycophronis. quam Neptunus in Delphinem mutatus compressit: unde nato puero nomen. fabulam percurrit Ouidius. in eiusdem dei mentione quom ait. Te sensit equum Crinita colubris Mater equi uolucris: sensit Delphina Melantho. Nam quod alii legant de Melantho Proterea filia: non conuenit. Quæritur & a nonnullis: etiam bene doctis. Cur Neptolemi cadem scribens Vergilius: Delphicas Apollinis aras patrias appellarit. Equidem sicut affirmare non ausim. Vana ne sit historia quam Seruius affert an non. ita omittis ambagibus: absolute patrias illic accipio: quoniam Pyrrhus ad aras eiusdem dei obtruncatus est: cuius antea pater eius Achilles. quod etiam Pausanias notauit. qui ad hanc sententiam græce loquitur. Subit admiratio cogitantem. omnibus qui Acacidarum cognomine censebantur: unam necis sortem diuinitus obtigisse. Siquidem Achillem a Paride Priami filio & Apolline interfectum Homerus autor est. Pyrrhi Achillis filii cadem oraculum Delphici impetravit. Postremo Pyrrhus Acacidæ filius Argis diem obiit necis autore Cere: ut Argiuorum fides asseruat. & Leucæas carmine complexus est. hæc ille. Maronis ergo Andromache patrias aras dixit: quasi Achilli Pyrrhoque fatales. C Tacebunt. & hoc ab historia. Nam religiosis quibusdā diebus: Delphus respōsa non reddebantur. ut Plutarchus in Alexandro refert. meminit & Aufonius a Paulinū. C Interea. dū hæc Diana conuenitur. C Fertur. rapitur. C Volucris curru. citatis dei Quadrigis. C Cæsarē diffusa noto. passis ad uentum crinibus. C Planctu. palmaque plausu. Ouidius in Fastis. pectore plangit humum. idest pulsat. C Fundit quæstus inanes. uanas querelas. C Ad nubila. in auras quo spiritus ois comeat. & ipsa uox aer ictus est. ut philosophi disputant. aut spargit in uentos. a quibus irrita uerba dissipari dicuntur. Tibullus. Hæc mihi fingebat quæ nunc Eurypis Notusq; iactat odoratos uota per Armenios. C Pater. æscūm mouet hoc nomen. C Torfisti. iaculatus es. C In me. hec filiam. C Manibus fabricata Cyclopum tela. fulminis circumlocutio. de Cyclopibus: qui fulmina Ioui fabricant: repetit quæ supra diximus. Est autem Patros a minore: nam quom de cælo tangi per se magnum sit: minus tamen esse contentū quam ita rari. C Sic me. Sic me breuibus huiusmodi interrogatiunculis: infinita prope miseratione comparatur. C Placuit. uisum est. C Vmbris. manibus. C Pietas. sanguinis caritas. C Nullum mentis paternæ. Nihil affectus paterni. qui nimirum magnus est. Vergilius. Patrius neque enim consistere mentero passus amor. C Tantas quo crimine mouimus iras? instat interrogando. quoniam difficilis est responsio. nam quid aliud a Ioue dici posset: quam nullo? C Non ego. Vergili locus. apud quem Dido. Non ego cum danais troianam excindere gentem Auli de iuravi. C Signa deis aduersa tui. plus est quā si dicere: arma sumpsit. Nam militari Romanorum more non nisi Strenuissimo cuique uexilla committebantur: quos totus exercitus sequebatur: inde tractum. ut in quacunq; re princeps: metaphorice signifer appellatur. Prudentius in Diuo Romano. Tu causa mortis. Tu malorum signifer. idest autor. C Quæret quom phlegra tumultus. Pallene Thraciæ ciuitas cui Pallene Siphonis filia: Cletique

Venatum: cæstoq; diu lugebere Cyntho. Delphica quinetiam fratris delubra tacebunt. Interea uolucris fertur Proserpina curru Cæsariem diffusa noto: planctuq; lacertos Verberat: & quæstus ad nubila fundit inanes. Cut non torfisti manibus fabricata Cyclopum In nos tela Pater? Sic me crudelibus umbris Traderes? Sic toto placuit depellere mundo? Nulla ne te flectit pietas? nullum ne paternæ Mentis inest? tantas quo crimine mouimus iras? Nō ego te cōtra q̄teret quō phlegra tumultus? Signa deis aduersa tui. Non robore nostro

ut Egeſippus ait iuxta ſe nomen dedit: Phlægra dicta prius eſt, ob ea quæ de Gigantibus illi geſta ho-
minum opinione referuntur. Verum de rebus Macedonum ſcribens Theagenes aliter hiſtorice fidem
prodit. Pallenem quæ ueteri nomine Phlægra uocabatur: Homines inquit tenuerunt: quibus immani-
tas & ſuperbia morum: Gigantum cognomen peperit, in hos ineunte prælium Hercule: fulmina de cæ-
lo ferri: donec ſe fugæ commiſerunt: magna quæ uictoria ſuperati ſunt, inde rumor in uulgus Belli con-
tra deos Gigantum manauit. Idem ſentit Eudoxus. Eſt & altera Campanæ phlægra: quam par hiſto-
ria comitatur: ut reſert Strabo. ab utraque
Phlægreus deducitur: & uni Lycophro-
mi phlægrus. C Robore, ui. C Offa. Theſ-
ſalæ mons: de quo ſupra. C Glacialis. ni-
uoſa. C Venit. impoſitum tulit. negat a
ſe montes congeſtos: ut olim a Giganti-
bus quom iter aſcenderent in cælum. Ver-
gilius in Actna. Conſtruitur magnus ad
prælia montibus agger Pelion offa creat:
ſummus premit offam olympus. C Olymp-
pum, Macedoniæ montem: cuius ante me-
minimus. C Pruinoſum. roſcidum. nam
ſereno cælo roſe etiam cadit: niues non niſi
turbato. atque Olympus adeo ſublimis ē,
ut credatur altius etiam quam unde hym-
bres cadunt ſurgere. quia de aris quas in
uertice ſuſtinet non abluatur cinis. autor
Solinus. C Detrudor. ſpulu pellor. C Im-
manes hiatus. Barathrum. C Erebi. infer-
ni. C O fortunatas. exclamatio quæ ſigni-
ficationem doloris habet: & pathos exci-
tat. ut illud Andromaches apud Maronē. O felix una ante alias Priameia uirgo Hoſilem ad rumulum
Troiaꝝ ſub mœnibus altis luſſa mori. C Raptores. quicunq; prædones. & nō hic. C Salē. confirmat ſen-
ſentiam. C Comuni luce fruuntur. lumen ſolis uſurpant: quod omnibus æque patet. Ouidius. Comuni-
nemq; prius cœ lumina ſolis & auræ Cautus humum longo ſignauit limite ſolſor. C Negatur. auferſ.
C Panter. una. C Virginis & cælum. pudor ac dies. quod inſequētia declarant. C Captiua. non uxor:
aut pellex: quæ uoluptatis nomina ſunt: ſed quæ pathos augeat. Captiua dixit. C O male deſecti flores.
quorū gratia rapinam patior. C Male. me a cū perniciē. Lucanus de Syrtibus. Sic male deſeruit. C Deſpe-
ctaq; matris conſilia. nam filiz diſcedens Ceres mandauerat: ne foras euagaretur. ſupra de Proſperina
Claudianus. Jamq; audax animi: ſideiq; oblita parentis &c. C Artes. fraudes. unde ſolus Maronis. Artiſi-
cis ſcelus. nam quā græci technam. nos artem uocamus & dolum. C Deſpectæ. deſectæ. C Serius. tardo.
nam prius oportuerat: quā nocerent. C Io. dolendi particula. Tibullus Vroꝝ lo remoue ſæua puella ſa-
ces & apud Sophoclem Philoſtetes item tidē clamat Io Io. exprimit & læticia geſtientiſ affectum. Naſo.
Dicit Io pæan & Io bis dicit pæan. Eſt & iubilantium Ruſticorum. quos imitatus Apriſtus air. Io Bac-
cho. quis me tubilat. C Seu phrygius in uallibus Idæ. hyppallage eſt enim ordo in uallibus Idæ phrygiæ.
de qua ſuperius expoſuiſmus. C Cantu mygdonio. Lydio. Nam Carius Iouis & Torrebiæ Nymphæ ſor-
lius: quom forte uagus erraret: incidit in paludem. quoi quom nondum nomen eſſet: ab eius matre. Tor-
rebia uocata: iſi Nymphæ quæ Muſas lydi appellant: auditos cantus edidici: autorg lydiæ modu
lationis exitit. ut Nicolaus damascenus in quarto reſert: & Stephanus. Martianus præterea Capella ita
ſcribit in nono. In lydia Nympharum inſulas dicunt. quas etiam recentior aſſerentium Varro ſe uidiſſe
reſtat: quæ in medium ſtagnum a continentiſ procedentes: cantu tubiarum primo in circulum motæ:
dehinc ad littora reuertuntur. Eundem ſane locum deſignat Plinius libro naturalis hiſtorie. ii. In lydia
quæ uocantur Calaminæ: non uentis ſolum ſed etiam contris quolibet impulſæ: multorum ciuiū bel-
lo Myrbridatico Salus. Sunt & in Nymphæo parue ſalræres dictæ: quoniam in Symphoniz cantu ad
ictus modulantium pedum mouentur. Fugerunt hæc Hermolaum qui Calminas caſtigat Stephani te-
ſtimonio: quom tamen is non Calbin ſed Calbion in lydia fontem memoret: quem alii Calenō: nōnulli
per. M. Calemon: ut aiſuſurpent. & illi de fluctuantibus inſulis: nō de fontibus: aut aquis omnino per-
ſcrutator aberrant. Nos in Lydia contendimus eſſe: non in lycia: necq; fontē ſed inſulas: Calaminas ap-
pellatas: uel a Calamis ad quorū cantū nūteroſius mouebatur: ut arhenienſi Demetrio nō placet uel ut ſe
equidē legerim. Carias a Cario Iouis filio: q; diuinos honores aſſequutus in lydia quorū mōtē nomē a ſe
dedit eadē ſalræres & noianſ. quæ Nymphæus a Nymphis illiſ habitantibꝫ: & Torrebia duo lacus uni

Gigantes q
Phlægra

Phlægre.
Phlægreus.

Olympi al
titudo.

Male

Artes

Io

Torrebia
lydiæ pal
Muſæ.
Lydia Har-
monia.

Plini loc
diligenter
examinatus
Calaminæ
iſulæ quæ
ſalræres.
Carius uiri
nomen: &
Montis.

Nymphæ?

us nomina sunt: insulaeque Calaminas seu Carias: non diuersas accipimus. Quin ipsa Plinius uerba sic emendanda censens. Sunt in Nymphæo parue saltares etiam dictæ, ut uerbum: sunt: cum superiore simul ac sequente clausula coniungatur: & quas antea nomine Calaminas in Lydia construxerat eadem in Nymphæo ibi dem lacu circumscribat: quæ saltares alio uerbo memorentur: ex causa quam refert. Cœter uerba Nicolai: Stephani: Varronis: & Capellæ: cum Plinianis: & nihil ambiges. Multorum uerò ciuium Mithridatico bello salus fuerunt, quoniam Regis iussu quom quicquid ciuium Romanorum in

Asia fuit trucidatum esset: ut narrat etiam Livius: in has insulas cõplices elapsi sunt a cæde. C. Seu incolis: seu te nunc habent. C. Dindyma, deum matri sacre mons inminens Cyzico dictus: ut aurum Philostrphanus: quod illic ubera extiterint gemina: quæ Didyma graeci uocant. Serabo tantum numero multitudinis: Statius unius etiam declinauit.

Seu tu sanguineis ululantia Dindyma Gallis
Incolis: & Strictos Curetum despicias enses:

Dindyma
mons uñ.
Caput per
fuerem
iudicare ubi
primum.
Aura
Nympha.

Quæ uertice sacro Dindymon & cæsis decreuit montibus Ida. Graecus autor Huius de populi & urbi-
bus scribens ait: monti nomen inditum Διδυμήϊα capillorum rotatione quam illic Fana-
tica facit: ubi, unde mos iactandi per furorem capitis: ad alios postea manarit, alii quoniam: Didymis,
hoc est ducibus iugis allurgat. Nonnulli ferunt in ponto Dianæ comitem puellam: cui nomen Aue-
ra, quæ liberi uim passa quom Dianam ueretur: cum locum cõfugerit: enixa tamq uno partu geminos
quos Διδύμους graeci uocant: appellationis causam dedisse, ut Pocridis apud Ouidium timor non
uanus omnino fuerit: quæ tantquam puellæ nomen accepit Auram quam Cephalus a uenatione capta
bat. C. Vulpianus Cauius de sacris Cybeles, ubi sacra sancta acutis ululati bus agitâr. C. Gallis, Gallus
& Anx adulescentes officii formæque gratia deum matri dilecti: quom forte nuntius officinam con-
traxi: tentaculi furore pendenda sibi absciderunt. Quorum Gallus ad Terian Phrygiæ fluuium confedit
qui postea Gallus ab eo dictus est, ut Polyhistor Alexander de phrygiis scribens libro tertio refert.
Ab hoc amne Berecynthæ Sacerdotes Galli memorantur: cuius aqua epora mentem mouet, Ouidius
in Fastis, inter ait uiridem Cybelem altaeque celenas Amnis itis: in nomine Gallus aqua. Qui bibit in-
de furit. Ad hoc Ouidii carmen ex arte amandi nonnulli referunt. Porrigæ & ancillæ pœnas quæ luce
perpendi. Lusa manit: Callica ueste manus. Nos autem qua luce leuimus: ex Aristide Milefio, qui de re
bus Irahicis scribens libro primo sic ait. Gallorum Dux Ateomorus quom Romani longi obfisione
tam feros ac fathiscentes uidert: postulat: ut si saluos se uellent matres familias & uirgines ad stu-
pium dederent. Senatus Retinæ ancillæ consilio ad hostes habitu dominarum submisit ancillas: dato-
que ab eis dem signo eruptione facta Romani somno merore: depositos Gallos omnis obruntant, par-
te uictoria Ancillariorum diem sollennem perpetuo sanxerunt. historiam repetit etiam Plutarchus, &
Macrobius: fed it alios sequutus annales ab Aristide Paulo dessexit. Ouidius Amanti præcipit: ut No-
nis Caprotinis quo die Galli celi sunt aliquid ancillæ largiatur: ut alacris operam nauans: ad dominâ
itet: afficeret. C. Sanguineis, qui sua membra dissecant: quem morem noster Prudentius insecatur: & Pa-
pinus exprefit. Pinigeri rapitur Simoentis ad undam Dux uesana choricius dea sanguine lecto ipsa
dedit ferrum. C. Despicias, spectas, aliqui dexteris legunt. i. euaginas ac stringis, unde nudus gladius exer-
nis dicit, quippe ex atq de præpositione: ut numeris obsequant: inuicet poëtæ ponunt. C. Curetum, de
his longa Serabonis est disceptatio, quos alii i Creta: Alii in Euboea: Alii in Samothracia: Alii i Phrygia
louem nutriti: se sentiant. ii ne uagita puer se se proderet: excogitato nouo lusus genere Chyeolis Ae-
neis inter se concurrentes aris Tinnitu: atq: numerosi pedis compositione: qui Dactylus ab eis dictus
Saturnum cælauerunt. Eorum præterea fabulosam originem Diomedes grammaticus exequit. Aiunt
inquit opem in Idam Cretensem ex fuga delatam: quom puerperâ tempus instaret: primam montis par-
tem manibus apprehendisse: atq: ita partu solutam ex impressione uero palmarum Curetas produisse: quos
ab effectu graeci nominis dactylos. i. digitos & Idæos a monte nominauerunt: ut a populi oculoglo: quas
graeci ρόδοις appellant: uel a galearum cono Curetas. Idem uidetur confirmare Lucræ. hoc uersu. Ter-
rificas capitum quatientes numine cristas. Apollonius & eius interpretes ex Stefimbroto: non ut Diome-
des, ab op sed a Nympha quam uocant Anchialen id factum narrant. Affert Vibiùs in opusculo de flu-
minibus Atacini Varronis super hac ipsa re carmen: cuius etiam testimonio Seruius utitur. idest huius
modi Quos magno Anchiale partus adducta dolore. Et geminis capiens tellurem Oaxida palmis. i.
Cretæ solum, cuius fluuius Oaxes est: ut ipse quoq: Seruius ex Plisthene graeco (ut a bitron) autore recit-
at. Quis ergo Politianum ferat: qui super Oaxe fluuiio & Creta: sede lapsum Seruium scribit: quom is
multo quam ipse copiosius de Oaxe Cretæ amne disseruerit. Testantur aliquot eius antiqua exèplaria
Testantur etiam Boccacii: quia necio quid de hoc ipso Oaxe samdu dū ex interpretatione Serui suis ge-
nealogiis iferuerat. Sed & ipse quoq: deprauatū codicē nactus Antilenā corrupto puellæ noie pro An-
chiale trāscripsit. idē uiridū sequuti sunt qui Maronis opa Mli nup ipresserunt. dessexo in detritus: ut so-
lēt, loco: ipse qui nūc Antilenā qōq: tutelā scripserit. Ex hac historia Nasonis uersus ex. iiii. metamor-

Teria flu-
e & Gall?
Galli facit
dotes uñ.
Ouid. loc.

Curetes,

Curetum
fabulosa
origo
Dactyli
Curetes
unde
Anchiale
Nymphæ:

D. sensus
a Calymna
Seruius.

Ouid. loc.

phaleon superioribus annis legimus & interpretati sumus. Tactaque fatos cures ab Ida: quamvis ab hymbre scriptum sit. Nam qui reparatos a fungis Curetas aiunt nullos aut certe malos habent autores illud autem quod pro se firmissimè ducunt. Corpora uulgarunt pluuiatibus edita fungis: nihil ad curetas facere in nostris originibus disputabimus. liber tamen adhuc Ouidii carmen in medio relinquere.

Exito succurre meo. meae neci nam simplici quodam puellari timore uidebarur sibi mortem obire.

Comprime, stare coege. Habenas ferale. mortiferū curtum. Prædonis. raptoris. C Torui. Atro-

cis: quod ex aspectu colligebat. C Ferox.

quamvis ferox ac flecti indocilis. ut supra

duxit. C Fleu decoro. pulchro. nam quan-

quam lugentium deprauantur ora & gra-

tiam siquam habent amittunt: nonnullæ

tamen formosiores i luctu uidentur. ut in

Tecmessa notauit Ouidius: quæ mortens

Ataci placuit. C Primi suspiria sentit amo-

ris. ducto gemitu restatus est. amor tande

succubuisse. C Deterit. scribere deterit. Lic

cavit. C Amictu. ueste. C Ferrugineo. pro-

prius inferni color is est. Verg. de Charon

te. & ferruginea subuectat corpora Cym-

ba. C Define. noli. C Vexare. sollicitare.

C Animum. scilicet tuum puellarè. C Fu-

nestis curis. mortis metu: nam se petidit

iri pserpina dubitabat: aut certe pernitio-

sis ait quæ corpus extenuat: & necem pla-

runque maturant. C Vano. nam nihil est

quod times. C Nec indigni tedas patie-

re mariti. non nubes inglorio. C Tedas. cō-

iugium: ex eo nuptiarum ritu: quem su-

pra recitauimus ex Plutarcho. C Ille ego

Saturni proles. Extenuat culpam commemo-

ratione suæ dignitatis: quam amplifi-

cat emphasis geminari pronominis. Pluto

vero quod ex Euhemero scribit Ennius:

Saturni filius fuit & Rheæ louis frater.

Ferrugine-
us inferni
color

Plutonis
imperii.

Lunari cal-
cei cur.

Aurea
Actas.

Exito succurre meo Compefce furentem.

Comprime ferale torui prædonis habenas.

Talibus ille ferox dictis statuq; decoro

Vincitur: & primi suspiria sentit amoris.

Tunc ferrugineo lachrymas deterfit amictu.

Et placida moestum solatur uoce dolore.

Define funestis animum Proserpina curis:

Et uano uexare metu. maiora dabuntur

Sceptra: nec indigni tedas patiere Mariti.

Ille ego Saturni proles: iuci machina rerum

Seruit: & immensum tendit per inane potestas.

Amisum ne crede diem. sunt altera nobis

Sidera: sunt orbes alii. Lumenq; uidebis

Purius: Elysiosq; magis mirabere campos:

Cultoresq; pios. illic pretiosior ætas:

Aurea progenies habitat. Semperq; tenemus.

C Cui. mihi. C Seruit. famulatur. C Machina rerum. mundi elementa: nam quicquid oritur in terram

reciditur dictum est. C Potestas. imperium. C Tendit. propagatur: ac se porrigit. C Per inane. per infe-

uas: & inania regna. de sede Plutonis & potentatu: repetere quæ superius ex Macrobio copiosius ex-

posuimus. quippe nonnulli ex grauioribus & Platonice sectæ philosophis disputabant: inter Lunam

terrasq; locum mortis & inferorum uocari: Ipsamq; lunam esse uitæ mortisq; confinium. & animas in-

de ad terram fluentes mori: inde ad supera meantes ad uitam reuerti. C Immensum. infinitum. quod

Democritus Epicurus & Lucretius senserunt. C Altera sidera. præter ea quæ sunt apud superos: aut cer-

te clariora. Vergilius in Elysiorum mentio. Largior hic campos Aether: & lumine uestit. Purpureo: fo-

temq; suum sua sidera norunt. nam purior is fulget Sol qui colunt insulas fortunatas in lunæ corpore

quam nobis qui longius absumus. C Orbes. astrorum globi: uel terræ spacia. C Magis mirabere. longe

suspiciet: & alludit ad illud Maronis. Quamuis Elysios miretur grecia campos: quos i Boeotia celebrat

Lycophron in agro Thebano: Dion: Plutarchus & Philostratus in insulis Britannicis ad Oceanū quibus

astipulantur Eurypides: Hesiodus: & Homerus. in Arcadia quoq; redduntur. & In Hispania: quod scri-

bit etiam Strabo. Herodotus & Duris Aegyptio contribuant nō procul a ciuitate cui nomē Auzis. Eo.

dem Deiotari gener Castor: ille Romani nominis studiosissimus in lunæ globo constituit unde institui-

tum ait. ut qui natalibus apud Romanos præstarent lunulas in calceis ferrent: argumentum. quod obita

morte rursus animi subiecti pedibus lonā calceabunt. id q; Lucanus: & Papiniū affirmauerūt. C Pios.

nam solum qui cū uitæte uixerunt illic accedunt. Infra Claud. Exultant cū uoce pii. C Pretiosior ætas.

præstantius hominū genus. alludit autem ad quattuor illas ætates quas a metallis Hesiodus appellauit.

C Aurea progenies. qualis sub Saturno fuisse dicitur. Quæ uindice nullo sponte sua sine lege fidem re-

ctumq; colebat: ut est apud Ouidium. Prudentius in Symmachum de Saturno. Hæc causa est & origo

ma. Quod secla uetusto Hospite regnanti crudus stupor aurea finxit. C Semperq; tenemus quod sup-

ma. se. Superos quibus opponunt inferi: deos aut homines apte possumus hic intelligere. sed in diis alior

erit ratio: quippe tum nos in leros statuemus: qui semel animam cælitus sortiti non amplius amittunt. Nam subinde per corpora migrat. ut Aegyptios sequutus Pythagoras allerebat. Si uero superotum nomine mortales accipias: perspicuus sensus est. C. Mollia. florulentæ: quæ substratis herbis plumeum torum præbent. contra Tibullus humum cultam pro dura posuit: g. arata tellus & herbis nuda mollem facenti confessum non exhibet. Et te dum liceat teneris retinere lacertis Mollis & inculca sit mihi somnus humo. C. Halant. spirant. C. Melioribus Zephyris. fecundioribus. & quorum flatu speciosius terra floreat. C. Perpetui. per totum annum.

C. Quos. idest quales Vergilius. Quos ut dabis gemitus. C. Tui Aetna. suboritur illa eadem controuersia: Aetna scribendum ne sit an Enna. Callimachus in hymno Ceteris Ennam deæ sacram canit. sed & Aetna defendi potest: ut ante diximus. C. Est etiam arbor. Aemulatio Maronis qui primus (ut sentit Seruius) committit hoc est.

Enna.

Arbor aurea Proserpinæ sacra

C. Prædiues. aureo ramo. C. Lucis opacis. expressit illud Maronis hunc regit omnis Lucus. C. Fulgentes. aures ab eo. Discolor unde auri præmos aura resulsit. C. Viridi. fuluo. C. Sacra. datur. dicatur. Verg. Iunoni infernae dictus sacer. Autumnus fortunatum. preciosos & aureos fructus: ab anni tempore proueniunt. hinc Autumnus (ut Festus autumnus) dictus est. quod tum maxime coactis fructibus hominum opes augentur. C. Fuluis pomis. Verg. Aurico mos quæ quis decerpserit arbore foetus. C. Lunari subiecta globo. Pythagoras existimauit a lacteo circulo deinceps incipere Ditis imperium: quia animæ inde lapsæ: uidentur iam a superis recessisse. inde primam nascentibus alimoniam lactis ait offerri. quia primus animis mortis a lacteo scipiti corpora terrena habentibus. C. Qui scilicet globus & orbis lunæ. Vergil. Luculentemque globum lunæ. Sed & Solis etiam globus dicitur. Prudentius. una uirtus condidit Globos dierum: nocturnum præfides. Et alibi. Cadet rotatus solis in terrâ globus. C. Septimus. i. ordine planetarum.

Autumnus unde

Ditis spii.

Globus Solis & Lunæ

qui sunt. Saturnus. Iuppiter: Mars: Sol: Venus: Mercurius: & ipsa postremo Luna. lege Maternum. C. Ambit. circuit. C. Auras. cælum. C. Separat. discludit. C. Mortalia. caduca. nam sic appellant nostri. falesces non purpura Regum. C. Luxu. ambitio cultu. C. Omnia mors æquat. inde Romanus ille uir erumnis & animi robore. clarus: ita apud Prudentium perorat. Hoc perdo solum: quod penbit omnibus. Regi Clienti. pauperique & Diuiti. Sic Vermularum: scilicet Senatorum caro Tabescit: imo quom sepulchro condita est. Quin apud inferos Diues a paupere nihil interest. Propertius. Lydus Dulichio nil distat Crocus ab Iro: Consule cum Mario Capte Iugurtha sedes. C. Sontes. scelerum conscii. C. Improbata commissa. delicta. C. Accipe. me largiente. C. Parcas. fatorum deas præstitas: quæ tua facessent imperata: non secus ac Ancillæ solent. C. Sit fatum quodcumque uelis. compone fortunas hominum pro libidine. quo nec dari maius: nec fingi potuit. proinde dicendi finem Pluto fecit. C. Exhortatur. calcariibus: aut uerbis increpat. C. Equos ouantes. parua uictoria lætos. Quid autem proprie sit ouare longa disputatione docet Gellius. C. Mitior. aliquantisper pacatus minus quæ solito feruus. Est enim comparatum per immutationem: nam quando mitis est Pluto: Sic illud Matonis. sed cruda deo uiridisque senectus suffusa nitentis: in Venere Seruius exponit. & in Charonte iam senior: sed cruda deo uiridisque senectus auctoritate Varonis & Plinii. quantum a Valla per calumnias arguatur. C. Intrat Tartara. subit inferos. Tartarus aer est sub utroque cardine crassus: ac perpetuo brumæ rigore damnatus: & nocte. quam densæ nubes efficiunt: ut scribit Crates: uel ut Homerus accipit locus in quo Saturnus eiusque Comites

Reges purpurei Mors omnium cõis.

Comparatiu p immutatione Tartarus. & quæ ide.

Quod superi meruere semel. nec mollia defunt. Prata tibi: Zephyris illic melioribus halant. Perpetui flores: quos nec tua protulit Aetna. Est etiam lucis arbor prædiues opacis: Fulgentes uiridi ramos curuata metallo. Hæc tibi sacra datur: fortunatumque tenebis Autumnum: & fuluis semper ditabere pomis. Parua loquor. Quicquid liquidus cõplectit aer Quicquid alit tellus: quicquid maris æquora uerrunt: Quod fluiui uoluunt: quod nutriuere paludes Cuncta tuis pariter cadent animalia Regnis Lunari subiecta globo: qui septimus auras Ambit: & æternis mortalia separam astra. Sub tua purpurei uenient uestigia Reges: Deposito luxu: turba cum paupere mixti. Omnia Mors æquat. Tu damnatura nocentes: Tu requiem latura piis. te iudice fontes Improbata cogentur uitæ commissa fateri. Accipe lethæa famulas cum gurgite Parcas. Sit fatum quodcumque uelis. Hæc fatus ouâres Exhortat equos: & Tartara mitior intrat.

sub terra cohercetetur. inde Tartareus penultima frequentius breuifse. Et etiam longa exemplo Eurypidis qui per diphthongon enunciat. quod si Tænara leges (ut nonnulli codices habent) porcum simplicitate intellige. ut quom dicimus Auernum & ipsius Ditis sedem significamus. Nam Tænaram Laconiæ promontorium est. aduersum Aphricæ & in eo spiraculum quod scribit Solinus. quippe Tænarus Iouis filius Gereti frater. a sumpto altero Germano nomine Calabro. Laconiam præteruectus est & occupato loco Templum Neptuniano erexit & a se Tænarium nuncupauit. ut inquit Stephanus. Fuit & alter Tæ-

Tænara.
Tænarus.
Calaboz.

Conueniunt aë. quantas truculentior hauster
Decurrit arboribus frōdest. aut nubib⁹ hymbres
Colligit. aut fragit fluctus. aut torquet harenas
Cunctaq; præcipiti stipantur Tattara cursu
Insignena uisura nulum. mox ipse serenus
Ingréditur. facili passus mollescere risu:
Dulcissim⁹ sui. Dominis intrantibus ingens
Assurgit Phlegethon. flagrantibus hispida riuus
Barba madet. totoq; fluunt incendia uultu.
Occurrunt propere lecta de plæbe ministri.
Pars altos teuocat currus. fransiq; solutis
Verrunt emeritis aut pascua nota lugales.
Pars aula tenent. alii prætexere ramis
Limina. & in thalamis cultas extollere uestes.
Reginam casto cinxerunt agmine matres
Elysiæ. tenerosq; leuant sermone dolores:
Ex sparsos religant crines. & uultibus addunt
Flamea sollicitum præclatura pudorem.

Quant⁹ p
quot

Hauster
unde
Norus.

to. C Ministri. famuli C Lecta de plæbe. hypallage. id est lecti de multitudine ministroꝝ. Scimus de Mi
nistris Domitiam. Insignis facie. decora cultu. Itar plæbs altera nō minor sedente. C Pars. eoz. C Reuo
cant. loco resitunt. C Altos currus. Emphasis. nam per hoc equorum proceritas intelligitur. ut in illo
Maronis. Stabant tercentum nitidi in præsepibus alnis. C Solutis franis. detractis habentis. C Verrunt.
agunt. C Lugales equos qui iuncti currum trahunt. C Emeritis. officio persuctos. Sic etiā Verg. Emer
itos boues in georgicis appellauit. nam milites emeriti dicunt qui cōpletis stipendiis militiæ sacramē
to soluti sunt. Quintil. Emeritis hinc bello stipendiis. C Pars. famuloꝝ. C Aula. uela & ornata qui
bus parietes & aule tegunt. dicta quod in aula Arali Regis Asiæ primū inuenta sunt: quom is populū
Romanū scripsit heredem. autor Seruius. C Limina. ianua. C Ramis. antiquo Romanorū more
diebus festis: aut publica priuataue lænita arboꝝ rami pro foribus affigebantur. & imprimis & lauro. u
uenalis. Ornentur postes & grandi ianua lauro. meminit huius cōsuetudinis Septimius etiam Tertullia
nus. & Apuleius i historia Misciaca. C In thalamis. in lecto iugali. qui Genio medius in Aedibus sterna
batur. uel orando cubiculo. quod magis placet. C Vestes. ex interpretatione Iuriscōsulū: qua quicqd
inducitur aut tegitur uestis appellatur. Catullus. Hic uestis prisca hominum uariata figuris. i. aulæum.
C Reginam. Proserpinam. Matres Elysiæ. heroicæ indolis mulieres: quas illic esse canit Homerus: &
Maro. C Cinxerunt. Circumfusa tesserunt. Papinius de puellis Adraht nubentibus. Casta matres cin
xere corona Argolides. C Leuant sermone. solati. C Teneros. puellares. & hoc a Papinio. Virginibus
circum undiq; fusa Fœdera conciliant noua: solanturq; timore. C Et sparsos religant crines. nam di
xerat Cæsariem diffusa noto. C Addunt. opponūt. C Flamea. Lurei coloris tegmina quibus puellæ nu
bentes amiciebantur boni omnis causæ: quod id uelum erat in assiduo usu Flaminæ. i. Flaminis uxo
ris cui diuertere per leges a matrimonio non licebat. Hæc ex Plinio accepimus & Pomponio. C Præuela
tura. ut tegerent. C Pudorem. uerecundiam qua nuptura uirgo suffundebatur. Tibul. ut iuueni primū
uirgo de iuncta marito inficitur teneras ore rubente genas. C Sollicitū. q Proserpinæ pedus angebat. ab
inflicto. Nubētes. n. puellas. ut iꝑe Statius. Subit ille supinus uirginitatis amor tacite y modestia culpa

Emeriti q.
Aulæ.

Vestis.

Nubendi
ritus.

Flamea.

Genius q

Coronae in
conuiuioPapin. ex
ponitur

Minos

Quæstor.

Rota
IxionTantali fa
bula.Auarus in
Tantalo
Pelops
amarus a
Neptunno
O: nomai
cruule cer
tamen.
Qui, locus
Propertii
uersus enu
cleatus.

¶ Pallida lætatur regio. Orcus ab umbrarū colore, de quibus Lucretius. Simulachra modis pallētia mi
ris. ¶ Sepulcræ, conditæ. ¶ Vmbræ, manes. ¶ Vacant, indulgent & operā dant. ¶ Epulis genialibus, fe
stis dapibus. Genius (ut Aufastius ait) Deoꝝ filius est & parens hominū, ex quo homines gignunt. inde
cuiusq; genius appellat q̄ eum genuit, eundē Geniū esse & larem. C. Flaccus in iis quibus indigētia
cōplexus est: molnis argumētis probare contendit. Nōnulli binos genios in iis tantū domibus quæ ma
nitæ forent colendos esse putauerunt: ut memorat Censorius, l. n. deus ad conubiū gignendū libe
rum causa iſtiturū: nō nihil pertinet: ideo
gēiales hic epulas nuptiales itellige. ¶ Ma
nes, inferni dii. ¶ Coronati, veteri more,
qui fertis ornati cōiuiū agitabāt, ut disci
mus ex Athenæo. Tibul. iam dudū syrio
perſuſus rēpora Nardo Debueram fertis
implicuisse comas. Antiquissimū præterea
coronæ genus ex lana fuit: autore Festo.
inde Papinius i patris Epicedio Fugere me
os pnia crines uellera, i. lauri ferta. ¶ Cā
tus, nam muscos in nuptiis exhibebant,
Quid, y. metamorpho. In nuptiis Andro
medes, Tibiāq; & cantus animi felicia læti
Argumenta sonant. ¶ Sedantur gemitus
Erebi. Sontium pœne differuntur: & ita lu
ctus etiā desinunt. ¶ Squ illor, aer qui eras
sus & imotus hæret: ut inquit Seneca, aut
certe situs. ¶ Se sponte relaxat, ultro remit
titur. ¶ Rareſcite, tenuari. ¶ Aternā noctem, perpetuas tenebras. ¶ Vrna Minoia. Minos ab Hefiodo
regno dignissimus ab Homero discipulus & Iouis necessarius appellatur, periticit tamen Tragicorum
cōſensus: qui eum crudelitatis in grāā Atheniēsiū (ut ait Plutarchus) insimulant. Ex quorū sententia
Quæstor, Verg. Minos iudicem apud inferos: tanq̄ si prætor sit rerum capitaliū: Quæstorē uocat: ex interpret
tatione Pediani, dat illi fornicem, ubi urnā nominat, dat reſectionē iudiciū: quom dicit Conciliū uo
cat, dat cognitiōē quom subdit, utaq; & crimina discit, inde hæc Claud. ¶ Verſat, agit. ¶ Incertas
fortes, hoc ex antiquo iudicio: more. Nam Romani sortito causas audiebāt, ut refert Seruius. ¶ Verbera,
Furiarum flagella: quibus umbræ sontium uapulabant. Verg. Continuo fontes ultorū accincti fla
gello Tiphone quærit infestas. Toruſq; sinistra Intēras angues uocat agmīa scæra forſis. ¶ Impia, ubi
ſcelēſti cruciantur. ¶ Reſpirant, pariter quiescant, ab iis sumpta metaphorā: q̄ sub onere cursu: sub
ſiſtunt donec ſpiritum recipient. ¶ Rota, quod Cicero tradit in Tuſculanis, tormenti genus ē. ¶ Præ
ceps, uolubilis. ¶ Torquet, cruciat aſſiduo circumactu. ¶ Ixiona, Phlegyæ uel Aethonis filium, qui ſo
cerum eius Eionē per inſidias necauit: hīſtoriā recitauius: q̄ Pherecyde, quomq; prouocaſſet ad ſtu
prum lunonem: dāatus apud inferos aſſidua rotæ uertigine rapi. Tibullus, Illic lunonem tentare Ixi
onis aui Verſant celeri noxia membra rota. ¶ Non ſubducit, nō ſubtrahitur. ¶ Inuida, quæ Tantali ſi
iam potum ſuum deſerit, ut ait Tibullus. ¶ Labris Tantalicis, Tātalus (ut Xanthus Lydius in. iiii. ſcribit)
Hymenæi filius & Aſcali frater: ut alii Smyrnæ Phrygiæ: quæ rum Naulochos dicebatur: ut alii Syri
lum tenuit, is apud inferos ut canit Homerus: aq̄uis or alabentibus: perpetua ſiti laborat, ſupplicii cau
ſam non omnes eandem tradunt. Nam quidam dicunt eum pœnas luere: quod Pelopem filium diis ho
ſpitibus epulandum appoſuerit. Nonnulli reſerūt Canem tenſū Iouis in Creta cuſtodem a Pandæo
Mileſio ſurruptum: ad Tantulum perueniſſe: quē quom repenti Mercurio negaſſet hac affectum pœ
na. Ouidius quoniā deoꝝ ſecreta mortalibus reuelarit. Quærit aquas in aquis: & poma fugacia caprit,
Tantalus: hoc illi garula lingua dedit. Eurypides ait in acre ſuſpenſum impēdenti ſaxo torqueri. Sunt
qui ſubiectū Syphlo mōti tradant in Lydia. Petronius in Tantalo repræſentari auaros autumat: quibus
opes uſui non ſunt: & ſicis faucibus cōditis pecuniis icubāt. Huius filius Pelops a acceptis equis pēnas
ab amatore Neptūno Piſam delatus eſt: ut ſcribit Pindarus. atq; Oenomaio curuli certamine ſuperato:
Hippodamiam uictoriæ præmiū duxit. Inuentibus, n. certamen prociſ Hippodamī concedebat Oeno
maus, ut eodē curru ſedentem ueherere ac intra currendi ſpaciūa carenibus ad metas ſecum raperet,
Quod Lycophronis & Pindari nātāt interpres & Apollonii cāmen indicat. ΕΥΔΕΔΩΝ ΔΙΨΟΛΩ
ΠΩΝΙΟΤΟ ΔΙΠΛΟΝ ΤΕΣΚΑΙ ΤΟΝ ΔΕΥ ΠΡΩΤΟΨΙΕΣ ΠΕΛΟΨΙΟΥΝ ΤΙΝΕΣΑΝ ΗΝΙΘΟΥΝ ΔΕ ΟΙΣ ΚΑ
ΤΩ ΡΑΙΣ ΛΕΤΟ ΙΣΜΟΣ ΔΕ ΔΙΩΝΙΔΕΣ. id eſt Stant gemini currus, pendetque in uerbera Pronus Hinc ſocer: inde
Pelops: fugit hic: præmiū ille: nec ullum Dat ſpaciūm. Pelopi comes aſſidet Hippodamia, inde poëtæ cō
ſpirant, ut alientis quadrigis Hippodamiam per epitheton uectā ueant, q̄ non ſuo neq; paterno ſed
procoꝝ curru rapiebatur. Ouidius i Heroidibus. Qua duo porrectus iſſe freta detinet Iſthmos uectā
peragris Hippodamīa rotis, & Propertius. Nec phrygiū falſo traxit cadore marinum Aucta exten

Pallida lætatur regio: gentesq; ſepulcræ
Luxuriant: epuliſq; uacant genialibus umbræ.
Grata coronati peragunt conuiuia manes.
Rumpunt inſoliti tenebroſa ſilenciā cantus.
Sedantur gemitus Erebi, ſe ſponte relaxat
Squallor: & æternam patitur rareſcere noctem
Vrna nec incertas uerſat Minoia ſortes.
Verbera nulla ſonant: nulloq; frementia luctu
Impia dilatis reſpirant Tartara pœnis.
Non rota ſuſpenſum præceps Ixiona torquet.
Non aqua Tantalicis ſubducitur inuida labris,
Soluatur Ixion: inuenit Tantalus undas,

nis Hippodamia rotis. Ad hoc & Nafonis illud referri debet. O q̄ pene Pelops curru cecidisset eburno:
Dum fpectat uultus Hippodamiae ruos. fpectabat Hippodamiam Pelops quam fecum uehebat ebur-
neo curru. quem Neptunus ei largitus eft: ut in Tufculanis refert etiam Cicero. Meminit & Papinius i
Thebaid: quom ait. Neptunia tendit lora Pelops. Ex Hippodamia liberos quidem fufcepit multos:
ex Danyde uero puella Chryfippum furtiuo concubitu: quem Lanius Thebanus amauit & rapuit. is po-
tea captus a Thyete & Atreo benigne a Pelope tractatus eft. quod amoris caufa puerum abfportaret:

Ouidii ca-
men expo-
fitum.
Papini
uerfus
enucleatus
Chryfip-
pus puer
Laii amo-
res.

Et Tityus tandem fpaciefos erigit artus:
Squallentifq̄ nouem detexit iugera campi.
Tantum erat. laterifq̄ piger fulcator opaci
Inuitus trahitur lafo de pectore uultus:
Abreptafq̄ doletiam non fibi crefcere fibras.
Obliuifcitur: formidatifq̄ furoris
Eumenides cratera parant: & uina feroci
Crine bibunt flexifq̄ minis iam læne canentes
Extendunt focios ad pocula plena Ceraftas:
Ac feftas alio fuccendunt lumine tædas.
Tunc & peftiferi pacatum limen Auerni
Innocuæ tranfiftis aues. flatumq̄ repressit

ut græc⁹ autor Doſithe⁹ de pelopidis ſcri-
bens tradit: & græmaticus Ariftophanes. q̄
Tragediaque Sophoclis argumēta compo-
ſuit. Mox eundem Chryſippū: Thyſte &
Atreo nō audientibus: Nouerca Hippoda-
mia clam noctu extinxit. Laio cui tū puer
accubabat cædis inſimulato: ut legimus
apud Plutarchum. quo argumēto Eurypi-
des Tragediam quoq̄ dedit. inde. M. Tu-
lius air in Tufculanis. Quis aut de Gany-
medis raptu dubitat. qd poetæ uelint: aut
nō intelligit apud Auſipide quid & loqua-
tur & cupiat Laius? Hæc idem ſcripſimus:
qm̄ Cicerōis: Ouidii: Propertii & Papi-
diximus locos: alij nō attigerunt. Et Ti-
tyus tandem. Tityus (ut ait Pherecydes) lo-
uis & Elaræ filius fuit: eius quam genuit
Orchomenus. Telluris tamen dictus eſt.
quod eo grauida mater Elara lunonis me-

Ciceronis
uerba ex
hifloria
declarata

Tityus.
Elara.

tu terram ſubiens illic puerum peperit. Indicat in Bæotia Strabo ſpecum Elaram a re geſta denomina-
tam. Alii ſentiunt ideo Terræ filium dici: quod ſæuos & immanes homines cuiusmodi Tityus fuit: fa-
bulæ Terræ prognatos fingunt. & Callimachus Atrociffimas quafq̄ beſtias terræ genus appellat. in no-
uam iugera diſſentus apud inferos paſcit uultures: ut auctor eſt Homerus: qm̄ uim Latone inferre ten-
tuit: uel ut canit Euphorion: Diane nitrum intulit. quapropter Apollinis & Diane telis extinctum re-
fert Pindarus. C. Engit. attollit. C. Artus ſpacioſos. ualtilſima mēbra: ut quæ tantum agri occuparent.
C. Nouem iugera. nā tot iacēs premebat. Tibullus. Porreduſq̄ nouē Tityus per iugera terret. Iugeri mē-
ſura ducentes & quadraginta pedes habet in longitudine: dimidiū in latitudine: ex diſpoſitione Quinti-
liani. Homerus nouē plethra dixit: quæ ſingula centū pedes habent: ut Mathematicus Hero docet. Sed
nifi pro iugero trī accipiūt. C. Vultur. Homerus geminos uultures admotos Tityo canit. Ouidius unū.
Iugerbifq̄ nouem ſumimus qui diſtat ab imo Viſceraq̄ affiduæ debita præbet aui. C. Sulcator. ales q̄
Tityo quali Carnifex additus erat. & quoque liſtor artus diſſecat Sulcare dicitur. Prudentius Milites te-
rerrimi ſulcant per artus longa tractum uulneca. Eſtq̄ metaphora ſumpra ab aratoribus. C. Opaci. liuen-
tis. Tibul. Affiduus atro uiſcere paſcit aues. aut umbroſi: ut ide p Metalepſim magnitudinē corporis ex-
primeret. C. Piger. affiduus & qui nuſq̄ auolat: ſed affixus iecori ſemper hæret. aut inerti corpore. C. Fi-
bras. ſecur quod ſubinde reparatur ut canit et Verg. C. Eumenides. furie. C. Scelerū. ad quæ mortaliū
mentes deprauant. C. Formidati. Timēdi. C. Feroci. anguineo. C. Flexis minis. remiſſo furore. C. Læne.
aduerbiū eſt. C. Ceraſtas. e ſerpentū genere quæ quadrigemina præferunt cornicula quoque oſtentatiōe:
ueluti eſca: ſollicitas aues perimunt. nā reliqua corporis de induſtria harenis tegunt: nec ullū indiciū ſui
prebent. niſi ex ea parte qua inuitatis dolo paſſibus: necem autū aucupant. auctor Solinus. Homines præ-
terea Ceraſtas cornibus itigneis oli reuulſe Cyprū ſcribit Androclides: uñ iſula quoque Ceraſtia dicta eſt.
Xenagoras tñ ita denominatā a ſitu putat. q̄ pcurrentibus p̄montionis: uel ut iſtels cornibus aſſurgat.
cum Androclide Naſo conuenit in. x. metamorphoſeon. C. Feſtas tedas. Nuptiales faces. C. Aho nō ro-
gali. C. Tunc. Per id tēpus quo celebratæ ſunt nuptiæ. C. Limen. ſpiraculū: fauces ad oſtū. C. Auerni. Cā-
paniæ lacus: de quo an eſt dictū. C. Paſtiferi. Nā ſuperuolātes alites necat. ut Lucretii ſinia rectauiamus.
C. Pacarū. nō inſectum. C. Tranſiſtis innocuæ. Superuolaſtis abſq̄ noxa: & damno. C. Aues. apoſtrophe.
C. Amſandus. Ira quidem legitur in omnibus fere codicibus: nos Amſandus emēdauiamus ex Vibio ſe-
queſtri: qui Lacū i Hippanis Amſandū reddidit: ad manes (ut hominū fert opinio) peruiū. de quo longum
Vergiliū carmē extat. Eſt locus Italiæ i medio ſub mōtibz aliz Nobilis: & ſima multis memorat i oris
Amſandū ualles. & paulopoſt. Hic ſpecus horrendū: & ſæui ſpiracula Diis Monſtratur: ruptoq̄ ingens
Acherōe uorago Paſtiferas aperit fauces. Adit & nominis ratione ſeruius. Amſandum dicit: quali un-
dicq̄ ſandum. Locum nos quādoq̄ ſpectauiamus: cum Daunus & Salentinus: quibus tum ius dicebamus
Neapoli petere. Indigne Mephyrum uocant a Fregento nō procul. Nec abeſt uero Donatus qui
ſtatant al Celorū. Nam qui Samnitis interſecat Calor amnis: illac prætereſt: ut uero Canoſio primū

Terræ fili
qui.

Diana a
Tityo ul-
tiata.

Iugurum
Plethrū.

Ceraſtæ
Ceraſtæ
hominos
Ceraſtia
cypros.

Amſandus.

Deſenſus
a calūnia
Donatus.

Acherusia
palus.
Acheron
amnis.
Inferorum
cometa usi
Lyzeus usi.
Cato curas
uino solue
bat.
Liber quas

Mors cur
noctis filia

Bustu pri
mum
Miles usi

Munus
Immune

Portitor q

Defensus
a calūnia.
Scritus

Hesperus.

Nox eadē
cū Venere
Venus par
carū maxi
ma.
Fortune
exēplum

Pronuba.

diceret:urbis illius nobilitas efficit: quom̄ cetera proxima regione oppida obscura sint: nec eius gene
ris:unde locor: notitia peti debeat. ¶ Fixo torrente. Verg. Medioq; fragofus Dat sonitū faxis: & torto
uertice torrens. ¶ Acherontas fontes. In Theopride palus est Acherusia: & amnis Acheron: ibi Coc
cytus quoq; labitur aqua insuauissima. Pausanias arbitrat̄ Homerū: quom̄ hæc loca uidisset: cōmentū
inferorū aggressū: & in poema suū transulisse. ¶ Lyxo. nero: quod liberi munus est: qui Lyzus ap
pellatur qm̄ solui animi curas: id qđ Vtiensius Cato in se quādoq; periclitatus est: ut ait Plutarchus. &

Tibul. tentauit. Adde merum uinorū no
uos compescere dolores: Occupet ut fessū lu
mina uicta sopor. inde liberum quoq; di
ctum plerūq; placet: sed Alexander ait ita
uocatū qđ pro comuni Boetia liberta
te pugnauit. ¶ Lachesis. parca. ¶ Non rup
tit flamina. de colo fatali supen⁹ expofu
mus. Sed Atro pos filium truncat non La
chesis: ut iactato etiam incondito illo car
mine notum est. Sed Lachsin Claud. abso
lute pro quacunq; parca posuit: aut fore
rem pro sorore: ut Maro Pollucē pro Ca
store: Propert⁹ Androgeum pro Glaucō.
Et deus extinctū crocis Epidaurius her
bis restituit patriis: Androgeona focis.
¶ Nec. mea quidem sententia: scilicet ne
reddit. n. causam cur a suo muncere Mors
& parca cessaret: ne. s. morē tuum gemitus
festa turbarent. ¶ Mors. Necis dea: noctis
ut Hesiodus ait filia: quoniam fatalem sibi diem nemo nouit. ex hoc & atra dici^r a Tibullo. Abstineas
Mors atra precor non hie mihi mater. ¶ Rogum. mortem liberorū. Nam uictus ea daucta combure
bat. ut in legibus scribit Cicero. Romæ Corneliorum primus Sylla cremari uoluit: ut auctor est Plinius.
apud græcos bustū primus instituit Hercules antea ignotum. Sed hoc in Tibullum copiosius. ¶ Fluctu.
Maris aduersa tēpeltate. ¶ Miles. Bellator & qui castra sequit̄: appellatur: a sensu contrario: qđ minime
mollis sit: ut sentit Elius. uel a numero. Nā legio trimum milium primo fuit: & a singulis tribubus Tanē
sium: Rhamiū: Lucerū: similia militū mittebantur. Eutropius ait quōd Romulus initio mille delectos
ex populo amasset: a numero milites dici placuisse. ¶ Cuspide. telo aut hasta a parte torū. Oppida. ciui
tates. ¶ Pollent. florēt. Immunia. Munus onus qđ significat id quōd remittitur immunis præstari dic
tur. ut iuris interpres Paulus ait. ¶ Lati funerei. mortis: & exequiæ. ¶ Senex. Charō magister Cymbæ
qđ mortuos p Acherusia paludē traicere putabatur ut i secūdo Bibliotheca scribit Dioscorus ex repre
sentatione Aegyptiorū. ¶ Portitor. Portitores appellantur. ut scribit Nonius qui portum obsident atq;
excutunt ofacut uectigal accipiūt. qua ratione Charō portitor dici potest quippe qđ ab umbris illuc appul
sis obolū quasi portorium exigat: ut narrat Apuleius in historia Melisiaca: meminit & Propertius. Vota
mouent superos: ubi portitor æra recepit. Obserat umbrosos lurida porta rogos. Quin & uectorē cū
Seruio hic intelligere nihil prohibet. Nā quē graci ποσειδάων nos etiam portitorē recte dicimus: & si ne
scio qui male scioli refragan^t. Martial. de ariete quo traiecit ē Helle. Quid meruit Nemeas terror: qđ
portitor Helles. ubi nihil dici potest quin uectorē significet. ¶ Impexos crines. Verg. de Charonte. cui plu
rima mento canices inculta iacet. ¶ Remos uacuos. inanē cymbam: nec umbris: ut Prius: onusta. ¶ Cā
tat. nautico more de quo no^ter Naso. Cantat & innitēs limos: & pronus harenæ Aduerso tardā qui tra
hit amore ratē. ¶ Suis Hesper⁹. Nā sua sidera manes habet ut diximus. Hesperus Aetlātis filius. quom̄ I
uertice mōris a patre dicti sideris cursus obseruaret: extinctus ē: & a suis ob signē pietatē relatus i cælū
sideri nomē dedit. auro^r Dioscorus. ¶ Procellerat. apparebat. Obseruātū est a maioribus: ut uespertino
eius ortu Noua nupta eūdē torū cū uitro iniret. qđ testatur ē Catullus iudicis puellis & adulescentib⁹:
hoc argumētū certare. norū carnē. ¶ Nox. dea parēs. ut Orpheus i quoq; qđ Cypris hoc ē Venus eadē
memoratut. ide ueteris comœdie poeta Aristophanes. Amotē nocte genitū dicit. uisēbarut & Athenis
quadrāgulari figura Venus: quali sunt Hermæ addito epigramate qđ legimus apud Pausaniam. Venerē
cælestē maximā ē parcarū: Hoc adiecimus ut qđ uetustas idicare uoluit intelligeres. Nihil æque ad se
cundā fortunā cōferre: quā benuolentiā cælesti cā pfectā. Iad quā fidus ipellat. An aliūde factū putas
ut Vinus ille Pisanelus homo leuissimus: & qualē pudet fatenī. Lupusq; Leonatus pratus ex ipurissimō
sacrodote pyrra facuissimus: qui nouo exēplo sumū scelus: cū sūma iusticia cōsumētib⁹ amicitia regia
si iure queat Rex ille uocari Qui pietate caret: propriā qui nō regit irā: ut Sedulius nos^ter ait: ad sūmas
opes peruenirent: de nemp^e sunt iū: & quicūq; criminibus debent honores: ad quos in dignissimē proue
cti tacito bonoq; oīum consensu iudicantur. ¶ Pronuba. quæ celebris nuptus præciat ex parte uxoris

Am sanctus: tacuit fixo torrente uorago.

Tunc Acherontas mutato gurgite fontes
Lacte nouo tumuisse ferunt. hederisq; uirentem
Coccyton: dulci perhibent stagnasse lyxo.
Stamina non rumpit Lachesis. ne turbida sacris
Obstreptent lameta choris. Mors nulla uagat
In terris: nulliq; rogum plangere parentes.
Nauita non moritur fluctu non cuspidē miles.
Oppida funerei pollent immunia lati.
Impexosq; senex uelauit harundine crines
Portitor: & uacuos egit cum carmine remos
Iam suus inferno processerat Hesperus orbis
Ducitur in Thalamū Virgo. stat p nuba iuxta

ut Aspx ex pte vtri. inde luno priuatur Matrimonia curat. de Auspice luuenalis. Veniet cum signatoribus auspex. C Tágés. pcanu more. q tenebát aras: ut discimus ex Macrobio. C Sicit. ratis optat uotis. C Omnia gentialia. numerosa felicitq sobolē. C Perpetuo foz lere. idit solubili cōnubio. C Pii. cultores Elypii. C Exultat. plaudūc: & motu corporis gestit. C Cū uoce. cū cantu: uel eodē liguz fauore Platonib pñates. C Exordia. uerba. C Peruigili. nā totā noctē p cātū uinūq duxerūt. C Noltra patēs luno Applausus & piorū cōgratulation: uice carminis fescenini. luno uero Proserpina quocq dñr ut initio docuimus. C Germane. frater eiusdem: iurpis & germinis: ut Festo placet. alt Seru⁹ ex Varrone. C Gener. Nā Proserpinā iouis & Ceteris filiū duxerat. C Cōsortia ducite sōni. Nocturnos cōplexus itelligit. nā cōsortes cuiuscūq rei participes appellam⁹. Cōsortē patris: cōsortē lyre: cōsortē tori dicit Oui. & pro simili Propertius usurpauit. Tu qui cōsortē properas euadere casum. i. qualē subiit Gallos. C Vnanimis. Cōcordis. & recte. nā possunt ēi qui simi: acubār nō cōuenire. Sed nemo lites uxoris se dare speret: quas lectus nō dirimit: ut ad Polianū scribēs ait Plurim. C Muruq altermis. inn. col. lacer. non dissimilis Galien

Auspex

Cōsort.

Eumenides.

Stellantes Nox picta sinus: tangensq cubile
Omina perpetuo genitalia fœdere sancit.
Exultant cum uoce pii: Ditisq sub Aula
Talia peruigili ducunt exordia plausu.
Noltra pareus luno: tuq o germane Tonātis
Et gener unanims cōsortia ducite somni:
Muruq altermis innectite colla lacertis.
Iam felix oritur proles: Iam læta futuros
Expectat natura deos: noua numina rebus
Addite: & optatos Cereri proferte Nepotes.

Cæsar is ad nepotes extat Hortatio. Non murmura uestra Colūbz Brachia nō hederat: nō uincit oscula Conchæ. C Rebus. mundo. C Nepotes. otnatur eis prolem. Orpheus in hymnis canit. Eumenidas Proserpinæ filias ex Dite susceptas: quas possumus hic intelligere. nam ut nepotes potiusq nepes dixerent: optandi ratio poscebat. quoniam deterioris sexus liberos nemo non deprecatur.

C In. iiii. Claud. De Rap. Proser. Argumentum.

C Iuppiter ut superum iam confedisse Senatum
Conspicit accitus Thaumantis: osus ab alto
Exponit solio: cur uitæ largia prioris
Commoda subitulent. regnataq secula parri.
Scilicet ut curis acuat mortalia corda.
Nunc (ne se rotas questu Natura fatiger)
Chaonio statuisse homines aperire uidu.
Atq ideo Cererem longo discurrere luctu
Decretum: donec natæ lætata repertæ
Indicio tribuat fruges. poenasiq minatur
Si quisquam Cereri raptorem prodere diuum
Audeat. illa diu phrygiis bacchara sub antris:
Nocturno tandem monitu sua tecta reuifit:
Agnoscingue domus cladem. petit illicet amens
Aethera: quomque nihil misera lamenta iuuarent:
Cæcicolum patuere doli. tum faucibus Aetnæ
Succensas quatens pinus erroribus aptas
Noctui agis: oras ficulas accincta peragrat.
C Theophilus Chalcodyles Atheniensis Demetrii. F. apposuit.

C Omnia quæ sensu uolunt uota diurno &c. Hos Elegos alienissimo loco inseruit Iperitia librario: q dū putat Supiorū exēplo: tertiu quoq librū carere præfatione nō oportere: qualēcūq a diceret. In anti quis uero exēplis Panegyrico Sexti cōsularis Honorii præludit: & illic maxie cōuenire: tūc indicabimus: quō nostras lucubrations in cætera Claudiani Poemata emittimus. Nam qui bello Gigantæ: quod idē poeta cecinit: ad scribendū. statuunt: parum mihi uidens. eius carminis argumentū colligere.

C Libri Terti Periocha.

C Raptā ita Proserpina Iuppiter Deorū conciliū cogit. edicitq: ne quis Ceteri raptorē prodāt. ad hoc ut eo uidē cōperto gaufsa dea Triplolemū mittat: qui fruges ante a mortalibus ignotas ostēdat: & annona p orbē terrarū distimet. Sed ea p qetē de rapto filiz monita: Phrygiā reliquit: reuerteq: i Sistiā sōni fides succellit. quōq accepta cladē ab Electra Proserpinæ nurrice didicisset: cursū rapit in cælū. ubi quō neq cōuiciū neq pñb⁹ aut qrelis qōq pñceret: facies ab Aetnæ caminis accēdit: atq ita auspiciat errorē.

A. IANI PARRHASII IN CL. CLAVDIA. DE RAPTU
PROSERPINAЕ COMMENTARIUS TERTIUS.

Thauman
tis,
Iris deoꝝ
omniũ
ministra.

¶ Interea, dū hæc agunt, atq; ita superioribus librū cōnectit, ut Aeneid. y. Verg. Interea mediū Aenæas
iam classe tenebat. ¶ Ire iubet, mittit. ¶ Thaumatida, Irim quæ Thaumas & electra filia fuit: Harpya
rum soror, ut canit Hesio. Cæcili & Macrobo. nominis cām reddūt admirationē: q̃ uox dū græce dicitur & at
quō spectatū subit aios. Est autē nō lunōis
trī dearūq; ministra: sed idiffertē oīum
numinū: qđ ex interpretatione Serui docet
enā Maro. Aenā celo cum Iuppē irim De-
mittit. ¶ Nymbis, nubibus: i qbus arqus
cā est: ut Senecæ testimonio recitauimus.
¶ Accersere, euocare. ¶ Toro mundo, Nā
dū regionatū sedes habēt: ut Capella scri-
bit. ¶ Colorato, picto. ¶ Numina pelagi,
Mans deos. ¶ Increpat, arguit desidiz.
¶ Nymphas morantes, Natas & Nerei fi-
lias cōtabūdas, qđ ingenuose poeta fingit.
Arquus, n. collectis terris humoribus idu-
cit pluuias. Tibul. Quāvis preatēs nigra fer-
rugie cæli uerū admittit hymbri fer
quō aqua. ¶ Fluuios, amittit genios. ¶ An-
tris, nā spec⁹ inhabitat, supra Claud. Letaf
I antro Annis. l. Hermus de quo loquit. &
nos illic diximus. ¶ Ancipites, suspēti, du-
biūq; ¶ Trepidī, pauidi atq; festini. ¶ Ru-
unt, allusit ad incitatos annuum cuius.
¶ Quos, scribe q̃ cā, nā reddūt rōnem cur
illi abigerēt. ¶ Excierit, euocari. ¶ Que
tos, pacatis reb⁹: quō deos oīs i cōcilū cogere: nō nisi i summa trepidatōe moris esset. ¶ Quæ res agi,
Quid i deorū Senatu tractādū. ¶ Tāto tumultu, tāta prurbaōe. ¶ Vspariit stel. do, postq̃ cæli cōiūta
facta ē. ¶ Nō cōsulū ho, nō pmi cūe: sed pro sua q̃q; dignitate cōcedit. & cōsuetudinē Romā. Sena-
tus expressit. ¶ Prima sedes, primus ordo. ¶ Datur cælestibus, Diis superis. & iis i primis quos selectos
appellat, quoque nota. Qu. Ennius uo disticho cōplexus est. Iuno: Vesta: Minerva: Ceres: Diana: Venus:
Mars: Mercurius. Iouis. Neptūnus: Vulcanus: Apollo. Sed hic abfuisse: Cererē nō est admonēdū: quom
ex ipsius poetæ uerbis aperte patet. ¶ Proceres æquorei: Principes maris dii: Nā proceres eminentes in
ædificiis mūli dicūt & trabiū capita: quoque similitudine p̃cipes ciuitatis proceres uocari cōperūt: ut
scribit Varro. ¶ Tenuerūt secūdū tractū, proximi cælestibus cōsederūt. ¶ Nereus, iter Pōti liberōs na-
tu grandior: ex Oceani filia Donde Nymphas genuit: quas a p̃e Nereidas appellamus. autor Hesiodus
nomē a græco uerbo νηξ qđ ē urino: nā: ut oīa maris numia: demersas aquis sedes hēt i maris fūdo,
uates ēt fuit: inq; uarias formas: ut Proteus: uertebat: quē Themidis natarū monitū spediū uiculis ad
respōsa cogit Hercules. historā tradit Pherecydes de nuptiis lunōis. x. ¶ Lucida Phorcī cācies, Phor-
cus Ponti filius Thaumas & Nerei frater: Græas a partu statim canas: ut p̃dit Hesiodus: ex Ceto fore-
re suscepit: quas intelligit Claud. aliq; comage canices Nereo magis cōgneret: q̃ caru grādior fuit: ut
dixit: & ab Hesiodo Lōgarus ac senior appellat. Sed ne fabulosa diuinitas cōcedemur. Phorcus extre-
mū maris antē representat: & in de Pontū ac Terræ filius dī, i Cetoni cōp̃rassu græas: hoc est spumas
breuib⁹ scidēs creat. q̃ i qua Mari terra cōmittit: i primis euenit. duas trī Græas tradit Hesiodus. Pem-
phredo: & Enyo: Ternā nolat Pherecydes Iano, castigādū & obiter est deprauarus apud Hyginū locus
ubi Igræas una superāne ita legit. Varro Sardinia Regē fuisse Phorcū refert: & ab Ariāte cū magna co-
plari parte nauali pho delatū: trī sui desiderū populis reliquit: ut iter maris deos relatus sit. ¶ Glaucū,
Glaucus Polybi filius Antedoni⁹ ex Eubœa piscator i balenā cōuersus est, tractata herba cuius attractu
p̃fices quos captos extraxerat: rediuiuos in æquore resiliere cōspexerat. notissima fabula cuius et mēmie
Strabo. Palephatus ad historā referēs: ait eundē sūmū fuisse urinatorē: q̃ quō aqs se cōderet perq̃ lōga
maris spacta ad insulā quā dā cultorib⁹ uacua: secreto natatu penetraret: ide post tūdo rediēs: apđ maris
deos se fuisse p̃ferebat, qđ rudi rē seculo facile p̃suasit. Itaq; sibi diuinitatis opinōē cōparauit. ¶ Series
extrema. Suprem⁹ ordo: & ad ipsius Glauci p̃nā allusit: q̃ppe Anthedon: ut post Homerū canit Papin⁹:
in Eubœa tracta ultima est. ¶ Protea, Proteus Neptūni filius ex Phœnicie suscepit: ut scribit Step̃han-
us. Pallenen Macedonē q̃q; tenuit. Sed quō Timolus atq; Telegonus quos ex Torone puellæ ma-
trimonio suscepit: hos p̃nā iudā superatos extinguenti liberorū ip̃eratae offensū a p̃e ip̃erauit: ut

Vppiter interea cinctam thaumatida
Nymbis.

Ire iubet: totoq; deos accersere mūdo.

Illā colorato Zephyros transgressa uolata
Numia cōclamat pelagi: Nymphasq; morantes
Increpat: & fluuios humentibus euocat antris.
Ancipites trepidiq; ruunt: quæ causa quietos
Excierit: tanto quæ res agitata tumultus
Ve patuit stellata domus: confidere iussit.
Non cōsulū honos. cælestibus ordine sedes
Prima datur. tractum proceres tenere secūdū
Æquorei, placidus Nereus: & lucida Phorcī
Canicies. Glaucum series extrema biformem

Dii selecti

Proceres
unde
Nereus.

Phorcus
qui.
Grææ.

Hygini
locus
Glaucus
maris
numen &
cur.
Anthedon
Proteus.
Pallene
Torone.
Timolus
Telegon⁹.

ductis p maris uada coniculis: i Aegyptū fiteret. ubi Tmoli ac Telegōi nece audita / gauisus nō ē ut pti
nec itē doluit: q̄ giure caelos stelligebat: hac apud Lycophronē legim⁹ i Alexandrā. C Māfuge certo uul
tu. formā pñitbus dīs nō mutatur. Nā uarias spēs iquebat Proteus ut refert Euphoriō. hīſtorie uerita
tē p̄dit Diodor⁹. Idē Periclymēo Nelei filio Neptūnus auus cōceſſit: ut diſcim⁹ ex Heſiodo: & Erſich
thōis filiz Meſtræ: cui uitiū De⁹ obſulerat: ut Palephar⁹ incredibilīū priō tradit. C Nec nō. p̄tera. C Cō
ceſſa gloria. facta potēſtis. q̄ ſūmus honore ſuici cōſpectu louis. C Senib⁹. iſiḡ etatī nō gñi dātū ē. atq̄

Periclyme
nus in uari
as formas
Meſtra

Accipit: & certo manſurum Protea uultu.
Nec non & ſenibus ſuuiis conceſſa ſedendi
Glotia. plæbeio ſtat cætera more iuuentus:
Mille amnes. liquidis incūbunt patribus hūdæ
Naiades: & placidi mirantur numina Fauni.
Tum grauis ex alto genitor ſic orſus olympo.
Adduxere meas iterum mortalia curas
Iam pridem neglecta mihi. Saturnia poſtq̄
Ocīa: & ignaui lenium cognouiſimus xui
Sopitof. diu populos torpore paterni:
Sollicitæ placuit ſtimulis impellere uitæ:
Incultis ne ſponte ſeges grandæſcetet aruiſ:
Vndaret neu ſylua fauiſ: neu uina tumerent

obiter oſidit poeta: q̄tus ab antiq̄s olī Ro
manis ſeneſcunt tmbur⁹ honos fuerit: ut te
ſtat ēt lūre. & nos ex Gellio rectiaſimus.
C Sen. nō ſeder. C Plæbeio more. ut ſcōdi
ta turba: i comitis: aut ludis ſolet. C Mille
Millenrū: & ſextēta p̄ ſimito nūero acci
piūt. C Naiades. Fōtiū deæ. C Incūbūt. ſu
piāt. C Liquidis pñibus. amnibus quoq̄ fili
as poetæ Nymphas eſſe dñt. Callimachus.
vvaſſet etōdā ἄλδης πρὸς τὰς οὐρανὸς
i. Nymphæ theſalides anis gen⁹. Elegati
us nē Maro. Nymphæ gñs amnib⁹ uñ eſt.
Fluuioḡe p̄ppe origo a fōnib⁹ ē: quos Nym
phæ reſpēntāt. Oui. Flumina collectis mul
tiplicant aq̄s. ſed ex aduerſo pōt accidere.
Quidā pñbus legūt: & cū ſupiorib⁹ iūgūt
hoc pado. Mille amnes liquidis ſcūbūt pñ
bus: ſed muſus apte. C Fauni. Syluanos: Sa

Nymphæ
amniū ſi
lia

tyros: & faunos: iter agreſtes deos uetulaſ coluit. Oui. in. i. meta. Sūt ruſtica numia Fauni. hōḡ Maxius
latiæ dñ Inuus: græce Pan. ut diſcim⁹ ex Macro. Penelopeſ filius ex Viſſe: ul ex Mercurio ſuſcep⁹. ut
ali. Durus uero Samius ait Penelopē p̄ Viſſis abſentia p̄cis oibus ſui copā ſeſſe: quoq̄ p̄miſco oſcu
bitu natus Pan ſit: & idē nomē. Eūdē nōnulli louis & Calliphys: qdā Caeli Terræq̄ maluerūt Euheme
rus qdē cæli ſed mīs uelſa: niſi uelſa ſacroq̄ uerbo. p̄ terra poſuit cuius Ouij Faſtis ēt mēit. Plæriq̄
louis & Hybrez. Sūt q̄ Nereidis uſit: ali codices bñt: Dineidis: Crathidis Paſtoris ex capre cōcubitu
Probus. a quo ſylua Calabriz Crathis quē Vitruuius i Architectōico Luciz cōtribuit i cōia cū Cy
beic ſacra habuit: ut ſcribit Pindarus: hic ex pinu Cybelæ ſacra coronabat Oui. Caput Pinu ſciētus acu
ta Faunos. Dercillus de reb⁹ Italicis. tertio reſert Hercule: quō Ceryon⁹ boues trad uerit i Italia Faunū
ſuſtūſiſſe: q̄ hoſpites pro uſuſu Mercurio p̄ti ſerret. C Placidi. Aprū loco atq̄ p̄ti Epitheron exp̄ſa
louis Maſtate: quo p̄nte. p̄ceas alioq̄ Fauni p̄culinā cōtinerēt. de laſciua Faunoḡe Papin. Noctur
naq̄ ſurta licētū cōripedū. Nōnulla cæſtaria legūt taci mīſa ſidera fauni. q̄ magis placet ut ſilētū
giat admiratio. q̄ res ruſticis numibus maxie cōuenit. Nā q̄ ſupor cor̄p̄ti taceam⁹. p̄ter q̄ uſu cuiq̄
uēit: abūdē Muſōus apd̄ Gel. diſſerit. C Grauis. uerēdus. C Genitor. luppi. deū p̄t atq̄ hoium rex ut i
git Ennius. C Ex alto Olympo. ex editore qdā cæli p̄te. nā cæteros illic ēt deos ſed inferiore loco fuiſſe
cōſtat. hac at̄ ofone luppi edicit. ne q̄s deoḡe raptore p̄dat. ad hoc ut illa iuēta tādē ſilia annonā
mortalibus largiaſ. ut aū dixim⁹. C Mortalia. res hoium Ver. Et mētē mortalia tangūt. C Iā pridē. diu
aſi. C Neglecta mihi. ex epicuri ſititia loq̄ q̄ deos humana curare negauit. autor Laertius & Cic. C Ad
duxere iteſe meas cu. eſſe cerūt ruſus ut illis uacē: atq̄ alium ſrēdā. C Poſtq̄. ſimulac. C Saturnia. T p̄tis
illius ignauū quo Saturnus reſe potius ē. atq̄ ita adducit i iuidiā p̄tem quē regno cūit. & ubiq̄ iſſeſa
tus ē. idē Prudentes. de Saturno. Quē ſi beate uiuere audit luppi Pleſat necēſe ē ocūlōdi cōſcos. C Se
niū. Tædiū a ſeneſcēte: q̄ ſenes oibus odio ſint. ut docet Nonius. Achiū i Epinauſimache. Mors amici
ſubigit: q̄ mihi ē ſenū multo accerrimū. An ſenū dixit corpōis tarditatē: qualē ſpēdamus in ſenibus
Tibul. poliq̄ uenit tardo curua ſeneſta pede. hoc magis cōuenit. C Aeu. ſeculi. C Ignauū. deſidis & ſeris
nā tūc oſa tellus ultro ſerebat: & hoies ab o negotio ceſſabant. ut canit Heſio. & Tibul. ac Plato mēit.
C Sollicitæ plaſti. imp. uſuſum nobis ē q̄ ſi calcar hoibus addere. ut ad uſuſigādas artes excitaret. Ver.
i priō Georgi. P̄t p̄t colēdi haud facili eſſe uſi uoluit: p̄t p̄t arē mouit agros: curis acūs morta
lia corda. Nec torpere graui paſſus ſua regna ueterno. Cætera illic unde totū hunc locū Claud. accepit.
C Ne ſeges. ex p̄prie ſignificat fruges eoꝝ feminū: q̄bus cōſicē panis nōdū demeſſa. Oui. Dum cadet i.
curua ſalce reſecta ſeges. Grādeſcetet. ad maturitatē ſurgetet. Achiū i Meleagro. Frugis phibēt p̄ gran
deſcere. C Anis ſcūltis. iatatis rumbus. C Neu: & ne. C Sylua. arboribus cōſtitū nemus. C Vndaret ſa.
melle cōpleret. i. ne mella ex arboribus paſſim fluert: ut Actate Saturni. Verg. in Acta Aurea Saturni
q̄s neſcit Secula regis: Quō domitis nemo Cererē iactaret i arui: Vētan ſq̄ malas phiberet frugib⁹ her
bas. Annua ſed ſaturæ cōpleret horrea melleſ: ipſe ſuo fluert Bacchus pede. melliaq̄ lentis Pederet ſo
lis & pingui Pallas oliuo. Neu uina tu. ſon. Ne fontes uini acuta ſcateret. C Torz rīpa. quilibet amnes.

Pan. Inuus
Penelope
proſtutū
pudoris

Crathis

Faunus

Mortalia.

Senium.

Seges.
Grādeſco.

Saturni tē.
pora quæ.

Equidem

¶ Frenere i po. mero plenæ cū sonitu laberēt. nā uas & qđ ide ebibi poculū dictus. ¶ Haud negādi p tucula nō cōiūctua: ut i oib⁹ exēplari⁹ fere scñbif. ¶ Egdē. ego qđ qđ ɣɿɿɿ græci dicūt: & Verg. & Cic. quicq; pure locuti sūt: n̄ nū pri⁹ psonæ cōiūgūt. ut illud. Nō egdē inuideo. Et alibi egdē merui nec depcor inq;. Sed usurpā itērdū p qđē Perī⁹. Nō egdē hoc dubites amboge: fœdere certos Cōfentire di. es. ¶ Neq;. n. Reddit cām p iterpōitionē: cur nō inuidear: q; is affect⁹ a diis alienus ē: q; bñ sūt: & liuore n̄ p̄gūf: ut Pla. scñbit: & repetit Basilī⁹. ¶ Vel nō. & hoc ēt mō mius. nā bñfica natura diuila ē: neq; cuiq;

Oblimare

nocet p̄stāfisse atq; opti⁹ cōgnuit pōtati. p̄pterea Stoici: i deo grām qđ ēt nā n̄ ēē cōtēdebat qđ exēplo Principi⁹ esse dēte: facile dōs opprimat: ut dēctēfibilī ille Ty rānus i cāpania nōc agit: i manissimæ crudelitatē pōnas acturū datur⁹. ¶ Luxus. Immodica rege copia. ¶ Dissuasor honesti. q; mortales ad rursū qđ. puocat. qđ i Syba nitis lonib⁹ & Tarētūis: pbatū ē. & hæc in gr ē cācur Saturni cōmoda subteraxerius. ¶ Oblinere. obrūdāt & hebetes reddat: a limo tractū. Ver. hoc faciūt nimio ne luxu Oblusor usus sit gērali aruo: & sulcos ob limet iertes. ¶ Egestas. rege. iopia. ¶ Ingeniofa. ab cōfictu. Gaditæi qui sub ipfis n̄i maris faucib⁹ habitāt structis ars Egesta. tē simf & Artē deā colūt: hāc ut amplectē. dā illū ut ipsius artis calcar & icitabulū. au tor de puidētia scñbit Arrhian⁹. uenit & illud Eurypidis i puerū. Sapientē sortita paupras. ē. qm̄ q; re familiari laborat: mul tas ad uitā cōducētes artes excogitat. extat & apud Aristophanē ueteris comœdix poetā: paupras & opū numinis Pluti pulcherrima discēptatio. sed opibus ut fere sp̄lis adiudicatur. ¶ Prouocat. ipellat: excitet. ¶ Animos fe. inertia mortaliū corda

Egestas in laude

Ars Dea

Prouerbiū

Sollertia

¶ Paulatī. subide atq; i dies. ¶ Exploret. iueniat. ¶ Remotas ui. occultas rōnes. ¶ Sollertia. mētis & L. genu sp̄ficacit⁹: atq; idulstia. Tibu. Quæ tua formosus cepit sollertia: certe Nō tibi barba nitet: nec tibi culta coma ē: qđ uerbū ligūda gēminat ut placet Capellæ. ¶ Pariat. iueniat atq; cōparet. ¶ Vfus. p̄ntia. ¶ Nutrat. alar & i tua dēneat: ne distugiat ac euascat. ¶ Nūc. sublara priors uitæ facilitate. ¶ Natura. Naturā nōnulli diffiniūt: q; qđcūq; gignat: atq; ide dīctā qm̄ nāscēdi potēs sit. eā uim luppi hic itelligit. Quidā ēē dicūt eoz q; sūt: & quoquo mō sub itellectū cadūt. quoquo mō dixit: qm̄ Deus ut Prudent⁹ n̄ ait) Nō cogitādo nō uidendo claudif excedit oēm mētis hūanæ modū. neq; uerbu sūt: oiofē adiectū est. q̄ppe ul' ipfū Nihil aliqd significat: sed nō naturā: nō. n. qđ aliqd sit ondit: sed esse tollit. Alit iis ēt solis: q; substantiās n̄i uocat: natura describit. etiā si negat Aristō. eā q; corpus nō sūt hēe naturā. Dicit itē m natura rō qđ dāciens mor⁹ i corpib⁹ necessarios. ide tractū: ut mores & igniū natu rā uocem⁹. ¶ Aethus Donatus i uira Marōis. Cornifici⁹ ob puerfā naturā. illū nō rult. ¶ Quin & cuiusq; rei p̄prietas ita mōrat. ut quōd dictus aut argenti⁹ diuersam naturā. ¶ Mihi releuare. grācia locutio. i. u gnet me ut releuem. ¶ Cū magnus q; rel. uehementer expōstulō. ¶ Vocat dir. & simf. Ty. cōpellat me cru delitatis noib⁹: & inuiste regnate p cōiūciū dicit: q; creditos mēz dītiōi mortales ita p̄mā. ¶ Cōmēmorat. exprobat. ut illud Terentiū. Nā illhæc cōmēmoratio: qm̄ exprobrario est i mēmoris bñficii: i q; ex ponit i n̄i t̄p̄is iuidiā. ¶ Secula reg. pa. Saturni ætatē. qđ facit ēt Tibul. Quā bñ Sarumō uiuebat Rege priusq; tellus i lōgas ēt patefata uias. Nūc loue sub dño cædes & uulnera semp: nūc mare: nūc læti mil le repente uiz. ¶ Clamat nō obfcurē cōgrif. ¶ loue. me. ¶ Parcū. nō dāpñlē. q; priors uitæ cōmoda sub stuleri. ¶ Cur uell. exponit naturæ q; telas. ¶ Cāpos hor. situ. iculos agros squalere. ¶ Repleri dumis. senticere. ¶ Exornē. decorē atq; excolā. ¶ Fructib⁹. pomis & frugib⁹. ¶ Seminā. p̄tinaxi obfus uul gatis codicibus mēda. q; torū sensū puerit. Tu scribe. Se iā. nā dicit Se quæq; naturā q; m̄fno affectū rei us hoīnes fouebat: louis cū nihilo blādius tractare q; priuignos noueræ solēt. Noueræ talis uero odi er- ga priuignos cordisana pleriq; domi hñt experimēta. Sed & hoc Hesiodi carmē utraq; ligua prouerbiū uice iactat. Ipsa dies qđ parēs: qm̄q; noueræ est. i. acerba. Noster etiā p̄ceptor Tideus Actianus: latini sermōis obferuāfissimus. Nouerari sibi fortunā qm̄q; dicit. ¶ Diræ. crudelis i priors uxorif liquis: quō rā uia uenenis nōdūq; petūt. qđ Ouidiū nō fugit qđ ait. Lurida terribiles misēct aconita Noueræ. Eḡ diē Tamilio genitori meo: hoc ēt nōle multū debeo. q; diu maluit ætatē cælibē degereq; nouerā libens fupducere. ¶ Quid. p̄fuit qđ iuuat. ¶ Mēre tra. po. mēre nihil ab aia distare Democritus & apud nos Lucrē. opinat. ¶ Anaxagoræ cōfiterū nō hēnq; modo distiguit: qm̄q; confundit. qđ aut. p̄prie Mētis sit i & quomodo cū fiderib⁹ nobis cōis ē: Macrobi. i somnium Scipionis copiofissimē disputat: ex ipfius pla

Fontibus: & totæ fremerent in diuila ripæ.
Haud equidem inuideo (nec eni liuescere fas ē
Vel nocuisse deos) sed quod dissuasor honesti
Luxus: & humanas oblimat copia mentes:
Prouocat ut segnes animos: rerumq; remotas
Ingeniofa uias paulatim exploret egestas:
Vtq; artes pariat Sollertia: nutrat ufus.
Nunc mihi cū magnis instat natura querelis:
Humanum releuare genus. dirumq; Tyrānum
Imitemq; uocat. regnatq; secula patri
Commemorat: parumq; louē se diuite clamat.
Cur campos horrere situ: dumifq; repleti
Rura uelim⁹ nullus exornem fructibus annū?
Se iam quæ nutrix mortalibus ante fuisset:
In diræ subito mores transiisse noueræ.
Quid mentem traxisse polo: quid profuit altū

Natura qđ

Noueræ

Noueræ

Mens

**Pandrosos
Aglantos
Herfe.**

post ab Acteone idigena: q Athenis regnavit Actice nomē sortita ē. ut autumat Phauorin: eodē patre Scāno editas ait: Pandrosō Aglauro: & Herfe puellas. q. s. Oui. & alii Cecropi tribuerūt. C. Diuū. M. Var. & Atticus Diuos ppetuos dici volūt: deos vero q ex hoibus cōsecrati timē: a Deo dōt q ē ueror. alii cōtra sentiūt. C. Prodere. idicare. C. Obtestor. iuro. C. Imperii molē. sceptri maiestātē. C. Profūdā re. pa. Ae canā mūdī amicitia: q q. q. cōgruit: apteq. fcedet quodā cōnectit. de hoc Luc. & facer orbis amor. C. Na tus ill. so. Cūcta necessitudinis noia cōplectit: ut declarat exceptū uelle nēnē. C. Licet. q. q. C. Iactet. glo.

**Aegis
Iouis
Thorax.**

post ab Acteone idigena: q Athenis regnavit Actice nomē sortita ē. ut autumat Phauorin: eodē patre Scāno editas ait: Pandrosō Aglauro: & Herfe puellas. q. s. Oui. & alii Cecropi tribuerūt. C. Diuū. M. Var. & Atticus Diuos ppetuos dici volūt: deos vero q ex hoibus cōsecrati timē: a Deo dōt q ē ueror. alii cōtra sentiūt. C. Prodere. idicare. C. Obtestor. iuro. C. Imperii molē. sceptri maiestātē. C. Profūdā re. pa. Ae canā mūdī amicitia: q q. q. cōgruit: apteq. fcedet quodā cōnectit. de hoc Luc. & facer orbis amor. C. Na tus ill. so. Cūcta necessitudinis noia cōplectit: ut declarat exceptū uelle nēnē. C. Licet. q. q. C. Iactet. glo.

Q uod siquis Cereri raptorem proderē diuum
Audeat: imperiū molempacemq. profundam
Obtestor rerum: Natus licet ille Soror uer:
Vel Coniunx fuerit: Natarumue agminis una:
Se licet illa meo conceptā uertice iactet:
Sentiet iratam procul Aegida: Sentiet ictum
Fulminis: & genitum diuina sorte pgebūt:
Optabitq. mori. Tunc uulnere languidus ipsi
Tradetur genero: passurus prodita regna.
Et sciet an propriā conspirent tartara causā.
Hoc Sanctum. Mansura fluant hoc ordie fata.
Dixit: & horrendo concussit sidera motu.
At procul ermifoni Cererem sub rupibus antri
Securam placidamq. diu iam certa peracti
Terrebant simulacra malinoctēsq. timorem
Ingeminant: omniq. perit Proserpina somno.
Nanq. modo aduersis inuadi uiscera telis:
Nunc sibi mutatas horrer nigrescere uestes:
Nunc steriles mediis frōdere penatibus ornos.
Stabat præterea luco dilectior omni
Laurus: uirgineos quā quondā fronde pudica
Vmbrabat thalamos. hanc imo stipite casam
Vidit: & incompertos fcedari puluere ramos:

**Fluere.
loue loquē
te mundus
concutitur**

**Cybeles
sacra
Somnia li
berū mort
tem porre
dentia.
Cerealia
celebrant:
in Alba ue
re.**

**Dauisio
mulieres
semper
pullatae.**

id utraq. uerū signat. Sal. Reb. supra uorū flūctib. i. succedētib. cōtra Ver. ex illo flūct ac retro sub
lapsa referri spes Danaū. Māfura ppetua. C. Hoc or. q. dixius serie. atq. ira sub ondit fatū cē q. q. d. lupf
fāt. ut fāt nom: ut qdā putat. C. Horredo. c. f. m. Poeta loqntē louē: cū totū mūdī obsequio sēp iducūt.
uer. ex Hom. Annuit & totū nutu tremefecit olympū. C. At. aduersatiui picula trāfitionib. apta q supio
rib. sequētia cōnectit. uer. Cōnecit tādē factocq. hic sine geuit At Regia graui lādūdū sacra cura. i. qe
uit Arne. At Diō maxis curis āgebat. C. Similacra p. ma. imago eladis acceptē. C. Certa. si uana. C. Ter
rebāt cer. pgetē turbabat. C. Secura plac. remissio a curis aia. C. Procul. longe a Sicilia. C. Sub rupi. an. sub
lāte specu. C. Armifol. nū Corybātes clypeol' Aeneis plaudētes striclos enses roxābāt: editiq. ex oculo ti
nit. q. q. subterraneū tonitru ferebat. ut Aeschylī testimōio recitauim. C. Noctes. no. uisā. C. Ingemināt
ti. augēt formidīnē. nā sap. q. eadē fōni facies redibat. Oīq. pit Pro. fō. Sp. n. sibi p fōnia laborātē filiā ui
det uidēbat: iterdūq. ut mortuū lucef. C. Nāq. mō. Noctis omia singillatī cōmēorat. C. Inuadi ui. ipeti
utēq. q. d. filiaz cū. oīl sedes fuerat extitū portēdebat: idē se pgetē midisse Thēris apd Pap. cōfigit. Nāq.
mūh scēlos utero mō cōtūor enses Nūe plāru liuere man. q. d. hic latī fubiciit. C. Immissis tel. Infestis
aut aduersis: ut qdā codices hnt. C. Nigrescet: pullas reddi. C. Muratas ue. Alba uestis i. Cerealiū ex āci
q. religioe fūmebat: ut legiū apud Vale. Nafo. meta. x. Festa piz: Ceteris celebrabāt ānuā mēs Illa qb
nūcia uelut corpora ueste. Primitias frugū dāt: spīcea fecta comage. Atra nō nisi luctib. cōueniebat pu
blicis aut priuatis. Idē rege scriptor Timarū Daunias mulieres noxat: qb. pullae uestis ppetu. usus erat.
C. Ornos. arbores. C. Steriles. ex feliciū gñre. C. Frōdere. uirescere. Medis pe. i. cōclau. C. Prætērea. Se.
quitur aliud ostēntū quod a Papinio Sumptis Claud. nam apud illud idē noctis omē Atlantē obuer
satur. C. Luco dilectior oī. q. p ceteris arborib. dēz placebat. C. Vmbrabat. obiectu ramosq. ptecebat.
C. Thalamos uirgineos. Cubiculū Proserpinae nōdū nuptae. An potius quā nuptiae die lauri pro for
bus statuebāt: prioz tū sensus absolutio ē. C. Frōde pudica. Propter Daphnē: q in hāc arborē migrare

maluit: q̄ p̄dere uirginitatē. hystoriam bis supra rettulimus. C̄lmo stipite. radicibus. C̄l Fœdari. turpari. C̄l Quæsiuit nefas. petiit aurorē tāci sceleris. C̄l Dryades. Nymphæ quas dignitatis iter deos & hoies me diæ uetustas exilimauit & uenerata ē: parçq̄ suis arboribus uitā fortiri. qđ i hymnis canit Hœmie. n̄q̄ Sedulius ifectat. Arboris alius ponit radicibus aras: instituĩtq̄ dapes: & ramos flæbilis orat: Vt natos carq̄ domũ dilectaq̄ rura Cōiungatq̄ fidē: famulos: cēsumq̄ gubernēt. Ligneæ ligna rogas: cætera illic. C̄l Gemētēs. nā cū lauro simul extigebant. C̄l Debellauiſſe. excidiſſe. C̄l Fūnas. hoc ab iferis cladē mina

Dryades

Quæsiuitq̄ nefas. Dryades dixere gementes
Tartarea furias debellauiſſe bipenni.
Sed nunc ipſa ſui iam nō ambagibus ullis
Nuncia materno facies inferta ſopori.
Nanq̄ uidebatur tenebroſo obteçta recessu
Carceris: & ſæuis Proſerpina uincta catenis
Non qualem Sculis olim emandauerat arui:
Nec qualem roſeis nuper conuallibus Aetnæ
Suſpexere Deæ. ſquallebat pulchrior auro
Cæliarēs: & nox oculorum infecerat ignes.
Exhaustuſq̄ gelu pallet rubor. ille ſuperbi
Flæmus oris honos: & non ceſſura pruinis
Membra: colorantur piceī caligine regnī.
Ergo hāc ut dubio uix tandem agnoſcere uultu
Eualuit: Cuius tot pœnæ criminis inquit
Vnde hæc informis macies? Cui tanta poteſtas
In me ſaciue eſt: rigidi cur uincula ferri
Vix apranda feris: molles meruere lacerti
Tu mea tu proles? an uana fallimur umbra?
Illa reſert. Heu dira parens Natæq̄ peremptæ
Immemor: heu ſulcas animo trāſgreſſa lætas.
Tanta ne te noſtri tenuere obliuia: tantum
Vnica deſpicior: certe Proſerpina nomen
Dulce tibi: tali quæ nunc (ut cernis) hiatu

baſ: ac portēdebat. C̄l Bipenni. tar. iſerna ſecuri. C̄l Ambagibus. i. uolucris ſomniorũ. C̄l Inferta. ſcribit & igeſta: utrũq̄ cōmode. C̄l Videbat. ipſa Proſerpia. C̄l Obteçta. p̄cluſa. C̄l Tenebroſo recess. car. humi de p̄ſo loco: quē parietes aut p̄ruptæ rupes undiq̄ muniebāt: q̄q̄ nūq̄ ſolis radiis illuſtra baſ. & orçũ designat. C̄l Vinçta. cōſtricta. C̄l Emādauerat. alēdā cōmiſerat. C̄l Siculis arui. Ennēſi ſolo. C̄l Nup. nō ita pridē. C̄l Deæ. Pallas: Diana: uenus. C̄l Suſpexere. admiratæ ſunt: præ pulchritudine. C̄l Roſe is. florulētis. ſpēs p̄ gñre. C̄l Pulchrior auro. cui fulgor auri cædebat. C̄l Squallebat. ob ductũ ſitu erat. C̄l Nox. iſerni caligo. C̄l Infecerat. uitiauerat. C̄l Orbes oculorū. q̄q̄ dicunt foramina frōtis cōcauata itra q̄ latet oculi. Statius. Tūc uacuos orbes. Prudē. Illic utriuſq̄ obtutibus Orbes oculorū p̄ferēs Baculo regebat puio. Errore nauſe graddũ. Sed & ipſa lumina ſic appellamus. Lactitiũ. Orbes inq̄ ipſos humoris puri ac liquore plenos eſſe uoluit. alii legunt ignes: & luminũ ſcintillas intelligūt. C̄l Rubor. purpure⁹ oris color. C̄l Exhaustus. abſumptus. C̄l Gelu. loquũ ex ſenectia State riſ q̄ Tartarũ ſub utroq̄ mūdũ cardine ſtatuit (ut añ diximus) locũ frigoribus & p̄petua bruma dānatũ. C̄l Flæmus oris ho. aludit ad lunā quā repreſentari Proſerpina nomine. Varro putat. C̄l Superbi. pulchri. aut p̄ceritatem corporis ex ore celſo deſignat: nā ſo ſublime i breuib⁹ ſcapul⁹ eſſe

Orbes oculorum.

Proſerpia quid.

Coloratus

Colorari

Vultus pro uultu

Proſerpia Perſephœ

nō p̄t. C̄l Nō ceſſura. nō iſeriora. C̄l Pruinis. niuib⁹ i cādore. C̄l Colorant. nigrefcunt. Frōnas Scratage matō lib. i. q̄ ab itinere ſtrigoliſores notabat equos: & coloratiora hoĩmũ. ut ex uia corpora. i. fuſca. Clau. ad Sciticonē. Quō mōtibus Idæ Nigra coloratus p̄duceret agmĩa Memnon. Seneca natura hũ q̄ſti. li. ii. Colorat inq̄ id cuius alia ſit q̄ ſuit facies: rāq̄ Cerulea: uul⁹ nigra: uel pallida. C̄l Caligie. craſſa & obſcura nebula. C̄l Regni piceī. periphrasiſ tartari. C̄l Dubio uultu. legiſ & uultu. Sed uultu quocq̄ defendi p̄t. nā uultus iterũ q̄ uultu ponit. Sedulius. Diſcite nocturnas extinctis uultibus umbras Et clarũ largire diē. C̄l Cuius criminis? ex qua culpa? C̄l Tot pœnæ: nā graue ſuppliciuſ. C̄l Hæc iſformis ma. adeo ſorda ſtrigofitas. hñt & exſplaria qđā facies. C̄l Cui tāta po. i. me ſe. cui tñ de me p̄miſit. ut ita ſe ſeruiat. C̄l In me. q̄ louis ſoror: & ex eo m̄ ſũſimulq̄ maternus affectus exprimit. q̄ filiz cruciatiũ nō ſecus ac ſuo mouet. C̄l Vicala. catenas. C̄l Rigidi. durĩ: qđ manib⁹ nō obſegē. C̄l Tu mea Tu. p̄les. gemituſq̄ p̄nominiſ & addubitatione mouet pothos. C̄l An fallimur. eludimur. C̄l Vmbra tiana. caſſa imāgie. C̄l Illa. Proſerpina. C̄l Reſert. ſubiici. C̄l Dirā pa. p̄cipiũ ab increpitiōe. C̄l Immemor. oblita atq̄ ideo Dirā. C̄l Peremptæ natæ. extinctæ filiz. C̄l Trāſgreſſa. ſupans. C̄l Aio. p̄toris duritia. C̄l Lætas. q̄ ſeuiliſſimæ ſũ. C̄l Tarrũ Adeone. C̄l Vnica. ſupra Clau. Aetnæ Cereri p̄les optata uiuebat Vnica: nec tribuit ſoſolē lucina ſecūdā. C̄l Proſerpia. Hæc eadē cū lūa credebat. uñ Proſerpina dicta ut Varro docet. Quod luna modo i dextrā: modo i ſiniſtrā p̄t curſum ſectat. nā ueteres ſerpere atq̄ p̄ſerpere i eodē ſignificatu dicebāt. Plau. Quāſi p̄ſerpens heſtia. eadē Perſephone græco noĩe mēorat. Oui. Perſephē clamit ad tua dona ueni. C̄l Nomen dulce tibi. nam eorum quæ nos amamus libenter meminiſſimus. inde Claudia. in epith. Nomenq̄ beatum inſuileſ ſcripſere manus. & Aeneas apud Vergil. Nec me meminiſſe pigebit Elaiſe Dum memor ipſe mei: dum ſpiritus hos reget actus. C̄l Hianũ. in profundum acto ſpectu.

LIBER

C Feror, alii codices habet. trahor. **C** Supplicii. i. penas. **C** Tu scia. quae filia negligis: & i. ratio eius periculo cessas. **C** Indulges chorazis. das opera Thyas & bacchicis salta nobis. sicut iperadi modo legar i dulce: sed eos sequis uerbu coarguit: qd iterstrepe eiusd cu superiori formae: no iterstreps e oportere. **C** Interstreps. cymbaloge plausu. **C** Vrbes. oppida. Na cybeles sacerdotess iciti rapiebant. & temere discurrerebat: ut discimus ex Apuleio. Tibul. Atqui no audit musas: & uendit amore Idaeae curtus ille se. quas opus. Et teretecnas erroribus explicat urbes Et secat ad Phrygios uilia membra modos. **C** Etiamnum

adhuc. itegrapars orationis Plinio familia. **C** Si no omne pe. pecc. ma. nisi parentis affectu penitus exuisti. **C** Si tu sancta ceres & te no Caspia tygris edidit. Coloré traxit ex illo Vergilio. Nec tibi diua parens: generis nec Dardanus notor Perfide sed duris genuit te cauti⁹ horres Caucasus. hyrcanæq; admorunt ubera Tygres. Quod si legas: istu nota Ceres & me no Caspia Tygris edidit. ad se sensu erit. na & hoc & illo modo crudelitatis Ceres arguitur. **C** Caspia Tygris. Tygris quadrupedum perq; uelocissima: nascitur in hyrcania. cui Caspiu. proxima: ut ait Solin. ab us Caspi⁹ fin⁹. & hyrcanus appellat: ut tradit Artemidorus in Epitome Geographiae. Stephan⁹ Caspios & Hyrcanos eduntur. alii seperat.

C Descende. libera. **C** Inq; sup. ref. reduc in lucē. **C** Prohibent si fa. re. Si deorū decreta negat reditū. **C** Saltē. Saltē u. ista abiecta diū quasi salutē. Na bello capti: quom alia penta no ipetrat: postremo salutē petunt: nū tractū post multa negata. Saltē dica mus quasi petitori: qd negari minime debeat tanq; salutē: quā impetrari: secto sit a quilibet. autor Seruius. **C** Tremētes tēdere co. pal. Pathos a modo. **C** Vis improba. grates & magnæ catenæ. **C** Vis. pondus aliq; multirudo Sal. Qua reſestate ex pāto us pisciū erupit. **C** Improbā. mala uel nimia. na iprobū dē nixus audis nec contentus ēt re imodica. inde Lupus & anser iprobū apud Verg.

C Motæ somnum excussere catenæ. & hoc ad omnis rationem pertinet. Na quoties somnus ex abrupto fugatur: aliqd triste portēdit. & excussus sōno bis Aeneas apud Verg. semel excidiū priæ uix effugit: alias reſestate passus est.

C Obrigit. gelido timore defixa est. **C** Vis. in somniis. **C** Non uera. uana. **C** Dolet. Aegre illi est. **C** Caruisse amplexu. nō pressisse filiā sinu. **C** Amens. Nocturna spē conſternat. q. si legas imis ex aliis codicibus: iunges q; generalibus. Proſilit. exēplo se proripit. **C** Cōpellat. affatur. **C** Cybellē. Bacchus pes est. **C** Iam. cōmeatū petit a mſe. **C** Morabor ulterius. diutius manebo. **C** Sācta parens. obiter officii nos admonet: ut reuenter parētes alloquamur. **C** Tandem. quō hic diū iā deſederim. **C** Custodia. ne ſola ſit. & inobſeruata proceſſe pateat inſidit. **C** Pignoris. filiae. **C** Cari. & ideo nō negligēdi. **C** Cunctis obiecti fraudibus anni. periphrasis adoleſcētiæ. quæ rudis est: & facile circūuenitur. **C** Non mihi. ſ. ſunt. **C** Satis ſida. nimiu tuta. **C** Culmina. recta uel ardes a parte torū. **C** Extracta. legiſ & extructa. i. fabricata. quod magis conuenit. **C** Caminis Cyclopū. Vulcani formacibus. na Cyclopes eiſdem dei famuli ſunt: ut dictum est. **C** Phama. celebritas loci. **C** Prodident. idicauerit. **C** Latebras. noſtros ſecreſſus. **C** Leuius. male minusq; ſideliter: nec quāta uelim cōſtātia. **C** Meū depoſitū. creditā a me ſibi Proſerpinā. ſupra Sicilia Ceres alloquit. Tibi gaudia nſi ſanguinis: & caros uterſcōmēdo labores. **C** Terret. formidinem inſicit. **C** Nimiu uulgatā locorū nobilitas. Inſulae claritas. quæ i ore ofum uerſat. **C** Alijs ſe deſ obſcurior oris Exquirēda mſi. mutādæ ſunt inquit latebrae: inq; loca minus famigerata migrādū est. **C** Nſa umbracula. nſi ſecreſſus & latebrae. **C** Nequeſt taceri. prodi neceſſe est. **C** Gemita ſlāmſq; ppinquis Enceladi. ppter. proximu Aetnæ incēditū culus cām nōc ad fabulas reicit: aſi naturales cōplexus est rōnes. **C** Quin etiā. præterea. **C** Somnia. uſa per quietem. **C** Inſauſta. triſtia. quæz aduerſa portendūt. **C** Nullus non dies. duæ negationes aſſumant. **C** Minatur. intētat. **C** Quoties. figuratē legendum. quali dicat ſæpe.

C Tu scia. quae filia negligis: & i. ratio eius periculo cessas. **C** Indulges chorazis. das opera Thyas & bacchicis salta nobis. sicut iperadi modo legar i dulce: sed eos sequis uerbu coarguit: qd iterstrepe eiusd cu superiori formae: no iterstreps e oportere. **C** Interstreps. cymbaloge plausu. **C** Vrbes. oppida. Na cybeles sacerdotess iciti rapiebant. & temere discurrerebat: ut discimus ex Apuleio. Tibul. Atqui no audit musas: & uendit amore Idaeae curtus ille se. quas opus. Et teretecnas erroribus explicat urbes Et secat ad Phrygios uilia membra modos. **C** Etiamnum

adhuc. itegrapars orationis Plinio familia. **C** Si no omne pe. pecc. ma. nisi parentis affectu penitus exuisti. **C** Si tu sancta ceres & te no Caspia tygris edidit. Coloré traxit ex illo Vergilio. Nec tibi diua parens: generis nec Dardanus notor Perfide sed duris genuit te cauti⁹ horres Caucasus. hyrcanæq; admorunt ubera Tygres. Quod si legas: istu nota Ceres & me no Caspia Tygris edidit. ad se sensu erit. na & hoc & illo modo crudelitatis Ceres arguitur. **C** Caspia Tygris. Tygris quadrupedum perq; uelocissima: nascitur in hyrcania. cui Caspiu. proxima: ut ait Solin. ab us Caspi⁹ fin⁹. & hyrcanus appellat: ut tradit Artemidorus in Epitome Geographiae. Stephan⁹ Caspios & Hyrcanos eduntur. alii seperat.

C Descende. libera. **C** Inq; sup. ref. reduc in lucē. **C** Prohibent si fa. re. Si deorū decreta negat reditū. **C** Saltē. Saltē u. ista abiecta diū quasi salutē. Na bello capti: quom alia penta no ipetrat: postremo salutē petunt: nū tractū post multa negata. Saltē dica mus quasi petitori: qd negari minime debeat tanq; salutē: quā impetrari: secto sit a quilibet. autor Seruius. **C** Tremētes tēdere co. pal. Pathos a modo. **C** Vis improba. grates & magnæ catenæ. **C** Vis. pondus aliq; multirudo Sal. Qua reſestate ex pāto us pisciū erupit. **C** Improbā. mala uel nimia. na iprobū dē nixus audis nec contentus ēt re imodica. inde Lupus & anser iprobū apud Verg.

C Motæ somnum excussere catenæ. & hoc ad omnis rationem pertinet. Na quoties somnus ex abrupto fugatur: aliqd triste portēdit. & excussus sōno bis Aeneas apud Verg. semel excidiū priæ uix effugit: alias reſestate passus est.

C Obrigit. gelido timore defixa est. **C** Vis. in somniis. **C** Non uera. uana. **C** Dolet. Aegre illi est. **C** Caruisse amplexu. nō pressisse filiā sinu. **C** Amens. Nocturna spē conſternat. q. si legas imis ex aliis codicibus: iunges q; generalibus. Proſilit. exēplo se proripit. **C** Cōpellat. affatur. **C** Cybellē. Bacchus pes est. **C** Iam. cōmeatū petit a mſe. **C** Morabor ulterius. diutius manebo. **C** Sācta parens. obiter officii nos admonet: ut reuenter parētes alloquamur. **C** Tandem. quō hic diū iā deſederim. **C** Custodia. ne ſola ſit. & inobſeruata proceſſe pateat inſidit. **C** Pignoris. filiae. **C** Cari. & ideo nō negligēdi. **C** Cunctis obiecti fraudibus anni. periphrasis adoleſcētiæ. quæ rudis est: & facile circūuenitur. **C** Non mihi. ſ. ſunt. **C** Satis ſida. nimiu tuta. **C** Culmina. recta uel ardes a parte torū. **C** Extracta. legiſ & extructa. i. fabricata. quod magis conuenit. **C** Caminis Cyclopū. Vulcani formacibus. na Cyclopes eiſdem dei famuli ſunt: ut dictum est. **C** Phama. celebritas loci. **C** Prodident. idicauerit. **C** Latebras. noſtros ſecreſſus. **C** Leuius. male minusq; ſideliter: nec quāta uelim cōſtātia. **C** Meū depoſitū. creditā a me ſibi Proſerpinā. ſupra Sicilia Ceres alloquit. Tibi gaudia nſi ſanguinis: & caros uterſcōmēdo labores. **C** Terret. formidinem inſicit. **C** Nimiu uulgatā locorū nobilitas. Inſulae claritas. quæ i ore ofum uerſat. **C** Alijs ſe deſ obſcurior oris Exquirēda mſi. mutādæ ſunt inquit latebrae: inq; loca minus famigerata migrādū est. **C** Nſa umbracula. nſi ſecreſſus & latebrae. **C** Nequeſt taceri. prodi neceſſe est. **C** Gemita ſlāmſq; ppinquis Enceladi. ppter. proximu Aetnæ incēditū culus cām nōc ad fabulas reicit: aſi naturales cōplexus est rōnes. **C** Quin etiā. præterea. **C** Somnia. uſa per quietem. **C** Inſauſta. triſtia. quæz aduerſa portendūt. **C** Nullus non dies. duæ negationes aſſumant. **C** Minatur. intētat. **C** Quoties. figuratē legendum. quali dicat ſæpe.

¶ Serta flauentia. Coronæ spiceæ nam maturæ segetis is color est. ¶ Comarum quas uertice gestat Ceres Tibul. Flaua ceres tibi sit nostro de rure corona Spicea. ¶ Sponte cadunt uultro de flauunt. ¶ Exudat guttatim mananque quadam exëplaria legunt exundat. ¶ Larga uel misso prorupit flumina uultu. quoties nolenti mihi lachrymæ oboriuntur: & ubertim manantes genas irrigat. Intelligimus hæc aut facta per remissionem quæ poeta nufq. pposuit. ¶ Inmisit. scribe inmisit. ut illud eiusdë poetæ in Epithalamio nomenq. beatum inmisit scripsere manus. ¶ Tundunt. uerberant. ¶ Pectora mirantia. q. nulla extante

Cerere cor-
rona spicea

Augurium. quoties flauentia sarta comarum Spote cadit. Quoties exudat ab ubere sanguis Larga uel inuito prorumpunt flumina uultu Inmisit. manus mirantia pectora tundunt. Si buxos inflare uelim: ferale gemiscunt. (dicitur) Tympana si quatiâ: plactum mihi Tympana red Ah uereor nequid portendant omnia ueri Non longè nocuere moræ. procul irrita uenti Dicta ferant subicit Cybele. nõ tanta Tonanti Segnicies: ut non pro pignore fulmina mittat. I tamen: & nullo turbata reuertere casu. Hæc ubi digreditur templis (sed nulla ruenti Mobilitas) cardos querunt non ire iugales. Immeritalq. mouens alterno uerbere poenas Sicaniâ quærit quom nondum ascēderit Idæ. Cuncta pauet: speratq. nihil. Sic æstuat ales Quæ teneros humili tæctus commiserit orno Allatura cibos. & plurima cogitat absens. Ne gracile uenacis disculserit arbore nidum; Ne turtur pateant hominimeu præda colubris. Ut domus excubiis incustodita remotis: Et resupinati neglecto cardine postes: Flæbilis & tacitæ species apparuit Aulæ: Non expectato respectu cladis amictus Conscidit: & fractas cum crine auellit aristas.

Buxus.
Buxum

raperent. ¶ Sicaniâ quærit. pulsabat angues: q. Siciliâ nõ appulerit. ¶ Quom nõ ascendit Idæ. quom summi Idæ uertice nõ superasset. Nam Ceres ab imis Idæ ualibus iter arripuerat. ¶ Cuncta pauens. oia pertimescens. ¶ Sic. eodë pacto. Papini cõparatio. Qualis vicino uolucris iâ sedula partu. lamq. timens qua fronte domi suspendat inanë: Proindet hinc uentos: hinc anxius cogitat angues. Hinc hoies. ¶ Aestuat. curs utitur. ¶ Ales. uolucris. ¶ Quæ comiserit. crediderit. ¶ Teneros fortis. pullos adhuc implumes. ¶ Orno. cultibet arbori. spēs pro genere. ¶ Humili. nõ altæ. ac ideo minus tutæ. ¶ Allatura cibos. quæ uolauit i. pabuli. ¶ Absens. a nido dum pullis efci quærit. ¶ Cogitat. alio uoluit. ¶ Plurima. quicquid aduersi posset accidere. ¶ Ne uentus. exponit: quid illa secum cogitare. ¶ Disculserit. deiciat. ¶ Nidum. nidus: è quo uolucres cogerit. ¶ Colubris. Serpentibus: qui in uolucres auculari pullos appetunt: deuoratq. qd ex Homero cõscto: notu est. ¶ Vt. postq. uero. ¶ Incustodita. absq. sanitoribus: q. ueteri romano:q. more i. catena p. foribus excubabat. ut de gramicis scribēs Tragicus refert. ¶ Qui. lanitor. idigne dura religat catena. atq. ita nos Tibulli carmē interpretati sumus. At mihi feruā id credas: nõ scia recuso Verbera: detrecto nõ ego uincla pedū. ait. n. poeta se libet i. cõpedibus fore: dum modo lanitor cõstitutus: obseruet quomius sua Delia qd peccet. Nā qd aliis suspiciat eū cõpedes & uerbera pullæ minari: rusticu est. ¶ Remotis excubiis. ablegatis uigilibus. ¶ Resupinati. subuerſi luena. Aulæ resupiat amici. ¶ Spēs flæbilis. lugubris aspectus. ¶ Aulæ tacitæ. deserti atrii. ¶ Nõ expectato resp. cla. Nihil cõcreta donec iacturā certo permoscere. ¶ Conscidit amicæ. uellē lacerauit: qd in aduersa fortuna fieri solet: ut de Sylla tradit. ¶ Auellit. scindit. ¶ Aristas. quas i. corona ceres habetur ante diximus.

Lanitor i.
cõpedibus
Tibulli lo-
cus.

Et haerunt lachrymae immota & defixa diu perstitit sine lachrymis. quod in magnis cladibus eum ita & quas preter spem: atque inopinatas accipimus. Et nec uox aut spiritus oris redditur. Cererem defecisse praeter dolore significat. neque huccebat inquit: neque spiritum reciperebat: adeo dirigerat. Et Vibrat. quare. Et Tirubant. uacillat. Et Succidui gressus. Et Magni mœoris indicium. Laodomia apud Ouidium. Succiduo dico: pebulisse genu. Et Reclusis patribus & apertis. Et Desolata. uacua cultoribus. Et Agno scit. uidet. & telas in atrio compertas ingeniose confingit. nam illic Textina habebant antiqui. ut. Qu.

Textina
in atris.

Asconius eoque prior scribit Homerus. Et Semirutas. tantum non laceratas. Et Confuso. perplexo. Et Artes pedinis. telas. Et In terceptas. non absolutas. Et Diuinus ille labor. opus numinis & prosperinae. Et Spacium relictum. telam qua peracta non erat. Et Supplebat. consumabat. Et Aranea. bestiola. in quam puella mutata dicitur. fabula patet apud Ouidium. Et Audax. Impudens. quare sua diuinis neſſe bat. aut ad puellam alluſit: quare palla: inſem lanificio prouocauit: & perfricatæ frontis induitur ab Ouidio. Et Sacrilego. nam deæ mortalem ſuccedere: diuinique open profanum ſubtexere: nefas eſt. Et Nec deſcet. nam magno dolori lachrymae & ſua uerba quandoque deſunt. Et Oſcula figit. imprimit. quod nutrix pietatis & affeſtus eſt. Et Mutas querelas. gemitus & ſuſpiria. uel iniquis fatiſ facita ſuccenſe bat. quom telas oſcularetur. Et Radius. Radius inſtrumētum quo textores ſtamina ſubtegmen immittunt. Ouid. Vix Cythorilaco radium de monte tenebat. Ter quater Idmonia frontem percuiſit Atachnes. nunc quidam uulgo nauiculam: nonnulli Drucellā uocant. Et Manu attritos. uſu tenuatos. Et Proleſtaque. per ſa. calorem traxit ex illo Maronis. Excuiſi manibus radii reuolutaque penſa. Et Cumque uirgineo ſparſa oblectamina ludo.

Radius
textorius.

Scruta qd
Scrutarius

Scruta quæ apta ludo uirgineo Sidonius appellat. Quid autem scruta proprie dicant: nemo ex iis quorum edita ſententia ſit. hæc teneſus aſſecutus eſt. Et polirianus quidem quom ſcruta ſingulare uerbum non eſſe docuiſſet: quid ea tamen uox ſignificaret: quod quiſque maxime cupiebat: ſilentio præterit. Nos ſcruta eſſe arbitramur attritas uſu ueſtes: dimidiatas ſtrigiles: & iumentorum ſoleas: reſixos clauos. idque gñs alia: quæ uiliſſimi pæonetae uenalia Mediolani habent: & Romæ: quos antiqui Scrutariis appellabāt. Lucilius. Quid mi ſcruta quidē ut uendat ſcrutarius laudat ita enim legendū eſt: nemo ut perperam ſci bitur apud Gellium. Scuta & ſcutarius: ut conueniat cū ſequētibz. Perfractā ſtrigilem: ſolea improbus dimidiata: quæ ſcruta quidē ſunt. & ſcrutarij laudant: ut uendat: ſcrutarij uero minime. Suffragat Apollinaris qui quaſi cognatas res friuola & ſcruta conſiunxit. Nunc quæ dā friuola: nunc ludo apta uirgineo ſcruta donabat. quippe friuola uſa ſidilia quaſi dicuntur. lumenal. ſam friuola tranſfert ualegon de ſcrutis Oratius: apud quem multa multi. nemo bene. uilia uendentem tunicato ſcruta popello. Nam Sypon tinus qui ſcutulas idem putat. quod ſcruta: pueniunt (ut in multis) apus eſt. Et Preſlar gremio. cōplectitur. Et Ceu natam. Non ſecus ac filiā. Et Caſtūque cubile. uirginis & innuptæ tori. Et Sederat. ipſa Proſperina. Et Perlegit. Sappho Naſonis. Incubui terigique locū qua parte fuiſti. Et Ceu. uelut. Verg. Inde lupi ceu. Et Paſtor. Bubulcus hic intelligendus eſt: a ſequētibz. Et Attonitus. ſtopore quodam defixus. Et Inani popula. uſtato armento. Et Inſectanere. populae ſunt. ut quō prædones habere inſectū mare dicuntur. Et Caterae populatrices. Magna ſerarum uis: & armenti uſtatrix: aut hoſtilis aliqua manus. quod placet. Et At ille. ſ. paſtor. Sunt qui legāt a d illa. ſ. ſtabula. Sed prior lectio caſtigatior: & mea quidem ſententia magis apta. Et Paſcu. prata. Et Vaſtata. deſolata abſcdo pecore. Et Ciet. uocat. Et Cimplo rat. gement clamat. Et Iuuenos non reſponſuros. uiuulos iam maſtatores: & alluſit ad illud Maronis. Seu uiuere credant. Siue extrema pati: nec iam exaudire uocatos. aut ita procul abſcdo. ut uocem non accipiant: ad quam boves interdum remugiūt. ut ex hiſtoria Caci diſcimus: quā Liuius & Dionyſius narraūt. Et In ſecreta teſtoꝝ parte. in penitioue domus reſceſſu. Et Electra. Pſictones & Atlantis Electra ſilia ſunt

Gellius loc.

Friuola.
Oratius ex
ponitur.

Electra

ab indignis appellata. Strategis ex qua Iuppiter Dardanum suscepit: alio verbo Polyarchen geniliter noia tum: ac Iasonem quem sui ciues Treicionem uocabant: & Harmoniam quæ Cadmo nupsit, auroræ Hellanicus & Idomeneus in primo Troicorum. ab eadem Samos insula contra Traciam Electra quondam dicta est: ut Apollonii carnem inuit. Eiusdem nominis aliam ab insigni in Orestem fratrem pietate: Sophocles & Eurypides maiorem: hæc autem de qua poeta: parentibus Oceano & Tethy nata est: ut ea nix Hesiodus. & Priscas maiores natu. & Par Cereri pietas. quæ matri Cereri non concedebat: in amada Proserpina. & Genibus paternis. Hoc e me

Dardanus
Iason
Harmonia
Electra insula
Samoethra
cia.

Oceani priscas inter notissima Nymphas.
Par Cereri pietas: hæc post cunabula dulci
Ferre sinu. summoq; Ioui deducere paruam
Sueuerat: & genibus ludetem aptare paternis.
Hæc cões: hæc custos: hæc p̄xima m̄r haberi.
Tum laceras effusa comas: & puluere canos
Sordida: sideres: raptus lugebat Alumnæ.
Hanc aggressa Ceres: postq; suspiria tandem
Laxauit frænosq; dolori: Q uod cernimus inq;
Excidiū: cui præda feror: regnat ne Maritus?
An cælum Titanes habent: quæ talia uiuo
Aula Tonante manus: rupit ne Tiphocia ceruix
Inarimem: fracta ne iugis compage uelcui

dia uita sumptum. Claud. in cæli translu-
lie. & Custos. cui Proserpinæ cura credita
erat. & Proxima mater. P̄ria Post Cererē:
Nam proximus est: quæ nemo antecedit:
Supremus quem nemo Sequit: ut iuris ci-
uilis auctor Paulus ait. Maro. Proxius huic
longo sed proximus intervallo. & Laceras
effusa comas. discissos & solutos crines ha-
bens. & Puluere canos sordida. poetica. Si
ne doche. ueteres in summo ludu comas
insulo puluere derupabant: ut discimus
ex Homero. & Canos. Albos ab ætate cri-
nes. & Sideres. Cælestis Seduli. Sideresq;
Man⁹ ruptis penetrabilibus omnes Arta dū
patuere fotes. Et ingeniose Proserpinæ no-
trix Electra fingitur. nam sata quæ Prose-
pina repræsentat. Humore nutritur: qui
per electram designatur. inde etiam indol-
is incrementa: animantia quæq; capiebāt

Proximus
Supremus

Lugubris
habitus

& a calore. quod antiqui quom testatū uellent. Capillum atq; barbam fluminibus & Apollini primū nō
debant: ut Homericus Achilles indicat: & Plutarch. in Theſeo. & Postquam dolo laxauit suspiria & fræ-
nos. ubi se moror ille remisit: neq; uerba singultus impediabant. & Cui præda feror: cladis exagge ratio.
quis domū diripiuit filiamq; asportauit. & Regnat ne maritus: ambigit an rerum Iuppiter ponatur: quo
sospite sibi omnia tuta fore fingebat. Tres autem Iouis uxores fuerunt: ut rectiaumus ex Euhemero:
Ceres: Themis: & Iuno. & Iam cælū Titanes habent: Scribe an. ex antiquis codicibus. Nam dubitat: nū
deiecto loue: orbis imperium Titanes occupauerint. Titanes primi terræ cultores: ut Laſtantiū ait in
Creta regnauerunt. quod ex ritu religionis Solinus colligit. & Quæ manus: quæ copias: quæ exercitus
aut robur quod in dextra situm maiores nostri purabant: ut Callimachi testimonio iam diximus. & Vi-
uo Tonante: non extincto loue: sed non tantum louē: sed etiam Tonantem dixit: ut iniuriæ propulan-
dæ facultatem tribuerat: nā fulminibus armatus Iuppiter Tonans est. & Rupit ne Typhocia ceruix Ina-
rimem. Typhocum Pindarus & Ouidius Aetnæ supponit: Homerus & Lucanus Inarimæ: qui locus ab
alijs alibi redditur. eaq; diuersitas efficit: ut Typhonis cubile: in Bæotia: Cilicia: Phrygiæ: & ab Hero-
doto in Aegypto statuatur. Huius incōstantiæ naturalem cām tradit Artemon. Quicunq; mons inquit
incendia proſect: inieciūs Typhoni non iniuria dicitur. Nā repentini status & procellæ nomen Typhon
est: quæ semper cōflagrationes eius modi comitatur. Inarimem cōposita dictione nō accipitur: insulā in
ora Campaniæ: de qua longa Strabonis disceptatio est. Eadem Pithecuſa memoratur: ab historia quā
Xenagoras: Harpocratio: & Suidas referunt. Fratres (ut aiūt) duo Candulus & Atlas: osum fore legē:
quibus hominum uita deprauata est: inuentores & capere extierunt: itis peruersi mores Cercopum nomen
dederūt: appulsoſq; & aduenas undecunq; circūuenire studiū erat. quod quō aliqui in louem rētaſſent:
in simas: quas Pithecos graeci uocant: ex hominibus mutati sunt: inde Pithecuſis insula: quā tenebant:
nomen inditum. Xenagoram. xliiii. metamorph. Ouidius secutus est: Manifesto Hermolai Barbari erro-
re. qui putat Ouidiū carmen ad Doliariorum siglinas: unde Plinius insulae uocabulum trahit: etiā refer-
ri posse. Eius uerba ex. iiii. castigatōum libro (ubi eci. Dicta inquit Inarimæ ab Arimīs siue populis: siue
beluis. ita Aetruſcorum lingua dicente Simias: quas graeci Pithecos uocant: unde nomē insulae Pithecu-
ſa: ut Straboni placet: & fere Ouidio. Steriliq; locatas Colle Pithecuſas habitantium nomine dictas. Pil-
nius a siglinis Dolariog: pinde pi non per y scribēdū. Dolia. n. graeci Pitthos: Simias Pithechos uocant:
Pōt & Ouidianum illud cum Plinii Sententia congruere. ut habitantū: hoc est Doliariorum subaudias.
Hic aliquis Hermolai diligentiam non iniuria desiderabit: quod non omnes Ouidiū uersus: quibus ille
fabulosam nominis rationem complexus est: perlegisse uideatur: qui Pliniū nō credit ab Ouidio disſen-
tire. Nasonis carmina: ne quis ambigat: hæc sunt. Inarimen Prochytenque legit: uiridique locatas Col-
le Pithecuſas: habitantium nomine dictas. Quippe deum genitor fraudem & peruius quondam Cercop-
pum exosus gentisque admissa dolosa: Indeforme uiros animal mutauit: ut idem Diſſimiles homini

Capillū &
barbā cur
Apollini
flumini-
busq; ton-
debant.
Iouis uxo-
res.
Titanes q.

Typhocui

Inarimæ.
Pithecuſa
cur.
Cādulus
Atlas.
Cercopes
qui.
Oui. locus

Olus
Eurybat⁹
Martialis
Locus.
Hercules
Melampy-
gos.

possent: simileq; uideri. Diotimus i herculis certaminibus: ex Oecalia: quæ littoralis Euboeæ ciuitas ē:
Olum & Eurybatū Cereopas: ipsores ac planos fuisse tradit: qui per Bœotie triula: subducto superci-
lio cœntarent: mortaleq; dolis exciperent: ut Muscam Appallā Mediolani uidemus. idē nomē in alie-
narum reg: plus nimio satagentē transulit Martialis: item tidē reptens Ole quid ad te? Zenobius autē
Cereopas in lydia statuitubi cū Hercule: qui per id repus Omphalæ famulabatur: cōgressos ait: ac ob
nimia Captandi calliditatē in lapides obduruisse. quod eorū mater Mēnonis multo ante fore prædixit.
rati: subinde monens. Ne Melampygoni.
Herculeum nigris naribus: iniuria prouoca-
rent. Alii Thia filios & Oceani fuisse ma-
lunt. Homerus Cercopū titulo poema de-
dit ut discimus ex Plutarcho: quod olim
petiit: præter admodum paucos uersus:
quos apud alios autores legimus. i. iis poe-
ta testatur. Cereopas quosdam fuisse: qui
nusquam consisterent: sed quotidie fere
sedes mutarent: atq; quoscunq; nasciscerē
turuclut ob oculos iacto puluere: sermo-
nis offectis deciperent. ut quos Aegyptios
uulgo dicunt. inde natum prober biū kep-
kewi jeth. Quamquam Chryssippo: nō a quibus dixi Cercopibus. sed ab animalibus quæ x⁹ p⁹ka idest
caudæ motu bladiūru: id tradū placet. Sit & q Cercopas eosdē cū Cyclopib⁹ accipiat a mte Cerepō
nominatos: sed eruditioribus non persuadent. C Alcyoneus. Is & porphyrio: quem Purpureum graeci
nominis interpretatione Neuius appellauit: antesignani gigantum fuerunt: utriq; Terra mater concep-
serat. donec eam contingerent inuictos fore. Mineræ tamen consilio sublimis domus sunt. ex iis AL-
cyoneus Herculis cōfossus telis occubuit: ut legimus apud Lycophronem. Cuius filie: (quas septē no-
minat Ege sander: Phostioniam: Anthem: Methonem: Alcippam. Pallenem: Drimo: & Alterien e Cana-
stræ: quod Pallenz: proximum promontorium: Sophocles in Apollonium memorat: uicū: dolore se
se in mare deturbauerunt: atq; Amphitrites miseratione puellis in aues uersæ dicuntur: & Alcyones
a patris nomine uocitate. Midificationis earum dies Aristoteles scribens de Animalibus: & Simonides
in Pœathili undecim: Philochorus nouem: Demagoras Samius septem tradit. quo tempore quāquam
media sit hyems: maximā ferunt esse tranquillitatem. quam facite Plautus in forum transulit. Alcedonia
fuit circa foræ. Easdem lunonis nuncias esse canit Pindarus. in hoc genere mares Cirillus appellari
scribit Antigonus. Alexander uero Mēdesius ait Alcyonem Mænalē: ex Canobē filiā in Maris Nymphas
relatam. C Fracta iugi campage. Non miranda in gigante Hyperbole: quod genus hominū incredibili
corporis statura præditos. atq; robore fuisse prædicat: adeo ut ingentes in Cælum molares torquerent:
qui partim i terras partim i mare deciderunt: unde montes & insulæ sunt: ut scribit Duris. C Vefæuus.
Prope Neapolim mons in Campania: qui mutato priore nomine Summa dicitur. is aliquando cōflagra-
uit: ut Cæcilius in epistolis refert Suetonius & Eusebius. Imperante Tito tantū ex se incendiū emisit: ut
uicinas regiones & cum hominibus urbes exuret. ut domesticus testis Papinius noster est. Non adeo
Vefæuus aperit: & flamme a duri mōtis hyems trepidas exhaustit ciuibz urbes. Sed hoc minus inuidio-
sum: quam q Plinius rapuit. C Per stagna Tyrrhena. per uada maris inferi: quod alluit oram Campa-
niæ. C Pedes. Hoc etiam fabulosa tradit historia: quod uanum Lucretius existimat. C Enceladū. Clau.
Aetnæ supponit Aemulanōe Maronis. alii Tiphoeum. C Quassatis. subuersis & patefactis. C Faucib⁹.
ore: quem Craterem uocant. C Briareia turba. alluit ad multos gigantes artus. de quo Vergil. A-
eneid. X. Aegæon qualis centum cui brachia dicunt: Centenaque manus: quinquaginta oribus ignem
Pectoribzque arsisse: iouis quom fulmina contra Tot paribus streperet Clypeis: tot stringeret enses.
Idem Gige Corroque focis: ut canit Hesiodus: Orce uisibiles custos additus est: ne uincula Titanes fru-
sternat. quod Aeneid. sexto designat: Maro: quamuis alii non obseruarint. C Appetit. inuasisse. C Mille
ministra. innumera. Nam Mille: centum: & Sexcenta saepe pro infinito numero accipiuntur. & ita Buc-
colicum Maronis carmen intelligendum est. Mille mæ: ficulis errant in montibus agnæ. C Cyane.
Nymphæ. de qua supra Claudia. & nos alibi satis multa. Abegit: fugauit. C Volucres Sirenas. inter om-
nes constatarum: pedi bus Sirenes & plumis fuisse. Quomque masas ad certamen canendi prouoca-
sent: uicæ pennis exutæ dicuntur. inde Cretæ oppido non aperta datum. ubi res gesta traditur: ut
Stephanus & interpretes Lycophronis scribunt. illud ambigitur. Apartū ne fortitæ sint alas: ut accipe-
re Claudianus uidetur: an: ut sentit Ouidius: iam rapta Proserpina: ut eam per totum terrarum orbem
non inueniam: alis abrepta: in aquis etiam perquirerent. C Hæcine uestra fides? Cōmotæ mētis obui-
gatio. hanc ne sedulitatem custodiendis altumnis adhibetis? C Sic fas? ita ne decet? C Aliena pignora. li-
beros quos educandos suscipitis. C Nutrix. Elestra. C Contremuit. ad hæc uerba Ceteris. C Merorq;
timere cessit. Nam metu poenæ: quā Ceres minabatur a lugendā Proserpina desist: & sibi timere coepit.

Prouerbiū

Alcyoneus
gigas.
Porphyrio

Canastrū

Alcyones
quæ.
Alcyonii
dies.
Alcedonia

Montes &
Insulæ ufi.
Vefæuus
mons.

Aegæon.
Maronis
locus.

Mille.
Centum.
Sexcenta.
Sirenes ala-
tæ & cur.

Emptū morte uelit. optaret uitam cum morte cōmutare. ¶ Nō ferre aspectus parentis. modo turba
to uultu Ceterem nō aspiceret. ¶ Immuta. stupore metusq; defixa. ¶ Moratur longum. diu contatur.
¶ Expromere. Prodere. ¶ Autorem dubium. Nam compertum nō habebat quis nam Proserpinam rap-
pūisset. Autor nō est qui tantum facit. sed princeps & qui primus iubet ut aliquid fiat. multaq; fieri pos-
sunt ab aliquo: alio tamē autore qui nihil agat. inde illud apud Liuiū frequēter. ut Patres fiant auctores
i. ut perinde accipiat: ac si ipsi iussissent. in hoc significatu Ver. Georgicorū libro. iiii. posuit. Affrici pro-

Autor qui.

Ver. locus

Ilius.

Illi cōditor

Biaz⁹ dux

i Lampfacū

Coloniz.

Phoetus

Leucadrū

Saltum q̄s

primus ten

tant.

Trāquillū

Serenum.

Cessit: & aspectus miseræ nō ferre parentis
Emptum morte uelit. longūq; immota moratur
Autorem dubium: certumq; exprome re funus.
Vix tamen hæc. ¶ Acies utinam uesana Gigantū
Hanc dederit cladem. Leuius comunia tangūt.
Sed Diæ: multoq; minus quod rere: foret
In nostras nimium coniurauere ruinas.
Insidias superum: cognataq; uulnera cernis
Inuidia: Phlægra nobis incensior Aether.
Florebat tranquilla domus: nec limina Virgo
Linqueret: nec uirides audebat uisere saltus:

ter: qui post hominum memoriam primus Leuca diū Saltum tentauit: ut Charon Lampfacenus in Hi-
storias rettulit. Illud autem te nolim fugiat: in omnibus Lycophronis exemplaribus eadem nō legiti-
miorum negligentia: qui dum compendia scētantur: Historias: siquē paulo altius repetunt: aut mu-
tantes aut omittunt. Quod autē res: ut nos scripsimus sese habeat: Nō ut utraq; lingua doctissimus
& a secretis pontificis Io. Laurentius uenetus: penes quem mediæ uetustatis codex Lycophronis noster
est: unde superiora mutuati sumus. Nouit & Patauius Augustus: qui litteras in urbe græcæ magna cū
laude proficetur. Foroluiensis item Hieronymus: in omnibus bonis artibus: & iprimis philosophiæ Ita-
dis eminentissimus. qui ut ingenuus est: quom nobis indicatibus illa eadem legisset: omnia Serui sen-
tentia facile nobis accessit. Nam qui placere docto potest? Apollinē dici autōre troiz: q̄ eius muros: ut
fabulæ canunt: extruxerit: Hac profecto ratione: munitor Troiz: nō autor dici debuit: ut est apud Oui-
dium. Me fide conspicuus Troiz munitor amauit. Quod si autor inde dicatur: efficit hoc illi nomē cum
Neptrino & Acaco cōe: quos operis habuit socios: ut Pindari scribit interpres. Neutrum fidē eorum au-
torem Troiz apud quempiam dici legimus. Equidem ad Apollinis respōsum refero: cuius fidē secutus
Ilius Ilium condidit: ut dictum est. Nam Cynthium Troiz regem: si modo is unquā lectus est: apud Ne-
ronem: Apollinem uocatū suspicor. Homeri imitatione cuius Carmen ēt qui græce nesciunt: nō igno-
rant. Smyneheu præclaræ tenedi Dominator Apollo. ut Troiz regem Cynthium Nero duxerit: q̄ illic
impedio coletur. Ac ut Troiz Regem fuisse condonē: Cōditorē certe Troiz: nulla uel et si fida fabula
persuadebit. ¶ Cerrum funus. cladem: uel exitium. nam extinctā putabat. Scribat (inquit) Electra raptā
Proserpinam raptoris tamē nomē haud norat. ¶ Vrinam. Diti facient. ¶ Acies. exercitus. ¶ Vefana.
Temeraria: quæ deos lacesseret. ¶ Leuius comunia tangūt. ratio propositionis. quia solarium capere-
mus: ex inuictorē fortis calamitatis. Eadem Penelopes apud Ouidium sententia. Vitulius staret etiam
num moenia phœbi: Irafcor uotis (heu) leuis ipsa meis. Scirem ubi pugnares: & tantum bella timerem.
Et mea cum multis iuncta querela foret. ¶ Sed diæ. Quin ipse deæ. ¶ Quod minus rere: uix credes.
etiani. ¶ Ipse foret: Venus Pallas & Diana louis filiz: quo patre Proserpina quoque nata est. ¶ Con-
iurauere. conspirauerunt. ¶ In nostras ruinas. in exitium nostræ domus. ¶ Nimium. plusquam oport-
uit: aut nos uellemus. ¶ Insidias superum. Dearū dolos. ¶ Cognataque uulnera cernis. pathos
a necessitudine & diffinitione. Nam res quæ miserationem mouet: nō dilucide dicitur: Sed datur intel-
ligi. Vt Mezentius apud Vergiliū. Nunc alte uulnus adaptum. quom mortem filii significet. ¶ Phlæ-
gra nobis incensior Aether. Multo magis irati dii nobis sunt: quam gigantes. & Aetherem quidem pro
diis: pro Gigantibus Phlægram posuit. Nam Gigantes Pallēnem candemq; phlægram tenerunt. ibiq;
ab Hercule. uel (ut fabulosa tradit historia) diis deleti sunt: ut ante diximus. ¶ Florebat tranquilla do-
mus. Ecce huius causa. Nihil inquit erat in tota familia nisi expetendum. omniaque secunda supra uo-
tum fluebant. ¶ Tranquilla. Felix. ab anni tempestate sumpta translatione. Tibul. Venit post multas
una serena dies. Contra Naso. Tempora si fuerint nubila solus eris idēst aduersa. ¶ Virgo. Proserpina.
Audebat. sibi permittebat. ¶ Linqueret limina. efferre pedem. ¶ Virides nec uisere saltus. nec in proxi-
mū nemus accedere. ¶ Præceptis obstricta tuis. ut tuæ uoluntati irē gereret. Nam mandasse Cereē

ne puella foras egredietur: indicat illa Proserpina querela. O male delecti flores: despectaque matris Confilia. C. Telae labor illi. quod pudici & bene instituti animi signum est. inde Terent. Textent telae studiose ipsam offendimus. C. Sirenes requies. Si quando animum relaxabat Sirenarum cantu mulcebat. C. Sermonum gratia mecum. voluptatem captabat ex meo tantum colloquio. Nam fabellas Amus interdum puellis referunt: ut horarum tedium detrahant. Tibul. ad Deliam. Sanctique pudoris Asside at custos sedula semper anus. Hæc tibi fabellas refert: positaque lucerna Deducat plena stamina longa colo. C. Mecum somnus. noctu mecum quiescebat. C. Casti simul Atria ludi. Vestiti codices legunt castique per Atria ludi. quod placet. Ludos non nisi qui uirginem deceret exercebat: & intra aulae conseptum. C. Cytheræa. uenus. C. Dubium quoniam monstrante tenebras præscierit. Interpolitio. Incertum quis nostros ueneri secessus indicarit. C. Suspectaque nobis ne foret. Quo sedulitas fidem captaret. C. Lunæ Comitem. secum duxit. C. Pallada. Mineruam. græcus accusatus. descendit a Diodoro Claudianus. is Bibliotheca libro. v. tradit Dianam: Mineruam atque Proserpinam Contubernales in Sicilia nutritas esse: & illic una flores legere solitas uestem lani fecisse. C. Rifu effusus. Cachino. qui lasciuæ deæ conuenit. Estque ueneris epitheton apud Hesiodum Ridens. quod Oratus mutuatus est. Siue tu maui Erycina ridens. C. Nec semel. & sæpius. Ite rare nomen fororis. itentidem germanam uocabatur: ut se beniuolâ declararet. C. Quæ ri. Subdole querebatur. C. De dura matre. de re perinde atque difficilis. C. Quæ tale recessu maluit damnare decus. Ratio cur imitis a uenere: Ceres appellaret. quia formosam puellam in Sicilia emandasset. Sed hoc ingeniose commentus est ex ritu præfixæ religionis. Nam Cereri sacras ædes extra urbem minus frequenti loco statuiebant. & quo non nisi mortales per sacrificia conuenirent. ut dictum est. C. Procul absentauerit. ablegauerit. C. Astris patriis a Cælo: quod locus eius parentis sedes est. C. Nostra. f. Proserpina. C. Rudis. simplex: & fallēdi imperita. C. Gaudere malis. Letabat inquit ueneris uerbis: quæ mala fuisse: sequens exitus indicauit. C. Instaurare dapes. Epulos sæpius appōebat. qd' opiparis lautisq; cōiuiis fieri solet. Nā instaurare ē integrare: & ut ait Var. qñ instat nouare. C. Nectare. diuina potio. qd' Aeternitatē græce significat. C. Arctia hab. qd' Dia. Indu. dianæ sagittas fumebat: & uestē. C. Arctæ. cōtēdit flectere. C. Digiti mollib. tenens & ricta rei min' pib. C. Nūc. iterū. C. Crinita iubis: cono ifignis. Nā galeæ cristæ ex equina cauda uetustas hēbat: ut Maro testat. C. Implet. hoc ait: ut ofīdat Proserpinā modū Mineruæ capitis adæquare. C. Laborat. cōtēdit. C. Ingētē Clypeum: Vastum Mineruæ scutum. cuius magnitudinem Verg. expressit Aeneid. ii. quō ait: duos illos e tenedo serpentes: sub eius orbe delituisse. C. Prima uenus: ut imperata faceret. quippe cui Iuppiter mādauerat: ut Proserpinā in medios campos eliceret. C. Ingerit affatu. Secūda oratione subiicit. C. Affatu. Sermōe. C. Maligno. subdolo. C. Ingeminat. Irenidē mōrat: ut desiderū refricaret. C. Vicinos flores. Ennenses campos q; semper in floribus erāt: & proximi. C. Meritum. gratiā. C. Nec credit. simulat apud se fidē non facere. C. Quod bruma. breuiotes anni dies. usi nomē: ut sentit Pōpeius. eo tēpore maximis frigonibus exulta terra: nuda est. C. Innoxia. nihil offendens supra. Lambit contiguas innoxia flāma priuinas. C. Seruet rosas. Rosæ non in campo solū Ennensi omni tēpore florulento: sed i Aegypto: & in agro demū romano p hyemem pueniebant. ut indicat Martialis. C. Gelidi mēses: brumales & pinde frigidi. C. Rubent alieno gramine. purpureas ferant rosas: quæ ueris propriæ sunt. Martialis ad Cæsare. Quōdam ueris erāt: quæ tua facta rosa est. C. Virgulta uerna. Rosæ frutes: qui uere per naturā florent. qd' ide uernare ēt dicunt. Prudentius. Vernat herbarum coma. C. Iratum booten. Ab arctō spirantē boream. Nam Bootes sidus est: quod sequit septemtriones: ut docet Plinius: unde fiat Aquilo cunctis floribus &

Præceptis obstricta tuis. Telae labor illi:
Sirenes requies: sermonum gratia mecum.
Mecum somnus erat: castique per Atria ludi.
Quo subito? quonā dubiū monstrāte tenebras
Præscierit? Cytheræa uenit: suspectaque nobis
Ne foret: hic Phœben cōites: hic Pallada iūxit.
Protinus effuso lætam fe singere risu:
Nec semel amplecti: uomenq; iterare sororis:
Et dura de matre queri. quæ tale recessu
Maluerit damnare decus. ueritāq; Dearum
Colloquio: patriis procul absentauerit Astris.
Nostra rudis gaudere malis: & nectare largo
Instaurare dapes. Nūc arma habitumq; Dianæ
Induitur: digitisq; attentat mollibus arcum.
Nunc crinita iubis galeam laudāte Minerua
Impleta: & ingentem Clypeum gestare laborat.
Prima uenus Campos Ennæaq; rura maligno
Ingerit affatu: uicinos callida flores
Ingeminat: meritumq; loci uelut inscia quærit.
Nec credit q; Bruma rosas innoxia seruet.
Quod gelidi rubeant alieno gramine menses.
Verna nec iratum timeant uirgulta Booten

Venus Ridens.

Ceteris Aedes extra urbem.

Instaurare

Bruma usi

Rosæ per hyemem.

Vernare. Bootes.

præcipue rosis infestus, potes & ad tempus quo Bootes apparet referre: Nam tertio Idus Februarii ex oritur, ut dicitur ex Ouidio. **C** Studio dum flagrat eundis. Dum fingit se incensam nimio desiderio ut fendi loca. **C** Persuadet. Adducit in suâ sententiâ, quod ingeniose Veneri dat poeta, Nihil est, n. quod ea facile non exoret. inde Pythos quam Suadela: nos interpretamur: Veneris filiâ Sappho uocat. **C** Tenens heu lubrica moribus Aetas. Quidam cum superiori verbo coniungunt, ut dicat, persuadet moribus teneris & statim sequatur ecphrasis. Sed totus hic versus acclamationis per hypallagen dari potest.

Pytho
Suadela.

Aetatis lu-
bricum.

Dum loca miratur: studio dum flagrat eundis
Persuadet, teneris heu lubrica moribus Aetas
Quos ege nequicq̃ planctus: quas irrita fudi
Ore preces: ruit illa tamen consilia fororum
Præsidio: famulæ longo post ordine Nymphæ.
Itur in æterno uestitos gramine campos.
Et prima sub luce legantiquom rore serenus
Alget ager: sparsoq̃ bibunt uisolaria succos.
Sed postq̃ medio sol altior astitit orbe.
Ecce polim nox alta rapit: tremefactaq̃ nutat
Insula cornipedum strepitus: cursuq̃ rotarum.
Nosse nec Aurigam licuit. Seu mortifer ille
Seu Mors ipsa fuit. Lutor permansit in herbis
Deficiunt riuus: squallent rubigine prata.
Et nihil a flaturum uiuit, pallere lygultu
Exspirare rosas: decrescere Lilia uidi.
Vt reduces rauca tractu detorsit habenas:
Nox sua prosequitur currum: lux redditur orbi.
Persephone nulla est, uoto rediere peracto
Nec manere Deæ, mediis inuenimus aruis
Exanimem Cyanem: ceruix redimita facebat

Heu Aetas tenera lubricis moribus. Aetas namq̃ lubricum: uocamus adolescentiam, in qua qui sunt facile labuntur quod uerbu Fabius usurpat. Quos ego nequicquam pluctus: quas irrita fudi ore preces. Exonerat eius inuidiam. Quid intentatū reliquis: quominus egredere tur. & contudi pectus inquit: & precibus institi, sed in casum: nam nihil illa mota est. **C** Tamen. Nihilofecius. **C** Illa, Proferpina. **C** Ruit, incitata fertur. **C** Consilia fororum præsidio, Narrantam se putabat: ope Palladis: & Dianæ. **C** Famulæ, Nymphæ subaudi ruit. **C** Iē, ut illud Maronis. Itur in antiquam Syluā. **C** Vestitos, ab hominibus sumpta translatio. **C** Aeterno gramine, perpetuis floribus. **C** Sub pria luce, Diluculo. **C** Quom rore serenus alget ager, quom deciduis in humum pruinis: frigus acute mordet, estq̃ hypallage. Nam Serenus ros intelligit: qui nō nisi sereno die cadit, alii codices habent: Albet: quod (mea sententia) magis conuertit. **C** Violaria, prata uiolis ornata, uel a parte totum florulentia. Sedulius, Purpurei ne per uiolaria Campi Carduius & spinis surgat paliurus acutis. **C** Bibūt, hauiunt. **C** Succos sparfos, rores guttatim defluos. **C** Sed postquam, Metidiei periphraſis. **C** Sol altior, quom nostrum caput ad perpendicularum despicit. **C** Medio orbe, medio cæli spacio: tantumdem di-

Violaria

stans ab ortu & occasu. **C** Ecce, de repete. **C** Nox alta, Spissa obscuritas, legitur & Atra. **C** Rapit, polli, aufert Aethram, quod sumpsit ex illo Vergiliano, Eripiunt subito nubes cælumq̃ diemq̃ Teucrorum ex oculis. **C** Insula, Sicilia mari circumflua. **C** Nutat, quatitur. **C** Cornipedum strepitus, pedulu pedū platonis equorum. Sed dei nomen ipsa silentio præterit, quod non norat. Streptus hic pedibus excitatus sonus est, Tibull. Neu strepitu terrere pedum. Alii fremitu scribuntur pro sequenti uerbo: cursuq̃ rotarum: pulsus. **C** Nec licuit, Datum non est. **C** Nossit, pro Nouisse. **C** Aurigam, Rectorem currus. **C** Seu mortifer ille: Seu mors ipsa fuit. Siue mortis Auriga fuit: seu potius ipsa mors & læti dea. **C** Lutor permansit in herbis, Ecce quibus colligebat eum esse mortem, quacumq̃ transibat inquit herbarum moriebantur. Sicut qui liuor emendunt. Nos antiquam lectionem tuemur. Quippe luteus: quem Vergilius Luridixit: & pallidus idē color est: inferis aptus. Nec improbamus: quod in aliis exemplaribus: lutor: legitur. Nam luridus epitheton Orco conueniens est, Tibull. Diues in ignota luridus Orcus aqua: de quo plura tractabimus apud eundem poetam. **C** Rubigine, Rubigo in metallis est: quæ sita quodā contrahitur arida: rubraq̃ metallum paulatim absumens: qualē in ferro uidemus: inde præcipua frumenti calamitas, ut ait Basilii: Rubigo dicitur: q̃ ut illa ferri atq̃ alia metalli: sic ista segetes exurit, autor in fastis Ouidius. **C** Afflatum, eius hanelitu cōtractum: & inspiratū. **C** Pallere lygultu, ex albis lutea fieri. **C** Exspirare rosas, marcescere uel odoris fragrantia perdere. **C** Reduces detorsit habenas, qua uenerat equos cōuertit, incendendi codices habent detrahenos ex antiquis exemplaribus: detorsit legitur. **C** Rauco tractu, sonanti cōcessu, nam quom lora trahuntur: ex ære frænīs affixæ bullæ grauem tinnitū reddūt. **C** Nox sua, **C** Caligo quam curus inuexerat. **C** Persephone nulla est, Non amplius apparet, legitur & Nusquam: quod placet. **C** Deæ, Comites peracto uoto, confecto negotio: quod experuerant, & hoc ex Electæ persona, quæ rem nō tenebat, alioqui Proserpinæ raptus: ueneri tantummodo gratus fuit. **C** Exanimem: Semimortuam. **C** Cyanem, Cyanē Syraculana puella fuit, hæc ex oraculo Cyanippam

Luteus co-
lor,
Lutor
Luror
Luridus,
Rubigod

Cyanequeus

patrem maclauit: & seque patris desiderio: quauis inuita cessisset. Extititque diuinos honores Syracusanis sanxerunt: quos morte sedata pestis esset. Historiam narrat Dositheus de rebus Siculis tertio: repetit & Plutarchus ab eiusdem nomine perennis: & ingens fons appellatus est: ait Diodorus. C Ceruix redimita iacebat. Conseruata iam Cyane: fertis ornatum caput deposuerat. C Caligantes atra nebula afflataz. C Aggredimur subito continuo occupamus. Sunt qui tacitam: pro subito reponant: & male. C Casus scitatur heriles. petimusque ab ea: quid actum esset de Proserpina. C Quis uult? quare species & improprie. nam uultus (præter hominem) nulli animantium datus est: ut docet Cicero. C Nam propior cladi steterat. Paræthe sis. & causam redditur: quæ præsentis ex titerant aliam percontantur. Nā magis inquit propinqua Proserpinæ fuit: quom rapetur: & hoc ab histona. Quippe Cyane fons est proserpinæ: sacer iuxta Syracusarum Diodori testimonio docuimus. secundum quem raptam Proserpinam tradit Cicero. C Illa. f. Cyane. C Nihil. subau di respondet. C Tacito ueneno. intertrina tabe: quæque medullitus hauserat. C Soluitur in lac. liquitur & in aquas migrat. C Subrepsit crinibus humor. eandem trās formationem scribens Ouidius ait. Prima quæ de tota tenuissima quæque liquefuit Cærulei crines: digitique & crura pedesque. Nam breuis ingelidas membris exilibus undas Transiit: est. C Mox. deinde. paulopost. C Lambit uestigia. platas abluat. C Perspicuus fons. lipidissimus riuus. & eleganter de currens aquæ lapsus: monosyllabo finitum carmine explet. hoc in plectris Verg. obseruauit: ut in illo. Vertit interea cælum: & ruit Oceano nox. Item de boue quæ maclauit Entellus Aeneid. v. Sternitur exanimisque tremens procubuit humi bos: De flu diu maris assiliente. Dat latus. insequitur cumulo præruptus aquæ mons. Iam uero de Crotapha quæ cōmode: Procubuit uindictæ in littore conspicitur fuis. C Discedunt. facellunt. C Aliæ. comites. C Acheloides. Achelous Acarnaniæ fluuius quom Thoas antea diceretur: ab Acheloo: qui Alcmæon fecutus est ex Thesalia: nomē accepit. ex hoc una musarū Terpsichore sirenas pepit. Eadem Lycophron Harpyiarū genus appellat. in quo uariā præbet interpretantibus coniecturā. quibusdā filias: aliis pēnatas accipientibus. C Larus obfudere Pelori. Sirenas ad Pelorū Siciliæ promontoriū statuit Eratosthenes. Mela Pomponius & Strabo in sinu Posidoniæ ad amnē Silarim ubi nos in Anchoris sæpe stetimus. Nec uiderem nobis ab oibus appellantur. Hesiodus Thelxiopen: uel (ut alii codices hñt) Thelxiopen Molpens & Aglaophonē: quibus Anthemæssan insulā sedem dedit. Lycophron & eius interpres: inter dū Pisinon: Aglaopen: & Thelxiopian memorant: quādoque Ligian: Parthenopen: & Leucosian. uel Lucaniz promontorium cognomine. Tamen Festus ab Aenæ consobrino datum loco nomē existimat. Quin & Samothracia Leucosia prius est appellata: ut in eius republica scribit Aristot. Home. duas trīn Sirenas neque suo quacūq; noie celebrat: alii tres: ut diximus & in his Meloëssan: quæ Eustathius legit. C Accēscitq; malo. idigne ferētes accepti cladē. C In pestē. in pniē. Nā quoscūq; cantu mallebat: demū fomno grauatoz necabat. C Vox blada. secūda & illicibilis. atq; ita ad historiz ueritatē nos excitat. nā Sirenas scorta fuerūt: ut pōt Palepharus: quæ delinimēris appulos & eaq; forma capros: apud se decidere cogebant: quoad oēs illosque oēs degluberet. C Alligat. temoras. C Carinas. naues a pre totū. C Frænant remū. in moti torpēt: & naues nō ipellūt. qd ne patereñt Argonautæ. Si credimus Herodoto: comitē nauigationis Orpheū sumperunt. qui remigū mētes a Sirenis ad suos cantus auerteret. C Tractura. Recte. nam trahit uirā: cui grauis est. C Sentū. malam æratē. Vt Pacuius & Afranius appellant. & Elegatē poetas quæ lib. i. d. i. c. d. fuerant: huc ex Orati pcepto trāsposuit. C Hæret adhuc inemēdati codices hñt moerent. nos hæret legimus. Non enim tam longa superior attentio: nisi stupore de fixæ Cerei conueniret. C Fertur. incitatur. C Furiato pectore. Ceres amissa filia Iouē diffusis crinibus: & amenti similis addit: & qualē Claud. Indecit inde Thuriæ sortita cognomen est: hor græcoz quibusdam placet: eiusdēq; sacra Orgia dicuntur: ut Clemens Sidonius affirmat. C Niphates. Armenia mons fortis tygrinus: ut scilicet Strabo. Nomen (ut Arædio placet) ex τοο νιφάτην. i. ab assiduo niuium casu. poetæ tamen perpositiuam uocalem subtrahunt Niphatemque per simplicem. i. dicunt. Nicanter in. vii. τοο ποο νιφάτην. i. pēdē εὐνοκὸν πάλον ταννιφάτην. Surgentemq; iugis Taurum: scopolūq; Niphatē. C Quatinus. uapā

Et caligantes marcebant fronte coronæ.

Aggredimur subito casus scitatur heriles.

(Nā propior cladi steterat) quis uultus equos?

Quis regat illa nihil tacito sed lapsa ueneno

Liquitur in roremq; pedes: & brachia manant.

Nostraq; mox lambit uestigia pspiciuus fons.

Discedunt aliæ. rapidis Acheloides alis

Sublatæ: siculi latus obfudere Pelori.

Accēscitq; malo iam non impune canoras

In pestem uertere lyras. uox blanda Carinas

Alligat: audito frænantur cæmine remi.

Sola domi luctu senium tractura relinquo.

Hæret adhuc suspēsa Ceres: & singula demens

Ceu nodū transacta timet. mox lumina torqns

Vulcu ad Cælicolas furio pectore fertur.

Cyane in
fontem.

Achelous
unde.
Thoas am
nis.

sirenes qu
ot & quæ.

Leucosia
siren: & p
mōtorū.

sirenes
scorta.

Orpheus i
ter argona
utas cur
Thuriæ ce
res unde.
Orgia cere
ris sacra
cur
Niphates
q & unde

lat: & pulsatura: ut tremat. C. Matre hyrcana, foeta Tygride quæ facior est: ut inquit Plinius. Hyrcania (quod scribit Xenophon) Assyriæ annexa est: gens haud admodum populosa: ob eamque rem parat Assyrius. C. Tremebundus, insequente Tigri. C. Ludibria Regi Achemenio. In gratiam Regis Persarum: quæ ex Achemenia tribu optata mos erat: ut discimus ex Herodoto. Sedulius de Persarum Rege, cuius Achemeniam rabies accendat iram Plus formæ suæ. Reges autem Persarum (quod narrat Xenophon) intra septa feræ alebant: quibus cōnsciendis exercebantur. C. Fremit illa marito Mobilior Zephyro.

Achemenii
persarū re-
ges.

Arduus hyrcana quatiur sic matre Niphates:
Cuius Achemenio regi ludibria natos
Auxit tremebundus eques, fremit illa marito
Mobilior Zephyro: totamq; uirentibus iram
Dispergit maculis: nimiumq; haustura profundo
Ore uirum: uitreæ tardatur imagine formæ.
Haud aliter genitrix toto bacchatur Olympo:
Reddite uociferans: nō me uagus edidit amnis:
Nō Dryadum de plæbe sumus, turrita Cybelle
Me quoq; Sarurno genuit. Q. uo iura deorū?
Q. uo leges cecidere poli? Q. uid uiuere recte
Proderit? En audet noti Cytheræ pudoris
Ostentare suos post lemnia uincula uultus?

Tygres uē-
to concipe
re.

hominum uana opinio: ut hoc in genere non nisi tantum feminas extare falso credant, reliqua illic, in quo Claud. ab ipso discessit illeclus amenitate fictionis: quæ poetico magis acuminis cōueniebat: ut in castris Hemnicorum consuetudine Maro fecit: ubi Eupymide poeta quasi cognaro autore quæ Aristotele philosopho uti maluit. Mouit pterea Claud. q. equabus Hispanis in agro Olyssiponēi idem euenire: legerat apud Varronē. & quicquid sine maris accubitu gignitur: uento conceptū pleriq; dispersat. Aristophanes Dædalo (fabulæ nomē id est Ioua quæ gallinæ absq; officio mariti parit) uocatur. & ex interpretatione Theodori: subuentanea: quæ Plato phs. & a. Iola uocat. C. Totiq; uirentibus trā dispersit maculis. Quippe quadrupes inter tam uaria Tygris est quæ ex Alitū gēre Pau. auctor Oppianus. C. Vitreæ tardatur imagine formæ. Hanc attem captandi Tygres Diuus Ambrosius Hexamerō libro sexto pluribus uerbis exequitur. quæ quoniam sancta sunt & non illepidi) uir: a donatore. nā de natura loquens: illa inquit Tygridis interpellat Ferocitatem: & imminetē eam prædæ refledit. Nāq; ubi uacuum sobolis raptæ cubile reperit: illico uestigiis raptoris insilit. At ille quāuis equo uentis fugaci uidēs trā uelocitate feræ se posse præuerti: nec eua dēdī ullū suppetere sibi posse subditū: technā hmoi fraude molit. ubi se cōgūū uidēt: Sphæra de uitro piciat: at illa imagine sui ludit: & sobolē putat. re uocat ipetū colligere foetū desiderās. rursus Inani specie retēta: totis se ad cōprehēdēdū eqrē uirib; fundit: & iracūdiæ stimulo uelocior fugienti iminet. Itē ille sphæra obiecta fugientē retardat. nec trā se dilatat: nris memoria fraudis excludit, cassam uersat imaginē: & qñ laetatura fortis residet. Sic pietatis suæ studio decepta: & uindictā amittit & plē. C. Genitrix, Ceres. C. Bacchaf. listar Mamadisi incita pitur. C. Vociferans. immaniter clamans. C. Reddite. s. filiam quam surripuistis. C. Non me uagus edidit amnis, negat se genus a fluuiis & fontibus ducere: ut Naiades: in quas sine magna dignitatis iactura peccari potest. C. Nō Dryadum de plæbe sumus, Arborum deas antiqui Dryades appellauerūt: quoniam Dryas apud græcorum uentuosissimos commune plantarum omnium nomen erat. C. Turrita Cybelle me quoq; Sarurno genuit. Exaggerat injuriam cōmemorata personā quā sustinet. Nam Ceres ut Sentit Euhemerus Cælo Terræq; parentibus Saturni foror fuit. Alii Sarurno ac Ope genitam tradunt: quibus accedit Claudianus. C. En. increpantis est. Cicero. En cui liberor tute committas. C. Noti pudoris. Profluita famæ. C. Ostentare suos uultus. aperta fronte in medium prodire. C. Post lemnia uincula. Amare Venerem pulsat. omnisque indignatio hinc est: Quod accepta hac ignominia Venus honestissimas quasque deas prouocat. Ex Homero notissimam fabulam Naso repetit. Ut minuitur mis uulcani catenis cum Marte irretita Venus: Spectaculo Diis omnibus fuerit. Ex eo concubitu Harmoniam peperit: ut discimus ex Hesiodo. quæ postea Cadmo nupit. Idomeneus tamen: is qui Troica scripsit: Harmoniam Iouis & Electræ filiam fuisse dicit: quæ Thebarum portas ab Electra matre Electridas appellari. Male qui hanc Hemnionem illdem elementis quibus Spartanam memorant: quom Cadmi coniunx græce dicatur. & a nobis & scribi: & enuciari debet: libro septimo Martianus Capella iis uerbis indicat. Senarius inquit Veneri attributus est: & primus

Equæ Oly
ssiponēses
aura graui
dæ reddun
tur.
tygres quō
captantur.

Harmonia
nō hermis
ne Cadmi
continx.
Lēnos, ubi
& cur uul-
cano sacra.
Ignis ubi
primū re-
pertus.
Armorum
inuentio.
Aethalia.

Harmonias ostendit genuisse, quippe sex ad duodecim est Symphonia diapason. Sex ad nouē Hemio-
lios: Sex ad octo Epitritos: idēst Symphonia dia tessaron. unde Venus Harmoniæ mater perhibetur.
C Lemnia. uulcanica. Nā lemnos Argei maris insula contra Thraciā Vulcanum præcipuo cultu profect
batur. in quam car litus deturbatus a loue decidit: ut Homerus & C. Balbus in Argonautico canit. hæc
autem fabula ab historia composita est. Nam illic ignis primū repertus traditur: & arma fabricata: un-
de fontes Lēbri diū sunt. autor Hellanicus. urbes in ea duæ fuerūt insignes: Ephestia Myrinaq. Lēni
nomē a cultu Idææ mis accepit: quicquid colat
lēnon uocāt: ut in Europa scribit Hecataz
eui deæ puellæ pro uictimis mactaban-
tur. Aethalia prius appellabatur. q̄ hianus
habebat: per quos eructatus ignis uapora
bat. ut apud Polybium legimus. C Bonus
ille sopor castumque cubile. Iromia pronū
clatione & gestu iuuanda: ne quod negat
concedere uideatur. C Quid uos? Ad Mi-
neruam Dianamque sermonem conuer-
tit. C Expertes thalami. uirgines & innu-
ptæ. C Tātum ne relictus Virginitatis ho-
nos? Adeo neglecta pudicitia uobis est
inmendati codices habent: relictis nullo
sensu. C O Templis Scythiæ. atq; hominē
sistentibus aris utraq; digna coli. Tauro-
scythæ quoscunque aduenas capiebāt (ca-
piebant autem multos qui fluctibus & rē-
pestate ad eos depellebantur) Dianæ imo-
labant. quæ sacrificia tragice in scena
Eurypides decantauit. Clemens Sidonius:
Ammianus: acnus: ac utroque prior autor
Herodotus. Expetebant imprimis: & summo quidem studio: græci generis homines: in gratiam sacer-

Dianæ tau-
ricæ sacra.

Hos animos bonus ille sopor: castumq; cubile
Præbuit complexus hoc promeruerē pudici.
Nec mirum si turpe nihil post talia ducit:
Quid uos expertes thalami? tātum ne relictus
Virginitatis honos? tantum mutata uoluntas?
Iam Veneris: & sociis iunētæ raptoribus itis?
O templis Scythiæ: atq; hominē sitientiū aris
Vtraq; digna coli. Tanti quæ causa furoris?
Quam mea uel dicto tenui Proserpina laxis?
Scilicet hæc caris pepulit te Delia syluis
Aut tibi commissas rapuit Tritonia pugnas.
An grauis alloqui o? uestros an forte petebat
Importuna choros? atqui Trinacria longe
(Esset ne uobis oneri) deserta colebat.

Iphigeniæ
hūstia.

Herodotus. Expetebant imprimis: & summo quidem studio: græci generis homines: in gratiam sacer-
dotis Iphigeniæ: quam Iphianaxam uocat Lucretius. Agamemnonis ea filia fuit & Clytemnestræ: uel (ut
Duridi Samio placet) Helenæ: Thefei stupro cōcepta. Clytemnestræ tamen dici: quoniam Menelao nu-
bens Helena forori adoprandam dederit. eandem quom græci classem remorantibus uentis in Aulide
essent immolaturi: Diana supposita cœna surripuit: & in Scythiam translata suo templo præfecit. qui-
dam mutata dicunt in Ceruam: Nonnulli in animum: Phanodocus rerum scriptor in ursam: Nicander
in tauro. Hesiodus in mulierum Catalogo ait: Hecaten Dianæ numine atque uoluntate effectam. in
de Verg. Aeneid. ii. composuit oraculum. Sanguine placatis uentos & uirgine Cæsa. Ventos inquam
quia Eurytios hoc est procellos Iphigeniam mactare statuerant: ut est apud Lycophronē. quod Seru⁹
& alii non uiderunt. quom & phocenses græcos ēt Dianæ pro uictimis iugulabāt. ut tradit Pychochless
sq; Syrix Laodicea uirgo. Mineruæ cadebatur: ut Pallas refert: qui Mithræ mysteria græce scripsit. Nō
igitur imprecatur hic Ceres: ut quidam putant: sed crudelissimum sacri genus obicit: ut opprobrium:
contendit: q̄ saeuissimo earū ingenio conuenire. C Quam lasit? urguet Interrogādo quippe nulla: uel
difficilis respondendi facultas relinquatur. C Vel tenui dicto? leuissimū salte uerbo. C Scilicet. fere se-
per ad Irontiam ponitur. Terentius. id populus curat scilicet & Verg. Scilicet is superis labor est ea cura
quietos sollicitat. C Vestros an forte petebat importuna choros? an uestros cœtus intempestiuo inter-
uentu turbabat? C Atqui. quin immo. in uulgaris exemplaribus: atq; perperam scriptum est. C Deserta
trinacria. Scilicet scellus. & adieciue Trinacrium dixit: ut Maro. Ante & trinacria lentandus remus in
unda: quod Callimachus Aëtion primo: multo ante usurpauit: ut scribit Stephanus. Hoc illud opus est
quo Marialis ad Mamuram carmen omnium primi spectare deprehendimus. Sed non uis Mamuræ
tuos cognoscere mores Nec te scire: legas Aetia Callimachi. nam pter alia Callimach. Aetia quom scri-
psit: quo poemate sacrorū ritus: & cās cōplexus est: unde nomē. Seruius Aeneid. p̄io Maronis uerba de
claris. Cur dextrā iugere dextæ nō datur Maiorē (inquit) hæc fuazat salutatō cuius rei uo inuenio. I.
cām Varro Callimachū fecutus exposuit. & alibi carmē illd enarrās in tertio. ubi ēt tēplo Triuiz lucisq;
sacratīs cornipedes arecens eḡ. Ser. ait. exponit ro enuov nā Callimach. scripsit Aetia: q̄ hoc ēt cōme
morat. nec igrati Prisciano sumusq; Callimachi uerūm citat ex Aetia li. i. nobisq; adhuc pueris āt quo
dāmō uellit: ut hoc in Martialē suspicaremur. Improbō p̄fecto faciū q tanq; fuci alienis laborib; illūā
ter: & q̄ cūq; p̄ripere possunt: p suis ostēdāt. An si n̄fam hāc obseruatiūculā: per aratē pdere rū nō licuit
& editū nō inuenio p̄fūti sumus: idcirco n̄fam nos laude fraudari patiemur. Nō adeo toleranda ges. Ma-
rius Aegæolus iuuenis apprimē doctus: qd eius ingenii monumētū nōrū est. Sāctissime testari pōt: ne plu-
ribus annis anteq; in cuius p̄ū cōmentariis ebulliret: Neapoli super hoc Martialis loco secum cōmuni-
casse. sed & Tideus Aelianus ille picens: p̄ceptōr olim meus: ut in oī uitz colore terribissim; & quæ nulla

Ver. locus

Mineræ
uirgo ma-
ctabatur.

Scilicet.

Trinacriū
adiectiuū.

Aetia Calli-
machi.

Martialis
carmen ex-
ponitur.

remotior disciplina latet: meo nomine multum gloriatuſ: q̃ eius ætatis puer eruditionis non exiguum ſpecimen ſub ſe dediſſe: in ſuſ. Quisq̃uiſq̃ hac etiam reſult: opus ſane uariuſ: quod ab ſe magna cura compoſitum: iam tum uidebatur editurus: ac neſcio cur ad hanc diē publicum non acceperit: Non eſſemus in uſ uindicandis adeo diligentes: niſi nonnullos in alienis: & quibus ipſi non inſudarunt: idem moleſtiſſime facere uideremus. Ex Aetius præterea Callimachi uerſus & innominatus interpres Homerti: qui in publica uaticana Bibliotheca Romæ legitur: ſapientiſſimæ teſtimonium petit. Dionyſius item

Dionyſius
Corinthius
Aetia quō
latine.
Ouidii lo-
cus.

Quid latuiſſe iuuar: rabieſcē liuoris acerbī
Nulla poteſt placare dies. iis increpat omnes
Vocibus. aſt illæ (prohibet reuerentia Patris)
Aut reticent: aut noſſe negāt. Reſponſaq̃ Marri
Dāt lachrymas. qd agat ſi uſus ſe uicta remittit
Inq̃ humiles demiffa preces. Ignofcite ſiquid
Intumuit pietas: ſiquid flagrantius actum eſt
Quā decuit miſerā: ſupplex miſerādaq̃ ueſtris
Aduoluoſ genibus. Liceat cognofcere fortem.
Hoc tantum. Liceat certos habuiſſe fuores.
Scire peto quæ forma mali: quamcūq̃ dediſtis
Fortunam: ſit rapta ſeram. Fatumq̃ putabo
Non ſcelus. aſpectū precor indulgete Parenti.
Non repetam quæſita manu. ſecurus habeto
Quisq̃uiſq̃ eſ: aſſermo prædam: deſiſte uereri.

Corinthius (ut eſt apud Suidam) eadem in ſcriptione opus emiſit. alluſit ad hoc enī Naſo quom dixit. Tempora. cum cauſis latum digeſta per annum Laſq̃ ſub terras ortaque ſigna canam. quippe Actione cauſam ſignificat: & Aetia eodem pene argumēto: quo noſtri Faſti conſtabant. C Rabiem liuoris acerbī Nulla poteſt placare dies. Nullus adeo uehemens affectus eſt: qui non longiquitate temporis minuitur: atque molleſcat. Solus inuidiæ liuor in dies magis atque magis augetur. Nam quiſq̃uiſq̃ hac perturbatione laborat: ne uſ quidem: quos ſidiſſimos ſibi exiſtimat: turpiſſimum morbi genus audeſt detegere: at que ita dum in profundo peſtoris ægritudine fouet interſtitiis curis exeditur. Ac neque medicum: neque remedium ullum proſus inuenit. niſi ex eorum quibus inuidet calamitate. C Rabies. quæ maior dicitur excogitari rabies poteſt: quam paſſim: ut quiſque uirtuti maxime intendit: omnibus inuidere? & iis impuſis a quibus beneficio puoceriſ. Quippe quo ma-

Inuidiæ
mala.

iora in inuidium merita conferuntur: eo magis dolet: turbatur: angitur. Plus namque mæoris ex alterius officio: atq̃ bene de ſe merendi facultate ſuſcipit: quam ob collata beneficia uoluptatis. Quomq̃ nullum animal a natura immite adeo ſit ut obſequio non deumiciatur: unus inuidus beneficiis reſ diſ importunior. & hoc eſt quod Claud. ait acerbī. Plura leges apud Plutarchum: Baſiliuſq̃: qui pulcherrimis duabus orationibus: non minus quā debent huiusmodi uirium deſtantur. C Liuior. Liuior inuidia dicitur ab inuidioſe colore: quoq̃ oculi atrī ſunt atq̃ obſcuri: Genæ pallidæ: turbida ſupercilia: animus perturbatione diſruptus: & qualis deniq̃. i. metamorph. deſcribitur ab Ouidio. Quid ſi certius eſt actyſq̃ inuidiæ ſimulacrū deſideras: Appulſi muſcæ ſpecies oportet. cui neq̃ uerius neq̃ conuenientius quā Muſcæ nomē dari aut ſingi poteuit. Nam ut integras corporis partes prætereſcēt Muſcæ: ad ulcera ſeſe cōferunt. Sic iſ undiq̃ inuidia diſfluens: diſſimulatis animi bonis & uitæ ſpē dore: in hominū dūtaxat labeculis immoratur. omniāq̃ deſtorquet in peius. unde (qui maximus peruerſitatis cumulus) optimi cuiuſq̃ ſibi odium cōſtauit. niſi quem uerſuſiſſimi hominis doli: atq̃ in cōſtitutiſſimi mores ſefellerūt. nam eius in genii inui atq̃ oculiſſimi ſunt reſceſſi. nec qui cognofci aut perluſtrari faciliſſime poſſint. C Quid agat: miſerationē mouet ad dubitatio. ut Didonis illud apud Maronem. Heu quid agam? C Si quid intumuit pietas. Si qd amiſſæ filiæ dolore ſuperbius excedit. uirtutis ſtatu ueniali. quom iracundiæ cinī i maternū reiciit affectū: qui omniū cōſenſu maximus eſt. C Flagrantius. Ardentiſq̃ aio cōmotio re. ita namq̃ legendū eſt: nō flagrantibus: ut inemendati codices habent. C Aduoluoſ. genibus: quæ ſupplīcantes tangēbant. ex cauſa quam ſuperius expoſuiſmus. C Liceat cognofcere fortē. ſas ſit inueſt. ex lamentis genus edifcere. & quo pacto filiam perdidit. C Hoc tantū. a uobis poſtulo. colorem traxit ex illo Vergiliano. Hoc ſolū nomen: quoniā de coniuge reſtat. C Certos fuores. euidentē iracundi cauſas. alii dolores: quod lūulentius eſt emendant. C Scire peto quæ forma mali. ita quidem non emēdauimus: quom uulgati omnes codices habent. Si repares quoque forma mali. C Forma. Species & ratio. C Mali. acceptæ cladis. C Fatumq̃ putabo. Non ſcelus. nam quæ fato ſiūt neq̃ laudem in ſe: neq̃ culpam habent ullam. qua ratione nonnulli ueterum philoſophoꝝ contra Chryſippum nituntur. C Aſpectū precor indulgete parenti. uidentē filiæ copiam mihi facite. ſed emphatiſm parentis nomen habet. ut illud Acnæ apud Verg. Paruumq̃ patri tendebat lulum. C Non repetā. non repoſcam. C Quæ ſit manu. nam: quā quis ſibi uirtute comparauit. C Præuenit. ante uerit: & occupauit. C Munere. premio. ſi raptor a uobis iudici redemit: & munus largitus eſt. ne ſe prodit. C Quod ſi leges ex antiquis aliquot exemplis: fodere. ſenſus erit. Sin aut uos fidē dediſtis: predonē nō detechras. C Certe. ſalre.

Liuior uſ.

Inuidiæ ſi-
mulacrum
Muſcæ p-
uerſa natu-
ra.

Lucina cur. ¶ Refer tu o latona. est aut conuersio sermonis ad matrem Dianæ: quæ latonæ nomē a mansuetudine morum sortita est apud græcos: ex interpretatione Platonis. ¶ Confessa Diana Forte tibi. Forfan (igit) Diana Raptorem tibi aperuit. ¶ C Nosti quid sit Lucina. Non te latet quantum laboris in enitendo matris serant. Putidum est ad Dianæ mores referre. perinde atq; Ceres dicat: Latonam probe scire: quibus nam rebus Diana adduci possit: ut raptorem prodar. Nos uiam diximus: interpretamur. nam supra Ceres ait. Et caros uteri commendo labores. & Romani Lucinam uocabant lunam: quia lunam præbeat:

Lucina q. res ait. Et caros uteri commendo labores. A ut in questionibus docet Plurarchus, quā in partu ac doloribus adesse opinabatur: tanquam Lunam. Nam plenilunio facile mulieres leuari partu videntur. Eandem ex Hyperboreis Delum uenisse fama est, ad leuandos latonæ parturientis dolores: atque inde Lucinæ nomen ad alias gentes manasse. Cretenses ex agro Gnoſio Lucinam in Amnisio natam arbitrantur & esse filiam lunonis, autor Pausanias. ¶ Timor que pro genitis & quantus amor. j. quæ solliciti pro liberorum salute parietis sint: quāque eos caros habeant. & hoc indicat superius carmen ex sententia nostra intelligēdum. ¶ Partusque tulisti tu geminos. Duos inquit liberos: & uno quidem utero edidisti. Neque grauius quicquam in uita tibi posset accidere: quam si alterutro orbaretis. Quanto igitur agrius esse mihi censes ex uicæ puellæ iactura: Latona geminos uno partu peperit: ideo Gemellipha-

Apollinis
& Dianæ
Natale so-
lum.
Zoster.

Carnæ q
Carnæ
Apollinis
sacra unde
Acerse
mes apollo
Apollinis
comæ.

Naralemque solum Delius & Parateus Apollo. Quidam Deliplerique Zosteri qui locus est in Aëti-
ca. Paulianus tamen ait ibi filios non peperisisset tanquam parituros solifilios Zonari: atque inde lo-
co manifeste nomen. Quin & oppidum Boeotiae Tegyria sibi uideatur: ut Semus Delius aſſent. ¶ Hæc:
una mihi scilicet ex loue. nam liberos alios ex alijs suscepit Ceres: ut ante diximus & Alcman Amycle-
us autor est: eiusdem filium fuisset Carnæum a quo Apollinis festa carnæa dicta sunt quoniam Callima-
chus meminit & Theocritus. Praxillas autem carnæum louis ex Europa suscepit canis: quem Apol-
lo dilexerit: & ab eius nomine sua festa carnæa dici uoluerit. ¶ Sic obtestandi particula. Vergil. sic tua
cymædas fugiant examina taxos. ¶ Sic crine fruaris semper Apollineo. Apollinis cognomen est Acerfe-
comes. i. infortuniosus: quod nonquam tradidi (quod ait Macrobius) a fronte folijs aueli possunt. eius cesarie
latonia mater anxie delectabatur: de pastore deo uerba prius Tibullus indicat. Sæpe horrere sacros
doluit Latona capillos Quos admiratae ipse nouerca prius. ¶ Fruaris. uoluptate capias. ¶ Semper.
perpetuo. ¶ Sic me felicius æuam mater agas. Optat ut felicius quam ipsa sit in liberis. in quo Latona
beniuolentiam colligit: & patbos excitat. ut quom precatur Ouidius ab exilio: ut dissimilem fortunam
suzidi concedat amico. ¶ Largis hymbribus. uberibus lacrymis. ¶ Quid tantum dignum fieri di-
umque taceri? Complexio quæ ab utraq parte concludit. Si meæ fortunæ uos miseret ideoq socias la-
chrymas iungitis: indicate raptorem. quod si negatis: certe uos mel non miseret. quid igitur ita sibi li-
chrymæ uolunt. ¶ Cui mihi discedit omnes. Ad illa Cereis uerba Dii omnes auersi singuli faciesbâr.
inde ceteri exclamant. eademq causâ fuit: ut superius dilectam supplendum reliquerit. ¶ Quid uana mo-
raris? Hoc & infrequentia sexdecim carmina secum Ceres. ¶ Non bella palam celestia sentis? Non ne in
teligis aduersari tibi deorum (Iudici)? ¶ Quin potius nunc pelago terramq requiris? Non ne præstat in-
quit terra marique filiam perquireres: quam frustra rogando tempus conterere? ¶ C. Uultrate diem. Solis fe-
mitas uestigare. ¶ De uia. quia non patere affatus. ¶ C. Rerum. mundi. ¶ C. Requies. ocius aut aliqua la-
boris remissio. ¶ C. Pignus ademptum. raptam accipis. ¶ C. Gremio mergatur ibere Tethys. Quæ nunc a Re-
ge Hispano Hispania dicitur. ab amne prius Ibero Iberia uocabatur. autor Trogus. eiusdem regionis al-
lucens oras Mare Iberum fertur. hunc autem locum Claud. a Papinio sumptis quod quem Diomedes ita
loquitur in Achilleide. licet ille fontanibus antea Tethys adfuerat: gremioq proximarum aquarum Nere-
os inuenies. ¶ C. Rubro iacet uallata profundo. Quanus Erythraei mari claudat. id in duos finis scin-
ditur: quorum qui ab oriente est Persicus appellatur: quod eam oram per se colant: uicibus & l'exagies ce-
lena mala passum circuitu patens: ex aduerso alter unde Arabia est arabicus memorat: ut ait Solinus.

¶ Rheni glacies. Rhenus notissimus Gallie flu. ab Alpibus decedens. ut inquit Mella: cuius accolae antiqui Celras uocabant: posterior ætas cognominem amni Rhenos: autem Stephanus coniugii fidem sic probant. a partu rectes filios ad Rheni defleus: scutoque ipso: quia rapidior est: alioque committitur: quibus unda pepercit: ut suos agnosceret. extinctos ad adulterio cõceptos exultimant. extraxit inter græca Epigrammata carmine sciti auctoris. quod eundem more pluribus uerbis exequitur. Idque adulescens perhumanus & non incruditus Antonius Calcaterra: paucioribus uis numeris amplecti tætauit. Audaces rapido dubios i gurgite part⁹ Explorat Celæ. donec diudicet unda. Hæc nūq̃ capiūt gētes noua pignora matris: Quā prius ipsonat clypeo tū flumina montitant An genis obliqui fuerit. post mater ad undas Egerat redētinatos uisura rectes. Et suspenſa timer cõfons flumina Rheni. Hinc alibi Claud. Et quos nascentes explorat gurgite Rhenus. ¶ Nō me tenebunt. cursum non impediēt. ¶ Rhipæa frigora. Põsidon⁹ & Protarchus ut dicitur ely Rhipæos & Alpes cõfines mōres accipiunt: quos teneant Hyperborei. quib⁹ accedit Tibullus. ut illic idicabimus. Damastes qui populos græc⁹ a uore exponit. Seythas i gurgitibus Elſedones: hos Arimaspi cõtingunt cultus Rhipæi sunt: unde fiat Aquilo: cõuenus obſeſi in nubis. Deſcēpti extenſi maris oras habitant Hyperborei. inde Aeneid. iiii. Vergi. Alpium boream dūtingit. i. e. Rhipæis montibus spratig cū

Non Rheni glacies: non me Rhipæa tenebunt
Frigora: non dubio Syrtis cunctabitur æstu.
Stat fines penetrare noti. Boreæq̃ uialem
Vestigare domum. primo calcabitur Atlas
Occatu: facibusq̃ meis lucebit Hydaspes.
Impius errantem uideat per rura: per urbes
Iuppiter extincta satietur pellice luno.
Inulatae mihi: calo regnate superbi.
Ducite præclarū Ceres de stirpe triumphum
Sic satur. notæq̃ iugis illabitur Aetnæ:
Noctiuago tædas inflammatura labori.
Lucus erat ppe flumē Acim: quod cādida p̄fert
Sæpe mari: pulchroq̃ secat Galatæa natatu:
Densius: & innexis Aetnæ cacumina ramis.

Alpibus iidē sunt: ex ſitria Põsidoniū. ait aut Ceres Rhipæis mōtib⁹ proxima ſe petiturū. quæ cadētes aſſidue nives adeo iuxta efficiūtur ultra ne uſu qdē in redētiū a dmytariū tradit Mella. ¶ Nō dubio habi-
cū. æſtu. Syrtis i ora libyæ dux tradit: quæ uadſū & reciproci mare inaccessas efficit. eius enī deſect⁹
aut incertitæ: hui⁹ p̄p̄tū eſt deprehēdere. ita incertis. mōtib⁹ ſub in breuita reſcindiſſi doſuofa: nūc
inquitur at libyis inundatur. Varro aucto eſt: perſilabile ibi terrā: ſub eūtib⁹ uenis repentinū u ſpiritus:
aut reuomere maria: aut reſorbere. plura leges apud Salluſtiū. ¶ Stat. ſedēt amno: certū eſt: Ver. Stat ca-
ſus renouare oēs ¶ Penetrare. adire. ſed eſt in hoc uerbo difficultas & amū peni ſecetūſi ſignificatio.
Verg. Antenor potuit mediū eiapſus Achiuis Ilyricos penetrare linus. ¶ Fines noti. oppoſitis nobis re-
gionis: unde ſtat huiſter. ¶ Vestigare. peragrarē. ¶ Niuale boreæ domum. Septemtrionis unde ſpirat
Aquilo. Regio eſt aſſiduū inſecta niubus Pterophoron dicunt. qm̄ decedentibus inſinēnter illic pri-
us: pennarū ſimile quid exprimitur: ait Solinus. ¶ Atlas. Mauritanie monſelz media harenarū ua-
ſitate cõſurgens: cultra nubiſa caput condit. repete quæ de Atlantē ſupus: ex Euſtathio & aliis aucto-
rib⁹ recitauimus. ¶ Primo occaſu. quæ pelagus intruetur. quod eius latus ad Hadriani Cæſaris oſq̃ tem-
pora inaccessum fuit: ut ait paufanias. ¶ Hydaspes. Indus fluius unde Nilū nianare: Philippi fili⁹ Ale-
xander exiſtimauit: argumētō: q̃ uterq̃ gigneret Crocodilos. aucto Nearchus. ¶ Facibus. tædis. ¶ Impi-
us. nō ſacilegus: ſed in uxore natūq̃ crudelis. ¶ Pellice. pellexit Maſſurius atq̃ apud antiquos ea habi-
ta eſt: quæ cū uxor nō eſſet: cū aliquo tñ uiuebat. quā nūc uero nomine Amicæ paulo honeſtore con-
cubina appellamus. C. uero Flaccus de iure papiniano ſcribens: pellicē uocari dicit: quæ cū eo cui uxor
non ſit: corpus miſceat. alios autem arbitari ad eſſe quæ uxoris loco ſine nuptiis in domo ſit: quā græc⁹
παλλακή. memorat idē genus mulieribus a Numa Põſipho cõſtituta poena eſt hac lege. Pellexit autē lu-
noris ne tægiſſi tæget: lunū erubus demitſis agnū ſceminā cedito. ¶ Ducite præ. Triumphum. Vergi-
lianæ ſimil⁹ Ironia Egreſſam uero latidē: & ſpolia ampla referens Tu p̄ puerq̃ nius. ¶ Inſtāmatura tē-
das. ut ſaces accendat. ¶ Noctiuago labori. quibus filiam uaga q̃rēs noctis tenebras perelleret. Noctiu-
gam lunam Papinius dixit: tēpore quo curſum conficit. ¶ Prope. ſecundūq̃. ¶ Flumen Acim. ripas
a cidis amnis Siciliæ q̃ decurrit ex Aetna teli ſperu: uñ dictus ē ut docet Euſtathius. Acis. n. græc⁹ latine
ſagittā ſignificat. hunc ut ſequell⁹ Vibius reſert: in Vyſſem ſaxa Cyclops egit. eiufdē Theocritus & in
ſaltis Oui. mēt. quō de Cereſis errore loq̃. Præterit & ripas herbifer Acis tuæ. nec Atys hæc legas: ut in
mēdāri codices hñt. ¶ Quod. flumen. Galatæa. Doridos & Nerri filia. ¶ Candida. lex Heſiodo ſumit
epitheton. i. n. ¶ Galatæa canit: candidis comis extiſſe: & lacti facie fili. uñ eſt dicta eſt Galatæa. ¶ Pro-
fert. ſcrib. p̄fert. Laſiponte mari. nā libēdit illic q̃ in ſaltis undis abluat: ob Acidis pueri memorat: Nym-
phæ Symethidos & ſauū ſiliū mutatur i hunc amnē dī: quō eius forma capta Galatæa Cyclops amo-
res auerſat: itaq̃ itacūde ſetens Polyphemus in t̄p̄us Galatææ grēio depreñtū Acim cõnecto ſaxo
oppreſſiſſet. fabulā ſcribit Oui. ¶ Deſus. ſyluiſ cõſertus & ſaluoſus ſeq̃ntia uero hūc i modū cõtinge.

Rhenus
Celæ ſtaci
natos ſil-
os explorat

Claud. lo-
cus ex pa-
neg.

Rhipæi
montes
Alpes.
Elſedones
Hypborei.

Ver. loq̃s

Syrtis.

Penetrare

Pteropho-
ron.
Atlantis
ps iaccessa
Hydaspes.
Nilus.
Pellex
Amica
Cōcubina.

Acis fluu⁹
unde

Galatæa
unde

Da p dic.

Aegis.

Tropæum
de giganti
bus.

Exuvie

Phlægræū

Rictus.

Asc⁹ gigas

Tropæum

Zancus

Zancle.

Mimas
monsMimas gi-
gas.

Qualibet usq; undiq; regens. C Aetpaz acutissima sūma Aetnæ iuga, ramis innexis. Istas topiarū cō-
textus. C Datur. vulgo tradit. Melibœus apud Vergiliū. Sed est iste deus qui fit da Tityre nobis. i. dic. &
Tul. Academicorū prio. Da mihi nūc satis ne pbas. i. cedo. C Pater. i. Iuppiter. qui pater ab indulgentia
moxe dictus est: ut ait Diodorus & a nobis cōiuncto noie Iuppiter quasi iuans pater. lege Ciceronem.
C Posuisse illic Aegida. Fama est inquit: Hoc in lūco louē delectis gigantibus Tropæū statuisse. suspensa
capræ nutritis fusa pelle. qua in eo prælio p Torace usq; fuerat: ut supra rettulimus ex Higyno & aliis
autoribus. C Cruentā. gigantū cæde con-
spersam. C Prædā captiuā. ex hostibus par-
ta spolia. Iuppiter (ut alij) Tropæū de gigā-
tibus fuit in Pitheculus: ut Procopius: ad
Damascum Syriæ. ut Valerius Flaccus in
Thesalia. ut Claud. hic in Sicilia. C Sylua
superbit. gloriant arbores & sibi placent.
C Exuviis phlegæis. Gigantū Terzonib⁹:
quæ uisceribus directa sustinent. aut exu-
uias absolute prædā dixit: & quibuscūq;
spoliati sunt hostes. Tibul. Vt domus ho-
stiles præferat exuviis. phlægræū uero uo-
camus quicquid ad gigatē pertinet: a phlæ-
gra Campaniæ seu Macedoniæ ciuitate:
ubi bellū gessisse memorant. auctor Solin⁹
& Strabo. sed & nos superius exposuimus.
C Torum uestit uictoria nemus. præposte-
ra lectio: & ita restitue. la. torūq; nemus ui-
ctoria uestit: ex antiquis codicibus: & præ-
scriptis etiam numeris. hoc est nullā illic arbor est: quæ deorū uictoriæ contra gigantes aliquod insigne
non gesserit. C Rictus. ora. sed rictus ait: ad exprobrandos Agrestes gigantum mores. nā uero nomine
rictus in beluis nostra dicitur. C Patuli immaniter hiantes. C Prodigiola. monstrosa & uasta. C Tergo-
ra. Coria quæ ratione supra rictus ait. hoc autem canit enām fabula: detractam gigantibus quibusdā cu-
tem ut Alisco. qui cum caprum liberum in Bardem Syriæ fluitum deiecerat: a Mercurio donatus est:
nudatisq; uisceribus exēptis omnibus extarnificatus. ad quod alluisse uidetur Claudia. C Adhuc. etiā
mortuis. C Crudele. aduerbum est. C Affixæ facies truncis. sequentes uis decē uerbis Tropæi pe-
riphrasin aspergit. Maiores enim nostri fugatis hostibus humana specie stuporem statuebant in summo
aliquo iugo. eundemque spoliis ornatum: Tropæum nominabant. Gn. quippe Pompeius ut Sallustius
ait in Pyrenæis de uincis Hispanis tropæa statuit. Tropæi formam Iulicæ pater. ut omnia: defenbit Ma-
ro. Ingenitum querquum decisis undique ramis Constituit tumulo. fulgentiaq; induit arma Mezenti du-
cis exuvias tibi magne tropæum Bellipotens. apud eum plura. C Serpenti. Gigantū pedes in draconū
uolumina desinebant: quod significat nihil eos rectum: nihil superum cogitasse: totius uitæ eorū gres-
su atq; progressu in inferna mergente. Macrobius. C Tumulis. acervis ossium. C Exangibus. extincto-
rum gigantū. C Multo suspirant fulmine. nā fulminū quibus e cælo transfossi sunt: adhuc flāmas effū-
gunt: aut Maronis illud de Aiace. in prio Aeneid. illum expirantē transfixo pectore flāmas. alij san-
guine legunt inepissime. C Magni iactat se nominis. eximio gigantū alicuius titulo cēsetur. In Tropæis
enim deuictorum nomina scribebantur. Verg. Indutosq; habet truncos hostilium armis Ipsos ferre du-
ces: inimicaque nomina fūgi. C Hæc. arbor. C Vix leuat. Aegre sustinet. C Curuata fronde. legitur &
fronde. C Stridos enses. euaginos. & eleganter numero multito diuisus est: ut multas Briarei ma-
nus exprimeret. in aliis exemplaribus fractos legitur magis placet. C Centumgemini. Verbum Ma-
ronis usurpat. Et centumgeminus Briareus: & belua leuæ. C Illa. saltera arbor. C Exulæ. gloriatur.
C Lucentibus. pallidis. ut extrocti. uel alludit ad peruersam gigantum naturam. Nam luvidos atros etiā
dicimus: & nigros tridem malos. Oratius. Niger est Romanæ caueto. C Zancle. melius ita quā Cacinan-
Cacus inter gigātes haud quamquam nominatur. Ar Zancus urbi Siciliæ cui suppositus est ab se nomē
dedit: ut tradit Sepphanus. ea Messana nunc dicitur a colonis. Aliam prioris appellationis causam Nicā
der assert ab historia. illic enim se uir absconsam salcem quā Cælum patrem Saturnus execuit. quippe
salcem Siculū Zanclo uocant. C Mimantis. Mimas loniæ mons haud procul a Colophone. continuis
obfusus nubibus: ut homerus & Aristophanes cecinerunt. unde futuræ tempestates præfentiuntur. au-
tor Solinus. meminit & Ouidius in secundo metamorphoseon. Et tandem niuib⁹ Rhodope caritura:
Mimasq; Eundem Philippi filius Alexander perfodere tentauit: ut refert Pausanias: quod unum opus
frustra molitus est. Gigantis hic nomen est: & apud Oratium. quem in mundi dimicatioe Mars domuit
ut alibi testatur Claudianus. Occurrit pro fratre Mimas Lemnūque calentem Cum Iare Vulcani spu-
ritibus eruit undis: Et prope torfisset: nō mauortia cuspis. Ante reuelato Cerebrum fudisset ab ore.

Qualibet usq; regens. illic posuisse cruentam
Aegida: captiuamq; pater post prælia prædam
Aduexisse datur. Phlægræis sylua superbit
Exuiis: totumq; nemus uictoria uestit.
Hic patuli rictus: hic prodigiola Gigantum
Tergora dependent. & adhuc crudele minant
Affixæ facies truncis: immaniaq; ossa
Serpentum: passim tumulis exangibus albent
Et rigidæ multo suspirant fulmine pelles.
Nullaq; non magni iactat se nominis arbor.
Hæc centūgemini strictos Aegæonis enses
Curuata uix fronte leuat: luentibus illa
Exultat Zancle spoliis. hæc arma Mimantis

Vulgati codices habent Minantis, & sic ante nos nonnulli exposuerunt: participium putantes a verbo minor, quomq; censorio supercilio bonos uiuunt fibros: hanc impressorū modam dissimularūt. C. One rat ramos arborem grauar. C. Exutus Ophion. Ophionis spoliū. quippe Ophion eiusq; coniunx Eurynome Oceani filia: ante Saturnum & Opem rerum potiti sunt. Eundem postea Saturnus fugauit: ut Ops Eurynomem, quod innuit in Cassandra Lycophron: quom ait in Ophionis folio regnare Iouem q; Saturno successit. mēit Aristophanes: & aperte utriusq; tradit interpret: atq; nō nihil Eusebius ex snia

Ophion
Eurynome
Saturnus
Ops.

Substinet. hos onerat ramos exutus Ophion.
Altior & cunctis abies: umbrosa q; late
Ipsiū Enceladi fumantia gestat opima:
Summi Terrigenum regis. caderetq; graua
Ponderet: nī lapsū fulciret p̄xima querquus.
Inde timor: numeq; loco. memorisq; senectae
Parcitur: Aethereisq; nefas nouisse tropis.
Pascere nullū oues: nec robora lādere Cyclops
Audet: & ipse fugit sacra Polyphemus ab ūbra.
Non tamen hoc tardata Ceres: accēditur ultro
Relligione loci: uibratq; incerta securim;

opima sp̄d
lia quaz.

gebant: secūda Marti. tertia Quirino Verg. de Marcello. Tertiaq; arma patri suspēdit capta Quirino quod etiam Numae legis edictio cauebatur: ut est apud Liuium. C. Fumantia. ex incēdio fulminis. C. Enceladi. hunc Aetnae supponit ēt Callimachus: ad hanc sententiā græce scribens. Immanē Enceladū trī quetris premit in sulca terris. C. Sumi terrigenū regis. qui Gigātum fuit anteliganus & princeps: ut hic ait poeta. alii Porphyriōnem tradiderūt & Alcyonem. C. Terrigenum. Gigantū. qui terra matre nati dicuntur. quorū: prater quos ante diximus nomina sunt hæc. Cinrus Cœri frater a quo: Thesaliae cuius tās Cinna. ut placet Stephano. Almois Neptūni & Ahamantidos Helles filius: a quo Macedoniæ ps Almoia: cuius in Cassandra Lycophron meminit. Polybotes: in quē Neptūnus eius montis qui Priōn apud Cōn insulā dicit abrupti frustrū pro telo confecti: unde Nyfirus insula nata credit. & quē Proserpina substulit Bēbicis a quo cognominis insula prope Cyzicū. ut de Cyzico scribit inq; Agathocles. Item Celadon quē primo Gigātis Dionysii poeta celebrat. & Athos a quo Thraciæ mons Athos: ut Nicander in Europæ quinto refert. quomq; a singulis pene gigantibus appellatiōe loca sortita sint: facile adducor: inde quocq; Mimātī nomē hāuisse credi. Recēsent in Gigantomachia a Claud. Pelorus: Damastor: Echion: & Palleneus. Illud optimo iure quæri pōt: quō nā pacto in mūdi dimicatiōe diis auxilio cū Dite Proserpina uenerit: alibi cecinit Claud. & nos Agathoclis snia memoratiōis: si priusq; raperetur: debellati Gigātes erāt: ut hic ostēdit. C. Caderetq; grau. pond. nī laps. sulcū. prox. quēq; i. Abies impar oneri caderet: nisi suppositū robur adimiculares. C. Inde timor numeq; loco. ex illa hominū optiōe accessit loco maiestas & qdā religio. C. Nemonisq; senectae parcit. Lucorum senio nemo nocet. nā Maiores antiquas & diis sacras arbores uenerabant. ut Quintil. de Ennio scribens indicat. an l. relligendū porius ēt: an nos illic arbores ob id esse: quia nō cederent: prior tamē snia magis cōuenit. C. Nefas. i. ducit. C. Aethereis. Caelestibus & deorū honorī dicatis. C. Pascere oues. pecudes illic appellere. C. Nec robora lādere Cyclops. Cyclops & Lestrigon fratres fuerūt: quocq; Lestrigon Antiphaē Cyclopos Polyphemum genuit. autor Septimius in Dictyō. idem suspicari licet ex Tibulli uerbo ad Messiam. Non ualuit ceptos cursus auertere Cyclops Cessit & Aetnae Neptūnis incola rupis. id est Polyphemus quem uidetur a Cyclope diuersum statuere. Verg. Aeneid. iii. Polyphemum quasi Cyclopum principem memorat. Homerus ex interpretatione Platonis Seculū aureum in Cyclopius designauit: quos scribit post Diluuiū montū cacumina tenuisse: atq; in spelūcis uictrāsse fructibus sp̄te nascētibz. C. Ipse Polyphemus. Emphasi p̄nomē habet. q. d. religionis neglector de quo Naso. Nēpe ille immitis: & ip̄is Horrendus syluis: & uisus ab hospite nullo Impune: & magni cū diis contēptor Olympi. C. Fugit ab umbra sacra. uitat opacū locum: metu nūminis cui sacre est etiā si pastores ramorum inquis audissimē confectantur. Polyphemus in Sicilia pastor fuit: Neptūni filius & Nymphae quā Thoosā uocat Homerus in Odyssæa. C. Non tñ hoc tardata Ceres. non tenuit Cererem loca religio: quin lde fa ces sibi conficeret. C. Accēditur ultro religione loci. imo quo diis sacratas arbores itelligebat: eo magis a excidēdo mouebatur: ut iniuriā uendicaret. putabat. n. deos autores fuisse cur ēt snia rapet. C. Vitro. m̄sto magis. Verg. his lachrymis uitā damo: & miscrescimus ultro. C. Vibratq; icēta securim.

Enceladus

Gigantū
nomina.

Cinrus

Cœus.

Almois.

Polybotes

Priōn. mōs

Nyfiris in

sulca.

Bēbicus.

Celadon.

Athos.

Mimas

mons uñ.

Pelorus

Damastor

Echion

Palleneus

Cyclops.

Lestrigon.

Anapha

tes.

Polyphe

mus.

Cyclopes

qui.

qui.

quo fortuna defert bipennem consilic: obuias quasq; arbores sine ullo discrimine ferro prosteruens. & hoc potius placet quam si legas infesta. C. Ipsum etiam petitura louem. Ecce cur non certos ictus libra-
ret: quia nihil inter esse arbitrabatur: quā prius deiceret. quippe cui erat ipetus: uel ipsum louē si se offer-
ret eodē pacto uulnerare. C. Properat. expedit cōtēdit. C. Pin⁹. hac arbor aptissima redis est. qā pinguis
exudat picem. C. Magis enodes. ad sui gēris arbores cōparatio fit: nō ad pinū: q̄ fusior iquit est iter Ce-
dros & minus nodosa. C. Cedros. & in cōmodissime faces fruēnā & ipsa pingui succo est: quo perli li-
bri carie nō sentiūtur air Vitruu⁹ Verg.
de Circe. Vrit odoratā nocturna ad carni
na Cedrū. C. Exploratq; abies truncos. i.
Ceres hāc & illā arbore: nūsq; consiliss
rētauit: donec ad germanas illas Cupissus
scidit. C. Abies. inquit & usq; peragrans
syluas. nam qui legunt Abies & accusandi
casum numeri multitudinis esse putat: A-
nalogiæ ratione coarguuntur. C. Rectiq;
tenorē spiritus. teretem trunci pœritatem.
C. Præterat. priusquā delicias expetitur.
C. Brachia non sua. quod septe nōnulli sus-
spicantur: sed ramos intellige. C. Certo ni-
xu. firmo cōcussu. C. Sic. hoc exemplo do-
cet: quo pacto Ceres arbores exploraret.
C. Qui uecturus merces. Mercatoris peri-
phralis. Orat. Inpiger extrēos currit mer-
cator ad indos. C. Lōginqua per æquora:
per longū maris spaciū. uel quæ longin-
quas. i. p. reginas regiones ac oras alluūt.
ut illud seu mea longinquus uiscer a piscis
edat. i. extermis. C. Molitur. ratē nauē con-
struit. Verg. Molitur arcem & manib⁹ sub
uoluerē faxa. C. Obiectare. expōere. C. Vi-
tam caput. C. Procellis. maris & celi rēpe-
stantibus. C. Metitur. mensurat & tenat.

Cedrus.

Lōginquū

Alnus.

Antennæ
cornu.
Ceruchi.

Simois.

Orontes
fluius.
Typhon.Daphne lo-
cus ubi &
cur.

Ipsum etiam petitura Iouem. succidere pinus:
Et magis enodes properat prosterne cedros.
Exploratq; abies truncos: rectiq; tenorem
Stipitis: & certo prætentat brachia nixu.
Sic qui uecturus longiqua per æquora merces
Molitur tellure ratem: uitamq; procellis
Obiectare parat: fagos metitur: & alnos:
Et uatium rudibus syluis accommodat usum.
Quæ lōga est: tumidis præbebit cornua uelis.
Quæ fortis: clauo potior. quæ lenta fauebit
Remigio. stagni patiens: apta Carina.
Tollebant geminæ capita inuiolata Cupressus
Cespitè uicino: quales non rupibus Idæ
Miratur Simois: quales non diuite ripa
Lambit Apollinei nemoris nutritor Orontes.
Germanas adeo credas: sic frōdibus æquis
Astant: & socio despectant uertice Lucum.

C. Fagos. arbores & genere glandiferae dictæ q̄ ante fruges inde mortales uictabant. C. Alnos. popu-
lo nō abfimes. ut cædem fere credantur. Quin Phæthontis sorores in Alnos mutatas ait Maro. quas
Quidius in populos. ap̄te nauigis ideo sunt: q̄ aquis obrutæ diu nō corrūpūtur: ut exposuimus. C. Ru-
dibus syluis accommodat usum. i. materiem suo quāq; muneri deputant: q̄ cadat. nā prius eligit arbo-
res ad opus idoneas: deinde ferro delectas iportat. C. Quæ lōga est. ratio quā cædēdæ materiæ Merca-
tor habere debet. C. Procerior inq; Arbor. C. Præbebit cornua. Extremis antēnis cōueniet: quas nforū
plures cū Vergilio cornua uocāt. C. Balbus graeca uoce Ceruchos. C. Velis tumidis. uicō plenīs. C. For-
tis dura: sicut est Robur. C. Potior. magis ap̄ta. C. Clauo. Gubernaculo. C. Quæ lenta. flexibilis est: ut ul-
mus atq; fraxinus. C. Fauebit. utilis erit ad remos: qui mollicie cōmēdātur. inde Verg. ante & Trinactia
lentandus remus in unda. C. Stagni pariens. quæ aquis nō corrūpitur. C. Apranda. adhibēda. s. est. C. Ca-
rina. Supremæ ratis parti: quæ fluctibus cōdita semper est. C. Tollebant geminæ capita iusolara cupissus.
Erant illæ duæ cupressus: germana quadā similitudine pares: & inceduæ: quæ in summi cūaserant alii
rudinem. C. Vicino cespitè. j. pinguo solō. hoc est inter se. p̄ximæ. C. Quales non rupibus Idæ. Miratur
Simois. pulchrioris quā quæ proueniunt in Ida Troiana. quas uisendæ proceritatis eē Verg. inuit. Nec
Salica lotorq; nec idatis Cyparissis. Simois agri Troiani fluius est fama quā natura maior: Homeri poe-
tarūq; carminibus celeberrimus. C. Lambit. irrigat. C. Orōtes. amnis ab itinere Syria caput tollit: mox
inter Apamē & Antiochiā demergitur: in biaru: quē Charybdem uocant. inde quinq; milibus passū
per cuniculum lapsum: rursus emergit: inq; proximum Apamē salum se condit. Typhon antea diceba-
tur a Typhone gigante illic fulminato: ut scribit Strabo. Mox ab eo qui ripas ponte iunxit Orontis no-
men accepit. Sec ut Antiochiam: si Dionysio poetæ creditus. C. Nutritor Apollinei nemoris. in cuius ri-
pis spectārisse laui uident. & alluist ad Daphnem Anthiochiā suburbanum: quod octuagira stadio
rum ambitu claudēbatur: ut Strabo refert. Arrianus quæ de Ladonis filia Daphne & Apolline fabula
canticis gesta credit: & inde nomen loco datum. Locū meminit Iulianus etiam Cæsar oratione quādā
quæ Misopogon inscribitur. I. quæ præterea solum Daphne fuit: & in ipsis ponti faucibus ad dextrā
nauiganti portus: auctore Stephano. Daphnas ad ostium Nili pelusiacum: redit Herodotus. C. Adeo.
quippe. affirmant particula. C. Credas. arbitris. si species. C. Germanas. sorores geminas: tanta simili-
tudine cōfundūtur. C. Frōdibus æquis. paribus ramis. C. Socio uertice. æquali altitudine. C. Despectāt

Isucum, exuperant cæteras arbores. nam quæ sunt infra nos: ea despectamus. **C**Hæ placuere faces. Pernix inuadit utramque cupressus idoneas rati Ceres est: ubi sibi faces conficeret. **C**Pernix. uelox. i. lilio. **C**Inuadit. aggreditur. **C**Cidta sinus. subductis uestibus. **C**Exerta manus. nudatis lacertis: ut expeditior ad ictus eēt. **C**Arma bipenni. Securi. **C**Alternatq; ferit. muris uulneribus utraq; cedit. nam modo hanc modo illam ferro percutit. **C**Pariter traxere ruinam. simul hami procubuerunt. **C**Faunorum Dryadūq; dolor. Dryades & Faunos cōmunibus pene sacris antiquitas uenerabat. eosdemq; res agrestes curare existimabat. ideo

Fauni.

Dryades.

Rhoecus.

Nymphis cum cerere sacra cōia.

Mel i cibis qm̄ primū Melissacur apit:

Nymphia mīmonia græce q̄re Enīschthō fame cōfēctus. Triopa. Oul. locus.

Erynnis

Megara.

Animare accendere.

Thebas.

Boetia uñ Thebas un de.

Cadmus q

Argiope.

Eodama.

Ogygiez

Thebz cur

Ogyges q.

Hæ placuere faces. pernix inuadit utramque Cinēta sinuisse xerta manus: armata bipenni. Alternatq; ferit: totisq; obnix trementes Viribus impellit. panter traxere ruinam: Et pariter posuere comam: campōq; recumbūt Faunorū Dryadumq; dolor. cōplectit̄ ambas Sicut erant: atq; leuat. retroq; solutis Crinibus: ascendit fastigia montis anhelī. Exuperatq; æstus: & nulli peruia saxa Atq; indignantes uestigia calcat harenas. Q ualis præstiferos animare ad crimina Taxos Torua Megara ruit. Cadmi seu mœnia poscat Siue Thyestæis properet sœuire Mycenis.

Nympharū monitu ad mitionē uictum reuocati terræ fortis ac mel in cibis hēre cōperūt. q̄ppe Melissa quæ dā Nympha: forte fauū nacta gustauit: quōq; placuisset: alius ut ederent exemplo fuit: ostenditq; quo pacto in poculis aqua melle dilueret. Restingit in Peloponēso geste traditur: inde græcoq; lingua apud Melissa dicta est: instituitq; ut rē diuinā p̄modū nemo faceret: sine grata Nympha: mentione mīmonia præfertim: quæ uocat ab eis Nympha: qm̄ mortalibus Nympha: pietatis & religionis auro res existerit. Nūc aut Nymphas irata Ceres offendit: quæ prius iniurias acceptissimè p̄sequēbatur: q̄ppe quæ fame cōfecerit Enīschthōnē: q̄ eis dē sacras arbores excidisset. ut in hymnis Callimach⁹ inuit. fabulā narrat Ouid. vii. metamorph. ubi nō Dryopē⁹ Enīschthō a p̄lis: ut qdā putat: sed Triopius ap pellat a p̄re Triopar: siue potius Triopē: qd Hellanico fere placuit: quo Triops nō Triopa dicitur. Hygin⁹ alios (arbitror) sequit̄: autores: historā uariāuit. Ad hæc Aristides de rebus Italicis testis est Isēlo Valerij Tusculanig: cū filia cōcubuit: editū Faunū tradit. **C**Cōplectit̄. corripit ipsa Ceres. **C**Ambas utraq;. **C**Sicut erant. i. indolatas. nā ramos nō amputauit. **C**Retroq; solutis crinibus. demissis. post tergū comis. **C**Ascendit fastigia. super altitudinē. **C**Mōtis anhelī. Aemæ q̄ p̄petuo flagrat iccēdo. **C**Exuperat. euadit. **C**Æstus. ignis uapores. **C**Et nulli peruia saxa: rupes aliis accessas. **C**Indignantes uestigia. quo nemo p̄paratoris accedit. nā calida fauilla calcātū pedes exurit. eadē p̄ cōpationē Papinius ēr refert. **C**Qualis. Ceresis habitū cognato describit̄ exēplo. Nā Ceres Erynnis ēr dicta est. sumptaq; Furis forma cū Neprūno cōcubuit: ut sup̄ exposuimus. **C**Megara wōp̄a To αλγερν. i. ab Iuidēdo. **C**Ruit. festinas p̄git. **C**Aiare. ut animet. hoc est accēdat. nā Zenoni stoico alius ignis usut̄ igit Cicero. **C**Ad crimina. patrādis scelerib⁹. uel ad hoies deprauādos: qd furiaze munus est: ut alibi Claudianus in Rufinū testat. **C**Taxos p̄stiferos. arbor notissima taxus est: copiosior in Hispania Galliasq; pueniēs: uñ Toricū uulgo dicimus: ut Plin⁹ aurtumat. aduersus hoc uenēdū Corui remediū mōstrauerūt: ipsius arboris frōles: iōg Taxū conuaciā Galli uocāt: ut iter naturæ miracula tradit Aristoteles. Eadē Sextus Smyla cē uocari græce putat. et seq; in Arcadia adeo notū: ut siqui dormiāt sub ea cōbue caplāt: moriantur. **C**Cadmi mœnia. Thebas q̄s e phœnicia p̄fectus Cadmus in Boetia cōdidit: ex oraculo præuā bouē sequutus: ut narrat Ouidius: eoq; prior in tercio de bello Titanū Musæus. ab hoc asante Boetie nomē inditū Castor autumat: aliū dē Nicocrates & Euphorion: ut cōmodi exponēt⁹. Porro Thebas ab ægyptis Thebis cadmus appellauit: ut in nomēclaturis oppidogē scribit Archemachus. qd Leon: Cosmes Xenagoras: & Nicanor affirmat. q̄ppe illinc migrasse Cadmum Diodorus: & alii prōdiderūt. Is (ut alij) Phœnicis (ut Pherecydes: qd sequimur) Agenoris filius fuit: ex Argiope Nili filia (suscepit. Lycus uero qui Thebanā scrip̄it historā: post Deucalionis iqt diluuiū luppiter Eodamā Tichoni filiā cōpreffiter⁹ cui p̄ filiū Amphichyonē: adēq; maturo partu Theban genuit: quæ mox Ogygi nupit̄. uñ Thebas Ogygiā dicit̄ aiunt. Ogyges aut Neprūno p̄re & Nympha cui nomē Alisira natus est: itaque Thebas Cadmi mœnia Claud. ut urbem Alchatoī Megaram dūxit Ouidius. Nam Pelopis filius Alchatoūs exdis in

Alcathous
qui.
Enippus.
Lapis in ar
ce megare
li uocalis.
Oui. locus

Chrysiippu fratres suspectus: Megara confugit: occisusq; leone qui Citheronius a loco dicebat: multosq;
& in his Megarci regis filiu Enippu necarat: ascit Megareo generi in regno successit. autor Dircichidas.
hic ille Alcathous est in cuius Apollo gratia: Megare arcē cōstruxit: quomq; sub quadā inui parte ly
rā deposuisset: neruorq; sonū lapis attraxit. ut Palepharus & Pausanias pōderūt. ac in Ciri Verg. memi
nit Male qui apud Ouidiu Alcathor legūt: & oppidi nomē interpretant. Nā ut urbē Tari recte q; Romā
dixit: ita nō bñ qui Tariā. Quin uinuersa q; hōi Boetia Cadmeis a Cadmo dicta est. ut docet Thucy.

Myceaze
quaz & uñ.

dides. hoc aut fumpit ex illo Stratiū qui de
Furia sic ait. Arripit ex tēplo Maleaz & uale
le resurgens Notum iter ad Thebas: neq;
enī uelocior ulla itq; rediret. uias: cognataq;
tartara mauult. C Mycenis. Perse⁹ lo
uis & Danae filius in Peloponēso Myce
nas cōdidit Metcuni mōitu: quō αὐκεία.
ideft ei⁹ gladii capulus illic sibi excidisset:
unde nomen. alij Mycenās αὐτο Τὸν αὐκ
κῆνσ̄ ὀνομάτ dictas aut tumē. qđ ibidem sta
bulara bos lo mugebat. unde Papi. Ipsi pho
roneis quondā stabulara sub antris: Sunt
qui Myceneo Spartonis filio Photonei re
gis fratri cognomies ar bitrent. i. ius Thy
estes regnauit: quē Tantalū filius & Eurya
nassa Pelops ex Hippodamia suscepit: ut
in Pelopidis tradit Dositheus. quōq; is Ae
ropen Atrei fratris uxorē uitallisset: Atreus
ex cōstituto conceptum puerū epulandū
patri apposuit. Thyestes ex oraculo Pelo
pēā filiā cōmpsiit: unde natus Agestis⁹ ē:
patris ultor. hoc argumento Tragoediam
Maro scripsit: sed cā p sua Varus edidit: ut refert Donatus. aliam deinde Vectius magna laude compo
suit: ut docet Fabius. Extat & Senecae fabula Thyestes in qua Megera ab inferis Tātali umbram ad li
flammādas ad scelera fratrum mētes. uis uerbis cducit. Perge detestabilis umbra: & penates impio
sui rās agende: Thyestēas poeta Mycenās dixit: alludens ad tempus quo profectū illuc est Furia. C Dones
tenebrāz manesq; locū: obscuritas & umbrā simul fugiunt. altera lucis aduentu. altera tritu furia. Ti
bull. Tūlphonēq; impexa feror pro crinibus angus Saurit: & huc illic impia turba fugit. C Plenos ac
cepit Lampade fluctus. Tadae accendit ex amne Phlegethonē qui flāmas agit ut dīlum est. C Scopu
li. Montē. ut Maro. Saxi de uernice pastor. C Ora. fauces Aetnae: hiatus quas Crateras appellat: ut in
quit Strabo. C Arsuras. ut ignē corripēt. C Auerfa fronte. reflexo uultu pp fumo cōmixtā fauillam:
quā nō ferebat. aliqui legūt. auerfa fronde & ad arborē referūt. C Cōpresso igne. obstruēto flammāz
exitu. C Tonat. imane roboat. C Laborat. cōpletis oibus eius antris aëtu & fumo: quō nō hērent unde
euaporarēt. C Mulciber. Vulcanusq; ignis existimā: qui mulcet ac domat oīa: qđ ait Macro. Egnat⁹
de regē natura lib. i. Deniq; Mulciber & ipse ferens altissima Caeli cōtingit. Eūde lunonis absq; uiri ac
cubitu: cū Hesiodo nōnulli filiū sennūt: Homerus lunonis ex Ioue. cui⁹ officinā Vetustas in Aeolus in
sulis statuit: ubi si Pythae credimus: Si q; eius opa uti uolebat: deposita uespicio: qđcūq; pēterat ibi
dē mane reperiebat. Fingit & Aetnā colere. Verg. in Aetna. Principio ne quē capiat fallacia uatū sedes
cē: Deum tūdisq; fauonibz ignem Vulcani ruerē: & clausis resonare cauernas Feslinatū opus. Eadē de
Ipare Strongyle Lemnocyphama est: ut canit Balbus: ob id insularis appellat apud obfecni Carminis
auctorē. Ductor ferre⁹ insularis aequē laternāz uideor fricare cornu. Nā facite Vulcanū cornu fricare di
xit: sumpto ioci colore ex illo Plauti. Quo ambulat tu qui Vulcanū cōclūsum i cornu genit⁹ ignis. n. dū
clausus itra laternāz. sursum uertus fupate natura nint: flāmas subde uibrās corpus iter se miscētū spe
cie repitāt: ut fumoq; laternāz cornu fricare quodā mō ut. Priapus ergo iocose de puellē macie p̄quest⁹:
uoluit igit mihi subagitare cornu laternāz: aq; p ac ductor ferreus insularis. i. Vulcan⁹: qđ faber ē: & insu
laris color: añ diximus. Nec iclegāter ductor ferre⁹ faber appellat: qđ fer p̄ ducit. i. cedēdo porrigit: ut su
perit⁹ exposuimus. Hae & li nīx: ut recūdie nō cōueniūt: explicasse tñ piaculare nō fuerit. quō uiri nō in
docti & graues in his iterp̄tidis subtra se torquāt. C Obdueti uapores. pelusius aëtu. C Coniferi api
ces. cupressi conae. quaz conos ferūt. sic. n. Columella cūssū fructus appellat. C Micuere. subitis igm⁹
ex asserūt. C Creuitq; fauillis Aetna nouis. flagrantibus tedis Aetnā icēdiū audiū est. C Strident. crepitāt
ex icēdiō. C Admisso sulphure. Aetnā flāma correpti: cui⁹ nutrimentū sulphur ē. Idē de Cereris errorē:
ac facibus tragodiae p̄ poeta canit Carcinus. C Tū. p̄terea. C Ne deficerēt. ipares essent. C Tātis errori
bus. adeo lōgis: & tam diuturnis. C Iussit. ut numē. C Inociduos. i. extinctos. C Inopitos. semp accen

Thyestes.

Mulciber
unde.
Vulcanus
qui.
Vulcani of
ficina.

Insularis.
Vulcan⁹ q
re.
Obfecni
carminis
locus expli
catus.
Ductor fer
reus.

Dant tenebrae manesq; locū: plātisq; resulant
Tartara ferratis: donec Plegethontis ad undā
Constitit: & plenos accepit lampade fluctus.
Postq; est peruentum scopuli flagrantis in ora:
Procinus arsuras auerfa fronte cupressus
Faucibus iniecit mediis: lateq; cauernas
Texit: & undantem flammaz obstruxit hiatū.
Compresso mons igne tonat: clausulq; laborat
Mulciber: obducti nequeunt exire uapores.
Coniferi micuere apices: creuitq; fauillis
Aetna nouis: strident admissio sulphure rami.
Tum ne deficerent tantis erroribus ignes:
Semper inocciduos inopitosq; manere
Iussit: & arcano perfudit robora succo:

cos.eadē metaphora usus est Sratius. An tacita uigilet face Troicus ignis. ¶ Perfudit. delibuit atq; infecit. ¶ Robora. Tædas. ¶ Arcano succo. sacro medicamine. ut est apud Ouidiū: cuius uerbū Claud. ex-
posuit. quippe sacru sanctūq; idē qd arcanu qñq; significat. inde Sactaria atq; sacaria dicta loca. quō-
tū facerdotibus aditus est. ut initio retulimus. Hirpinos Lucanis annexos Italice populos Vatro scri-
bit: in tēdis medicamēto nescio quo pettū plāctis ignes innoxie pambulasse. qd suo more religiosi tribuit
Maro. ¶ Phæthō. solis & Clymēnes filius apd Ouidiū. idē epitheton Soli dat Homerus & Tragediæ
poeta Sophocles Homer. καλὸς φάε-
ων. eodē nomine fuisse canit Hesiodus:
Aurora Cephalocq; pgnatū. Abyssus ē
Phæthon diūsus est: ut Scythicoq; secūdo
Timonax ait. hic ad Ouidiū carmen allu-
sit: in secundo metamorph. de Phæthon
te. Tum pater ora sui sacro medicamēto
na tū cōtigit: & rapidæ fecit patientia flāmæ.
¶ Luna iuuecos. Mulus uehiculum lunæ
trahit: q; sterilis uterq; sit. ut inquit Fest⁹.
an ideo potius: qā sicut mulus non ex sui
generis partibus procreat: sed ex equa ali-
noquita & solis: ac alieno non suo fulgore
lucet. Alii iuuecos lunæ bigis adhibue-
runt: ut hic: & in Phœnice Claud. Nitidos
stupa facta iuuecos Luna fmit: Placide: &
q; Fulgentius in Mythologis. Astrigerocq;
nitens diademate luna bicornis Bollatum

Quo Phæthō irrorat equos: quo luna iuuecos.
Iāq; soporiferas nocturna silentia terris
Explicuere uices. Laniato pectore longas
Inchoat illa uias: & sic ingressa profatur.
Non tales gestare tibi Proserpina tædas
Sperabam: sed uota mihi communia matrum:
Et Thalami festæq; faces: cæloq; canendus
Ante oculos hymenæus erat. Sic numina fatīs
Voluimur: & nullo Lachesis discrimine scuit.
Quam nuper sublimis eram: quātūq; procorū
Cingebar studiis. quæ non mihi pignus ob unū

diuigis cōfcederat æthera tauris. in qbus eadē quæ prior in mulis ratio est. Nā sterilis a Tibullo bos
appellat: & Tauri quo ferocitate deponat ac rustico operi fiant habiliores castrari mos est: ut tradit Xe-
nophon & uulgo notū est. Forā ab ipsius aialis & lunæ cornuū similitudine tractum est. Apis ē bos in
Aegypto lunæ sacer erat: eodemq; semetrem bouem græci mactabant: hoc est qui plenus sex lunæ cur-
sus egisset: alii septimo: alii decimo post partum die: quom noia libris imponebant. Vocatur item lu-
na Tautopola. q; omnia Tauri mo- do circueant placet Apollodoro. Deniq; Mithra quod ut auctor est
Hesiodus: solis nomē est apud Persas: sub antro quodā Leonis specie effusus erat: utraq; manu bonis
cornua comprimens: per quod ex interpretatōe Luciani luna representat: quā sol propterea torqueret:
eius luminibus quandoq; fluat. Papin. in prio Thebaid. Seu Persas: sub rupibus autem indignata seq;
torquentem cornua Mithram. Quid si hoc argumentū sit arcani ritus: quippe nemo ad Mithræ myste-
ria prius admittebatur: q; diu sub quibusdam specubus in questionibus habitus: certa fortitudinis &
patientię documēta dedisset: ut legimus apud Suidam. ¶ Iāq; soporiferas & c. describit noctis & iuuentū.
¶ Nocturna silentia. circūlocutio noctis in tēpēstæ quo tēpore tacent oia. ¶ Explicuere uices soporife-
ras. somnū spai serunt: qui labore uicissitudine mortaliū exhibet: efficitq; ut alterna quiete corpora re-
parentur. ¶ Inchoat. accusatiuo iūx: imitatio Maronis. Te sine nil altū mens inchoat. Suetonius: Emis-
sarium Fucini lacus inchoarit. Cicero. Inchoatū opus reliquit. atq; ita dicendū Diomedes præcipit. Ca-
pella tñ ut neutrum protulit. Inchoat ab eodem montibus inchoat. itidē Seruius grammaticus: & Severin⁹.
¶ Longas uias. diurnos errores. ¶ Nō tales ge. tibi prof. red. sp. ineditis iter Ceteris oratio flæbilis: &
ad mouendos affectus qui mitiores dicunt: oī ex pre accommodata. Nō expectabam huiusmodi tibi fa-
ces præferre. atq; ita pathos excitat: ab eo qd dicitur: præter spem. ¶ Sed uota mihi cōia matru. Putabā
fore. ut ex te generū mihi ascererē: ex quo nepotes susciperē: qd alie matres ēē sperat: quo pacto demō-
strat: ipso: proba sua uota nō extitisse. ¶ Et thalami festæq; faces. declarat quid expectisset. uidelicet filiz cō-
nubium. qd per ambirū designauit. nā thalamus genialis lectus ē dī: & nouā nuptā quinq; faces pibant
ex alba spina: quas pueri parrini matrimoniq; gestabant: ut scribit Festus: & Plutarch. in qñibus. ¶ Cæ-
loq; canendus ante oculos hymenæus erat. Fingebā mihi ppediē tuas in cælo nuptias solēni more cele-
braturū. uersibus ē fecerunt in hymenæū decantatis. cuius gēris apud nos Catullus exemplū reliquit
eiusmodi. Collis o heliconi cultor Vramzē genus qui rapis tenerā ad uirū uirginē. O hymenæe. hymen
ades O hymenæe. reliq; illic. ¶ Sic numina fatīs uoluimur. ita paræge decreuit ē dī subicimur. Deos
fatīs fuisse Possidonius nō existimat: qui prio louē: deinde naturā: postremō fatū statuit. poetæ uero
dīs antepōnit. Martialis ad Siliū. Numla quō uideas duris obnoxia fatīs iuidia possis exonerare deos.
Quin ipse Iuppiter apud Ouidiū. x. metamorph. deos ita alloquit. Vos ēt quoq; hoc aio meliore sera-
tis: Me quoq; fata regūt. ¶ Lachesis. una paræge. de qua fatīs multa iā diximus. ¶ Scuit. affe-
ctū suo dicit. ¶ Nullo discrimine. in oēs uno ordine: neq; curat dii ne sint an mortales. Orat. Aequa lege neces-
sitas fortis signēs & imos. ¶ Sublimis. elata. ¶ Studiis. abitu. ¶ Procorū. Proserpinā mīsmō petiitū.

Sacrum.
Sāctum.
Arcanum.
Sāctaria.
Sacaria
Hirpinos
ignes pam-
bulasse.
Medicamē-
tum cōtra
scēdia.
Phæthon
qui.
Phæthō
Auroræ fi-
lius.
Abyss⁹ co-
gnomēto.
Phæthon.
Lunæ cur-
rus.

Taurica-
strantur.

Luna Tau-
ropola.

Mithra sol

Mithræ
mysteria.

Inchoat.

Faces nu-
piales.

Dii fatīs
obnoxii.

C Quæ non numerosa parens: quæ nō fecundissima mater: & quæ plures genuerat. **C** Non cedebat submissiorem se non gerebat. **C** Ob unum pignus, propter unicum natam Proserpinā. **C** Tu priā voluptas. Tu postrema mihi. conuersio seminis ad filiam: quā Ceres: ut ex Orphi sententia scribit Claudianus unicam peperit. misericordiam utro capat definitio. **C** Per te. tua causa. **C** Fecunda. mater. ac minus sterilis. **C** O decus o requies. Ecphonestis. **C** Quæ florente. quæ sospite. **C** Gessi deam. sustinui numinis dignitatem. **C** Iunone. quæ louis & ipsa cōiunx fuit. **C** Nūc. sine te. **C** Squallida. foridibus obſita. **C** Vi-

lis. subaudi sum. **C** Sic placitū patri. Inuidioſe hoc ait: ut Aeneas apud Verg. Post quā res Afiz priamq; euertere gentem Im meritam uisum superis. **C** Cur autē. exornatio: quam correptionem uocat Cicero. **C** Ascribimus illum iis lachrymis. cur huius autorem cladis louem dicim⁹? **C** Ego te crudelis ademi. quō tu mea culpa perieris. **C** Quæ te deserui solam. ratio cur ipsa filia peremerit. qd absq; se puella reliquit. **C** Hostibus. raptoribus. **C** Instantibus. quæ rapinæ inhiabant. **C** Exposui. obiecti. **C** Nimirum. sane. **C** Secura. a metu ociosa. honesta inuertio quæ increpat. **C** Fruebar. uoluptatem capiebā. **C** Raucis thyaſis. ex matris lide fanatice: ad raucū Tympani sonū saltantibus: ac inter eos ipsa tripodians. **C** Sonantibus armis. Armorum plausu quem Corybantes edebant. de quibus uide quæ superius ex Strabone græcis q; autoribus exposuimus. **C** Iungebā leones. ad currū Cybeles: quē leones trahūt: ut ante diximus. **C** Prygios. Berecynthiæ: quæ colitur apd phrygas. **C** Accipe. didycois: idemq; significat quod paulopost. En. Verg. Accipe nunc danauim infidias. ecce tibi. quāuis aliter Seruius. **C** Ora. genæ. **C** Fathiscunt. rimas agunt. **C** Vulnerib⁹. ungibus lacerata. **C** Sulci. Cicatrice: **C** Imma. nor. oblitus officii sui. **C** Quæ te parte post: sub qua cæli plaga. **C** Cardine. polo. **C** Mōstrator. raptoris index: tuus. **C** Quæ me uestigia docuit: quibus uia uestigis insitam? **C** Quis currus? Ferus ille quis est? Crebræ interrogatione ex ad dubitatione pathos augentur: saepe iā diximus. **C** Terræ ne maris de incolæ Salū ne colit an terram? **C** Signa rotarum. orbitam. **C** Volucrum. quippe quæ equi uelocissimū rapiabant. **C** Ibo ibo. pathos excitat repetitio. **C** Sic. ut nunc ego. **C** Deserta. orbata liberis: ut ipsa Ceres: quæ deserta per epitheton dicitur: ex quo Proserpina rapta est. Vergilius Aeneidos secūdo. Est urbe egressus tumultus: nemplumq; uetulum Desertæ Ceres: Nonnulli tamen ad Aedis solitudinem referunt: quod nō improbanus. eius enim deæ templa semper in angulis ac secretibus ex antiqua religione constituebantur: & quo frequentes homines non confluere: ut Vitruuii testimonio docuimus. **C** Dione. Tethyos & Oceani filia: mater Veneris Hesiodus autor & Cicero. Ab hac ut Theopompus in Philippiis ait: Dionæa Cypri urbs dicta est. Eurypides in Antigone Dionem uocat: quam Pindarus: & alii præterea Thyonem. uidelicet liberi matrem Semelem. Panyasis autem non Bacchi parentem Thyonem: sed eiusdem nutricem fuisse canit Heracleæ libro tertio. **C** Efficiet ne? proderit? **C** Labor in te quæreda susceptor. **C** Licebit? dabitur ne mihi unquā te rursus amplecti. **C** Manet adhuc reliqu⁹ est. **C** Ille decore filia uenustas & formæ gratia. **C** Genæ fulgor? allusit ad lunam: quā uetustas eandem cū Proserpinā credidit. **C** Qualis nocte. u. g. per som. u. cuiusmodi per quietē mihi obuersata es: **C** Molis gressus. uia capessit. **C** A priā Aetna. a sumo Aetnæ uertice. uel itellige prios gressus & erit hypalage.

Cedebat numerosa parens: Tu prima voluptas
Tu postrema mihi. per te secunda uidebar.
O decus: O requies: O grata superbia matris.
Qua gessi florente deam: qua sospite nunq̃
Inferior Iunone fui. nunc squallida: uilis.
Hoc placitum Patri. cur autem ascribimus illū
His lachrymis? ego te (fateor) crudelis ademi
Quæ te deserui solam: quæ instantibus ultro
Hostibus exposui. raucis secura ficeubar
Nimirum thyaſis: & lacta sonantibus armis
Iugebam phrygios: quom tu raperere: Leones
Accipe quas merui poenas. en ora fathiscunt
Vulneribus. grandæq; rubent in pectore sulci.
Immemor an uteris crebro contunditur ictu.
Qua te parte poli? quo te sub cardine quæret?
Quis mōstrator erit? quæ me uestigia ducet?
Quis currus? ferus ille qd est terræ ne? maris ne
Incolæ? quæ uolucrū depredam signa rotarū?
Ibo Ibo quocūq; pedes: quocūq; iubebit
Casus. sic Venerem quærat deserta Dione.
Efficiet ne labor? rursus te nata licebit
Amplectis? manet ille decor? manet ille genarū
Fulgor? an infelix talem fortasse uidebo
Qualis nocte uenis? qualem per somnia uidis?
Sic ait: & prima gressus molitur ab Aetna
Exitūq; reos flores: iplumq; rapinæ

Ceres q̃re
deserta.
Dione.
Dionæa ci
uitas.
Thyone q
Semele

Detestata male dictis & execratorijs profecuta. C Reos exitii quorum causa Proserpina rapta est, & inde suspicari licet ad Actna montē rem gestam. nam Ceres adhuc erat in Actna: quom̄ rapinae locū detestabatur. C Vianū indicia. orbitam uestigiaq. C Pleno lumine. ardenti tēda. Starius de Cerere. magnae uariabat imagine flammæ. C Rimator. diligenter exquirat. C Inclinat facem. gestum scrutantis expressit. C Omnis madet orbita flatu. quodcūq. rotæ uestigium deprehēdebat: delictoria filiaz Ceres flatu rigabat. C Omnibus adinugit quocūq. it. hunc locū sumpsit ex comperatione Papinii: qui. xii. Thebaid. in mentione Cereris ira ait. Illius ifanis ululatus ipse remugit Enceladus. ruptoq. uias illuminat igni. Persephonē amnes: Syluæ: freta: nubila clamāt. Persephonem stygi tātum tacet aula mari. C Fuluis adnata umbra fretis. Idem Papinius. Qualis ab Actneis accensa lampade faxis Orba Ceres magna uariabat imagine flammæ Aufonium iculump. latus. C Fuluis. ignis repercutssus: nam quom̄ fulgor in aq̄s incidit fuluū colorem reddit: quod de uiridi atq. rufū mixtus uidet. q̄r inquit Gellius: alicui fuluū dicūt ex nigro rubroq. cōcretum: qui color mari conuenit: nam purpureū mare uocat Homerus: & oēs ceruleū.

Detestata locum: sequitur dispersa uiarum
Indicia: & pleno rimatur lumine campos:
Inclinatq. faces. Omnis madet orbita flatu:
Omnibus adinugit quocūq. it. I aequore fuluis
Adnata umbra fretis. extremaq. lucis imago
Italiam Libyamq. fēfē clarescit Etruscum
Littus: & accenso resplendent aequore Syrtes.
Antra procul Scyllæa petic: canibulq. reductis
Pars stupefacta silet: pars nodū exterrita latrat.

Fuluū maf
Flauū maf

Italia curq
& quib. an
tea nob. 9.

Libya off.

Etruria uis

Atria
Aethria.

Thufci c.
paniam ce
nuerunt
Capua
Thufcorū
Colonia
Lucreti
locus

Scylla faxū

Verg. loc. 9

Scylla Nifi
fili.

Saronicus
sinus unde

Pacuius flauas appellat aquas: & aequor Ennius uerrū ex templo placidum mare marmor: fluo: qd in Ruffinum Claud. usurpat. Flauis incertior undis. prior tamen snia magis placeat: ut habeat ignē de tēda: hui de siue cæruleum de Salo. C Itali. multis ante nobis Italia dicebatur. Argēfā quom̄ tradit interpretis Lycophronis. Saturnia: Aufonia: Tyrrhenia: demum a uiribus Italia quom̄ mea magnā copia fuit: & Itali ueteri græcoq. lingua uocabantur. Timæus autor & Varro. Verg. a duce nomen inditū patat. Oenotrii coluere uiri: nunc fama minores Italiam diuise ducis de noie gentem. Itali Præditiens in Symmachū uolunt. Alitunt etiam Prætorum insignia regum Dux Italus: lanusq. bifrons: genitorq. Sabinus. C Fent. igneus fulgor. C Libyam. littus Aphrycæ quæ Libya dicta est: ut sentit Varro quasi Λιβία: nam celo terraq. pœuria aquarum est: ut ait Sallustius. C Clarescit. illustratur. C Etruscū littus. Tyrrheni maris ora. nā Thufcia uelut τρεποσ οπος Etruria dicta est: quippe qui Romānos finis alluit Thyberis Etruriæ terminus olim fuit: eius demq. alteram n̄pam Romani: alteram tenuit Etrusci. luuenalis Impi fines Tyberinū uirgo natat. autor Seruius. Alii dictos Etruscōs inueniant ab eis dem regionis oppido Atria quā Dionedus condidit: & Aethria primo nominatū (enit Stephanus. uel αἰθρη τῶν τινυ αἰθρῶν αἰθρησι: propter augurioq. peritiā: quia de celo sequar uis exerceat Aethra: q. si ueq. lit: oporteret eius nois primā productū: quā corripit tamen frequētis obseruabit. Thufci. ætærea seu: (quod est idē Tyrrheni) campaniā tenuerunt: ut refert Plinius: & in Vergiliū Donatū: quæ Coloniā fuisse Capuā tradit Mella. Tibullus de balneis puteolanis. Me tener Aethruscos manatq. fontis hus unda. Vnda sub æstiuū non adeunda canē. Lucreti carmē de rege natura lib. vi. sic emacolandum fuit. Hic locus est Cumas apud Aethruscos per montes Oppledi calidis ubi fumāt fontibus auct. nam de Auerno loquitur. Sed hic alicui legunt utrūq. littus ex Papinio: cuius carmen antea recitauimus. Magnæ uariabat imāgie flammæ Aufonium scilicet latus: prior tamen lectio castigatior. C Syrtes. mūro multitudinis air qm̄ duæ sunt: ut ante diximus. C Antra procul Scyllæa petita. sane legendū: non Scylla peticit uiridi codices habent. Tædage spīdōr inquit Scyllæ specus euerberat. in fredo sculo Scylla faxum est appulsi nouū: quod hæctenus nomen retinet: etiam si Scyllum n: utro genere uulgus efferat. Palepharus inter ea quæ fidem non capiunt: meretricem fuisse Scyllam tradit: quæ quom̄ degluberet amatores indignatione deorum in maris mōitū conuerfa sit ex puella: quale describitur in Odyssea. Palephati testimonio Verg. ad Meisalam scribēs. utitur. Docta palephatia refatur uoce papirus. & ita nostra censura nuper Munutianus impressit. in aliis omnibus exemplaribus cicatricis furi carmen inuenies. Nostra palephatia testatur uoce Pachynus. idq. nescio quis (nā Domitii glossulas illas esse nō arbitror) ad Venerem Pachynūq. Siciliz promōtorū petridicule refert. Scylla præterea Nifi filia fuit: quæ succiso fatali parentis crine Nisum arcem Minoi prodidit. Sed his puellæ scelus auersatus ab ei. nauis Clauo pendente per aequor distraxit: quoad in auem Cirin amphytrius miseratione nūgrauit fabulam græco carmine metamorphoseon autor Parthenus memorat. idē Saronicus sinus dictus est: ut placet Eustathio nostri nominis affinitate aburuntur: nam maris etiam monitum Nisefdem uocat Ouidius. C Reductis locis metu cohercitis canibus quibus inguinum tenuis uallata est. C Pars: catalogum. C Stupefacta. nimio tædarum fulgore. C Nondum exterrita. pauēfacta. C Latrat. baubat. utraq. canum propria uox est.

FINIS. LAVS DEO.

